

तैत्तिरीय
आरण्यकम्

Colophon

This document was typeset using \LaTeX , and uses the Siddhanta font extensively. It also uses several \LaTeX macros designed by *H. L. Prasāda*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma.

See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

अनुक्रमणिका

तैत्तिरीय आरण्यकम्	1
प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	35
तृतीयः प्रश्नः	50
चतुर्थः प्रश्नः	64
पञ्चमः प्रश्नः	90
षष्ठः प्रश्नः	120
सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली	134
अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली	140
नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली	145
दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्	149
कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम्	186
प्रथमः प्रश्नः	186
द्वितीयः प्रश्नः	199
तृतीयः प्रश्नः	214

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभि॑र्यज॒त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः। स्व॒स्ति न॒
इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः। स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑
अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभि॑र्यज॒त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः। स्व॒स्ति न॒
इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः। स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑
अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु। आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑।
अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॑तः॥ १॥

अ॒ग्निर्वा॒युश्च॒ सूर्य॑श्च। स॒ह सं॑श्चस्कर॒द्धिया॑। वा॒य्वश्वा॑
रश्मि॑पतयः। मरी॑च्यात्मानो॒ अद्रु॑हः। दे॒वीर्भु॑वन॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॒त्वाय॑
मे सु॒ता। म॒हाना॑म्नीर्महामा॒नाः। म॒हसो॑ म॒हसः॒ स्वः॑। दे॒वीः
प॑र्जन्य॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॒त्वाय॑ मे सु॒ता॥ २॥

अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा रक्षः॑। अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा रघ॑म्। अ॒पाघ्ना॑मपं
चाव॑र्तिम्। अ॒पदे॑वीरि॒तो हि॑त। वज्रं॑ दे॒वीरजी॑ताꣳश्च। भु॒वनं॑

देवसूवरीः। आदित्यानदितिं देवीम्। योनिर्नोर्ध्वमुदीषन्त। शिवा नः
शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा
ते व्योम सन्दृशि॥३॥

[१]

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम्। अनुमानश्चतुष्टयम्। एतैरादित्य-
मण्डलम्। सर्वैरेव विधास्यते। सूर्यो मरीचिमादत्ते। सर्वस्माद्भुवना-
द्धि। तस्याः पाकविशेषेण। स्मृतं कालविशेषणम्। नदीव
प्रभवात्काचित्। अक्षय्याथ्स्यन्दते यथा॥४॥

तां नद्योऽभि संमायन्ति। सौरुः सती न निवर्तते। एवं
नानासमुत्थानाः। कालाः संवत्सरः श्रिताः। अणुशश्च महशश्च।
सर्वे समवयत्रितम्। सतैः सर्वैः संमाविष्टः। ऊरुः सन्न निवर्तते।
अधिसंवत्सरं विद्यात्। तदेवं लक्षणे॥५॥

अणुभिश्च महद्भिश्च। समारूढः प्रदृश्यते। संवत्सरः प्रत्यक्षेण।
नाधिसत्त्वः प्रदृश्यते। पटरो विक्लिधः पिङ्गः। एतद्वरुणलक्षणम्।
यत्रैतदुपदृश्यते। सहस्रं तत्र नीयते। एकं हि शिरो नाना मुखे।
कृत्स्नं तदुत्तुलक्षणम्॥६॥

उभयतः सतैर्न्द्रियाणि। जल्पितं त्वेव दिह्यते। शुक्लकृष्णे
संवत्सरस्य। दक्षिणवामयोः पार्श्वयोः। तस्यैषा भवति। शुक्रं तै
अन्यद्यजतं तै अन्यत्। विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि

माया अवसि स्वधावः। भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्त्विति। नात्र
भुवनम्। न पूषा। न पशवः। नाऽऽदित्यः संवत्सर एव प्रत्यक्षेण
प्रियतमं विद्यात्। एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमं रूपम्। योऽस्य
महानर्थ उत्पत्स्यमानो भवति। इदं पुण्यं कुरुष्वेति। तमाहरणं
दद्यात्॥७॥

[२]

साकृज्जानां सप्तथमाहुरेकजम्। षडुद्यमा ऋषयो देवजा
इति। तेषामिष्टानि विहितानि धामशः। स्थात्रे रजन्ते विकृतानि
रूपशः। को नु मर्या अमिथितः। सखा सखायमब्रवीत्। जहाको
अस्मदीषते। यस्तित्याजं सखिविदं सखायम्। न तस्य वाच्यपि
भागो अस्ति। यदीं शृणोत्यलकं शृणोति॥८॥

न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति। ऋतुर्ऋतुना नुद्यमानः।
विननादाभिधावः। षष्टिश्च त्रिंशका वल्गाः। शुक्लकृष्णौ च
षष्टिकौ। सारागवस्त्रैर्जरदक्षः। वसन्तो वसुभिः सह। संवत्सरस्य
सवितुः। प्रैषकृत्प्रथमः स्मृतः। अमूनादयन्तेत्यन्यान्॥९॥

अमूश्च परिरक्षतः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। यत्रैतदुपदृश्यते।
एतदेव विजानीयात्। प्रमाणं कालपर्यये। विशेषणं तु वक्ष्यामः।
ऋतूनां तन्निबोधत। शुक्लवासां रुद्रगणः। ग्रीष्मेणाऽऽवर्तते सह।
निजहन् पृथिवीं सर्वाम्॥१०॥

ज्योतिषां प्रतिख्येन सः। विश्वरूपाणि वासांसि।

आदित्यानां निबोधता संवत्सरीणां कर्मफलम्। वर्षाभिर्ददताः
सह। अदुःखो दुःखचक्षुरिव। तद्भाऽऽपीत इव दृश्यते।
शीतेनाव्यथयन्निव। रुरुदक्ष इव दृश्यते। ह्लादयते ज्वलंतश्चैव।
शाम्यतश्चास्य चक्षुषी। या वै प्रजा भ्रंश्यन्ते। संवत्सरात्ता
भ्रंश्यन्ते। याः प्रतितिष्ठन्ति। संवत्सरे ताः प्रतितिष्ठन्ति। वर्षाभ्यं
इत्यर्थः॥११॥

[३]

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव। विप्रसन्ने कनीनिके। आङ्गे चाद्रणं
नास्ति। ऋभूणां तन्निबोधता। कनकाभानि वासांसि। अहतानि
निबोधता। अन्नमश्रीतं मृज्मीत। अहं वो जीवनप्रदः। एता वाचः
प्रयुज्यन्ते। शरद्यत्रोपदृश्यते॥१२॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त इव। वातवन्तो मरुद्गणाः। अमुतो
जेतुमिषुमुखमिव। सन्नद्धाः सह ददृशे ह। अपध्वस्तैर्वस्तिवर्णैरिव।
विशिखासः कपर्दिनः। अक्रुद्धस्य योत्स्यमानस्य। क्रुद्धस्यैव
लोहिनी। हेमतश्चक्षुषी विद्यात्। अक्ष्णयोः क्षिपणोरिव॥१३॥

दुर्भिक्षं देवलोकेषु। मनूनामुदकं गृहे। एता वाचः प्रवदन्तीः।
वैद्युतो यान्ति शैशिरीः। ता अग्निः पवमना अन्वैक्षत। इह
जीविकामपरिपश्यन्। तस्यैषा भवति। इहेहवः स्वतपसः। मरुतः
सूर्यत्वचः। शर्म सप्रथा आवृणे॥१४॥

[४]

अतिताम्राणि वासांसि। अष्टिवज्रिशतघ्निं च। विश्वे देवा
विप्रहरन्ति। अग्निजिह्वा असञ्चता। नैव देवो न मर्त्यः। न राजा
वरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः। मातृक्कच्चन विद्यते।
दिव्यस्यैका धनुरार्निः। पृथिव्यामपरा श्रिता॥१५॥

तस्येन्द्रो वग्निरूपेण। धनुर्ज्यामछिनत्स्वयम्। तदिन्द्रधनु-
रित्यज्यम्। अभ्रवर्णेषु चक्षते। एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य।
एतद्रुद्रस्य धनुः। रुद्रस्य त्वेव धनुरार्निः। शिर उत्पिपेष। स
प्रवर्ग्योऽभवत्। तस्माद्यः सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजते। रुद्रस्य स
शिरः प्रतिदधाति। नैनं रुद्र आरुको भवति। य एवं वेद॥१६॥

[५]

अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्चात्। शिशिरः प्रदृश्यते। नैव रूपं न
वासांसि। न चक्षुः प्रतिदृश्यते। अन्योन्यं तु न हिंस्नातः।
सतस्तद्देवलक्षणम्। लोहितोऽक्षिण शारशीर्ष्णिः। सूर्यस्योदयनं
प्रति। त्वं करोषि न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि निजानुकाम्॥१७॥

निजानुका मे न्यञ्जलिका। अमी वाचमुपासतामिति। तस्मै
सर्व ऋतवो नमन्ते। मर्यादाकरत्वात्प्रपुरोधाम्। ब्राह्मणं आप्नोति।
य एवं वेद। स खलु संवत्सर एतैः सेनानीभिः सह। इन्द्राय
सर्वान्कामानंभिवहति। स द्रप्सः। तस्यैषा भवति॥१८॥

अवद्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठत्। इयानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः।
आवर्तमिन्द्रः शच्या धमन्तम्। उपस्नुहि तं नृमणामथद्रामिति।

एतयैवेन्द्रः सलावृक्या सह। असुरान् परिवृश्चति। पृथिव्यं शुमंती।
तामन्ववस्थितः संवत्सरो दिवं च। नैवं विदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ।
अन्योन्यस्मै द्रुह्याताम्। यो द्रुह्यति भ्रश्यते स्वर्गाल्लोकात्।
इत्यृतुमण्डलानि। सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्वं
संनिर्वचनाः॥१९॥

[६]

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषिमान् विभासः।
ते अस्मै सर्वे दिवमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति।
कश्यपोऽष्टमः। स महामेरुं न जहाति। तस्यैषा भवति। यत्ते शिल्पं
कश्यप रोचनावत्। इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रमानु। यस्मिन्सूर्या
अर्पिताः सप्त साकम्॥२०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति। ते अस्मै सर्वे कश्यपाज्यो-
तिर्लभन्ते। तान्सोमः कश्यपादधिनिर्धमति। भस्ताकर्मकृदिवैवम्।
प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि। सप्त शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या
इत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्सप्त सूर्यानि। पञ्चकर्णो
वात्स्यायनः। सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः॥२१॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति। उभौ वेदयिते।
न हि शेकुमिव महामेरुं गन्तुम्। अपश्यमहमेत्सूर्यमण्डलं
परिवर्तमानम्। गार्ग्यः प्राणत्रातः। गच्छन्त महामेरुम्। एकं

चाजुह॒तम्। भ्राज॑प॒टर॒पत॑ङ्गा नि॒हने। तिष्ठ॑न्ना॒तप॑न्ति। तस्मा॑दि॒ह
त॒प्रि॒तपाः॥२२॥

अ॒मु॒त्रे॒तरे। तस्मा॑दि॒हात॑प्रि॒तपाः। तेषा॑मेषा॒ भव॑ति। स॒प्त सूर्या॑
दि॒वम॒नु॒प्रवि॑ष्टाः। तान॒न्वेति॑ प॒थिभि॑र्दक्षि॒णावा॑न्। ते अ॒स्मै सर्वे॑
घृ॒तमा॑त॒पन्ति। ऊ॒र्जं दु॒हाना॑ अन॒पस्फुर॑न्त इति। स॒प्त त्वि॑जः सूर्या॑
इ॒त्याचा॑र्याः। तेषा॑मेषा॒ भव॑ति। स॒प्त दि॒शो ना॒नासूर्याः॥२३॥

स॒प्त हो॒ता॒र ऋ॒त्विजः॑। दे॒वा आ॒दि॒त्या ये स॒प्त। तेभिः॑ सो॒माभी
र॒क्षेण॑ इति। तद॑प्या॒म्रायः॑। दिग्भ्राज॑ ऋ॒तून् करो॑ति। ए॒तयै॒वावृ॑ता
स॒हस्र॑सूर्य॒ताया॑ इति वै॒शम्पा॒यनः॑। तस्यै॒षा भव॑ति। यद्वा॒व इन्द्र॑
ते श॒त५ श॒तं भू॒मीः। उ॒तस्युः॑। न॒त्वा वज्रि॑न्त्स॒हस्र॑५ सूर्याः॥२४॥

अ॒नु न जा॑तमष्ट॒ रोद॑सी इति। ना॒नालि॑ङ्ग॒त्वादृ॒तूनां॑
ना॒नासूर्य॑त्वम्। अष्टौ॒ तु व्य॑वसि॒ता इति॑। सूर्य॑मण्ड॒लान्य॑ष्टा॒त
ऊ॒र्ध्वम्। तेषा॑मेषा॒ भव॑ति। चि॒त्रं दे॒वाना॑मु॒दगा॑दनी॒कम्। चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑
वरु॑णस्या॒ग्नेः। आऽप्रा॒ द्यावा॑पृ॒थिवी॑ अ॒न्तरि॑क्षम्। सूर्य॑ आ॒त्मा
जग॑तस्त॒स्थुष॑श्चेति॥२५॥

[७]

क्वे॒दम॑भ्रं नि॒वि॒शते॑। क्वाय॑५ सं॒वत्स॑रो मि॒थः। क्वाहः॑ के॒यं दे॒व
रा॒त्री। क्व मा॑सा ऋ॒तवः॑ श्रि॒ताः। अ॒र्धमा॑सा॒ मुहूर्ताः॑। नि॒मेषा॑स्तु॒टिभिः॑
स॒ह। क्वे॒मा आ॒पो नि॑वि॒शन्ते॑। य॒दीतो॑ यान्ति॒ सम्प्र॑ति। का॒ला अ॒प्सु
नि॑वि॒शन्ते॑। आ॒पः सूर्य॑ स॒माहि॑ताः॥२६॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते। विद्युत्सूर्ये समाहिता। अनवर्णे इमे भूमी।
इयं चाऽसौ च रोदसी। किंस्विदत्रान्तरा भूतम्। येनेमे विधृते
उभे। विष्णुना विधृते भूमी। इति वंत्सस्य वेदना। इरावती धेनुमती
हि भूतम्। सूयवसिनी मनुषे दशस्ये॥२७॥

व्यष्टभ्राद्रोदसी विष्णवेते। दाधर्थ पृथिवीमभितो मयूखैः। किं
तद्विष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं परायणम्। एको यद्धारयद्देवः।
रेजती रोदसी उभे। वाताद्विष्णोर्बलमाहुः। अक्षरादीप्तिरुच्यते।
त्रिपदाद्धारयद्देवः। यद्विष्णोरेकमुत्तमम्॥२८॥

अग्नयो वायवश्चैव। एतदस्य परायणम्। पृच्छामि त्वा परं
मृत्युम्। अवमं मध्यमञ्चतुम्। लोकं च पुण्यपापानाम्। एतत्पृच्छामि
सम्प्रति। अमुमाहुः परं मृत्युम्। पवमानं तु मध्यमम्। अग्निरेवावमो
मृत्युः। चन्द्रमाश्चतुरुच्यते॥२९॥

अनाभोगाः परं मृत्युम्। पापाः संयन्ति सर्वदा। आभोगास्त्वेवं
संयन्ति। यत्र पुण्यकृतो जनाः। ततो मध्यममायन्ति। चतुमग्निं च
सम्प्रति। पृच्छामि त्वा पापकृतः। यत्र यातयते यमः। त्वं नस्तद्वह्नन्
प्रब्रूहि। यदि वैत्थाऽसतो गृहान्॥३०॥

कश्यपादुदिताः सूर्याः। पापान्निर्घ्नन्ति सर्वदा। रोदस्योन्तर्दे-
शेषु। तत्र न्यस्यन्ते वासवैः। तेऽशरीराः प्रपद्यन्ते। यथाऽपुण्यस्य

कर्मणः। अपाण्यपादकेशासः। तत्र तैऽयोनिजा जनाः। मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यन्ते। अद्यमानाः स्वकर्मभिः॥३१॥

आशातिकाः क्रिमय इव। ततः पूयन्ते वासवैः। अपैतं मृत्युं जयति। य एवं वेद। स खल्वैवं विद्वाह्मणः। दीर्घश्रुत्तमो भवति। कश्यपस्यातिथिः सिद्धगमनः सिद्धगमनः। तस्यैषा भवति। आयस्मिन्त्स वासवाः। रोहन्ति पूर्या रुहः॥३२॥

ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति। कश्यपः पश्यको भवति। यत्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात्। अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। तस्यैषा भवति। अग्ने नयं सुपथा राये अस्मान्। विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनः। भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेमेति॥३३॥

[८]

अग्निश्च जातवेदाश्च। सहोजा अजिराप्रभुः। वैश्वानरो नर्यापाश्च। पङ्क्तिराधाश्च सप्तमः। विसर्पेवाष्टमोऽग्नीनाम्। एतेऽष्टौ वसवः, क्षिता इति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः। नीलार्चिश्च पीतार्चिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमाना व्यवदाताः॥३४॥

याश्च वासुकिवैद्युताः। रजताः परुषाः श्यामाः। कपिला अतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च। वैद्युत इत्येकादश। नैनं

वैद्युतो हि न॒स्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पा॒राश॒र्यः।
विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छमि॑ति। न त्वका॑मं ह॒न्ति॥३५॥

य एवं वेद। अथ गन्धर्व॑गणाः। स्वान॒भ्राट्। अङ्घ्रा॑रिर्ब॒म्भारिः।
हस्तः सुह॑स्तः। कृशा॑नुर्वि॒श्वाव॑सुः। मूर्ध॑न्वान्ध॒सूर्य॑व॒र्चाः।
कृतिरित्येकादश गन्धर्व॑गणाः। देवाश्च म॑हादे॒वाः। रश्मयश्च
देवा॑ गर॒गिरः॥३६॥

नैनं गरो॑ हि न॒स्ति। य एवं वेद। गो॒री मि॑माय सलिलानि
तक्ष॑ती। एक॑पदी द्वि॒पदी सा चतु॑ष्पदी। अष्टा॑पदी नव॑पदी
बभूवु॑षी। सहस्राक्षरा परमे व्योम॑न्निति। वाचो॑ वि॒शेष॑णम्। अथ
निगद॑व्याख्या॒ताः। ताननु॑क्रमिष्या॒मः। व॒राह॑वः स्वत॒पसः॥३७॥

विद्युन्म॑हसो धू॒पयः। श्वापयो गृ॒हमेधा॑श्चेत्येते। ये
चेमेऽशि॑मिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त पृथि॒वीमभि॑व॒र्षन्ति।
वृष्टि॑भिरिति। एतयैव विभक्ति॑वि॒परी॑ताः। सप्तभि॑र्वा तैरुदी॒रिताः।
अमूँल्लो॑कानभि॒वर्ष॑न्ति। तेषा॑मेषा भव॑ति। स॒मा॒नमे॒तदुद॑कम्॥३८॥

उ॒च्चैत्य॑वचाह॑भिः। भूमिं प॒र्जन्या जि॒न्वन्ति। दि॒वं जि॒न्वन्त्य॑ग्रंय
इति। यदक्ष॑रं भूतकृ॑तम्। वि॒श्वे दे॒वा उ॒पास॑ते। म॒हर्षि॑मस्य
गो॒प्तारम्। ज॒मद॑ग्निमकुर्वत। ज॒मद॑ग्निरा॒प्याय॑ते। छन्दो॑भिश्चतु॒रुत्तरैः।
राज्ञः सोम॑स्य तृ॒प्तासः॥३९॥

ब्रह्म॑णा वी॒र्या॑वता। शि॒वा नः प्र॑दिशो दि॒शः। तच्छुं
योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवीः स्व॒स्तिर॑स्तु

नः। स्वस्ति॑र्मानु॑षेभ्यः। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्। शं नो॑ अस्तु
द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे। सोमपा (३) असोमपा (३) इति
निगद॑व्याख्या॒ताः॥४०॥

[९]

स॒हस्र॑वृ॒दि॒यं भू॑मिः। प॒रं व्यो॑म स॒हस्र॑वृत्। अ॒श्विना॑
भुज्यु॑नास॒त्या। वि॒श्वस्य॑ जग॒तस्प॑ती। जा॒या भू॑मिः प॑तिव्यो॒म।
मि॒थुन॑न्ता अ॒तुर्य॑थुः। पु॒त्रो बृ॒हस्प॑ती रु॒द्रः। स॒रमा॑ इति॑ स्त्रीपु॒मम्।
शु॒क्रं वा॑म॒न्यद्य॑ज॒तं वा॑म॒न्यत्। वि॒षु॒रूपे॑ अ॒ह॒नी द्यौ॑रिव स्थः॥४१॥

वि॒श्वा हि मा॒या अव॑थः स्वधाव॒न्तौ। भ॒द्रा वा॑ पू॒षणा॑वि॒ह
रा॒तिर॑स्तु। वासा॑त्यौ चि॒त्रौ जग॑तो नि॒धानौ। द्यावा॑भूमी च॒रथः॑
स॒९ सखा॑यौ। ताव॑श्विना॑ रा॒सभा॑श्वा ह॒वं मे। शु॒भस्प॑ती
आ॒गत॑९ सूर्य॑या स॒ह। त्यु॒ग्रो॒ह भु॒ज्युम॑श्विनोदमे॒घे। र॒यिं
न कश्चि॑न्ममृ॒वां (२) अवा॑हाः। तमू॑हथु॒नो॒भि॒रा॑त्म॒न्वती॑भिः।
अ॒न्तरि॑क्षप्रु॒ङ्गिर॑पोदकाभिः॥४२॥

ति॒स्रः, क्षप॑स्त्रि॒हाति॑व्रज॒द्भिः। नास॑त्या भुज्युमू॒हथुः पत॑ङ्गैः।
स॒मु॒द्रस्य॑ ध॒न्व॒न्ना॒र्द्रस्य॑ पा॒रे। त्रि॒भीर॑थैः श॒तप॑द्भिः षड॑श्वैः।
स॒वि॒तारं॑ वि॒त॒न्वन्त॑म्। अनु॑ब॒ध्राति॑ शा॒म्बरः॑। आप॑पूर॒षम्बर॑श्चै॒व।
स॒वि॒तारे॑प॒सो॑ऽभवत्। त्य॑९ सु॒तृप्तं॑ वि॒दित्वै॑व। ब॒हुसो॑म गि॒रं
व॑शी॥४३॥

अन्वेति तुग्रो वक्रियान्तम्। आयसूयान्त्सोमंतृप्सुषु। स
सङ्ग्रामस्तमोद्योऽत्योतः। वाचो गाः पिपाति तत्। स तद्गोभिः
स्तवाऽत्येत्यन्ये। रक्षसानन्विताश्च ये। अन्वेति परिवृत्याऽस्तः।
एवमेतौ स्थो अश्विना। ते एते द्युः पृथिव्योः। अहरहर्गर्भं
दधाथे॥४४॥

तयोरेतौ वथ्सावंहोरात्रे। पृथिव्या अहः। दिवो रात्रिः।
ता अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरेतौ वथ्सौ।
अग्निश्चाऽऽदित्यश्च। रात्रेर्वथ्सः। श्वेत आदित्यः। अहोऽग्निः॥४५॥

ताम्रो अरुणः। ता अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरेतौ
वथ्सौ। वृत्रश्च वैद्युतश्च। अग्नेर्वृत्रः। वैद्युत आदित्यस्य। ता
अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरेतौ वथ्सौ॥४६॥

उष्मा च नीहारश्च। वृत्रस्योष्मा। वैद्युतस्य नीहारः। तौ तावेव
प्रतिपद्येते। सेयं रात्रीं गर्भिणीं पुत्रेण संवसति। तस्या वा
एतदुल्बणम्। यद्रात्रौ रश्मयः। यथा गोर्गर्भिण्या उल्बणम्।
एवमेतस्या उल्बणम्। प्रजयिष्णुः प्रजया च पशुभिश्च भवति।
य एवं वेद। एतमुद्यन्तमपियन्तं चेति। आदित्यः पुण्यस्य वथ्सः।
अथ पवित्राङ्गिरसः॥४७॥

[१०]

पवित्रवन्तः परिवाजमासते। पितृषां प्रत्नो अभिरक्षति व्रतम्।

म॒हः स॑मु॒द्रं वरु॑णस्तिरोद॑धे। धीरा॑ इच्छेकु॒र्धरु॑णेष्वार॒भम्। प॒वित्रं ते॑
वि॒त॒तुं ब्र॒ह्म॑ण॒स्पते॑। प्रभु॒र्गात्रा॑णि॒ पर्ये॑षिवि॒श्वतः॑। अत॑प्ततनू॒र्न तदा॑मो
अ॑श्रुते। शृ॒तासु॒ इद्व॑हन्त॒स्तथ्स॑मा॒शत॑। ब्र॒ह्मा दे॒वाना॑म्। अस॑तः स॒द्ये
तत॑क्षुः॥४८॥

ऋष॑यः स॒प्तात्रि॑श्च॒ यत्। सर्वे॑ऽत्रयो अ॒गस्त्य॑श्च। नक्ष॑त्रैः
शङ्कु॑तोऽवसन्। अथ॑ सवितुः श्यावाश्च॒स्याऽव॑र्तिकामस्य। अ॒मी
य ऋ॒क्षा नि॑हि॒तास॒ उच्चा॑। नक्तं॑ ददृ॒श्रे कु॒हचि॑द्वि॒वैयुः॑। अद॑ब्धानि
वरु॑णस्य व्र॒तानि॑। वि॒चाक॑श॒च्चन्द्र॑मा॒ नक्ष॑त्रमेति। तथ्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यम्।
भर्गो॑ दे॒वस्य॑ धीमहि॥४९॥

धियो॒ यो नः॑ प्रचोद॒यात्। तथ्स॑वि॒तुर्वृ॑णीमहे। व॒यं दे॒वस्य॑
भो॒ज॒नम्। श्रेष्ठ॑ सर्व॒धात॑मम्। तुरं॑ भर्ग॒स्य धी॑महि। अपा॑ंगू॒हत॑
सवि॒ता तृ॒भीन्। सर्वा॑न्दि॒वो अ॒न्य॑सः। नक्तं॑ ता॒न्य॑भवन्दृ॒शे।
अ॒स्थ्य॒स्था सम्भ॑विष्यामः। नाम॒ नामै॒व ना॒म मै॑॥५०॥

नपु॒॑ंसकं॒ पुमा॒॑श्च्यस्मि॑। स्थाव॑रोऽस्म्यथ॒ जङ्ग॑मः।
य॒जेऽय॑क्षि॒ यष्टा॑हे च। मया॑ भू॒तान्य॑यक्षत। प॒शवो॑ मम॒ भूता॑नि।
अ॒नूब॑न्ध्योऽस्म्य॒हं वि॒भुः। स्त्रियः॑ स॒तीः। ता उ॑मे पु॒ंस आ॑हुः।
पश्य॑दक्ष॒ण्वान्न॑विचे॒तद॒न्यः। क॒विर्यः॑ पु॒त्रः स इ॒मा चि॑केत॥५१॥

यस्ता॑ वि॒जाना॑थ्स॒वितुः॑ पि॒तास॑त्। अ॒न्यो म॒णिम॑विन्दत्।
तम॑नङ्गुलि॒राव॑यत्। अ॒ग्नीवः॑ प्रत्य॑मुश्चत्। तम॑जि॒ह्वा अ॒सश्च॑त्।

ऊर्ध्वमूलमवाक्छाखम्। वृक्षं यो वेद सम्प्रति। न स जातु जनः
श्रद्दध्यात्। मृत्युर्मा मारयादितिः। हसितं रुदितं गीतम्॥५२॥

वीणापणवलासितम्। मृतं जीवं च यत्किञ्चित्। अङ्गानि स्वेव
विद्धि तत्। अतृष्यं स्तृष्यध्यायत्। अस्माज्जाता मे मिथू चरन्।
पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः। अचेता यश्च चेतनः। स तं मणिमविन्दत्।
सोऽनङ्गुलिरावयत्। सोऽग्रीवः प्रत्यमुञ्चत्॥५३॥

सोऽजिह्वो असञ्चत। नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत्। यदि
प्रविशेत्। मिथौ चरित्वा प्रविशेत्। तथ्सम्भवंस्य व्रतम्। आतमग्रे
रथं तिष्ठ। एकांशमेकयोजनम्। एकचक्रमेकधुरम्। वातध्राजिगतिं
विभो। न रिष्यति न व्यथते॥५४॥

नास्याक्षो यातु सञ्जति। यच्छ्वेतांन् रोहितांश्चाग्नेः। रथे
युक्त्वाऽधितिष्ठति। एकया च दशभिश्च स्वभूते। द्वाभ्यामिष्टये
विंशत्या च। तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च। नियुद्विर्वायविह तां
विमुञ्च॥५५॥

[११]

आतनुष्व प्रतनुष्व। उद्धमाऽऽधमं सन्धम। आदित्ये
चन्द्रवर्णानाम्। गर्भमार्धेहि यः पुमान्। इतः सिक्तं सूर्यगतम्।
चन्द्रमसे रसं कृधि। वारादं जनयाग्रेऽग्निम्। य एको रुद्र उच्यते।
असङ्ख्याताः सहस्राणि। स्मर्यते न च दृश्यते॥५६॥

ए॒वमे॒तं नि॒बोध॑त। आ॒म॒न्द्रैरि॒न्द्र॒ हरि॑भिः। या॒हि म॒यूर॑रोमभिः।
मा त्वा केचि॒न्त्रिये॑मु॒रि॒न्न पा॑शिनः। द॒ध॒न्वे॒व ता इ॑हि। मा म॒न्द्रैरि॒न्द्र॒
हरि॑भिः। या॒मि म॒यूर॑रोमभिः। मा मा केचि॒न्त्रिये॑मु॒रि॒न्न पा॑शिनः।
नि॒ध॒न्वे॒व तां (२) इ॑मि। अणु॑भिश्च म॑हद्भिश्च॥५७॥

नि॒घृ॒ष्वैर॒समा॑यु॒तैः। का॒लैर्ह॑रि॒त्वंमा॑प॒त्रैः। इन्द्राऽऽया॑हि
स॒हस्र॑युक्। अ॒ग्निर्वि॒भ्राष्टि॑वसनः। वा॒युः श्वे॒त॑सि॒कद्रु॑कः। सं॒व॒त्स॒रो
वि॒षू॒वर्णैः॑। नि॒त्या॒स्तेऽनु॑च॒रास्त॒व। सु॒ब्र॒ह्म॒ण्यो॑ꣳ सु॒ब्र॒ह्म॒ण्यो॑ꣳ
सु॒ब्र॒ह्म॒ण्यो॑म। इन्द्राऽऽग॑च्छ॒ हरि॑व आ॒गच्छ॑ मे॒धाति॑थेः। मे॒ष
वृ॒षण॑श्च॒स्य मे॒ने॑॥५८॥

गौ॒रा॒व॒स्क॒न्दि॒न्न॒ह॒ल्या॑यै जा॒रा। कौ॒शि॒क॒ब्रा॒ह्म॒ण गौ॑तम॒ब्रु॒वा॒ण।
अ॒रु॒णा॒श्वा इ॒हा॒ग॑ताः। वस॑वः पृथि॒वि॒क्षि॑तः। अ॒ष्टौदि॒ग्वा॒स॑सोऽ॒ग्नयः॑।
अ॒ग्निश्च॑ जा॒तवे॑दा॒श्चेत्ये॑ते। ता॒म्रा॒श्वा॒स्ता॒म्र॒रथाः॑। ता॒म्र॒वर्णा॑स्तथा॒
ऽसि॑ताः। दण्ड॑ह॒स्ताः॑ खाद॒ग्द॒तः। इ॒तो रु॒द्राः॑ प॒रा॒ङ्ग॒ताः॑॥५९॥

उ॒क्तꣳ स्था॒नं प्र॑मा॒णं च॑ पु॒र इ॒त। बृ॒ह॒स्प॒ति॑श्च स॒वि॒ता
च॑। वि॒श्वरू॑पैरि॒हाऽऽग॑ताम्। रथे॑नोद॒क॒व॒र्त्म॑ना। अ॒प्सुषा॑ इति॒
तद्व॑योः। उ॒क्तो वे॒षो वा॒साꣳसि॑ च। का॒ला॒व॒य॒वा॒नामि॑तः प्रती॒च्या।
वा॒सा॒त्या इ॒त्य॒श्वि॒नोः। कोऽन्त॑रि॒क्षे श॒ब्दं क॑रोतीति। वा॒सि॒ष्ठो
रौहि॑णो मीमा॑ꣳसां च॒क्रे। तस्यै॒षा भ॑वति। वा॒श्रे॒वं वि॒द्युदि॑ति।
ब्र॒ह्म॒ण उ॒द॒र॑ण॒मसि॑। ब्र॒ह्म॒ण उ॒दी॒र॑ण॒मसि॑। ब्र॒ह्म॒ण आ॒स्तर॑ण॒मसि॑।
ब्र॒ह्म॒ण उ॒प॒स्तर॑ण॒मसि॑॥६०॥

[१२]

[अपक्रामत गर्भिण्यः]

अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीमिमां महीम्। अहं वेद
न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयोन्यष्टपुत्रम्।
अष्टपदिदमन्तरिक्षम्। अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्।
अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीममूं दिवम्॥६१॥

अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। सुत्रामाणं महीमू
षु। अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षम्। अदितिर्माता स पिता स पुत्रः।
विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः। अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम्।
अष्टौ पुत्रासो अदितेः। ये जातास्तन्वः परि। देवां (२)
उपप्रेत्सप्तभिः॥६२॥

परा मार्ताण्डमास्यत्। सप्तभिः पुत्रैरदितिः। उपप्रेत्पूव्यं युगम्।
प्रजायै मृत्यवे तत्। परा मार्ताण्डमाभरदिति। ताननुक्रमिष्यामः।
मित्रश्च वरुणश्च। धाता चार्यमा च। अशश्च भगश्च। इन्द्रश्च
विवस्वाश्चेत्येते। हिरण्यगर्भो हंसः शुचिषत्। ब्रह्मजज्ञानं
तदित्पदमिति। गर्भः प्राजापत्यः। अथ पुरुषः सप्त पुरुषः॥६३॥

[यथास्थानं गर्भिण्यः]

[१३]

योऽसौ तपन्नुदेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेति।

मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णाना॒दायोद॑गाः। अ॒सौ यो॑ऽस्त॒मेति॑। स सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णाना॒दाया॒ऽस्तमेति॑। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णाना॒दाया॒ऽस्तङ्गाः॑। अ॒सौ य आ॒पूर्य॑ति। स सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरा॒पूर्य॑ति॥६४॥

मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरा॒पूरि॑ष्ठाः। अ॒सौ यो॑ऽप॒क्षीय॑ति। स सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑क्षीयति। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑क्षेष्ठाः। अ॒मूनि॑ नक्ष॑त्राणि। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रस॒र्पन्ति॒ चोत्स॑र्पन्ति च। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒त॒ मोत्स॑प॒त॥६५॥

इ॒मे मासा॑श्चार्ध॒मासाश्च॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रस॒र्पन्ति॒ चोत्स॑र्पन्ति च। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒त॒ मोत्स॑प॒त। इ॒म ऋ॒तवः॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रस॒र्पन्ति॒ चोत्स॑र्पन्ति च। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒त॒ मोत्स॑प॒त। अ॒य॑ सं॒वत्स॑रः। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रस॒र्पति॒ चोत्स॑र्पति च॥६६॥

मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒त॒ मोत्स॑प॒त। इ॒दमहः॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रस॒र्पति॒ चोत्स॑र्पति च। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒त॒ मोत्स॑प॒त। इ॒य॑ रा॒त्रिः॑।

सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पति चोत्सर्पति च। मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपंप्रसृप मोत्सृप। ॐ भूर्भुवः स्वः। एतद्वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥६७॥

[१४]

अथाऽऽदित्यस्याष्टपुरुषस्य। वसूनामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। सतां सत्यानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। अभिधून्वतामभिघ्नताम्। वातवतां मरुताम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। विश्वेषां देवानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। संवत्सरस्य सवितुः। आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। रश्मयो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥६८॥

[१५]

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। भ्राजस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। कश्यपस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। आपो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥६९॥

[१६]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमानानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि॥७०॥

अवपतन्तानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। वैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। प्रभ्राजमानीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७१॥

[१७]

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। वैश्वानरस्यापरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७२॥

[१८]

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। दक्षिणापरस्यां दिश्यविसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। उत्तरापरस्यां दिश्यविषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। आ यस्मिन्त्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रतवित्येते॥७३॥

[१९]

इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपदधताम्। मनोजवसो वः पितृभिर्दक्षिणत उपदधताम्। प्रचेता वो रुद्रैः पश्चादुपदधताम्। विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपदधताम्। त्वष्टा वो रूपैरुपरिष्टादुपदधताम्। संज्ञानं वः पश्चादिति। आदित्यः

सर्वोऽग्निः पृथिव्याम् वायुरन्तरिक्षे। सूर्यो दिवि। चन्द्रमा दिक्षु।
नक्षत्राणि स्वलोके। एवा ह्येवा। एवा ह्यग्ने। एवा हि वायो। एवा
हीन्द्र। एवा हि पूषन्। एवा हि देवाः॥७४॥

[२०]

आपमापामपः सर्वाः। अस्मादस्मादितोऽमुतः। अग्निर्वायुश्च
सूर्यश्च। सह संश्चस्करद्धिया। वाय्वश्चा रश्मिपतयः। मरीच्यात्मानो
अद्रुहः। देवीर्भुवनसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत। महानाम्रीर्महामानाः।
महसो महसुः स्वः॥७५॥

देवीः पर्जन्यसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत। अपाश्र्युष्णिमपा
रक्षः। अपाश्र्युष्णिमपा रघम्। अपाघ्नमपंचावर्तिम्। अपदेवीरितो
हित। वज्रं देवीरजीताश्च। भुवनं देवसूवरीः। आदित्यानदितिं
देवीम्। योनिनोर्ध्वमुदीषत॥७६॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ संस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति
न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो
अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु। केतवो अरुणासश्च।
ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठाꣳ शतधा हि। समाहितासो
सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः।
सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि॥७७॥

[२१]

योऽपां पुष्पं वेद। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति। चन्द्रमा वा अपां पुष्पम्। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। अग्निर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। योऽग्नेरायतनं वेद॥७८॥

आयतनवान् भवति। आपो वा अग्नेरायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। वायुर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यो वायोरायतनं वेद। आयतनवान् भवति॥७९॥

आपो वै वायोरायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। असौ वै तपन्नपामायतनम्। आयतनवान् भवति। योऽमुष्य तपत आयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वा अमुष्य तपत आयतनम्॥८०॥

आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। चन्द्रमा वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यश्चन्द्रमस आयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै चन्द्रमस आयतनम्। आयतनवान् भवति॥८१॥

य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। नक्षत्राणि वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यो

नक्षत्राणामायतनं वेदं। आयतनवान् भवति। आपो वै नक्षत्राणामायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद॥८२॥

योऽपामायतनं वेदं। आयतनवान् भवति। पर्जन्यो वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यः पर्जन्यस्याऽऽयतनं वेदं। आयतनवान् भवति। आपो वै पर्जन्यस्याऽऽयतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेदं। योऽपामायतनं वेदं॥८३॥

आयतनवान् भवति। संवत्सरो वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यः संवत्सरस्याऽऽयतनं वेदं। आयतनवान् भवति। आपो वै संवत्सरस्याऽऽयतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेदं। योऽप्सु नावं प्रतिष्ठितां वेदं। प्रत्येव तिष्ठति॥८४॥

इमे वै लोका अप्सु प्रतिष्ठिताः। तदेषाऽभ्यनूक्ता। अपां रसमुदयं सन्। सूर्ये शुक्रं समाभृतम्। अपां रसस्य यो रसः। तं वो गृह्णाम्युत्तममिति। इमे वै लोका अपां रसः। तैऽमुष्मिन्नादित्ये समाभृताः। जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयित्वा गुल्फदघ्नम्॥८५॥

पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्च सङ्स्तीर्य। तस्मिन्विहायसे। अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्प्रणीतेऽयमग्निश्चीयते। साप्रणीतेऽयमप्सु ह्ययं चीयते। असौ भुवनेऽप्यनाहिताग्निरेताः। तमभित एता अबीष्टका उपदधाति। अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पशुबन्धे चातुर्मास्येषु॥८६॥

अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। एतद्ध स्म वा आहुः
 शण्डिलाः। कमग्निं चिनुते। सत्रियमग्निं चिन्वानः। संवत्सरं
 प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः। अमुमादित्यं
 प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते॥८७॥

नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। प्राणान्प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
 चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। ब्रह्मं प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
 वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः। शरीरं प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
 उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः॥८८॥

इमाँल्लोकान्प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते। इममारुणकेतुकमग्निं
 चिन्वान इति। य एवासौ। इतश्चाऽमुतश्चाऽव्यतीपाती। तमिति।
 योऽग्नेर्मिथूया वेद। मिथुनवान्भवति। आपो वा अग्नेर्मिथूयाः।
 मिथुनवान्भवति। य एवं वेद॥८९॥

[२२]

आपो वा इदमांसन्धसलिलमेव। स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे
 समभवत्। तस्यान्तर्मनसि कामः समवर्तत। इदं सृजेयमिति।
 तस्माद्यत्पुरुषो मनसाऽभिगच्छति। तद्वाचा वदति। तत्कर्मणा
 करोति। तदेषाऽभ्यनूक्ता। कामस्तदग्रे समवर्तताधि। मनसो रेतः
 प्रथमं यदासीत्॥९०॥

सुतो बन्धुमसति निरविन्दन्। हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषेति।

उपै॒न॒न्तदु॒प॒नम॑ति। यत्का॑मो॒ भव॑ति। य ए॒वं वेद॑। स तपो॑ऽतप्यत।
स तप॑स्त॒त्त्वा। शरी॑रमधू॒नुत। तस्य॑ यन्मा॒ऽसमासी॑त्। ततो॑ऽरु॒णाः
के॒तवो॒ वात॑र॒शना॒ ऋष॑य॒ उद॑तिष्ठन्॥११॥

ये न॒खाः। ते वै॒खान॒साः। ये वा॒लाः। ते वा॒लखि॒ल्याः। यो
रसः॑। सोऽपा॑म्। अ॒न्त॒र॒तः कूर्म॑ भू॒तः सर्प॑न्तम्। तम॑ब्रवीत्। मम॒
वै॒त्वङ्गा॒ऽसा। सम॑भूत्॥१२॥

नेत्य॑ब्रवीत्। पूर्॒वमे॒वाह॑मि॒हास॑मिति॑। तत्पु॑रुषस्य पुरुष॑त्वम्।
स स॒हस्र॑शी॒र्षा पु॑रुषः। स॒हस्रा॑क्षः स॒हस्र॑पात्। भू॒त्वोद॑तिष्ठत्।
तम॑ब्रवीत्। त्वं वै पूर्॒वः सम॑भूः। त्वमि॒दं पूर्॒वः कुरु॑ष्वेति॑। स
इ॒त आ॒दायाऽऽपः॑॥१३॥

अ॒ञ्जलि॑ना॒ पुर॑स्ता॒दुपा॑दधात्। ए॒वाह्ये॒वेति॑। तत॑ आ॒दि॒त्य
उद॑तिष्ठत्। सा प्रा॒ची दिक्। अथा॑रुणः के॒तुर्दक्षि॑णत॒ उपा॑दधात्।
ए॒वाह्य॑ग्न॒ इति॑। ततो॒ वा अ॒ग्निरुद॑तिष्ठत्। सा द॑क्षि॒णा दिक्।
अथा॑रुणः के॒तुः प॒श्चादु॑पादधात्। ए॒वा हि वा॒यो इति॑॥१४॥

ततो॑ वा॒युरुद॑तिष्ठत्। सा प्र॒तीची॑ दिक्। अथा॑रुणः के॒तुरुत्त॑रत॒ उपा॑दधात्।
ए॒वाही॒न्द्रेति॑। ततो॒ वा इन्द्र॑ उद॑तिष्ठत्। सोदी॑ची॒
दिक्। अथा॑रुणः के॒तुर्मध्य॑ उ॒पाद॑धात्। ए॒वा हि पू॒षन्नि॑ति॑। ततो॒
वै पू॒षोद॑तिष्ठत्। से॒यं दिक्॥१५॥

अथा॑रुणः के॒तुरु॒परि॑ष्ठादुपादधात्। ए॒वा हि दे॒वा इति॑। ततो॑

देवमनुष्याः पितरः। गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन्। सोर्ध्वा दिक्। या
विप्रुषो विपरापतन्। ताभ्योऽसुरा रक्षांसि पिशाचाश्चोदतिष्ठन्।
तस्मात्ते पराभवन्। विप्रुङ्गो हि ते समभवन्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१६॥

आपो ह यद्वहतीर्गर्भमायन्। दक्षं दधाना जनयन्तीः
स्वयम्भुम्। तत इमेध्यसृज्यन्त सर्गाः। अद्ध्यो वा इदं
समभूत्। तस्मादिदं सर्वं ब्रह्म स्वयम्भिवति। तस्मादिदं सर्वं
शिथिलमिवाध्रुवमिवाभवत्। प्रजापतिर्वाव तत्। आत्मनाऽऽत्मानं
विधाय। तदेवानुप्राविशत्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१७॥

विधाय लोकान् विधाय भूतानि। विधाय सर्वाः प्रदिशो दिशश्च।
प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य। आत्मनाऽऽत्मानमभि संविवेशेति।
सर्वमेवेदमाप्त्वा। सर्वमवरुद्धं। तदेवानुप्राविशति। य एवं वेद॥१८॥

[२३]

चतुष्टय्य आपो गृह्णाति। चत्वारि वा अपा रूपाणि। मेघो
विद्युत्। स्तनयितुर्वृष्टिः। तान्येवावरुन्धे। आतपति वर्ष्या गृह्णाति।
ताः पुरस्तादुपदधाति। एता वै ब्रह्मवर्चस्या आपः। मुखत एव
ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे। तस्मान्मुखतो ब्रह्मवर्चसितरः॥१९॥

कूप्या गृह्णाति। ता दक्षिणत उपदधाति। एता वै
तैजस्विनीरापः। तेज एवास्य दक्षिणतो दधाति। तस्मादक्षिणो-
र्धस्तेजस्वितरः। स्थावरा गृह्णाति। ताः पश्चादुपदधाति। प्रतिष्ठिता

वै स्थावराः। पश्चादेव प्रतितिष्ठति। वहन्तीर्गृह्णाति॥१००॥

ता उत्तरत उपदधाति। ओजसा वा एता वहन्तीरिवोद्वृत्तीरिव
आकूजतीरिव धावन्तीः। ओज एवास्योत्तरतो दधाति।
तस्मादुत्तरोऽर्ध ओजस्वितरः। सम्भार्या गृह्णाति। ता मध्य
उपदधाति। इयं वै सम्भार्याः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। पल्वल्या
गृह्णाति। ता उपरिष्ठादुपादधाति॥१०१॥

असौ वै पल्वयाः। अमुष्यामेव प्रतितिष्ठति। दिक्षूपदधाति।
दिक्षु वा आपः। अन्नं वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते।
यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते। तदवरुन्धे। तं वा एतमरुणाः केतवो
वातरशना ऋषयोऽचिन्वन्। तस्मादारुणकेतुकः॥१०२॥

तदेषाऽभ्यनूक्ता। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः।
प्रतिष्ठा५ शतधा हि। समाहितासो सहस्रधार्यसमिति। शतशश्चैव
सहस्रशश्च प्रतितिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥१०३॥

[२४]

जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयति। अपा५ सर्वत्वाय।
पुष्करपर्ण५ रुक्मं पुरुषमित्युपदधाति। तपो वै पुष्करपर्णम्।
सत्य५ रुक्मः। अमृतं पुरुषः। एतावद्वा वाऽस्ति। यावदेतत्।
यावदेवास्ति॥१०४॥

तदवरुन्धे। कूर्ममुपदधाति। अपामेव मेधमवरुन्धे। अथो

स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। आपमापामपः सर्वाः। अस्मादस्मा-
दितोऽमुतः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संश्चस्करद्धिया इति।
वाय्वश्चा रश्मिपतयः। लोकं पृणच्छिद्रं पृण॥१०५॥

यास्तिस्रः परमजाः। इन्द्रघोषा वो वसुभिरेवाह्येवेति। पञ्च-
चितय उपदधाति। पाङ्क्तोऽग्निः। यावानेवाग्निः। तं चिनुते। लोकं
पृणया द्वितीयामुपदधाति। पञ्च पदा वै विराट्। तस्या वा इयं
पादः। अन्तरिक्षं पादः। द्यौः पादः। दिशः पादः। पुरोरजाः पादः।
विराज्येव प्रतितिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥१०६॥

[२५]

अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। तमभित एता अबीष्टका उपदधाति।
अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पशुबन्धे चातुर्मास्येषु। अथो आहुः।
सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। अथ ह स्माहारुणः स्वायम्भुवः। सावित्रः
सर्वोऽग्निरित्यननुषङ्गं मन्यामहे। नाना वा एतेषां वीर्याणि। कमग्निं
चिनुते॥१०७॥

सत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः।
कमग्निं चिनुते। नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते।
चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। वैश्वसृजमग्निं
चिन्वानः। कमग्निं चिनुते॥१०८॥

उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। इममारुण-
केतुकमग्निं चिन्वान इति। वृषा वा अग्निः। वृषाणौ सः स्फालयेत्।

ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः। तस्मा॒न्नानु॑षज्यः। सो॒त्तर॑वे॒दिषु॑ ऋ॒तुषु॑ चिन्वीत।
उ॒त्तर॑वे॒द्याः ह्य॑ग्निश्चि॒यते॑। प्र॒जाका॑मश्चिन्वीत॥१०९॥

प्रा॒जाप॒त्यो वा ए॒षोऽग्निः॑। प्रा॒जाप॒त्याः प्र॒जाः। प्र॒जावा॑न्
भवति। य ए॒वं वेद॑। प॒शुका॑मश्चिन्वीत। सं॒ज्ञानं॑ वा ए॒तत् प॑शूनाम्।
यदापः॑। प॒शूनामे॒व सं॒ज्ञाने॑ऽग्निं चि॒नुते। प॒शुमान् भ॑वति। य ए॒वं
वेद॑॥११०॥

वृ॒ष्टिका॑मश्चिन्वीत। आपो॒ वै वृ॒ष्टिः। पु॒र्जन्यो॒ वर्षु॑को भवति।
य ए॒वं वेद॑। आ॒मया॒वी चि॑न्वीत। आपो॒ वै भे॑षजम्। भे॒षजमे॒वास्मै॑
करोति। सर्व॒मायु॑रेति। अ॒भिचर॑ःश्चिन्वीत। वज्रो॒ वा आपः॑॥१११॥

वज्र॑मे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्रह॑रति। स्तृ॒णुत ए॑नम्। तेज॑स्कामो॒
यश॑स्कामः। ब्र॒ह्मव॑र्चसका॑मः स्व॒र्गका॑मश्चिन्वीत। ए॒ताव॑द्वा वा॑ऽस्ति।
याव॑दे॒तत्। याव॑दे॒वास्ति॑। तदव॑रुन्धे। तस्यै॒तद्व॑तम्। वर्ष॑ति न
धा॒वेत्॥११२॥

अ॒मृतं॑ वा आपः॑। अ॒मृत॑स्यान॒न्तरि॑त्यै। नाप्सु मू॒त्रपु॑रीषं
कु॑र्यात्। न नि॒ष्ठीवे॑त्। न वि॒वसनः॑ स्नायात्। गुह्यो॒ वा ए॒षोऽग्निः॑।
ए॒तस्या॒ग्नेरन॑तिदाहाय। न पु॒ष्कर॑पर्णानि हि॒रण्यं॑ वाऽधि॒तिष्ठे॑त्।
ए॒तस्या॒ग्नेरन॑भ्यारोहाय। न कूर्म॑स्याश्री॒यात्। नोद॑कस्या॒घातु॑कान्येन॒
मोद॑कानि भवन्ति। अ॒घातु॑का॒ आपः॑। य ए॒तम॒ग्निं चि॑नुते। य
उ॒चैनमे॒वं वेद॑॥११३॥

इमानु॑कं भु॒वना सी॒षधे॒म। इन्द्र॑श्च॒ विश्वे॑ च दे॒वाः। य॒ज्ञं च॑
नस्त॒न्वं च॑ प्र॒जां च॑। आ॒दि॒त्यैरिन्द्रः॑ स॒ह सी॒षधा॑तु। आ॒दि॒त्यैरिन्द्रः॑
सग॑णो म॒रुद्भिः॑। अ॒स्माकं॑ भू॒त्ववि॑ता त॒नूना॑म्। आ॒प्लव॑स्व॒ प्रप्ल॑वस्व।
आ॒ण्डीभ॑व॒ज मा मु॒हुः। सु॒खादी॑न्दुःख॒निध॑नाम्। प्र॒तिमु॑श्चस्व॒ स्वां
पु॒रम्॥११४॥

मरी॑चयः स्वायम्भु॒वाः। ये श॑री॒राण्य॑कल्पयन्। ते ते॑ दे॒हं
क॑ल्पयन्तु। मा च॑ ते॒ ख्यास्मि॑ ती॒रिष॑त्। उ॒त्तिष्ठ॑त॒ मा स्व॑प्त।
अ॒ग्निमि॑च्छ॒ध्वं भा॑र॒ताः। राज्ञः॑ सोम॑स्य तृ॒प्तासः॑। सूर्ये॑ण स॒युजो॑षसः।
युवा॑ सु॒वासाः॑। अ॒ष्टाच॑क्रा॒ नव॑द्वारा॥११५॥

दे॒वानां॑ पू॒रयो॑ध्या। तस्या॑ हिर॒ण्मयः॑ को॒शः। स्व॒र्गो लो॒को
ज्योति॑षाऽऽवृ॒तः। यो वै तां॑ ब्रह्म॑णो वे॒द। अ॒मृते॑नाऽऽवृ॒तां पु॑रीम्।
तस्मै॑ ब्रह्म॒ च ब्रह्मा॑ च। आ॒युः की॑र्तिं प्र॒जां द॑दुः। वि॒भ्राज॑माना॒ः
हरि॑णीम्। य॒शसा॑ सम्प॒रीवृ॑ताम्। पु॒र हिर॑ण्मयीं ब्र॒ह्मा॥११६॥

वि॒वेशा॑ऽप॒राजि॑ता। प॒राडे॑त्य॒ज्याम॑यी। प॒राडे॑त्य॒नाश॑की। इ॒ह
चा॑मु॒त्र चान्वे॑ति। वि॒द्वान्दे॑वा॒सुरा॑नु॒भ्यान्। यत्कु॑मा॒री म॒न्द्रय॑ते।
य॒द्योषि॑द्यत्प॒तिव्र॑ता॑। अ॒रि॑ष्टं॒ यत्किं॑ च॒ क्रिय॑ते॑। अ॒ग्निस्त॑दनु॒वेध॑ति।
अ॒श्रुता॑सः श्रु॒तास॑श्च॥११७॥

य॒ज्वानो॑ येऽप्य॑य॒ज्वनः॑। स्वर्य॑न्तो॒ नापे॑क्षन्ते। इन्द्र॑म॒ग्निं च॑ ये
वि॒दुः। सि॒कंता॑ इव सं॒यन्ति॑। र॒श्मिभिः॑ स॒मुदी॑रिताः। अ॒स्माल्लो॒का-

दमुष्माच्च। ऋषिभिरदात्पृश्निभिः। अपेतु वीतु वि च सर्पतातः।
येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अहोभिरद्विरक्तुभिर्व्यक्तम्॥११८॥

यमो ददात्ववसानमस्मै। नृ मुणन्तु नृपात्वयः। अकृष्टा ये च
कृष्टजाः। कुमारीषु कनीनीषु। जारिणीषु च ये हिताः। रेतः पीता
आण्डपीताः। अङ्गारेषु च ये हुताः। उभयान् पुत्रपौत्रकान्। युवेऽहं
यमराजंगान्। शतमिन्नु शरदः॥११९॥

अदो यद्वह्म विलबम्। पितृणां च यमस्य च।
वरुणस्याश्विनोरग्रेः। मरुतां च विहायसाम्। कामप्रयवणं
मे अस्तु। स ह्येवास्मि सनातनः। इति नाको ब्रह्मिश्रवो रायो
धनम्। पुत्रानापो देवीरिहाऽऽहितः॥१२०॥

[२७]

विशीर्ष्णीं गृध्रशीर्ष्णीं च। अपेतो निर्ऋतिः हथः। परिबाधः
श्वेतकुक्षम्। निजङ्घः शबलोदरम्। स तान् वाच्यायया सह। अग्रे
नाशाय सन्दृशः। ईर्ष्यासूये बुभुक्षाम्। मन्युं कृत्यां च दीधिरे। रथेन
किं शुकावता। अग्रे नाशाय सन्दृशः॥१२१॥

[२८]

पर्जन्याय प्रगायत। दिवस्पुत्राय मीढुषे। स नो यवसमिच्छतु।
इदं वचः पर्जन्याय स्वराजे। हृदो अस्त्वन्तरन्तद्युयोत। मयोभूर्वातो
विश्वकृष्टयः सन्त्वस्मे। सुपिप्पला ओषधीर्देवगोपाः। यो

गर्भमोषधीनाम्। गवाँ कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः पुरुषीणाम्॥१२२॥

[२९]

पुनर्माँमैत्विन्द्रियम्। पुनरायुः पुनर्भगः। पुनर्ब्राह्मणमैतु
मा। पुनर्द्रविणमैतु मा। यन्मेऽद्य रेतः पृथिवीमस्कान्।
यदोषधीरप्यसंरद्यदापः। इदं तत्पुनराददे। दीर्घायुत्वाय वर्चसे।
यन्मे रेतः प्रसिंच्यते। यन्म आजायते पुनः। तेन माममृतं कुरु।
तेन सुप्रजसं कुरु॥१२३॥

[३०]

अद्ध्यस्तिरोऽधाऽजायत। तव वैश्रवणः संदा। तिरोऽधेहि
सपत्नान्नः। ये अपोऽश्रन्ति केचन। त्वाष्ट्रीं मायां वैश्रवणः।
रथं सहस्रवन्धुरम्। पुरुश्चक्रं सहस्राश्वम्। आस्थायायाहि
नो बलिम्। यस्मै भूतानि बलिमावहन्ति। धनं गावो हस्ति
हिरण्यमश्वान्॥१२४॥

असाम सुमतौ यज्ञियस्य। श्रियं बिभ्रतोऽन्नमुखीं विराजम्।
सुदरशने च क्रौञ्चे च। मैनागे च महागिरौ। शतद्वाट्टारगमन्ता।
संहार्यं नगरं तव। इति मन्त्राः। कल्पोऽत ऊर्ध्वम्। यदि बलिं
हरेत्। हिरण्यनाभये वितुदये कौबेरायायं बलिः॥१२५॥

सर्वभूताधिपतये नम इति। अथ बलिं हत्वोपतिष्ठेत्। क्षत्रं
क्षत्रं वैश्रवणः। ब्राह्मणा वयं स्मः। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः।

अस्मात्प्रविश्यान्नमद्धीति। अथ तमग्निमादधीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत। तिरोऽधा भूः। तिरोऽधा भुवः॥१२६॥

तिरोऽधाः स्वः। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः। सर्वेषां लोकानामाधिपत्यं सीदेति। अथ तमग्निमिन्धीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत। तिरोऽधा भूः स्वाहा। तिरोऽधा भुवः स्वाहा। तिरोऽधाः स्वः स्वाहा। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः स्वाहा। यस्मिन्नस्य काले सर्वा आहुतीर्हुता भवेयुः॥१२७॥

अपि ब्राह्मणमुखीनाः। तस्मिन्नहः काले प्रयुञ्जीत। परः सुतजंनाद्वेपि। मास्म प्रमाद्यन्तमाध्यापयेत्। सर्वार्थाः सिद्ध्यन्ते। य एवं वेद। क्षुध्यन्निदमजानताम्। सर्वार्था न सिद्ध्यन्ते। यस्तं विघातुंको भ्राता। ममान्तरहृदये श्रितः॥१२८॥

तस्मा इममग्रपिण्डं जुहोमि। स मेऽर्थान्मा विवंधीत्। मयि स्वाहा। राजाधिराजाय प्रसह्यसाहिने। नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे। स मे कामान्कामकामाय मह्यम्। कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु। कुबेराय वैश्रवणाय। महाराजाय नमः। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठां शतधा हि। सुमाहितासो सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि॥१२९॥

तस्मिन्नियमविशेषाः। त्रिषवणमुदकोपस्पर्शी। चतुर्थकालपानभक्तः
स्यात्। अहरहर्वा भैक्षमश्रीयात्। औदुम्बरीभिः समिद्धिरग्निं
परिचरेत्। पुनर्मामैत्विन्द्रियमित्येतेनानुवाकेन। उद्धृतपरिपूताभि-
रद्धिः कार्यं कुर्वीत॥१३०॥

असञ्चयवान्। अग्नये वायवे सूर्याय। ब्रह्मणे प्रजापतये।
चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः। ऋतुभ्यः संवत्सराय। वरुणायारुणायेति
व्रतहोमाः। प्रवर्ग्यवदादेशः। अरुणाः काण्डऋषयः। अरण्येऽधी-
यीरन्। भद्रं कर्णेभिरिति द्वे जपित्वा॥१३१॥

महानाम्नीभिरुदकं संस्पर्श्य। तमाचार्यो दद्यात्। शिवा
नः शन्तमेत्योषधीरालभते। सुमृडीकैति भूमिम्। एवमपवर्गे।
धेनुर्दक्षिणा। कंसं वासंश्च क्षौमम्। अन्यद्वा शुक्लम्। यथाशक्ति
वा। एवस्वाध्यायधर्मेण। अरण्येऽधीयीत। तपस्वी पुण्यो भवति
तपस्वी पुण्यो भवति॥१३२॥

[३२]

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति
न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो
अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्रये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः।
नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥ ॐ शान्तिः
शान्तिः शान्तिः॥

सह वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां वयं स्वर्गं
लोकमेष्यामो वयमेष्याम इति तेऽसुराः सन्नह्य सहसैवाचरन्
ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा अमुह्युस्ते न प्राजानुस्ते
पराऽभवन्ते न स्वर्गं लोकमायन् प्रसृतेन वै यज्ञेन देवाः स्वर्गं
लोकमायन्न प्रसृतेनासुरान् पराभावयन् प्रसृतो ह वै यज्ञोपवीतिनो
यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किं च ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यधीते
यजंत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्यैवाधीयीत याजयेद्यजंत वा यज्ञस्य
प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय दक्षिणं बाहुमुद्धरतेऽव
धत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं प्राचीनावीतं संवीतं
मानुषम्॥१॥

[१]

रक्षांसि ह वा पुरोऽनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान्
प्रजापतिर्वरिणोपामन्त्रयत् तानि वरमवृणीताऽऽदित्यो नो योद्धा
इति तान् प्रजापतिरब्रवीद्योधयध्वमिति तस्मादुत्तिष्ठन्तं ह वा
तानि रक्षांस्यदित्यं योधयन्ति यावदस्तमन्वंगान्तानि ह वा
एतानि रक्षांसि गायत्रियाऽभिमन्त्रितेनाम्भसा शाम्यन्ति तदु ह

वा ए॒ते ब्र॑ह्मवा॒दिनः॑ पू॒र्वाभि॑मु॒खाः स॒न्ध्यायाँ॑ गा॒यत्रि॑याऽभि॒मन्त्रि॑ता
 आप॑ ऊ॒र्ध्वं वि॒क्षिप॑न्ति॒ ता ए॒ता आपो॑ व॒ज्रीभू॑त्वा ता॒नि
 रक्षाँ॑सि म॒न्देहा॑रुणे द्वी॒पे प्र॑क्षिपन्ति॒ यत्प्र॑दक्षिणं प्र॒क्रम॑न्ति॒ तेन॑
 पा॒प्मान॑मव॒धून्वन्त्यु॒द्यन्त॑मस्तं॒ यन्त॑म् आ॒दित्य॑मभि॒ध्याय॑न् कुर्वन्
 ब्रा॒ह्म॒णो वि॒द्वान्स॒कलं॑ भ॒द्रम॑श्रुतेऽसावा॑दित्यो ब्र॒ह्मेति॑ ब्रह्मै॒व सन्
 ब्रह्मा॑प्येति॒ य ए॒वं वेद॑॥२॥

[२]

यद्दे॒वा दे॒वहे॒ळनं॑ दे॒वास॑श्चकृ॒मा व॒यम्। आ॒दि॒त्यास्त॑स्माँन्मा
 मु॒ञ्चत॑र्तस्य॒र्तेन॑ मा॒मि॒ता। दे॒वा जी॒वन॑का॒म्या य॒द्वाचा॑ऽनृत॒मूदि॑म।
 तस्माँ॑न् इ॒ह मु॑ञ्चत॒ विश्वे॑ दे॒वाः स॒जोष॑सः। ऋ॒तेन॑ द्यावापृथि॒वी
 ऋ॒तेन॑ त्व॒ सं॒रस्व॑ति। कृ॒तान्नः॑ पा॒ह्येन॑सो॒ यत्किं॑ चानृत॒मूदि॑म।
 इन्द्रा॑ग्नी मि॒त्रावरु॑णौ सोमो॑ धा॒ता बृ॒हस्प॑तिः। ते नो॑ मु॒ञ्चन्त्वे॑न॒सो
 यद॒न्यकृ॑तमा॒रि॒म। स॒जा॒त॒श॒सा॒दुत॑ जा॒मि॒श॒सा॒ज्याय॑सः
 श॒सा॒दुत॑ वा॒ कनी॑यसः। अना॑धृष्टं दे॒वकृ॑तं॒ यदे॑न॒स्तस्मा॑त्
 त्वम॒स्माञ्जा॑तवे॒दो मु॑मुग्धि॥३॥

यद्वा॒चा यन्म॑न॒सा बा॒हुभ्या॑मू॒रुभ्या॑म॒ष्टीव॑द्वाँ॒ शि॒श्रैर्य॑दनृतं
 चकृ॒मा व॒यम्। अ॒ग्नि॒र्मा त॑स्मा॒देन॑सो॒ गा॒र्हप॑त्यः प्रमु॑ञ्चतु
 चकृ॒म या॒नि दु॒ष्कृ॒ता। येन॑ त्रि॒तो अ॑र्ण॒वान्नि॑र्ब॒भूव॑ येन॒ सूर्य॑
 तम॑सो निर्मु॒मोच॑। येनेन्द्रो॒ विश्वा॑ अज॑हा॒दरा॑ती॒स्तेना॒हं ज्योति॑षा
 ज्योति॑रान॒शान॑ आ॒क्षि। यत्कु॑सी॒दम॑प्र॒तीत्तं॑ मये॒ह येन॑ य॒मस्य॑

निधिना चरामि। एतत्तदग्रे अनृणो भवामि जीवन्नेव प्रति तत्तं
 दधामि। यन्मयि माता यदा पिपेषु यदन्तरिक्षं यदाशसातिक्रामामि
 त्रिते देवा दिवि जाता यदप इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो
 अग्रे स त्वं नो अग्रे त्वमग्रे अयासि॥४॥

[३]

यददीव्यनृणमहं बभूवादिथ्सन्वा सञ्जगर जनैभ्यः। अग्निर्मा
 तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुञ्चताम्। यद्धस्ताभ्यां चकर
 किल्बिषाण्यक्षाणां वश्रमुपजिघ्रमानः। उग्रं पश्या च राष्ट्रभृच्च
 तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि। उग्रं पश्ये राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि
 यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्। नेत्रं ऋणानृणव इथ्समानो यमस्य लोके
 अधिरञ्जुराय। अव ते हेळ उदुत्तममिमं मे वरुण तत्त्वा यामि
 त्वं नो अग्रे स त्वं नो अग्रे। सङ्कुसुको विकुसुको निर्ऋथो
 यश्च निस्वनः। तेऽ(१)स्मद्यक्षमनांगसो दूरादूरमचीचतम्।
 निर्यक्षममचीचते कृत्यां निर्ऋतिं च। तेन योऽ(१)स्मथ्समृच्छातै
 तमस्मै प्रसुवामसि। दुःशः९सानुशः९साभ्यां घणेनानुघणेन च।
 तेनान्योऽ(१)स्मथ्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि। सं वर्चसा पयसा
 सन्तनूभिरगन्महि मनसा स९ शिवेन। त्वष्टा नो अत्र विदधातु
 रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो(१) यद्विलिष्टम्॥५॥

[४]

आयुष्टे विश्वतो दधद्यमग्निर्वरेण्यः। पुनस्ते प्राण आयाति
 परायक्ष्मः सुवामि ते। आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो
 घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव
 पुत्रमभिरक्षतादिमम्। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि तिग्ममोजो
 वरुण सः शिशाधि। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ विश्वे देवा
 जरदष्टिर्यथाऽसत्। अग्र आयूँषि पवस आ सुवोर्जमिषं च नः।
 आरे बाधस्व दुच्छुनाम्। अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम्।
 दधद्रयिं मयि पोषम्॥६॥

अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः। तमीमहे
 महागयम्। अग्ने जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो
 नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना अहेळच्छर्मन्ते स्याम त्रिवरूथ
 उद्भौ। सहसा जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व।
 अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयं स्याम प्रणुदा नः सपत्नान्।
 अग्ने यो नोऽभितो जनो वृको वारो जिघांसति। तास्त्वं वृत्रहं
 जहि वस्वस्मभ्यमाभर। अग्ने यो नोऽभिदासति समानो यश्च
 निष्ठः। तं वयं समिधं कृत्वा तुभ्यमग्नेऽपि दध्मसि॥७॥

यो नः शपादशपतो यश्च नः शपतः शपात्। उषाश्च
 तस्मै निम्नुक् सर्व पापं समूहताम्। यो नः सपत्नो यो रणो
 मर्तोऽभिदासति देवाः। इध्मस्यैव प्रक्षायतो मा तस्योच्छेषि किं

च॒न। यो मां द्वेष्टि॑ जा॒तवे॒दो यं चा॒हं द्वेष्मि॑ यश्च॒ माम्। सर्वा॑ऽस्ता॒नग्रे
स॒न्द॒ह॒ याश्चा॒हं द्वेष्मि॑ ये च॒ माम्। यो अ॒स्मभ्य॑म॒राती॒याद्यश्च॑
नो द्वेष्टे॑ ज॒नः। नि॒न्दा॒द्यो अ॒स्मान्दि॒प्साच्च॑ सर्वा॑ऽस्ता॒न्मष्म॑षा
कुरु। स॒ंशितं॑ मे॒ ब्रह्म॑ स॒ंशितं॑ वी॒र्या(१)म्ब॒लम्। स॒ंशितं॑
क्ष॒त्रं मे॑ जि॒ष्णु॒ यस्या॒हमस्मि॑ पु॒रोहि॑तः। उ॒दैषां॑ बा॒हू अ॒तिर॒मुद्वर्चो॑
अथो॒ बलम्। क्षि॒णोमि॑ ब्रह्म॑णा॒ऽमित्रा॒नुन्न॑यामि॒ स्वा(१)म् अ॒हम्।
पुन॒र्मनः॑ पुन॒रायु॑र्म॒ आगा॑त्पुन॒श्चक्षुः॑ पुनः॑ श्रोत्रं॑ म॒ आगा॑त्पुनः॑ प्रा॒णः
पुन॒राकू॑तं म॒ आगा॑त्पुन॒श्चित्तं॑ पुन॒राधी॑तं म॒ आगा॑त्। वै॒श्वान॒रो
मेऽद॑ब्धस्त॒नूपा अव॑बाधतां दुरि॒तानि॑ वि॒श्वा॥८॥

[५]

वै॒श्वान॒राय॑ प्र॒तिवे॑दयामो॒ यदी॑नृ॒ण॑ स॒ङ्ग॒रो दे॒वता॑सु। स
ए॒तान्पाशा॑न् प्र॒मुच॑न् प्रवे॒द स नो॑ मु॒ञ्चातु॑ दुरि॒ताद॑व॒द्यात्। वै॒श्वान॒रः
प॒व॒यान्नः॑ प॒वित्रै॑र्य॒थस॑ङ्ग॒रम॑भिधावा॒म्याशा॑म्। अना॑जान॒न्मन॑सा
याच॑मानो॒ यदत्रै॑नो॒ अव॑ तथ्सु॒वामि॑। अ॒मी ये सु॒भगे॑ दि॒वि वि॒चृतौ॑
नाम॒ तार॑के। प्रे॒हामृ॑तस्य॒ यच्छ॑तामे॒तद्वद्ध॑क॒मोच॑नम्। वि॒जिही॑र्ष्व
लो॒कान्कृ॑धि ब॒न्धान्मु॑ञ्चासि॒ बद्ध॑कम्। योने॑रिव॒ प्रच्यु॑तो॒ गर्भः॑ सर्वा॑न्
प॒थो अ॑नुष्व। स प्र॑जा॒नन्प्र॑तिगृ॒णीत॑ वि॒द्वान्प्र॑जाप॒तिः प्र॑थम॒जा
ऋ॒तस्य॑। अ॒स्माभि॑र्दत्तं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑दच्छि॒त्रं तन्तु॑मनु॒सञ्चरे॑म॥९॥

त॒तं तन्तु॑मन्वे॒के अनु॑ सञ्चर॑न्ति॒ येषां॑ द॒त्तं पि॒त्र्यमा॑य॒नव॑त्।
अ॒बन्ध॑वे॒के द॑दतः॒ प्रय॑च्छा॒द्दातुं॑ चेच्छ॒क्रवा॑सः॒ स्वर्ग॑ ए॒षाम्।

आर॑भेथा॒मनु स॒र॑भेथा॒ समानं॑ पन्था॑मवथो घृ॒तेन॑। यद्वा॑
 पू॒र्तं परि॑विष्टं यद॒ग्नौ तस्मै॑ गोत्रा॑येह जाया॑पती स॒र॑भेथाम्।
 यदन्त॑रिक्षं पृथि॒वीमु॒त द्यां यन्मा॑तरं पि॒तरं॑ वा जिहि॑सिम्।
 अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सो गा॒र्हप॑त्य उ॒न्नो न॑ेषद्दुरि॒ता या॒नि च॑कृम।
 भूमि॑र्मा॒ताऽदि॑तिर्नो ज॒नित्रं॑ भ्रा॒ताऽन्त॑रिक्षम॒भिशा॑स्त ए॒नः। द्यौः
 पि॒ता पि॑तृयाच्छं भ॑वासि जा॒मि मि॒त्वा मा वि॑विधिसि लो॒कात्।
 यत्र॑ सु॒हादः॑ सु॒कृतो॑ मद॑न्ते वि॒हाय॑ रोगं त॒न्वा(१)॑ सु॒वाया॑म्।
 अ॒श्लोणा॑ङ्गैर॒हुताः॑ स्व॒र्गे तत्र॑ पश्ये॒म पि॒तरं॑ च पु॒त्रम्। यदन्न॑म॒द्व्यनृ॑तेन
 दे॒वा दा॑स्यन्नदा॑स्यन्नु॒त वा॑ करि॒ष्यन्। यद्दे॒वानां॑ चक्षु॒ष्यागो॑ अस्ति
 यदे॒व किं च॑ प्रतिज॒ग्राह॑म॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒दनृ॑णं कृ॒णोतु॑। यदन्न॑म॒द्वि
 बहु॑धा वि॒रूपं॑ वा॒सो हि॑र॒ण्यमु॒त गा॒मजा॑मवि॒म। यद्दे॒वानां॑ चक्षु॒ष्यागो॑
 अस्ति॑ यदे॒व किं च॑ प्रतिज॒ग्राह॑म॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒दनृ॑णं कृ॒णोतु॑।
 यन्मया॑ मन॑सा वा॒चा कृ॑त॒मेनः॑ कदा॒चन॑। सर्व॑स्मा॑त्तस्मा॑न्मेळि॒तो
 मो॒ग्धि त्व॑ हि वे॒त्थ यथा॑तथम्॥१०॥

[६]

वा॒तर॑शना ह॒ वा ऋ॒षयः॑ श्रम॒णा ऊ॒र्ध्वम॑न्थि॒नो ब॑भूवु॒स्तानृ॑षयो॒
 ऽर्थमा॑य॒स्ते नि॒लाय॑मच॒र॒स्तेऽनु॑प्रविशुः कू॒श्मा॑ण्डानि
 ता॒स्तेष्व॑न्विन्द॒च्छ्रद्धया॑ च॒ तप॑सा च॒ तानृ॑षयोऽब्रुवन्क॒था
 नि॒लायं॑ च॒र॒थेति॑ त ऋ॒षीन्ब्रु॑वन्नमो॑ वोऽस्तु भग॑वन्तोऽस्मि॒न्धाम्नि॑

केन॑ वः सपर्या॑मेति॒ तानृष॑योऽब्रुवन्प॒वित्रं॑ नो ब्रूत॒ येनार॑पसः
 स्या॑मेति॒ त ए॒तानि॑ सूक्तान्य॑पश्यन् यदे॒वा देव॑हेळ॒नं
 यददी॑व्य॒त्रुण॑म॒हं ब॒भूवाऽऽयु॑ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒दित्ये॑तैराज्यं
 जुहु॑त वैश्वान॒राय॑ प्रति॒वेदयाम्॑ इत्यु॒पतिष्ठ॑त॒ यदर्वा॑चीन॒मेनो॑
 भ्रूण॑ह॒त्याया॒स्तस्मा॑न्मोक्ष्यध्व॒ इति॑ त ए॒तैर॑जुहवु॒स्तेऽरे॒पसो॑-
 ऽभव॑न्कर्मा॒दिष्वे॒तैर्जु॑ह्यात्पू॒तो दे॒वलो॒कान्ध॑समंश्रुते॥११॥

[७]

कू॒श्मा॒ण्डैर्जु॑ह्याद्योऽपू॒त इव॑ म॒न्येत॑ यथा॑ स्ते॒नो यथा॑
 भ्रू॒णहै॒वमेष॑ भ॒वति॒ योऽयो॑नौ॒ रेतः॑ सि॒ञ्चति॑ यदर्वा॑चीन॒मेनो॑
 भ्रू॒णह॒त्याया॒स्तस्मा॑न्मुच्यते॒ याव॑दे॒नो दी॒क्षामु॑पैति दीक्षित ए॒तैः
 सं॒तति॑ जु॒होति॑ संव॒त्सरं॑ दी॒क्षितो॑ भ॒वति॑ संव॒त्सरा॑दे॒वाऽऽत्मानं॑
 पु॒नीते॒ मासं॑ दीक्षितो भ॒वति॒ यो मा॑सः स संव॒त्सरः
 संव॒त्सरा॑दे॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॒ चतु॑र्विंशति॒ रात्री॑र्दीक्षितो
 भ॒वति॒ चतु॑र्विंशति॒रर्ध॑मा॒साः संव॒त्सरः॑ संव॒त्सरा॑दे॒वाऽऽत्मानं॑
 पु॒नीते॒ द्वाद॑श रात्री॑र्दीक्षितो भ॒वति॒ द्वाद॑श मा॒साः संव॒त्सरः
 संव॒त्सरा॑दे॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॒ षड्रा॑त्रीर्दीक्षितो भ॒वति॒ षड्वा॑ ऋ॒तवः॑
 संव॒त्सरः॑ संव॒त्सरा॑दे॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॒ तिस्रो॑ रात्री॑र्दीक्षितो
 भ॒वति॒ त्रि॒पदा॑ गा॒यत्री॑ गा॒यत्रि॒या ए॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॒ न
 मा॒समं॑ श्री॒यान्न॑ स्त्रिय॒मुपे॑यान्नोप॒र्यासी॑त् जुगु॑प्से॒तानृ॑ता॒त्पयो॑

ब्राह्मणस्य व्रतं यवागू राजन्यस्यामिक्षा वैश्यस्याथो सौम्येष्वध्वर
एतद्व्रतं ब्रूयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्योदनं धानाः सक्तू
घृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय॥१२॥

[८]

अजान् ह वै पृथ्वीऽस्तपस्यमानान् ब्रह्म स्वयम्बभ्यानर्षत्त
ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां देवतामुपातिष्ठन्त यज्ञकामास्त
एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त यदृचोऽध्यर्गीषत ताः
पयआहुतयो देवानामभवन् यद्यजूंषि घृताहुतयो यथ्सामानि
सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतयो यद्वाह्मणानीतिहासान्
पुराणानि कल्पान्गाथा नाराशःसीर्मेदाहुतयो देवानामभवन्ताभिः
क्षुधं पाप्मानमपाघ्नन्नपहतपाप्मानो देवाः स्वर्गं लोकमायन् ब्रह्मणः
सायुज्यमृषयोऽगच्छन्॥१३॥

[९]

पञ्च वा एते महायज्ञाः संतति प्रतायन्ते सतति सन्तिष्ठन्ते
देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति यदग्नौ
जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः सन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः स्वधा
करोत्यप्यपस्तत्पितृयज्ञः सन्तिष्ठते यद्भूतेभ्यो बलिः हरति
तद्भूतयज्ञः सन्तिष्ठते यद्वाह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययज्ञः
सन्तिष्ठते यथस्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं यजुः सामं वा
तद्ब्रह्मयज्ञः सन्तिष्ठते यदृचोऽधीते पयंसः कूल्या अस्य पितृन्स्वधा

अ॒भि॒व॒ह॒न्ति॒ य॒द्य॒जू॑षि॒ घृ॒त॒स्य॑ कू॒ल्या॒ य॒थ्सामा॑नि॒ सोमं॑ ए॒भ्यः
 प॒व॒ते॒ य॒द॒थ॒र्वाङ्गि॑र॒सो म॒धोः॑ कू॒ल्या॒ य॒द्वा॑ह्म॒णानी॑तिहा॒सान् पु॑रा॒णानि॒
 क॒ल्पा॒न्गाथा॑ नारा॒श॒सी॒र्मे॒द॒सः॑ कू॒ल्या॑ अ॒स्य पि॒तृ॒न्ध॒स्व॒धा
 अ॒भि॒व॒ह॒न्ति॒ य॒दृ॒चोऽ॒र्धी॑ते॒ प॒य॑आहु॒तिभि॑रे॒व तद्दे॒वाऽ॒स्त॑र्प॒यति॒
 य॒द्य॒जू॑षि॒ घृ॒ता॒हु॒तिभि॑र्य॒थ्सामा॑नि॒ सोमा॑हु॒तिभि॑र्य॒द॒थ॒र्वाङ्गि॑र॒सो
 म॒ध्वा॒हु॒तिभि॑र्य॒द्वा॑ह्म॒णानी॑तिहा॒सान् पु॑रा॒णानि॒ क॒ल्पा॒न्गाथा॑
 नारा॒श॒सी॒र्मे॒दा॒हु॒तिभि॑रे॒व तद्दे॒वाऽ॒स्त॑र्प॒यति॒ त ए॒नं तृ॒प्ता आ॑यु॒षा
 तेज॑सा॒ वर्च॑सा॒ श्रि॒या य॑श॑सा॒ ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सेना॒न्नाद्ये॑न च त॑र्प॒यन्ति॑ ॥१४॥

[१०]

ब्र॒ह्म॒य॒ज्ञेन॑ य॒क्ष्य॒मा॒णः॒ प्रा॒च्यां॑ दि॒शि ग्रा॒मा॒द॒छ॑दि॒दर्श॑
 उ॒दी॒च्यां प्रा॒गु॒दी॒च्यां वो॒दित॑ आ॒दित्ये॑ दक्षि॒णत॑ उ॒प॒वी॒योप॑वि॒श्य
 ह॒स्ता॒व॒व॒नि॒ज्य॒ त्रि॒रा॒चा॒मे॒द्विः प॑रि॒मृ॒ज्यं स॒कृ॒दु॒प॒स्पृ॒श्य शि॒रश्चक्षु॑षी
 ना॒सि॒के श्रो॒त्रे हृ॒द॒य॒मा॒ल॒भ्य॒ यत्रि॒रा॒चा॒म॒ति॒ तेन॑ ऋ॒चः प्री॑णाति
 य॒द्विः प॑रि॒मृ॒जति॑ तेन॒ य॒जू॑षि॒ य॒थ्स॒कृ॒दु॒प॒स्पृ॒शति॑ तेन॒ सामा॑नि॒
 य॒थ्स॒व्यं पा॒णिं पा॒दौ प्रो॑क्षति॒ यच्छि॒रश्चक्षु॑षी॒ ना॒सि॒के श्रो॒त्रे
 हृ॒द॒य॒मा॒ल॒भते॑ तेना॒थ॒र्वाङ्गि॑र॒सो ब्रा॒ह्म॒णानी॑तिहा॒सान् पु॑रा॒णानि॒
 क॒ल्पा॒न्गाथा॑ नारा॒श॒सीः प्री॑णाति॒ दर्भा॑णां म॒हदु॑प॒स्तीर्यो॑प॒स्थं
 कृ॒त्वा प्रा॒डासी॑नः॒ स्वा॒ध्या॒य॒म॒धी॒यी॒तापां॑ वा ए॒ष ओष॑धी॒नाः
 र॒सो य॒द्दर्भाः॑ स॒र॒समे॒व ब्र॒ह्म कुरु॑ते दक्षि॒णोत्त॑रौ पा॒णी पा॒दौ

कृत्वा सपवित्रावोमिति प्रतिपद्यत एतद्वै यजुस्त्रयीं विद्यां
 प्रत्येषा वागेतत्परममक्षरं तदेतदृचाऽभ्युक्तमृचो अक्षरं परमे
 व्योमन् यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुर्यस्तन्न वेद किमृचा
 करिष्यति य इत्तद्विदुस्त इमे समांसत इति त्रीनेव प्रायुङ्क्त
 भूर्भुवः स्वरित्याहेतद्वै वाचः सत्यं यदेव वाचः सत्यं तत्प्रायुङ्क्तार्थं
 सावित्रीं गायत्रीं त्रिरन्वाह पृच्छोऽर्धर्चशोऽनवानं सविता श्रियः
 प्रसविता श्रियमेवाऽऽप्नोत्यथो प्रज्ञातयैव प्रतिपदा छन्दांसि
 प्रतिपद्यते॥१५॥

[११]

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत दिवा नक्तं वेति हं स्माऽऽह
 शौच आह्वेय उतारण्येऽबलं उत वाचोत तिष्ठन्नुत व्रजन्नुताऽऽसीन
 उत शयानोऽधीयीतैव स्वाध्यायं तपस्वी पुण्यो भवति य एवं
 विद्वान्स्वाध्यायमधीते नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै
 नम ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णावे बृहते
 करोमि॥१६॥

[१२]

मध्यन्दिने प्रबलमधीयीतासौ खलु वावैष आदित्यो
 यद्वाह्मणस्तस्मात्तर्हि तेऽक्षिणं तपति तदेषाऽभ्युक्ता। चित्रं
 देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावापृथिवी
 अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगत्तस्तस्थुषश्चेति स वा एष यज्ञः सद्यः

प्रतायते सद्यः सन्तिष्ठते तस्य प्राक् सायमवभृथो नमो ब्रह्मण
इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप उपस्पृश्य गृहानेति ततो यत्किं च
ददाति सा दक्षिणा॥१७॥

[१३]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं विद्युदग्निर्वर्षः
हविः स्तनयिर्बुर्वषट्कारो यदवस्फूर्जति सोऽनुवषट्कारो
वायुरात्माऽमावास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति विद्योतमाने
स्तनयत्यवस्फूर्जति पवमाने वायावमावास्यायाः स्वाध्यायमधीते
तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्युत्तमं नाकः रोहत्युत्तमः
समानानां भवति यावन्तः ह वा इमां वित्तस्य पूर्णां ददत्स्वर्गं
लोकं जयति तावन्तं लोकं जयति भूयांसं चाक्षय्यं चापं
पुनर्मृत्युं जयति ब्रह्मणः सायुज्यं गच्छति॥१८॥

[१४]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्देशः
समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र उपस्युदिते ब्रजः स्तिष्ठन्ना-
सीनः शयानोऽरण्ये ग्रामे वा यावत्तरसः स्वाध्यायमधीते
सर्वल्लोकाञ्जयति सर्वल्लोकाननृणोऽनुसञ्चरति तदेषाम्युक्ता।
अनृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मिं स्तृतीये लोके अनृणाः स्याम। ये
देवयाना उत पितृयाणाः सर्वान्मृथो अनृणा आक्षीयेमेत्यग्निं वै

जा॒तं पा॒प्मा ज॑ग्राह॒ तं दे॒वा आहु॑तीभिः पा॒प्मान॒मपा॑घ्नन्नाहु॑तीनां
य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञस्य॑ दक्षि॑णाभिर्दक्षि॑णानां ब्रा॒ह्मणे॑न ब्रा॒ह्मण॑स्य
छन्दा॑भिश्छन्द॑साः स्वा॒ध्याये॒नाप॑हतपा॒प्मा स्वा॒ध्यायो॑ दे॒वप॑वित्रं
वा ए॒तत्तं योऽनू॑त्सृजत्यभा॑गो वा॒चि भ॑वत्यभा॑गो ना॒के
तदे॒षाऽभ्यु॑क्ता। यस्ति॒त्याजं॑ सखि॒विदुः॑ सखा॑यं न तस्य॑ वा॒च्यपि॑
भा॒गो अ॑स्ति। यदी॑ः शृ॒णोत्य॑लकः॑ शृ॒णोति॑ न हि प्र॒वेदं॑ सु॒कृत॑स्य
पन्था॑मिति॒ तस्मा॑त्स्वा॒ध्यायोऽध्ये॑त॒व्यो यं यं क्र॑तुमधी॑ते तेन॑
तेना॒स्येष्टं॑ भ॑वत्यग्ने॒र्वायो॑रा॒दित्य॑स्य सा॒युज्यं॑ गच्छ॒ति तदे॒षाऽभ्यु॑क्ता।
ये अ॒र्वाङु॑त वा॒ पुरा॑णे वे॒दं वि॒द्वाः स॑म॒भितो॑ वदन्त्यादि॒त्यमे॒व ते
परि॑वदन्ति॒ सर्वे॑ अ॒ग्निं द्वि॒तीयं॑ तृ॒तीयं॑ च ह॒ः स॑मिति॒ याव॑ती॒र्वे
दे॒वता॑स्ताः सर्वा॑ वे॒दवि॑दि ब्रा॒ह्मणे॑ व॑सन्ति॒ तस्मा॑द्ब्रा॒ह्मणे॒भ्यो
वे॒दवि॒द्भ्यो दि॒वे दि॒वे नम॑स्कुर्यान्ना॒स्तीलं॑ की॒र्तये॑दे॒ता ए॒व दे॒वताः॑
प्री॒णाति॑॥१९॥

[१५]

रिच्य॑त इ॒व वा ए॒ष प्रे॒व रि॑च्यते यो या॒जय॑ति प्र॒ति वा
गृ॒ह्णाति॑ या॒जयि॑त्वा प्र॒तिगृ॑ह्य वाऽन॑श्नन्निः स्वा॒ध्यायं॑ वे॒दम॑धी॒यीत
त्रि॒रात्रं॑ वा॒ सावि॑त्रीं गा॒यत्री॑म॒न्वाति॑रेचयति॒ वरो॑ दक्षि॑णा वर॑णै॒व
वरः॑ स्पृ॒णोत्या॒त्मा हि वरः॑॥२०॥

[१६]

दुहे॑ ह॒ वा ए॒ष छन्दा॑सि॒ यो या॒जय॑ति॒ स येन॑ य॒ज्ञक्र॑तुना॑

याजयेत्सोऽरण्यं परेत्य शुचौ देशे स्वाध्यायमेवैनमधीयन्नासीत्
 तस्यानशनं दीक्षा स्थानमुपसद आसनं सुत्या वाग्जुहूर्मन
 उपभृद्धृतिर्ध्रुवा प्राणो हविः सामाध्वर्युः स वा एष यज्ञः
 प्राणदक्षिणोऽनन्तदक्षिणः समृद्धतरः ॥ २१ ॥

[१७]

कृतिधावकीर्णी प्रविशति चतुर्थेत्याहुर्ब्रह्मवादिनो मरुतः
 प्राणैरिन्द्रं बलेन बृहस्पतिं ब्रह्मवर्चसेनाग्निमेवेतरेण सर्वेण
 तस्यैतां प्रायश्चित्तिं विदां चकार सुदेवः काश्यपो यो
 ब्रह्मचार्यवकिरेदमावास्यायां रात्र्यामग्निं प्रणीयोपसमाधाय
 द्विराज्यस्योपघातं जुहोति कामावकीर्णोऽस्म्यवकीर्णोऽस्मि काम
 कामाय स्वाहा कामाभिर्द्रुगोऽस्म्यभिर्द्रुगोऽस्मि काम कामाय
 स्वाहेत्यमृतं वा आज्यममृतमेवाऽऽत्मन्धत्ते हुत्वा प्रयताञ्जलिः
 कवातिर्यङ्मुग्निमभिमन्त्रयेत् सं माऽऽसिञ्चन्तु मरुतः समिन्द्रः सं
 बृहस्पतिः। सं माऽयमग्निः सिञ्चत्वायुषा च बलेन चाऽऽयुष्मन्तं
 करोत मेति प्रति हास्मै मरुतः प्राणान्दधति प्रतीन्द्रो बलं प्रति
 बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरथ्सर्वं सर्वतनुर्भूत्वा सर्वमायुरेति
 त्रिरभिमन्त्रयेत् त्रिषत्या हि देवा योऽपूत इव मन्येत स इत्थं
 जुहुयादित्थमभिमन्त्रयेत् पुनीत एवाऽऽत्मानमायुरेवाऽऽत्मन्धत्ते
 वरो दक्षिणा वरेणैव वरं स्पृणोत्यात्मा हि वरः ॥ २२ ॥

[१८]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भुवः स्वः प्रपद्ये ब्रह्म प्रपद्ये
 ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं ब्रह्मकोशं
 यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान् प्रपद्ये देवपुरं प्रपद्ये परीवृतो
 वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य यस्मै नमस्तच्छिरो
 धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा हनुर्यज्ञोऽधरा विष्णुरुहदयः संवत्सरः
 प्रजननमश्विनौ पूर्वपादावत्रिर्मध्यं मित्रावरुणावपरपादावग्निः
 पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं चतुर्थं स
 वा एष दिव्यः शांकरः शिशुमारस्तः ह य एवं वेदाप पुनर्मृत्युं
 जयति जयति स्वर्गं लोकं नाध्वनि प्रमीयते नाप्सु प्रमीयते नाग्नौ
 प्रमीयते नानपत्यः प्रमीयते लघ्वान्नो भवति ध्रुवस्त्वमसि ध्रुवस्य
 क्षितमसि त्वं भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानां श्रेष्ठोऽसि त्वां
 भूतान्युप पर्यावर्तन्ते नमस्ते नमः सर्वं ते नमो नमः शिशुकुमाराय
 नमः ॥ २३ ॥

[१९]

नमः प्राच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो दक्षिणायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमः प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नम उदीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नम ऊर्ध्वायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमोऽधरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च

नमो॒ नमो॑ऽवान्त॒रायै॑ दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒तिव॑सन्त्ये॒ताभ्य॑श्च
 नमो॒ नमो॑ गङ्गायमु॒नयो॑र्मध्ये ये॒ वस॑न्ति ते मे प्रसन्नात्मानश्चिरं
 जी॒वितं॑ वर्धय॑न्ति नमो॒ गङ्गायमु॒नयो॑र्मुनि॒भ्यश्च॑ नमो॒ नमो॑
 गङ्गायमु॒नयो॑र्मुनि॒भ्यश्च॑ नमः॥ २४॥

[२०]

ॐ नमो॒ ब्रह्म॑णे॒ नमो॑ अ॒स्त्व॒ग्रये॑ नमः॒ पृथि॒व्यै नम॑ ओष॒धीभ्यः॑।
 नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्प॑तये॒ नमो॑ वि॒ष्णवे॑ बृ॒हते॑ क॒रोमि॑॥

॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

ॐ तच्छ्रुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो
अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

चित्तिः सुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बर्हिः।
केतो अग्निः। विज्ञातमग्निः। वाक्पतिरहोता। मन उपवक्ता। प्राणो
हविः। सामाध्वर्युः। वाचस्पते विधे नामन्। विधेम ते नाम।
विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। आऽस्मासु
नृम्णन्धाध्स्वाहा॥१॥

अध्वर्युः पञ्च च॥ _____ [१]

पृथिवी होता। द्यौरध्वर्युः। रुद्रोऽग्नीत्। बृहस्पतिरुपवक्ता।
वाचस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायक्ष्यसे। यजमानाय वार्यम्।
आसुवस्करस्मै। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय
स्वाहा॥२॥

पृथिवी होता दश॥ _____ [२]

अग्निरहोता। अश्विनाध्वर्यू। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उपवक्ता।
सोमः सोमस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। श्रातास्त इन्द्र
सोमाः। वातापेरहवनश्रुतः स्वाहा॥३॥

अग्निर्होताऽष्टौ॥ _____ [३]

सूर्यं ते चक्षुः। वातं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा।
अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी५ शरीरैः। वाचस्पतेऽच्छिद्रया वाचा।
अच्छिद्रया जुहो। दिवि देवावृधः५ होत्रा मेरयस्व स्वाहा॥४॥

सूर्यं ते नव॥ [४]

महाहविरहोता। सत्यहविरध्वर्युः। अच्युतपाजा अग्नीत्।
अच्युतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चाप्रतिधृष्यश्च यज्ञस्याभिगुरौ।
अयास्य उद्गाता। वाचस्पते हृद्विधे नामन्। विधेम ते
नाम। विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोममपात्। मा
दैव्यस्तन्तुश्छेदि मा मनुष्यः। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै स्वाहा॥५॥

अपात्रीणि च॥ [५]

वाग्धोता। दीक्षा पत्नी। वातोऽध्वर्युः। आपोऽभिगुरः। मनो
हविः। तपसि जुहोमि। भूर्भुवः सुवः। ब्रह्म स्वयम्भु। ब्रह्मणे
स्वयम्भुवे स्वाहा॥६॥

वाग्धोता नव॥ [६]

ब्राह्मण एकहोता। स यज्ञः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। यज्ञश्च मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भर्ता। स मे ददातु
प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। भर्ता च मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता। स
प्रतिष्ठा॥७॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्रतिष्ठा च मे भूयात्।
अन्तरिक्षं चतुरहोता। स विष्ठाः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं

यशः। विष्टाश्च मे भूयात्। वायुः पञ्चहोता। स प्राणः। स मे ददातु
प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणश्च मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्होता। स ऋतून्कल्पयाति। स मे ददातु प्रजां
पशून्पुष्टिं यशः। ऋतवश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नं सप्तहोता। स
प्राणस्य प्राणः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणस्य च मे
प्राणो भूयात्। द्यौरष्टहोता। सोऽनाधृष्यः॥९॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। अनाधृष्यश्च भूयासम्।
आदित्यो नवहोता। स तेजस्वी। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। तेजस्वी च भूयासम्। प्रजापतिर्दशहोता। स इदं सर्वम्।
स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। सर्वं च मे भूयात्॥१०॥
प्रतिष्ठा प्राणश्च मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥ [७]

अग्निर्यजुर्भिः। सविता स्तोमैः। इन्द्र उक्थामदैः। मित्रावरुणा-
वाशिषा। अङ्गिरसो धिष्णियैरग्निभिः। मरुतः सदोहविर्धानाभ्याम्।
आपः प्रोक्षणीभिः। ओषधयो बरहिषा। अदितिर्वेद्या। सोमो
दीक्षया॥११॥

त्वष्टेध्मेन। विष्णुर्यज्ञेन। वसंव आज्येन। आदित्या
दक्षिणाभिः। विश्वे देवा ऊर्जा। पूषा स्वंगाकारेण। बृहस्पतिः
पुरोधया। प्रजापतिरुद्गीथेन। अन्तरिक्षं पवित्रेण। वायुः पात्रैः।
अहं श्रद्धया॥१२॥
दीक्षया पात्रैरेकं च॥ [८]

सेनेन्द्रस्य। धेना बृहस्पतेः। पृथ्यां पूष्णः। वाग्वायोः। दीक्षा
सोमस्य। पृथिव्यग्नेः। वसूनां गायत्री। रुद्राणां त्रिष्टुक्। आदित्यानां
जगती। विष्णोरनुष्टुक्॥१३॥

वरुणस्य विराट्। यज्ञस्य पङ्क्तिः। प्रजापतेरनुमतिः।
मित्रस्य श्रद्धा। सवितुः प्रसूतिः। सूर्यस्य मरीचिः। चन्द्रमसो
रोहिणी। ऋषीणामरुन्धती। पर्जन्यस्य विद्युत्। चतस्रो
दिशः। चतस्रोऽवान्तरदिशाः। अहश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च।
त्विषिश्चापचितिश्च। आपश्चौषधयश्च। ऊर्क् सूनृता च देवानां
पत्न्यः॥१४॥

अनुष्टुग्दिशः षट्॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यां
प्रतिगृह्णामि। राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्रये हिरण्यम्।
तेनामृतत्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क इदं
कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामो दाता॥१५॥

कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमाविश। कामेन त्वा
प्रतिगृह्णामि। कामैतत्ते। एषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गीरसः
प्रतिगृह्णातु। सोमाय वासः। रुद्राय गाम्। वरुणायाश्वम्। प्रजापतये
पुरुषम्॥१६॥

मनवे तल्पम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽविम्। निर्ऋत्या

अश्वतरगर्दभौ। हिमवतो हस्तिनम्। गन्धर्वाप्सराभ्यः स्रगलं
करणे। विश्वेभ्यो देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नम्। ब्रह्मण ओदनम्।
समुद्रायाऽऽपः॥१७॥

उत्तानायङ्गीरसायानः। वैश्वानराय रथम्। वैश्वानरः प्रलथा
नाकमारुहत्। दिवः पृष्ठं भन्दमानः सुमन्मभिः। स पूर्ववज्जनयञ्जन्तवे
धनम्। समानमज्मा परियाति जागृविः। राजा त्वा वरुणो नयतु
देवि दक्षिणे वैश्वानराय रथम्। तेनामृतत्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो
मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामो दाता।
कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमा विश। कामेन त्वा
प्रतिगृह्णामि। कामैतत्ते। एषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गीरसः
प्रतिगृह्णातु॥१९॥

दाता पुरुषमपः प्रतिग्रहीत्रे नवं च॥—————[१०]

सुवर्णं घर्मं परिवेद वेनम्। इन्द्रस्याऽऽत्मानं दशधा चरन्तम्।
अन्तः समुद्रे मनसा चरन्तम्। ब्रह्मान्वविन्द्रदशहोतारमर्णे। अन्तः
प्रविष्टः शास्ता जनानाम्। एकः सन्बहुधा विचारः। शतं शुक्राणि
यत्रैकं भवन्ति। सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति। सर्वे होतारो यत्रैकं
भवन्ति। समानसीन आत्मा जनानाम्॥२०॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा। सर्वाः प्रजा यत्रैकं

भवन्ति। चतुर्होतारो यत्र सम्पदं गच्छन्ति देवैः। समानसीन
 आत्मा जनानाम्। ब्रह्मेन्द्रमग्निं जगतः प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मानं
 सवितारं बृहस्पतिम्। चतुर्होतारं प्रदिशोऽनु क्लृप्तम्। वाचो वीर्यं
 तपसाऽन्वविन्दत्। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। त्वष्टारं रूपाणि
 विकुर्वन्तं विपश्चिम्॥२१॥

अमृतस्य प्राणं यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणामात्मानं कवयो
 निचिक्युः। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। देवानां बन्धु निहितं
 गुहासु। अमृतेन क्लृप्तं यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणामात्मानं कवयो
 निचिक्युः। शतं नियुतः परिवेद विश्वा विश्ववारः। विश्वमिदं
 वृणाति। इन्द्रस्याऽऽत्मा निहितः पञ्चहोता। अमृतं देवानामायुः
 प्रजानाम्॥२२॥

इन्द्रं राजानं सवितारमेतम्। वायोरात्मानं कवयो
 निचिक्युः। रश्मिं रश्मीनां मध्ये तपन्तम्। ऋतस्य पदे कवयो
 निपान्ति। य आण्डकोशे भुवनं बिभर्ति। अनिर्भिण्णः सन्नथ
 लोकान् विचष्टे। यस्याऽऽण्डकोशं शुष्ममाहुः प्राणमुल्बम्। तेन
 क्लृप्तोऽमृतेनाहमस्मि। सुवर्णं कोशं रजसा परीवृतम्। देवानां
 वसुधानीं विराजम्॥२३॥

अमृतस्य पूर्णान्तामुं कलां विचक्षते। पादं षड्भोतुर्न
 किलाविविध्से। येनर्तवः पञ्चधोत क्लृप्ताः। उत वा षड्धा मनसोत

क्लृप्ताः। त९ षड्वीतारमृतुभिः कल्पमानम्। ऋतस्य पदे कवयो
निपान्ति। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। अन्तश्चन्द्रमसि मनसा
चरन्तम्। सहैव सन्तं न विजानन्ति देवाः। इन्द्रस्याऽऽत्मानं
शतधा चरन्तम्॥२४॥

इन्द्रो राजा जगतो य ईशे। सप्तहोता सप्तधा विक्लृप्तः। परेण
तन्तुं परिषिच्यमानम्। अन्तरादित्ये मनसा चरन्तम्। देवानां
हृदयं ब्रह्मान्वविन्दत्। ब्रह्मैतद्ब्रह्मण उज्जभार। अर्कं श्रोतन्तं
सरिरस्य मध्ये। आ यस्मिन्सप्त परेवः। मेहन्ति बहुलां श्रियम्।
बह्वश्वमिन्द्र गोमतीम्॥२५॥

अच्युतां बहुलां श्रियम्। स हरिर्वसुवित्तमः। पेरुरिन्द्राय
पिन्वते। बह्वश्वमिन्द्र गोमतीम्। अच्युतां बहुलां श्रियम्।
मह्यमिन्द्रो नियच्छतु। शतं शता अस्य युक्ता हरीणाम्।
अर्वाडा यातु वसुभी रश्मिरिन्द्रः। प्रमहमाणो बहुलां श्रियम्।
रश्मिरिन्द्रः सविता मे नियच्छतु॥२६॥

घृतं तेजो मधुमदिन्द्रियम्। मय्ययमग्निर्दधातु। हरिः पतङ्गः
पटरी सुपर्णः। दिविक्षयो नभसा य एति। स न इन्द्रः कामवरं
ददातु। पञ्चारं चक्रं परिवर्तते पृथु। हिरण्यज्योतिः सरिरस्य मध्ये।
अजस्रं ज्योतिर्नभसा सर्पदेति। स न इन्द्रः कामवरं ददातु। सप्त
युञ्जन्ति रथमेकचक्रम्॥२७॥

एको अश्वो वहति सप्तनामा। त्रिनाभिं चक्रमजरमनर्वम्।
येनेमा विश्वा भुवनानि तस्थुः। भद्रं पश्यन्त उपसेदुरग्रे। तपो
दीक्षामृषयः सुवर्विदः। ततः क्षत्रं बलमोजश्च जातम्। तदस्मै देवा
अभि सन्नमन्तु। श्वेतं रश्मिं बोभुज्यमानम्। अपां नेतारं भुवनस्य
गोपाम्। इन्द्रं निचिक्वुः परमे व्योमन्॥२८॥

रोहिणीः पिङ्गला एकरूपाः। क्षरन्तीः पिङ्गला एकरूपाः।
शतं सहस्राणि प्रयुतानि नाव्यानाम्। अयं यः श्वेतो रश्मिः। परि
सर्वमिदं जगत्। प्रजां पशून्धनानि। अस्माकं ददातु। श्वेतो रश्मिः
परि सर्वं बभूव। सुवन्मह्यं पशून् विश्वरूपान्। पतङ्गमक्तमसुरस्य
मायया॥२९॥

हृदा पश्यन्ति मनसा मनीषिणः। समुद्रे अन्तः कवयो
विचक्षते। मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः। पतङ्गो वाचं मनसा
बिभर्ति। तां गन्धर्वोऽवदद्गर्भे अन्तः। तां द्योतमानाः स्वर्यं
मनीषाम्। ऋतस्य पदे कवयो निपान्ति। ये ग्राम्याः पशवो
विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। अग्निस्तां अग्रे
प्रमुमोक्तु देवः॥३०॥

प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। वीतं स्तुकेस्तुके। युवमस्मासु
नियच्छतम्। प्र प्र यज्ञपतिन्तिर। ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपाः।
विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां सप्तानामिह रन्तिरस्तु।

रा॒य॒स्पोषा॑य सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ सु॒वीर्या॑य। य आ॑र॒ण्याः प॒शवो॑
 वि॒श्वरू॑पाः। वि॒रूपाः॑ सन्तो बहु॒धैकरू॑पाः। वा॒युस्ता॑ अ॒ग्रे
 प्रमु॑मोक्तु दे॒वः। प्र॒जाप॑तिः प्र॒जया॑ संविदा॒नः। इडा॑यै सृ॒प्तं
 घृ॒तव॑च्चराच॒रम्। दे॒वा अ॒न्ववि॑न्दन्गुहा॑ ह॒ितम्। य आ॑र॒ण्याः प॒शवो॑
 वि॒श्वरू॑पाः। वि॒रूपाः॑ सन्तो बहु॒धैकरू॑पाः। तेषा॑ स॒प्ताना॑मिह
 रन्ति॑रस्तु। रा॒य॒स्पोषा॑य सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ सु॒वीर्या॑य॥३१॥

आ॒त्मा जना॑नां वि॒कुर्वन्त॑ वि॒पश्चिं प्र॒जाना॑ वसु॒धानी॑ वि॒राजं॑ चरन्त॒ गोम॑र्ती
 मे॒ निय॑च्छ॒त्वेक॑चक्रं व्योम॑न्मा॒यया॑ दे॒व एक॑रूपा अ॒ष्टौ च॑॥ [११]

स॒हस्र॑शीर्षा॒ पुरु॑षः। स॒हस्रा॑क्षः स॒हस्र॑पात्। स भूमिं वि॒श्वतो॑
 वृ॒त्वा। अत्य॑तिष्ठद्दशाङ्गु॒लम्। पुरु॑ष ए॒वेद॑ सर्व॒म्। यद्भू॑तं यच्च
 भव्य॒म्। उ॒तामृ॑त॒त्वस्ये॑शा॒नः। यद॒न्नेना॑तिरोह॑ति। ए॒तावा॑नस्य
 म॒हिमा॑। अतो॒ ज्याया॑श्च॒ पूरु॑षः॥३२॥

पादो॑ऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑। त्रि॒पाद॑स्यामृ॒तं दि॒वि। त्रि॒पादूर्ध्व॑
 उदै॑त्पुरु॑षः। पादो॑ऽस्ये॒हाभ॑वात्पुनः॑। ततो॒ विष्व॑ङ्म॒क्राम॑त्।
 सा॒श॒ना॒न॒श॒ने अ॒भि। तस्मा॑द्वि॒राड॑जायत। वि॒राजो॑ अ॒धि पू॑रुषः।
 स जा॒तो अत्य॑रिच्यत। प॒श्चाद्भूमि॑मथो॒ पुरः॑॥३३॥

यत्पुरु॑षेण ह॒विषा॑। दे॒वा य॒ज्ञम॑तन्वत। व॒स॒न्तो अ॑स्यासी॒-
 दा॒ज्यम्। ग्री॒ष्म इ॒ध्मः श॒रद्विः। स॒प्तास्या॑सम्प॒रिधयः॑। त्रिः स॒प्त
 स॒मिधः॑ कृ॒ताः। दे॒वा यद्य॒ज्ञं त॑न्वा॒नाः। अब॑ध्नन्पुरु॑षं प॒शुम्। तं य॒ज्ञं

ब॒रुहिषि॑ प्रौक्षन्। पुरुषं जा॒तम॑ग्रतः॥३४॥

तेन॑ दे॒वा अय॑जन्त। सा॒ध्या ऋष॑यश्च॒ ये। तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः।
सम्भू॑तं पृषदाज्यम्। प॒शूऽस्ताऽश्च॑क्रे वा॒यव्यान्। आ॒र॒ण्यान्ग्राम्या॑श्च
ये। तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः। ऋचः॑ सा॒मानि॑ जज्ञिरे। छन्दा॑ऽसि जज्ञिरे
तस्मा॑त्। यजु॑स्तस्मा॑दजायत॥३५॥

तस्मा॑दश्वा॑ अजायन्त। ये के चो॑भयादतः। गा॒वो ह ज॑ज्ञिरे
तस्मा॑त्। तस्मा॑ज्जा॒ता अ॑जावयः। यत्पुरु॑षं व्य॒दधुः। क॒ति॒धा
व्य॑कल्पयन्। मुखं॑ किम॑स्य॒ कौ बा॒हू। का॒वूरू पा॑दावुच्येते।
ब्रा॒ह्म॒णोऽस्य॑ मुख॑मासीत्। बा॒हू रा॑ज॒न्यः कृतः॥३६॥

ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑। प॒द्भ्याऽशू॑द्रो अ॑जायत। च॒न्द्रमा॑
मन॑सो जा॒तः। चक्षोः॑ सूर्यो॑ अजायत। मु॒खादिन्द्र॑श्चाग्निश्च।
प्रा॒णाद्वा॒युर॑जायत। नाभ्या॑ आसीद॒न्तरि॑क्षम्। शी॒र्ष्णो द्यौः स॑मवर्तत।
प॒द्भ्यां भूमि॑र्दिशः॒ श्रोत्रा॑त्। तथा॑ लो॒काऽअ॑कल्पयन्॥३७॥

वेदा॑हमे॒तं पुरु॑षं म॒हान्त॑म्। आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑सस्तु पा॒रे।
सर्वा॑णि रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॑ धी॒रः। ना॒मा॒नि कृ॒त्वाऽभि॑वदन् यदास्ते॑।
धा॒ता पु॒रस्ता॑द्यमु॒दाज॑हार। श॒क्रः प्रवि॑द्वान्प्रदिशश्चत॑स्रः। तमे॒वं
वि॑द्वान॒मृतं॑ इ॒ह भ॑वति। नान्यः पन्था॑ अय॑नाय विद्यते। य॒ज्ञेन॑
य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः। ता॒नि ध॑र्मा॒णि प्रथ॑मान्या॑सन्। ते ह॒ नाकं॑
महि॑मानः सचन्ते। यत्र॒ पूर्वे॑ सा॒ध्याः सन्ति॑ दे॒वाः॥३८॥

पूरुषः पुरोऽग्रतोऽजायत कृतोऽकल्पयन्नासं द्वे च (ज्यायानधि पूरुषः।
अन्यत्र पूरुषः॥)॥ _____ [१२]

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च। विश्वकर्मणः समवर्तताधि।
तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे। वेदाहमेतं
पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं
इह भवति। नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय। प्रजापतिश्चरति गर्भे
अन्तः। अजायमानो बहुधा विजायते॥३९॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदमिच्छन्ति
वेधसः। यो देवेभ्य आतपति। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो
देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मये। रुचं ब्राह्मं जनयन्तः। देवा
अग्रे तदब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्य देवा असन्वशे।
हीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षत्राणि रूपम्। अश्विनौ
व्यात्तम्। इष्टं मनिषाण। अमुं मनिषाण। सर्वं मनिषाण॥४०॥
जायते वशे सप्त च॥ _____ [१३]

भर्ता सन्ध्रियमाणो बिभर्ति। एको देवो बहुधा निविष्टः। यदा
भारं तन्द्रयते स भर्तुम्। निधाय भारं पुनरस्तमेति। तमेव मृत्युममृतं
तमाहुः। तं भर्तारं तमु गोप्तारमाहुः। स भृतो भ्रियमाणो बिभर्ति।
य एनं वेद सत्येन भर्तुम्। सद्यो जातमुत जहात्येषः। उतो जरन्तं
न जहात्येकम्॥४१॥

उतो ब॒हूने॒कम॑हर्जहार। अत॑न्द्रो दे॒वः सद॑मे॒व प्रा॑र्थः। यस्त॑द्वेद॒
यत॑ आब॒भूव॑। स॒न्धां च॒ या॑ꣳ स॒न्दधे॑ ब्रह्म॑णैषः। रम॑ते तस्मि॑न्नुत
जी॒र्णे शया॑ने। नैनं॑ जहा॒त्यहः॑ सु पू॒र्वेषु॑। त्वामापो॑ अनु॒ सर्वा॑श्चरन्ति
जान॒तीः। व॒थ्सं पय॑सा पु॒नानाः॑। त्वम॒ग्निꣳ ह॑व्य॒वाहꣳ स॑मि॒न्थसे॑।
त्वं भ॒र्ता मा॑त॒रिश्वा॑ प्र॒जाना॑म्॥४२॥

त्वं य॒ज्ञस्त्वमु॑वे॒वासि॑ सोमः॑। तव॑ दे॒वा हव॑माय॑न्ति॒ सर्वे॑।
त्वमे॒कोऽसि॑ ब॒हूननु॑प्रविष्टः। नम॑स्ते अस्तु सु॒हवो॑ म ए॒धि। नमो॑
वाम॑स्तु शृ॒णुतꣳ हव॑ मे। प्रा॒णापा॑नावजि॒रꣳ स॒श्चर॑न्तौ। ह॒यामि॑
वां ब्रह्म॑णा तूर्त॑मेतम्। यो मां द्वेष्टि॑ तं ज॒हितं॑ यु॒वाना॑। प्रा॒णापा॑नौ
संविदा॑नौ ज॒हितम्। अ॒मुष्या॑सु॒नामा॑ सङ्ग॑साथाम्॥४३॥

तं मे॑ दे॒वा ब्रह्म॑णा संविदा॑नौ। व॒धाय॑ दत्तं तम॒हꣳ ह॑नामि।
असं॑ज्ज॒जान॑ स॒त आब॑भूव। यं यं ज॒जान॑ स उ॒ गोपो॑ अ॒स्य। यदा॑
भा॒रं त॒न्द्रय॑ते स भर्तु॑म्। प॒रास्य॑ भा॒रं पु॒नर॑स्तमेति। तद्वै त्वं प्रा॒णो
अ॒भवः॑। म॒हान्भो॑गः प्र॒जाप॑तेः। भुजः॑ क॒रिष्य॑माणः। यद्दे॒वान्प्रा॑णयो॒
नव॑॥४४॥

एकं॑ प्र॒जाना॑ङ्ग॒साथां॑ नव॑॥ _____ [१४]

हरि॑ꣳ हर॑न्त॒मनु॑यन्ति दे॒वाः। वि॒श्वस्ये॑शा॒नं वृष॑भं म॒तीना॑म्।
ब्रह्म॑ स॒रूप॑मनु॑मे॒दमा॑गात्। अय॑नं मा वि॒व॒धीर्वि॑क्रम॒स्व। मा छि॑दो
मृ॒त्यो मा व॑धीः। मा मे॒ बलं॑ वि॒वृहो॑ मा प्र॒मोषीः॑। प्र॒जां मा मे॑

रीरिष॒ आयु॑रु॒ग्र। नृ॒चक्ष॑सं त्वा ह॒विषा॑ विधेम। स॒द्यश्च॑क॒मा॒नाय॑।
प्र॒वे॒पा॒नाय॑ मृत्य॒वै॑॥४५॥

प्रास्मा॒ आशा॑ अशृ॒ण्वन्। कामे॑ना॒जनय॑न्पुनः। कामे॑न मे॒ काम॒
आगा॑त्। हृद॑या॒द्धृद॑यं मृत्योः। यद॒मीषा॑म॒दः प्रि॒यम्। तदै॒तूप॑मा॒मभि॑।
परं॑ मृत्यो॒ अनु॒ परे॑हि पन्था॑म्। यस्ते॒ स्व इत॑रो दे॒व्याना॑त्।
चक्षु॑ष्मते शृ॒ण्वते॑ ते ब्रवी॑मि। मा नः॑ प्र॒जाः री॑रिषो॒ मोत॑ वी॒रान्।
प्र पू॒र्व्यं मन॑सा॒ वन्द॑मानः। नाध॑मानो वृष॒भं च॑र्षणी॒नाम्। यः
प्र॒जाना॑मे॒क॒राण्मा॑नु॒षीणा॑म्। मृत्युं॑ य॒जे प्रथ॑म॒जामृ॑तस्य॥४६॥
मृत्य॒वै वी॒राः श्र॑त्वारि॒ च॥ [१५]

त॒रणि॑र्वि॒श्वद॑र॒शतो॑ ज्योति॒ष्कृद॑सि सूर्य॑। वि॒श्वमा॑ भा॒सि
रोच॑नम्। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि सूर्या॑य त्वा॒ भ्राज॑स्वत ए॒ष ते॒ योनिः॑
सूर्या॑य त्वा॒ भ्राज॑स्वते॥४७॥

[१६]
आ प्या॑यस्व मदि॒न्तम् सोम॑ वि॒श्वाभि॑रू॒तिभिः॑। भवा॑ नः
स॒प्रथ॑स्तमः॥४८॥

[१७]
ई॒युष्टे॑ ये पू॒र्वतरा॑मप॒श्यन् व्यु॑च्छ॒न्ती॑मु॒षसं॑ म॒र्त्यासः॑।
अ॒स्माभि॑रू॒ नु प्र॑ति॒चक्ष्या॑ऽभू॒दो ते॒ यन्ति॑ ये अ॒परी॑षु प॒श्यान्॥४९॥

[१८]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि
 ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
 त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
 त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि
 बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं त्वा
 सादयामि॥५०॥

[१९]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा संयासाय
 स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे स्वाहा शोकाय स्वाहा
 तप्यत्वे स्वाहा तपते स्वाहा ब्रह्महृत्याये स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥५१॥

[२०]

चित्तं संन्तानेन भवं यक्रा रुद्रन्तर्निम्ना पशुपतिं
 स्थूलहृदयेनाग्निं हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मर्तस्त्राभ्यां
 महादेवमन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहनं शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥५२॥

[२१]

तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
 स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो
 अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो
 वाचे नमो वाचस्पतये नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो
 मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माहमृषीन्मन्त्रकृतो
 मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यासः शिवामदस्तां जुष्टां देवेभ्यः
 शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी शर्म विश्वमिदं जगत्। शर्म चन्द्रश्च
 सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो
 वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये
 तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां
 भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा
 पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं
 वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्यां
 मनुष्यैभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु। ॐ
 शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो
 वाचे नमो वाचस्पतये नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो
 मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माहमृषीन्मन्त्रकृतो
 मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यासः शिवामदस्तां जुष्टां देवेभ्यः
 शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी शर्म विश्वमिदं जगत्। शर्म चन्द्रश्च

सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो
 वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये
 तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां
 भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा
 पातं प्राणापानौ मा मां हासिष्टं मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं
 वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्यां
 मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु॥१॥

[१]

युञ्जते मनं उत युञ्जते धियः। विप्रा विप्रस्य बृहतो
 विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत्। मही देवस्य सवितुः
 परिष्टुतिः। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो
 हस्ताभ्यामाददे। अभ्रिरसि नारिरसि। अध्वरकृद्देवेभ्यः। उत्तिष्ठ
 ब्रह्मणस्पते॥२॥

देवयन्तस्त्वेमहे। उप प्रयन्तु मरुतः सुदानवः। इन्द्रं प्राशूर्भवा
 सचा। प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः। प्र देव्येतु सूनृता। अच्छा वीरं नर्यं
 पङ्क्तिराधसम्। देवा यज्ञं नयन्तु नः। देवीं द्यावापृथिवी अनु मे
 मसाथाम्। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः॥३॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। इयत्यग्रं आसीः।
 ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः। मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे।

देवीर्वमीरस्य भूतस्य प्रथमजा ऋतावरीः। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः॥४॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। इन्द्रस्यौजोऽसि। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः। मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। अग्निजा असि प्रजापते रेतः। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः॥५॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। आयुर्धेहि प्राणं धेहि। अपानं धेहि व्यानं धेहि। चक्षुर्धेहि श्रोत्रं धेहि। मनो धेहि वाचं धेहि। आत्मानं धेहि प्रतिष्ठां धेहि। मां धेहि मयि धेहि। मधु त्वा मधुला करोतु। मुखस्य शिरोऽसि॥६॥

यज्ञस्य पदे स्थः। गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमि। त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा करोमि। जागतेन त्वा छन्दसा करोमि। मुखस्य रास्नाऽसि। अदितिस्ते बिलं गृह्णातु। पाङ्केन छन्दसा। सूर्यस्य हरसा श्राय। मुखोऽसि॥७॥

पते शिरं ऋतावरीर्ऋद्ध्यासमद्य मुखस्य शिरः शिरः शिरोऽसि नवं च॥[२]

वृष्णो अश्वस्य निष्पदसि। वरुणस्त्वा धृतव्रत आधूपयतु। मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा। अर्चिषे त्वा। शोचिषे त्वा। ज्योतिषे त्वा। तपसे त्वा। अभीमं महिना दिवम्। मित्रो बभूव सप्रथाः। उत श्रवसा पृथिवीम्॥८॥

मित्रस्य चरषणीधृतः। श्रवो देवस्य सानसिम्। द्युम्नं

चित्रश्रवस्तमम्। सिध्यै त्वा। देवस्त्वा सवितोद्वपतु। सुपाणिः
स्वङ्गुरिः। सुबाहुरुत शक्त्या। अपद्यमानः पृथिव्याम्। आशा दिश
आ पृण। उत्तिष्ठ बृहन्भव॥९॥

ऊर्ध्वस्तिष्ठद्भुवस्त्वम्। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्षे। ऋजवे त्वा।
साधवे त्वा। सुक्षित्यै त्वा भूत्यै त्वा। इदमहममुमांमुष्यायणं विशा
पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यहामि। गायत्रेण त्वा छन्दसाऽऽच्छृण्वि।
त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽच्छृण्वि। जागतेन त्वा छन्दसाऽऽच्छृण्वि।
छृणत्तु त्वा वाक्। छृणत्तु त्वोर्क्। छृणत्तु त्वा हविः। छृन्धि वाचम्।
छृन्ध्यूर्जम्। छृन्धि हविः। देव पुरश्चर सगध्यास त्वा॥१०॥
पृथिवीं भव वाख्यद्व॥ [३]

ब्रह्मन् प्रवर्ग्येण प्रचरिष्यामः। होतर्धर्ममभिष्टुहि। अग्नीद्रौहिणौ
पुरोडाशावधिश्चय। प्रतिप्रस्थातुर्विहर। प्रस्तौतः सामानि गाय।
यजुर्युक्तं सामभिराक्तं खन्त्वा। विश्वैर्देवैरनुमतं मरुद्भिः।
दक्षिणाभिः प्रततं पारयिष्णुम्। स्तुभौ वहन्तु सुमनस्यमानम्। स
नो रुचं धेह्यहणीयमानः। भूर्भुवः सुवः। ओमिन्द्रवन्तः प्रचरत॥११॥
अहणीयमानो द्वे च॥ [४]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामः। होतर्धर्ममभिष्टुहि। यमाय त्वा मखाय त्वा।
सूर्यस्य हरसे त्वा। प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा।
चक्षुषे स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा। मनसे स्वाहा वाचे सरस्वत्यै स्वाहा।

दक्षा॑य॒ स्वाहा॒ क्रत॑वे॒ स्वाहा॑। ओज॑से॒ स्वाहा॒ बला॑य॒ स्वाहा॑।
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता म॒ध्वा॑ऽनक्तु॥१२॥

पृथि॒वीं तप॑स॒स्त्राय॑स्व। अ॒र्चिर॑सि शो॒चिर॑सि ज्योति॑रसि
तपो॑ऽसि। स॒स्य॑दस्व म॒हा॒सि। शोच॑स्व दे॒ववी॑तमः।
विधू॑मम॒ग्ने अरु॑षं मि॒येध्या॑। सृ॒ज प्र॑शस्तदर्श॒तम्। अ॒ञ्जन्ति॒ यं
प्र॒थय॑न्तो॒ न वि॒प्राः। व॒पाव॑न्तं॒ नाग्नि॑ना॒ तप॑न्तः। पि॒तुर्न पु॒त्र उप॑सि
प्रेष्ठः॑। आ घ॒र्मो अ॒ग्निमृ॑तय॒न्नसा॑दीत्॥१३॥

अ॒नाधृ॑ष्या पु॒रस्ता॑त्। अ॒ग्नेराधि॑पत्ये। आयु॑र्मे दाः। पु॒त्रव॑ती
दक्षि॑णतः। इन्द्र॒स्याऽऽधि॑पत्ये। प्र॒जां मे॑ दाः। सु॒षदा॑ प॒श्चात्। दे॒वस्य॑
सवि॒तुराधि॑पत्ये। प्रा॒णं मे॑ दाः। आश्रु॑तिरुत्त॒रतः॥१४॥

मि॒त्रावरु॑णयो॒राधि॑पत्ये। श्रोत्रं॑ मे दाः। विधृ॑तिरु॒परि॑ष्ठात्।
बृह॒स्पते॑राधि॒पत्ये। ब्रह्म॑ मे दाः। क्ष॒त्रं मे॑ दाः। तेजो॑ मे धा॒ वर्चो॑
मे धाः। यशो॑ मे धा॒स्तपो॑ मे धाः। मनो॑ मे धाः। मनो॒रश्वा॑ऽसि
भूरि॑पुत्रा। विश्वा॑भ्यो मा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पाहि॥१५॥

सू॒प॒सदा॑ मे भूया॒ मा मां हि॑स्यीः। तपो॑ष्व॒ग्ने अन्त॑रा॒स्य
अ॒मित्रा॑न्। तपा॒श॒सम॑रु॒षः पर॑स्य। तपा॑वसो चि॒कितानो॑
अ॒चित्तान्। वि ते॑ तिष्ठन्ताम॒जरा॑ अ॒यासः॑। चितः॑ स्थ परि॒चितः॑।
स्वाहा॑ म॒रुद्भिः॑ परि॒श्रय॑स्व। मा अ॑सि। प्र॒मा अ॑सि। प्र॒ति॒मा
अ॑सि॥१६॥

स॒म्मा अ॑सि। वि॒मा अ॑सि। उ॒न्मा अ॑सि। अ॒न्तरि॑क्षस्यान्तर्धि॒र॒सि। दि॒वं तप॑सस्त्रायस्व। आ॒भिर्गी॑र्भिर्यदतो॑ न ऊ॒नम्। आप्या॑यय
हरि॒वो वर्ध॑मानः। य॒दा स्तो॒तृभ्यो॒ महि॑ गो॒त्रा रु॒जासि॑। भूयि॒ष्ठभाजो॒
अध॑ ते स्याम। शु॒क्रं ते अ॒न्यद्य॑ज॒तं ते अ॒न्यत्॥१७॥

विषु॑रूपे अ॒ह॒नी द्यौरि॑वासि। विश्वा॒ हि मा॒या अ॒व॑सि स्वधावः।
भ॒द्रा ते॑ पू॒षन्नि॒ह रा॒तिर॑स्तु। अ॒र्ह॑न्विभ॒र्षि सा॒य॑कानि॒ धन्वं। अ॒र्हं
नि॒ष्कं य॑ज॒तं वि॒श्वरू॑पम्। अ॒र्हं नि॒द॒न्द॒यसे॑ वि॒श्वम॑भु॒वम्। न वा
ओ॒र्जीयो॑ रु॒द्र त्वद॑स्ति। गा॒य॒त्रम॑सि। त्रैष्टु॑भमसि। जा॒ग॒तम॑सि। मधु॒
मधु॒ मधु॑॥१८॥

अ॒न॒क्त॒सादी॑दुत्तर॒तः पा॑हि प्र॒ति॒मा अ॑सि यज॒तन्ते॑ अ॒न्यज्जा॑ग॒तम॑स्येकं च॥[५]

दश॒ प्राची॑र्दश॒ भा॒सि दक्षि॑णा। दश॒ प्र॒तीची॑र्दश॒ भा॒स्युदी॑चीः।
दशो॒र्ध्वा भा॑सि सु॒मन॑स्य॒मानः॑। स नो॒ रुचं॑ धे॒ह्यहं॑णीय॒मानः॑। अ॒ग्नि॒ष्ट्वा
वसु॑भिः पु॒रस्ता॑द्रोचयतु गा॒य॒त्रेण॒ छन्द॑सा। स मां रुचि॒तो रो॑चय।
इन्द्र॑स्त्वा रु॒द्रैर्दक्षि॑णतो रोचयतु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा। स मां रुचि॒तो
रो॑चय। वरु॑णस्त्वादित्यैः प॒श्चाद्रो॑चयतु जा॒ग॒तेन॒ छन्द॑सा। स मां
रुचि॒तो रो॑चय॥१९॥

द्यु॒ता॒नस्त्वा॑ मा॒रुतो॑ म॒रुद्वि॑रुत्तर॒तो रो॑चय॒त्वानु॑ष्टु॒भेन॒ छन्द॑सा।
स मां रुचि॒तो रो॑चय। बृ॒ह॒स्पति॑स्त्वा वि॒श्वैर्दे॒वैरु॑परि॒ष्टाद्रो॑चयतु
पा॒ङ्केन॒ छन्द॑सा। स मां रुचि॒तो रो॑चय। रो॒चित॑स्त्वं

दे॒व घ॒र्म दे॒वेष्व॒सि। रो॒चि॒षी॒याहं॑ म॒नुष्ये॑षु। स॒म्रा॒द्धर्म॑
 रुचि॒तस्त्वं दे॒वेष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒स्यसि॑। रुचि॒तोऽहं॑
 म॒नुष्ये॑ष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भू॒यासम्। रु॒गसि॑। रुचं॑
 मयि॑ धेहि॥२०॥

मयि॑ रुक्। दश॑ पुरस्ता॒द्रोच॑से। दश॑ दक्षि॒णा। दश॑ प्र॒त्यङ्।
 दशो॑दङ्। दशो॒र्ध्वो भा॑सि सुमन॒स्यमा॑नः। स नः॑ स॒म्रा॒डिष॒मूर्जं॑
 धेहि॑। वा॒जी वा॒जिनै॑ पवस्व। रो॒चि॒तो घ॒र्मो रु॑चीय॥२१॥
 रोच॑य धेहि नव॑ च॥ [६]

अप॑श्यं गो॒पामनि॑पद्यमानम्। आ च परा॑ च प॒थिभि॑श्चर॒न्तम्।
 स स॒ध्रीचीः॑ स वि॒षूची॑र्वसानः। आ व॒रीव॑र्ति भुव॒नेष्व॒न्तः। अत्र॑
 प्रा॒वीः। मधु॑ मा॒ध्वीभ्यां॑ मधु॑ माधू॒चीभ्याम्। अनु॑ वां दे॒ववी॑तये।
 स॒म॒ग्निर॒ग्निना॑ गत। सं दे॒वेन॑ सवि॒त्रा। स॒ सूर्ये॑ण रोचते॥२२॥

स्वाहा॒ स॒म॒ग्निस्त॑पसा गत। सं दे॒वेन॑ सवि॒त्रा। स॒ सूर्ये॑णारोचिष्ट। ध॒र्ता दि॒वो विभा॑सि रज॑सः। पृ॒थि॒व्या ध॒र्ता।
 उ॒रोर॒न्तरि॑क्षस्य ध॒र्ता। ध॒र्ता दे॒वो दे॒वाना॑म्। अम॑र्त्यस्तपो॒जाः। हृ॒दे
 त्वा॒ मन॑से त्वा। दि॒वे त्वा॒ सूर्या॑य त्वा॥२३॥

ऊ॒र्ध्वमि॒मम॑ध्व॒रं कृ॑धि। दि॒वि दे॒वेषु॑ होत्रा॑ यच्छ। वि॒श्वासां॑
 भुवां॑ पते। वि॒श्वस्य॑ भुवनस्पते। वि॒श्वस्य॑ मनसस्पते। वि॒श्वस्य॑
 वच॑सस्पते। वि॒श्वस्य॑ तपसस्पते। वि॒श्वस्य॑ ब्रह्मणस्पते। दे॒वश्रू॑स्त्वं

देव घर्म देवान्पाहि। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ देवायुवम्॥२४॥

गर्भो देवानाम्। पिता मतीनाम्। पतिः प्रजानाम्। मतिः कवीनाम्। सं देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ। स९ सूर्येणारुक्त। आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वर्चोदा असि। पिता नोऽसि पिता नो बोध। आयुर्धास्तनूधाः पयोधाः। वर्चोदा वरिवोदा द्रविणोदाः॥२५॥

अन्तरिक्षप्र उरोर्वरीयान्। अशीमहि त्वा मा मा हि९सीः। त्वमग्रे गृहपतिर्विशामसि। विश्वासां मानुषीणाम्। शतं पूर्भिर्यविष्ठ पाह्य९हंसः। समेद्धार९ शत९ हिमाः। तन्द्राविण९ हार्दिवानम्। इहैव रातयः सन्तु। त्वष्टीमती ते सपेय। सुरेता रेतो दधाना। वीरं विदेय तव सन्दृशि। माऽह९ रायस्पोषेण वि योषम्॥२६॥

रोचते सूर्याय त्वा देवायुवं द्रविणोदा दधाना द्वे च॥—————[७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यामाददे। अदित्यै रास्नासि। इड एहि। अदित एहि। सरस्वत्येहि। असावेहि। असावेहि। असावेहि॥२७॥

अदित्या उष्णीषमसि। वायुरस्यैडः। पूषा त्वोपावसृजतु। अश्विभ्यां प्रदापय। यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूः। येन विश्वा पुष्यसि वार्याणि। यो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्रः। सरस्वति तमिह धातवेकः। उम्रं घर्म९ शि९ष। उम्रं घर्म पाहि॥२८॥

घर्माय शि९ष। बृहस्पतिस्त्वोपसीदतु। दानवः स्थ पेरवः।

विष्णुग्वृतो लोहितेन। अश्विभ्यां पिन्वस्व। सरस्वत्यै पिन्वस्व।
पूष्णे पिन्वस्व। बृहस्पतये पिन्वस्व। इन्द्राय पिन्वस्व। इन्द्राय
पिन्वस्व॥ २९॥

गायत्रोऽसि। त्रैष्टुभोऽसि। जागतमसि। सहोर्जो
भागेनोपमेहि। इन्द्राश्विना मधुनः सारघस्य। घर्म पात
वसवो यजता वद। स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये
जुहोमि। मधु हविरसि। सूर्यस्य तपस्तप। द्यावापृथिवीभ्यां त्वा
परिगृह्णामि॥ ३०॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामि। देवानां त्वा पितृणामनुमतो भर्तुः
शकेयम्। तेजोऽसि। तेजोऽनु प्रेहि। दिविस्पृङ्गा मां हिंसीः।
अन्तरिक्षस्पृङ्गा मां हिंसीः। पृथिविस्पृङ्गा मां हिंसीः। सुवँरसि
सुवँर्मे यच्छ। दिवं यच्छ दिवो मां पाहि॥ ३१॥

एहि पाहि पिन्वस्व गृह्णामि नवं च॥ [८]

समुद्राय त्वा वाताय स्वाहा। सलिलाय त्वा वाताय स्वाहा।
अनाधृष्याय त्वा वाताय स्वाहा। अप्रतिधृष्याय त्वा वाताय स्वाहा।
अवस्यवे त्वा वाताय स्वाहा। दुवँस्वते त्वा वाताय स्वाहा।
शिमिद्वते त्वा वाताय स्वाहा। अग्रये त्वा वसुमते स्वाहा। सोमाय
त्वा रुद्रवँते स्वाहा। वरुणाय त्वाऽऽदित्यवँते स्वाहा॥ ३२॥

बृहस्पतये त्वा विश्वदेव्यावते स्वाहा। सवित्रे त्वर्भुमते विभुमते

प्रभुमते वाजवते स्वाहा॥ यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहा॥
 विश्वा आशा दक्षिणसत्। विश्वा देवानयाडिह। स्वाहाकृतस्य
 घर्मस्य। मधोः पिबतमश्विना। स्वाहाऽग्नये यज्ञियाय। शं यजुर्भिः।
 अश्विना घर्म पात२ हार्दिवानम्॥३३॥

अहर्दिवाभिरूतिभिः। अनु वां द्यावापृथिवी म२साताम्।
 स्वाहेन्द्राय। स्वाहेन्द्रावट्। घर्ममपातमश्विना हार्दिवानम्।
 अहर्दिवाभिरूतिभिः। अनु वां द्यावापृथिवी अम२साताम्। तं
 प्राव्य यथा वट्। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै॥३४॥

दिवि धा इमं यज्ञम्। यज्ञमिमं दिवि धाः। दिवं
 गच्छ। अन्तरिक्षं गच्छ। पृथिवीं गच्छ। पञ्च प्रदिशो गच्छ।
 देवान्धर्मपान्गच्छ। पितृन्धर्मपान्गच्छ॥३५॥

आदित्यवते स्वाहा हार्दिवानं पृथिव्या अष्टौ च॥ [९]

इषे पीपिहि। ऊर्जे पीपिहि। ब्रह्मणे पीपिहि। क्षत्राय
 पीपिहि। अद्भ्यः पीपिहि। ओषधीभ्यः पीपिहि। वनस्पतिभ्यः
 पीपिहि। द्यावापृथिवीभ्यां पीपिहि। सुभूताय पीपिहि। ब्रह्मवर्चसाय
 पीपिहि॥३६॥

यजमानाय पीपिहि। मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहि। त्विष्यै त्वा।
 द्युम्नाय त्वा। इन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वा। धर्माऽसि सुधर्मा मे
 न्यस्मे। ब्रह्माणि धारय। क्षत्राणि धारय। विशं धारय। नेत्वा वातः

स्कन्दयात्॥३७॥

अमुष्यं त्वा प्राणे सादयामि। अमुना सह निरर्थं गच्छ।
योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। पूष्णे शरसे स्वाहा। ग्रावभ्यः
स्वाहा। प्रतिरेभ्यः स्वाहा। द्यावापृथिवीभ्याः स्वाहा। पितृभ्यो
घर्मपेभ्यः स्वाहा। रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहा॥३८॥

अहर्ज्योतिः केतुना जुषताम्। सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहा।
रात्रिर्ज्योतिः केतुना जुषताम्। सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहा।
अपीपरो माऽहो रात्रियै मा पाहि। एषा ते अग्ने समित्। तया
समिध्यस्व। आयुर्मे दाः। वर्चसा माञ्जीः। अपीपरो मा रात्रिया
अहो मा पाहि॥३९॥

एषा ते अग्ने समित्। तया समिध्यस्व। आयुर्मे दाः। वर्चसा
माञ्जीः। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहा। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः
स्वाहा। भूः स्वाहा। हुतः हविः। मधु हविः। इन्द्रतमेऽग्नौ॥४०॥

पिता नोऽसि मा मा हिंसीः। अश्याम ते देवघर्म। मधुमतो
वाजवतः पितुमतः। अङ्गिरस्वतः स्वधाविनः। अशीमहि त्वा मा मा
हिंसीः। स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मिभ्यः। स्वाहा त्वा नक्षत्रेभ्यः॥४१॥
ब्रह्मवर्चसाय पीपिहि स्कन्दयाद्रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहाऽहो मा पाह्यग्नौ सप्त
च॥

[१०]

घर्म या ते दिवि शुक्। या गांयत्रे छन्दसि। या ब्राह्मणे। या

हविर्धाने॑। तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा॑। घर्म या तेऽन्तरिक्षे शुक्।
या त्रैष्टुभे छन्दसि। या राजन्ये॑। याऽऽग्नीध्रे॑। तान्तं एतेनावं यजे
स्वाहा॑॥४२॥

घर्म या ते पृथिव्या॑ शुक्। या जागते छन्दसि। या वैश्ये॑।
या सदासि। तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा॑। अनुनोऽद्यानुमतिः।
अन्विदनुमते त्वम्। दिवस्त्वा परस्पायाः॑। अन्तरिक्षस्य तनुवः
पाहि। पृथिव्यास्त्वा धर्मणा॑॥४३॥

वयमनुक्रामाम सुविताय नव्यसे। ब्रह्मणस्त्वा परस्पायाः॑।
क्षत्रस्य तनुवः पाहि। विशस्त्वा धर्मणा। वयमनुक्रामाम सुविताय
नव्यसे। प्राणस्य त्वा परस्पायै॑। चक्षुषस्तनुवः पाहि। श्रोत्रस्य
त्वा धर्मणा। वयमनुक्रामाम सुविताय नव्यसे। वल्गुरसि शं
युधायाः॑॥४४॥

शिशुर्जनधायाः। शं च वक्षि परि च वक्षि। चतुः
स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्य॑। सदो विश्वायुः शर्म सप्रथाः॑। अप द्वेषो
अप हूरः॑। अन्यद्व्रतस्य सश्विम। घर्मेतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषम्। तेन
वर्धस्व चाऽऽ च प्यायस्व। वर्धिषीमहि च वयम्। आ च
प्यासिषीमहि॑॥४५॥

रन्तिर्नामांसि दिव्यो गन्धर्वः। तस्य ते पद्वद्धविर्धानम्॑।
अग्निरध्यक्षाः। रुद्रोऽधिपतिः। समहमायुषा। सं प्राणेन। सं

वर्चसा। सं पयसा। सं गौपत्येन। स५ रायस्पोषेण॥४६॥

व्यसौ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। अचिक्रदद्वृषा हरिः।
महान्मित्रो न दर्शतः। स५ सूर्येण रोचते। चिदसि समुद्रयोनिः।
इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युः। महान्धसधस्थे
ध्रुव आनिषत्तः॥४७॥

नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। विश्वावसु५ सोम गन्धर्वम्।
आपो ददृशुषीः। तदृतेनाव्यायन्। तदन्ववैत्। इन्द्रो रारहाण
आसाम्। परि सूर्यस्य परिधी५ रपश्यत्। विश्वावसुरभि तन्नो
गृणातु। दिव्यो गन्धर्वो रजसो विमानः। यद्वा घा सत्यमुत यन्न
विद्म॥४८॥

धियो हिन्वानो धियु इन्नो अव्यात्। सस्त्रिमविन्दच्चरणे
नदीनाम्। अपावृणोद्दुरो अश्मब्रजानाम्। प्रासाङ्गान्धर्वो अमृतानि
वोचत्। इन्द्रो दक्षं परिजानादहीनम्। एतत्त्वं देव घर्म देवो
देवानुपांगाः। इदमहं मनुष्यो मनुष्यान्। सोमपीथानुमेहि। सह
प्रजया सह रायस्पोषेण। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु॥४९॥

दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। उद्वयं
तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। इममूषुत्यमस्मभ्य५ सनिम्। गायत्रं
नवीया५सम्। अग्ने देवेषु प्रवोचः॥५०॥

याऽऽग्नीध्रे तान्त एतेनाव यजे स्वाहा धर्मणा शं युधायाः प्यासिषीमहि पोषेण

निषत्तो विद्म संन्त्वष्टौ॥ [११]

महीनां पयोऽसि विहितं देवत्रा। ज्योतिर्भा असि वनस्पतीना-
मोषधीना५ रसः। वाजिनं त्वा वाजिनोऽव नयामः। ऊर्ध्वं मनः
सुवर्गम्॥५१॥

[१२]
अस्कान्द्यौः पृथिवीम्। अस्कानृषभो युवागाः। स्कन्नेमा
विश्वा भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु। अस्कानजनि प्राजनि।
आ स्कन्नाज्जायते वृषा। स्कन्नात् प्रजनिषीमहि॥५२॥

[१३]
या पुरस्ताद्विद्युदापतत्। तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा। या
दक्षिणतः। या पश्चात्। योत्तरतः। योपरिष्ठाद्विद्युदापतत्। तान्तं
एतेनावं यजे स्वाहा॥५३॥

[१४]
प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा। चक्षुषे स्वाहा
श्रोत्राय स्वाहा। मनसे स्वाहा वाचे सरस्वत्यै स्वाहा॥५४॥

[१५]
पूष्णे स्वाहा पूष्णे शरसे स्वाहा। पूष्णे प्रपत्थ्याय स्वाहा पूष्णे
नरन्धिषाय स्वाहा। पूष्णेऽङ्घ्रिणये स्वाहा पूष्णे नरुणाय स्वाहा। पूष्णे
सांकेताय स्वाहा॥५५॥

[१६]

उदस्य शुष्माद्भानुर्नार्त बिभर्ति। भारं पृथिवी न भूम। प्र
 शुक्रैतु देवी मनीषा। अस्मत्सुतष्टो रथो न वाजी। अर्चन्त
 एके महि साममन्वत। तेन सूर्यमधारयन्। तेन सूर्यमरोचयन्।
 घर्मः शिरस्तदयमग्निः। पुरीषमसि सं प्रियं प्रजयां पशुभिर्भुवत्।
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५६॥

[१७]

यास्तै अग्र आर्द्रा योनयो याः कुलायिनीः। ये तै अग्र इन्दवो
 या उ नाभयः। यास्तै अग्रे तनुव ऊर्जो नाम। ताभिस्त्वमुभयीभिः
 संविदानः। प्रजाभिरग्रे द्रविणेह सीद। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
 तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५७॥

[१८]

अग्रिरसि वैश्वानरोऽसि। संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि।
 इदावत्सरोऽसीदुवत्सरोऽसि। इद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि। तस्य
 ते वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षाः पुच्छम्। शरदुत्तरः
 पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्।
 अहोरात्राणीष्टकाः। तस्य ते मासाश्चार्धमासाश्च कल्पन्ताम्।
 ऋतवस्ते कल्पन्ताम्। संवत्सरस्ते कल्पताम्। अहोरात्राणि
 ते कल्पन्ताम्। एति प्रेति वीति समित्युदिति। प्रजापतिस्त्वा
 सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवः सीद॥५८॥

चितयो नव च॥ _____ [१९]

भूर्भुवः सुवः। ऊर्ध्व ऊ षु णं ऊतयै। ऊर्ध्वो नः पाह्य९हंसः।
विधुन्दद्राण९ समने बहूनाम्। युवान९ सन्तं पलितो जंगार। देवस्य
पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार। सह्यः समान। यदृते चिदभिःश्रिषः।
पुरा जर्तृभ्य आतृदः। सन्धाता सन्धिं मघवा पुरोवसुः॥५९॥

निष्कर्ता विहुतं पुनः। पुनरूर्जा सह रय्या। मा नो
घर्म व्यथितो विव्यथो नः। मा नः परमधरं मा रजोऽनैः।
मोष्वस्मा९ स्तमस्यन्तरा धाः। मा रुद्रियासो अभिगुर्वृधानः। मा
नः क्रतुभिर्हीडितेभिर्स्मान्। द्विषासुनीते मा परा दाः। मा नो
रुद्रो निर्ऋतिर्मा नो अस्ता। मा द्यावापृथिवी हीडिषाताम्॥६०॥

उप नो मित्रावरुणाविहावतम्। अन्वादीध्याथामिह नः
सखाया। आदित्यानां प्रसितिर्हेतिः। उग्रा शतापांष्ठा घविषा परि
णो वृणक्तु। इमं मे वरुण तत्त्वा यामि। त्वं नो अग्ने स त्वं नो
अग्ने। त्वमग्ने अयासि। उद्वयं तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। वयः
सुपर्णाः॥६१॥

पुरोवसुर्हीडिषाता९ सुपर्णाः॥ _____ [२०]

भूर्भुवः सुवः। मयि त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः।
मयि धायि सुवीर्यम्। त्रिशुग्धर्मो विभातु मे। आकूत्या मनसा
सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पयसा सह। ब्रह्मणा तेजसा

स॒ह। क्ष॒त्रेण॒ यश॑सा स॒ह। स॒त्येन॒ तप॑सा स॒ह। तस्य॒ दोह॑मशीमहि।
तस्य॒ सु॒म्रम॑शीमहि। तस्य॒ भ॒क्षम॑शीमहि। तस्य॒ त॒ इन्द्रे॑ण पी॒तस्य॒
मधु॑मतः। उप॑हूत॒स्योप॑हूतो भक्षयामि॥६२॥

यश॑सा स॒ह षट्॥ [२१]

यास्ते॑ अ॒ग्ने घो॒रास्त॒नुवः॑। क्षु॒च्च॒ तृष्णा॑ च। अ॒स्रुक्काना॑हुतिश्च।
अ॒शन॒या च॑ पिपा॒सा च॑। से॒दिश्चाम॑तिश्च। ए॒तास्ते॑ अ॒ग्ने घो॒रास्त॒नुवः॑।
ताभि॑र॒मुं ग॑च्छ। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः॥६३॥

[२२]

स्नि॒क् स्नीहि॑तिश्च॒ स्निहि॑तिश्च। उ॒ष्णा च॑ शी॒ता च॑। उ॒ग्रा च॑
भी॒मा च॑। स॒दाम्नी॑ से॒दिरनि॑रा। ए॒तास्ते॑ अ॒ग्ने घो॒रास्त॒नुवः॑। ताभि॑र॒मुं
ग॑च्छ। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः॥६४॥

[२३]

धुनि॑श्च ध्वा॒न्तश्च॑ ध्व॒नश्च॑ ध्व॒नय॑श्च। नि॒लि॒म्पश्च॑ वि॒लि॒म्पश्च॑
वि॒क्षिपः॑॥६५॥

[२४]

उ॒ग्रश्च॑ धुनि॑श्च ध्वा॒न्तश्च॑ ध्व॒नश्च॑ ध्व॒नय॑श्च। स॒ह॒स॒ह्वाश्च॑
स॒ह॒मा॒नश्च॑ स॒ह॒स्वाश्च॑ स॒ही॒याश्च॑। ए॒त्य॒ प्रे॒त्य॒ वि॒क्षिपः॑॥६६॥

[२५]

अ॒हो॒रा॒त्रे त्वोदी॑रयताम्। अ॒र्ध॒मा॒सास्त्वोदी॑ जयन्तु। मा॒सा॑स्त्वा

श्रपयन्तु। ऋतवस्त्वा पचन्तु। संवत्सरस्त्वा हन्त्वसौ॥६७॥

[२६]

खट् फट् जहि। छिन्धी भिन्धी हन्धी कट्। इति वाचः
क्रूराणि॥६८॥

[२७]

विगा इन्द्र विचरन्त्स्पाशयस्व। स्वपन्तमिन्द्र पशुमन्तमिच्छ।
वज्रेणामुं बोधय दुर्विदत्रम्। स्वपतोऽस्य प्रहर भोजनेभ्यः। अग्ने
अग्निना संवदस्व। मृत्यो मृत्युना संवदस्व। नमस्ते अस्तु
भगवः। सकृत्ते अग्ने नमः। द्विस्ते नमः। त्रिस्ते नमः। चतुस्ते
नमः। पञ्चकृत्वस्ते नमः। दशकृत्वस्ते नमः। शतकृत्वस्ते नमः।
आसहस्रकृत्वस्ते नमः। अपरिमितकृत्वस्ते नमः। नमस्ते अस्तु
मा मा हिंसीः॥६९॥

त्रिस्ते नमः सप्त च॥ [२८]

असृन्मुखो रुधिरेणाव्यक्तः। यमस्य दूतः श्वपाद्विधावसि। गृध्रः
सुपर्णः कुणपं निषेवसे। यमस्य दूतः प्रहितो भवस्य चोभयोः॥७०॥

[२९]

यदेतद्वृकसो भूत्वा। वाग्दैव्यभिरायसि। द्विषन्तं मेऽभिराय।
तं मृत्यो मृत्यवे नय। स आत्यार्तिमाच्छतु॥७१॥

[३०]

यदी॑षि॒तो यदि॑ वा स्वका॒मी। भ॒येडं॑को वद॑ति वाचं॒मेता॒म्।
तामिन्द्रा॒ग्नी ब्रह्म॑णा संविदा॒नौ। शि॒वाम॒स्मभ्य॑ कृणुतं गृहेषु॥ ७२॥

[३१]

दीर्घ॑मुखि॒ दुर्ह॑णु। मा स्म॑ दक्षिण॒तो वदः॑। यदि॑ दक्षिण॒तो
वदा॑द्विषन्तं॒ मेऽव॑ बाधासै॥ ७३॥

[३२]

इ॒त्थादुलू॑क॒ आप॑तत्। हि॒र॒ण्या॒क्षो अयो॑मुखः। रक्ष॑सां दू॒त
आग॑तः। तमि॒तो ना॑शयाग्रे॥ ७४॥

[३३]

यदे॒तद्भू॒तान्य॑न्वाविश्यं। दैवीं॑ वाचं॒ वद॑सि। द्विष॑तो नः॒ परा॑वद।
तान्मृ॑त्यो मृ॒त्यवे॑ नय। त आ॒र्त्याऽऽर्ति॑माच्छ॒न्तु। अ॒ग्निना॒ऽग्निः
संव॑दताम्॥ ७५॥

[३४]

प्र॒सार्य॑ सु॒क्थ्यौ पत॑सि। सु॒व्यम॑क्षिं नि॒पेपि॑ च। मेह॑कस्य
च॒नाम॑मत्॥ ७६॥

[३५]

अत्रि॑णा त्वा क्रिमे ह॒न्मि। कण्वे॑न जु॒मद॑ग्निना।
वि॒श्वावं॑सो॒र्ब्रह्म॑णा ह॒तः। क्रिमी॑णा॒ऽराजा॑। अप्ये॑षा॒ऽस्थ॒पति॑र॒ह॒तः।
अथो॑ मा॒ताऽथो॑ पि॒ता। अथो॑ स्थू॒रा अथो॑ क्षु॒द्राः। अथो॑ कृ॒ष्णा

अथो॑ श्वेताः। अथो॑ आ॒शाति॑का ह॒ताः। श्वेताभिः॑ स॒ह सर्वे॑
ह॒ताः॥७७॥

[३६]

आह॒राव॑द्य। शृ॒तस्य॑ ह॒विषो॑ यथो॑। तथ्स॒त्यम्। यद॒मुं य॒मस्य॑
ज॒म्भयोः॑। आद॑धामि॒ तथा॒ हि तत्। खण्फ॑ण्म॒सि॥७८॥

[३७]

ब्रह्म॑णा त्वा श॒पामि॑। ब्रह्म॑णस्त्वा श॒पथे॑न श॒पामि॑। घो॒रेण॑ त्वा
भृ॒गूणां॑ चक्षु॑षा प्रेक्षे॑। रौ॒द्रेण॑ त्वाङ्गि॑रसां॒ मन॑सा ध्यायामि। अ॒घस्य॑
त्वा धा॒रया॑ वि॒द्यामि॑। अध॑रो म॒त्पद्य॑स्वासौ॥७९॥

[३८]

उत्तु॑द शि॒मिजा॑वरि। तल्पे॑जे॒ तल्प॑ उत्तु॑द। गि॒री९ रनु॑ प्रवे॑शय।
मरी॑चीरु॒प स॒न्नुद॑। याव॑दि॒तः पु॒रस्ता॑दु॒दया॑ति॒ सूर्यः॑। ताव॑दि॒तोऽमुं॑
ना॑शय। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्विष्मः॑॥८०॥

[३९]

भूर्भुवः॑ सुवो॒ भूर्भुवः॑ सुवो॒ भूर्भुवः॑ सुवः॑। भुवो॑ऽद्धायि॒ भुवो॑ऽद्धायि॒
भुवो॑ऽद्धायि। नृ॒म्णायि॑ नृ॒म्णं नृ॒म्णायि॑ नृ॒म्णं नृ॒म्णायि॑ नृ॒म्णम्।
नि॒धाय्यो॑ वायि नि॒धाय्यो॑ वायि नि॒धाय्यो॑ वायि। ए अ॒स्मे अ॒स्मे।
सुव॑र्न ज्योतीः॑॥८१॥

[४०]

पृथिवी स॒मित्। ताम॒ग्निः स॒मिन्धे। साऽ॒ग्निः स॒मिन्धे। ताम॒हः स॒मिन्धे। सा मा स॒मिद्धा। आयु॑षा तेज॑सा। वर्च॑सा श्रिया। यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेन॑। अ॒न्नाद्ये॑न॒ स॒मिन्ता॒ऽः स्वाहा॑। अ॒न्तरि॑क्षः स॒मित्॥८२॥

तां वा॒युः स॒मिन्धे। सा वा॒युः स॒मिन्धे। ताम॒हः स॒मिन्धे। सा मा स॒मिद्धा। आयु॑षा तेज॑सा। वर्च॑सा श्रिया। यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेन॑। अ॒न्नाद्ये॑न॒ स॒मिन्ता॒ऽः स्वाहा॑। द्यौः स॒मित्। तामा॑दित्यः स॒मिन्धे॥८३॥

साऽऽदि॒त्यः स॒मिन्धे। ताम॒हः स॒मिन्धे। सा मा स॒मिद्धा। आयु॑षा तेज॑सा। वर्च॑सा श्रिया। यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेन॑। अ॒न्नाद्ये॑न॒ स॒मिन्ता॒ऽः स्वाहा॑। प्राजा॒पत्या मे॑ स॒मिद॑सि सपत्न॒क्षय॑णी। भ्रातृ॒व्यहा मे॑ऽसि स्वाहा॑। अ॒ग्ने॑ व्रतपते व्रतं च॑रिष्यामि॥८४॥

तच्छ॑केयं तन्मे॑ राध्यताम्। वायो॑ व्रतपत॒ आदि॑त्य व्रतपते। व्रतानां॑ व्रतपते व्रतं च॑रिष्यामि। तच्छ॑केयं तन्मे॑ राध्यताम्। द्यौः स॒मित्। तामा॑दित्यः स॒मिन्धे। साऽऽदि॒त्यः स॒मिन्धे। ताम॒हः स॒मिन्धे। सा मा स॒मिद्धा। आयु॑षा तेज॑सा॥८५॥

वर्च॑सा श्रिया। यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेन॑। अ॒न्नाद्ये॑न॒ स॒मिन्ता॒ऽः स्वाहा॑। अ॒न्तरि॑क्षः स॒मित्। तां वा॒युः स॒मिन्धे। सा वा॒युः स॒मिन्धे। ताम॒हः स॒मिन्धे। सा मा स॒मिद्धा। आयु॑षा तेज॑सा। वर्च॑सा

श्रिया॥८६॥

यशंसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। पृथिवी
समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्निः समिन्धे। तामहः समिन्धे।
सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशंसा
ब्रह्मवर्चसेन॥८७॥

अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। प्राजापत्या मे समिदंसि
सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यहा मेऽसि स्वाहा। आदित्य व्रतपते
व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि। वायौ व्रतपतेऽग्रे व्रतपते।
व्रतानां व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि॥८८॥
समिथ्समिन्धे व्रतं चरिष्याम्यायुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशंसा ब्रह्मवर्चसेनाष्टौ
च॥ [४१]

शं नो वातः पवतां मातरिश्वा शं नस्तपतु सूर्यः। अहानि शं
भवन्तु नः शः रात्रिः प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्युच्छतु शमादित्य
उदैतु नः। शिवा नः शन्तमा भव सुमृडीका सरस्वति। मा ते
व्योम सन्दृशि। इडाये वास्त्वसि वास्तुमद्वास्तुमन्तो भूयास्म मा
वास्तोश्छिथ्स्मह्यवास्तुः स भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः।
प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठावन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायोश्छिथ्स्मह्यप्रतिष्ठः स
भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात वाहि भेषजं वि वात
वाहि यद्रपः। त्वः हि विश्वभेषजो देवानां दूत ईयसे। द्वाविमौ

वातौ वात आ सिन्धोरा परावतः॥८९॥

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वातु यद्रपः। यद्दो वातते
गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः। ततो नो देहि जीवसे ततो नो धेहि
भेषजम्। ततो नो मह आवह वात आवातु भेषजम्। शम्भूर्मयोभूर्नो
हृदे प्र ण आयूँषि तारिषत्। इन्द्रस्य गृहोऽसि तं त्वा प्रपद्ये सगुः
साश्वः। सह यन्मे अस्ति तेन। भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये सुवः प्रपद्ये
भूर्भुवः सुवः प्रपद्ये वायुं प्रपद्येऽनार्ता देवतां प्रपद्येऽश्मानमाखुणं
प्रपद्ये प्रजापतेर्ब्रह्मकोशं ब्रह्म प्रपद्य ओं प्रपद्ये। अन्तरिक्षं म उर्वन्तरं
बृहदग्रयः पर्वताश्च यया वातः स्वस्त्या स्वस्तिमान्तया स्वस्त्या
स्वस्तिमानसानि। प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा
हासिष्टं मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां
मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि
सूर्यो भ्राजो दधातु॥९०॥

द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभगेभिः। तन्नो
मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः। कया
नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता। कस्त्वा
सत्यो मदानां मँहिष्ठो मथ्सदन्धसः। दृढाचिदारुजे वसु। अभी षु
णः सखीनामविता जरितृणाम्। शतं भवास्यूतिभिः। वयः सुपर्णा
उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पूरि

चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धान्॥११॥

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शं योरभिस्रवन्तु
नः। ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्चरषणीनाम्। अपो याचामि भेषजम्।
सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे
रणां चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव
मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ॥१२॥

आपो जनयथा च नः। पृथिवी शान्ता साऽग्निना शान्ता सा
मे शान्ता शुचं शमयतु। अन्तरिक्षं शान्तं तद्वायुना शान्तं
तन्मे शान्तं शुचं शमयतु। द्यौः शान्ता साऽऽदित्येन शान्ता
सा मे शान्ता शुचं शमयतु। पृथिवी शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिर्द्यौः
शान्तिर्दिशः शान्तिरवान्तरदिशाः शान्तिरग्निः शान्तिर्वायुः
शान्तिरादित्यः शान्तिश्चन्द्रमाः शान्तिर्नक्षत्राणि शान्तिरापः
शान्तिरोषधयः शान्तिर्वनस्पतयः शान्तिर्गौः शान्तिरजा शान्तिरश्वः
शान्तिः पुरुषः शान्तिर्ब्रह्म शान्तिर्ब्राह्मणः शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः
शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। तयाहं शान्त्या सर्वशान्त्या मह्यं
द्विपदे चतुष्पदे च शान्तिं करोमि शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। एह
श्रीश्च ह्रीश्च धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चैतानि
मोत्तिष्ठन्तमनूत्तिष्ठन्तु मा मां श्रीश्च ह्रीश्च धृतिश्च तपो मेधा

प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चैतानि मा मा हांसिषुः। उदायुषा
 स्वायुषोदोषधीनां रसेनोत्पर्जन्यस्य शुष्मेणोदस्थाममृतां अनु।
 तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्। पश्येम शरदः शतं जीवेम
 शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं मोदाम शरदः शतं भवाम शरदः
 शतं शृण्वाम शरदः शतं प्रब्रवाम शरदः शतमजीताः स्याम
 शरदः शतं ज्योक्च सूर्यं दृशे। य उदगान्महतोऽर्णवाँद्विभ्राजमानः
 सरिरस्य मध्याथ्स मा वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा
 पुनातु। ब्रह्मणश्चोतन्यसि ब्रह्मण आणी स्थो ब्रह्मण आवपनमसि
 धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा मही धारितमेनेन महदन्तरिक्षं दिवं
 दाधार पृथिवीं सदेवां यदहं वेद तदहं धारयाणि मा
 मद्वेदोऽधिविस्त्रसत्। मेधामनीषे माविशतां समीचीं भूतस्य
 भव्यस्यावरुध्यै सर्वमायुरयाणि सर्वमायुरयाणि। आभिर्गीर्भिर्यदतो
 न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा
 रुजासि भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। ब्रह्म प्रावादिष्म तन्नो मा
 हासीत्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥१३॥

परावतो दधातु बद्धां जिन्वथ दृशे सप्त च॥ [४२]

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो
 वाचे नमो वाचस्पतये नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो
 मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माहमृषीन्मन्त्रकृतो
 मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यासं शिवामदस्तां जुष्टां देवेभ्यः

शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी शर्म विश्वमिदं जगत्। शर्म चन्द्रश्च
 सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो
 वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये
 तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां
 भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा
 पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं
 वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्यां
 मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु। ॐ
 शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

ॐ शं न॒स्तन्नो॒ मा हा॑सीत् ॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

दे॒वा वै स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धि॑परिमितं यश॑स्कामाः। तेऽब्रु॑वन्।
यत्रः प्रथ॑मं यश॑ ऋ॒च्छात्। सर्व॑ेषां न॒स्तत्स॒हास॑दिति। तेषां॑ कुरु॒क्षेत्रं॑
वेदि॑रासीत्। तस्यै॑ खाण्ड॒वो दक्षि॑णार्ध आसीत्। तूर्ध्न॑मुत्तरार्धः।
परी॑णञ्जघनार्धः। म॒रुवं उत्क॑रः ॥ १ ॥

तेषां॑ म॒खं वैष्ण॑वं यश॑ आर्च्छत्। तन्त्य॑कामयत। तेनापा॑क्रामत्।
तं दे॒वा अन्वा॑यन्। यशो॑ऽवरुरु॒थ्समा॑नाः। तस्या॒न्वागत॑स्य।
स॒व्याद्ध॑नुरजायत। दक्षि॑णादिष॒वः। तस्मा॑दिषुध॒न्वं पु॒ण्यं ज॑न्म।
य॒ज्ञज॑न्मा हि ॥ २ ॥

तमेक॑ स॒न्तम्। ब॒हवो॒ नाभ्य॑धृष्णुवन्। तस्मा॑देकमिषुध॒न्वि॒नम्।
ब॒हवो॑ऽनिषुध॒न्वा नाभि॑धृष्णुवन्ति। सोऽस्म॑यत। एकं॑ मा स॒न्तं
ब॒हवो॒ नाभ्य॑धर्षिषुरिति। तस्य॑ सिष्मि॒याण॑स्य तेजोऽपा॑क्रामत्।
तद्दे॒वा ओष॑धीषु न्य॑मृजुः। ते श्या॒माका॑ अभवन्। स्म॒याका॒ वै
नामै॒ते ॥ ३ ॥

तथ्स्म॒याका॑ना॒ऽस्मया॑कत्वम्। तस्मा॑दीक्षितेनापि॒गृह्यं॑
स्मेत॒व्यम्। तेज॑सो धृ॒त्यै। स ध॑नुः प्रति॒ष्कभ्या॑तिष्ठत्। ता उप॑दीका
अब्रु॑वन्वरं वृ॒णाम॑हे। अथ॑ व इ॒मं र॑न्धयाम। यत्र॑ क्व च॒ खना॑म।
तद॒पोऽभि॑तृणदामेति। तस्मा॑दुप॒दीका॒ यत्र॑ क्व च॒ खन॑न्ति।

तदपोऽभितृन्दन्ति ॥ ४ ॥

वारैवृत॑ꣳ ह्या॑साम्। तस्य॑ ज्याम॒प्यादन्। तस्य॑ धनु॒र्विप्रव॑माणꣳ
शिर॒ उद॑वर्तयत्। तद्वावा॑पृथि॒वी अनु॑प्रावर्तत। यत्प्राव॑र्तत।
तत्प्र॑वर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम्। यद्वाँ(४)इत्यप॑तत्। तद्घ॒र्मस्य॑ घ॒र्मत्वम्।
म॒हतो वी॒र्यम॑प॒त्तदिति॑। तन्म॑हावी॒रस्य॑ महावी॒रत्वम्॥ ५ ॥

यद॒स्याः सु॒मभ॑रन्। तथ्स॒म्राज्ञः॑ स॒म्राद्धम्। तꣳ स्तृ॑तं
दे॒वता॑स्त्रेधा व्य॑गृह्णत। अ॒ग्निः प्रा॑तः स॒व॒नम्। इन्द्रो॑ मा॒ध्यं
दि॒नꣳ स॒व॒नम्। वि॒श्वेदे॒वास्तृ॑तीयस॒व॒नम्। तेनाप॑शी॒र्ष्णा य॒ज्ञेन॑
यज॑मानाः। नाशि॒षोऽवा॑रु॒न्धत। न सु॑व॒र्गं लो॒कम॒भ्यज॑यन्। ते
दे॒वा अ॒श्विना॑वब्रुवन्॥ ६ ॥

भि॒षजौ॑ वै स्थः। इ॒दं य॒ज्ञस्य॑ शिरः॒ प्रति॑धत्त॒मिति॑।
ताव॑ब्रूतां वरं वृणाव॑है। ग्र॒हं ए॒व ना॒वत्रा॑पि गृह्य॒तामिति॑।
ताभ्या॑मे॒तमा॑श्वि॒नम॑गृह्णन्। तावे॒तद्य॒ज्ञस्य॑ शिरः॒ प्रत्य॑धत्ताम्।
यत्प्र॑वर्ग्यः। तेन॒ सशी॑र्ष्णा य॒ज्ञेन॑ यज॑मानाः। अ॒वाशि॒षोऽरु॑न्धत।
अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कम॑जयन्। यत्प्र॑वर्ग्यं प्रवृ॑णक्ति। य॒ज्ञस्यै॒व तच्छि॑रः
प्रति॑दधाति। तेन॒ सशी॑र्ष्णा य॒ज्ञेन॑ यज॑मानाः। अ॒वाशि॒षो रु॑न्धे।
अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। तस्मा॑देष आ॑श्वि॒नप्र॑वया इ॒व।
यत्प्र॑वर्ग्यः॥ ७ ॥

उ॒त्क॒रो ह्ये॒ते तृ॑न्दन्ति महावी॒रत्वम॑ब्रुवन्नजयन्त्स॒प्त च॑॥ ————— [१]

सावित्रं जुहोति प्रसूत्यै। चतुर्गृहीतेन जुहोति। चतुष्पादः पशवः। पशून्वावरुन्धे। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्। न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति। तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन्। पुरोनुवाक्यायै याज्यायै॥८॥

देवतायै वषट्काराय। यच्चतुर्गृहीतं जुहोति। छन्दांस्येव तत् प्रीणाति। तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होतव्या(३)मिति। हविरैव दीक्षितः। यज्जुहुयात्। हविष्कृतं यजमानमग्नौ प्रदध्यात्। यन्न जुहुयात्॥९॥

यज्ञपरुरन्तरियात्। यजुरेव वदेत्। न हविष्कृतं यजमानमग्नौ प्रदधाति। न यज्ञपरुरन्तरेति। गायत्री छन्दांस्यत्यमन्यत। तस्यै वषट्कारोऽभ्यय्य शिरोऽच्छिनत्। तस्यै द्वेधा रसः परापतत्। पृथिवीमर्धः प्राविशत्। पशूनर्धः। यः पृथिवीं प्राविशत्॥१०॥

स खदिरोऽभवत्। यः पशून्। सोऽजाम्। यत्खादिर्यभिर्भवति। छन्दसामेव रसेन यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यदौदुम्बरी। ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जेव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैणवी। तेजो वै वेणुः॥११॥

तेजसैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैकङ्कती। भा एवावरुन्धे। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यभिमादत्ते प्रसूत्यै।

अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनौ॒ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म्।
पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामित्या॑ह॒ यत्यै॑। वज्रं॑ इ॒व वा ए॒षा। यद॑भिः॒।
अ॒भि॒र॒सि ना॒रि॒र॒सीत्या॑ह॒ शान्त्यै॑॥१२॥

अ॒ध्व॒र॒कृ॒द्दे॒वेभ्य॑ इत्या॒ह। य॒ज्ञो वा अ॑ध्व॒रः। य॒ज्ञ॒कृ॒द्दे॒वेभ्य॑ इति॒
वा॒वैत॑दा॒ह। उ॒त्तिष्ठ॑ ब्रह्म॒णस्प॑त॒ इत्या॑ह। ब्रह्म॑णै॒व य॒ज्ञस्य॑
शि॒रोऽच्छै॑ति। प्रै॒तु ब्रह्म॑ण॒स्पति॑रित्या॒ह। प्रेत्यै॑व य॒ज्ञस्य॑
शि॒रोऽच्छै॑ति। प्र दे॒व्येतु॑ सू॒नृते॒त्याह॑। य॒ज्ञो वै सू॒नृता॑।
अच्छा॑ वी॒रं न॑र्यं प॒ङ्क्ति॑राध॒स॒मित्या॑ह॥१३॥

पा॒ङ्क्तो हि य॒ज्ञः। दे॒वा य॒ज्ञं न॑यन्तु न॒ इत्या॑ह। दे॒वाने॒व
य॒ज्ञ॒नियः॑ कुरु॒ते। दे॒वी द्या॒वापृ॑थि॒वी अ॒नु मे म॑सा॒थामि॒त्याह॑।
आ॒भ्यामे॒वानु॑मतो य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॒म्भ॑रति। ऋ॒द्ध्यासं॑म॒द्य म॒खस्य॑
शि॒र इत्या॑ह। य॒ज्ञो वै म॒खः। ऋ॒द्ध्यासं॑म॒द्य य॒ज्ञस्य॑ शि॒र
इति॒ वा॒वैत॑दा॒ह। म॒खाय॑ त्वा म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्ण इत्या॑ह।
नि॒र्दिश्यै॒वैन॑द्धरति॥१४॥

त्रि॒र॒ह॑रति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ य॒ज्ञस्य॑
शि॒रः स॒म्भ॑रति। तू॒ष्णीं च॑तु॒र्थं ह॑रति। अ॒प॒रि॒मि॒तादे॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः
स॒म्भ॑रति। मृ॒त्ख॒नाद॑ग्रे ह॒रति। तस्मा॑न्मृ॒त्ख॒नः क॑रु॒ण्यं॒तरः। इ॒य॒त्य॒ग्रं
आसी॑रित्या॒ह। अ॒स्यामे॒वाछं॑म्ब॒द्धारं॑ य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॒म्भ॑रति। ऊ॒र्जं
वा ए॒तं र॑सं पृथि॒व्या उ॑प॒दी॒का उ॒द्दि॑हन्ति॥१५॥

यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा सम्भारो भवति। ऊर्जमेव
रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः।
यद्वल्मीकः। अबधिरो भवति। य एवं वेद। इन्द्रो वृत्राय
वज्रमुदयच्छत्। स यत्र यत्र पराक्रमत॥१६॥

तत्राद्धियत। स पूतीकस्तम्बे पराक्रमत। सौऽद्धियत।
सौऽब्रवीत्। ऊतिं वै मे धा इति। तदूतीकानामूतीकत्वम्।
यदूतीका भवन्ति। यज्ञायैवोतिं दधति। अग्निजा असि प्रजापते
रेत इत्याह। य एव रसः पशून्प्राविशत्॥१७॥

तमेवावरुन्धे। पञ्चैते सम्भारा भवन्ति। पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव
यज्ञः। तस्य शिरः सम्भरति। यद्गाम्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरेत्।
ग्राम्यान्पशूञ्छुचाऽर्पयेत्। कृष्णाजिनेन सम्भरति। आरण्यानेव
पशूञ्छुचार्षयति। तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानाम्॥१८॥

आरण्याः पशवः कर्नीयाः सः। शुचा ह्यृताः। लोमतः
सम्भरति। अतो ह्यस्य मेध्यम्। परिगृह्या यन्ति। रक्षसामपहत्यै।
बहवो हरन्ति। अपचितिमेवास्मिन्दधति। उद्धते सिकतोपोऽपे
परिश्रिते निदधति शान्त्यै। मदन्तीभिरुप सृजति॥१९॥

तेज एवास्मिन्दधाति। मधु त्वा मधुला करोत्वित्याह।
ब्रह्मणैवास्मिन्तेजो दधाति। यद्गाम्याणां पात्राणां कपालैः
सः सृजेत्। ग्राम्याणि पात्राणि शुचाऽर्पयेत्। अर्मकपालैः

स॑सृ॒जति॑ । ए॒तानि॑ वा अ॒नुपजी॑वनी॒यानि॑ । तान्ये॒व शु॒चार्प॑यति ।
 शर्करा॑भिः स॑सृ॒जति॑ धृ॒त्यै । अथो॑ श॒न्त्वाय॑ । अ॒ज॒लो॒मैः
 स॑सृ॒जति॑ । ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः । यद॒जा । प्रि॒ययै॒वैनं॑ त॒नुवा॑
 स॑सृ॒जति॑ । अथो॑ तेज॒सा । कृ॒ष्णाजि॒नस्य॑ लोम॑भिः स॑सृ॒जति॑ ।
 य॒ज्ञो वै कृ॑ष्णाजि॒नम् । य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञः स॑सृ॒जति॑ ॥ २० ॥

या॒ज्यायै॑ न जु॒हुयाद॑वि॒श्वेणुः॑ शान्त्यै॑ प॒ङ्क्तिरा॑ध॒समित्या॑ह हरति दिहन्ति
 प॒राक्रम॑तावि॒शत् प्र॒जाय॑मानाना॑सृ॒जति॑ श॒न्त्वाया॑ष्टौ च ॥ [२]

परि॑श्रिते करोति । ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑ परि॑गृहीत्यै । न कु॒र्वन्न॑भि
 प्रा॑ण्यात् । यत्कु॒र्वन्न॑भि प्रा॑ण्यात् । प्रा॒णाञ्छु॑चार्पयेत् । अ॒प॒हाय॑
 प्राणि॑ति । प्रा॒णानां॑ गोपी॒थाय॑ । न प्र॑व॒र्ग्यं चादि॒त्यं चा॒न्तरे॑यात् ।
 यद॑न्तरे॒यात् । दु॒श्चर्मा॑ स्यात् ॥ २१ ॥

तस्मान्नान्तरा॒य्यम् । आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑ । वेणु॑ना करोति ।
 तेजो॑ वै वेणुः । तेजः॑ प्र॒व॒र्ग्यः । तेज॑सै॒व तेजः॑ स॒मर्ध॑यति । म॒खस्य॑
 शिरो॑ऽसीत्या॑ह । य॒ज्ञो वै म॒खः । तस्यै॒तच्छि॑रः । यत्प्र॑व॒र्ग्यः ॥ २२ ॥

तस्मादे॒वमा॑ह । य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थ॑ इत्या॑ह । य॒ज्ञस्य॑ ह्ये॒ते प॒दे ।
 अथो॑ प्रति॑ष्ठित्यै । गा॒य॒त्रेण॑ त्वा छन्द॑सा करो॒मीत्या॑ह । छन्दो॑भिरे॒वैनं॑
 करोति । त्र्यु॒द्धिं करोति॑ । त्रय॑ इ॒मे लो॒काः । ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै ।
 छन्दो॑भिः करोति ॥ २३ ॥

वीर्यं वै छन्दांसि। वीर्येणैवेनं करोति। यजुषा बिलं करोति
व्यावृत्यै। इयं तं करोति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्। इयं
तं करोति। यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयं तं करोति। एतावद्वै पुरुषे
वीर्यम्। वीर्यसम्मितम्॥२४॥

अपरिमितं करोति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। परिग्रीवं करोति
धृत्यै। सूर्यस्य हरसा श्रायेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अश्वशकेन
धूपयति। प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय। वृष्णो अश्वस्य
निष्पदसीत्याह। असौ वा आदित्यो वृषाऽश्वः। तस्य छन्दांसि
निष्पत्॥२५॥

छन्दाभिरेवेनं धूपयति। अर्चिषे त्वा शोचिषे त्वेत्याह।
तेजं एवास्मिन्दधाति। वारुणोऽभीद्धः। मैत्रियोपैति शान्त्यै।
सिद्धौ त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। देवस्त्वां सवितोद्वपत्वित्याह।
सवितृप्रसूत एवेनं ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपति। अपद्यमानः
पृथिव्यामाशा दिश आपृणेत्याह॥२६॥

तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु विभाति। उत्तिष्ठ बृहन्मवोर्ध्वस्तिष्ठ
ध्रुवस्त्वमित्याह प्रतिष्ठित्यै। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः। यः
प्रवर्ग्यमन्वीक्षते। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्ष इत्याह। चक्षुषो
गोपीथाय। ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा भूत्यै त्वेत्याह।
इयं वा ऋजुः। अन्तरिक्षं साधु। असौ सुक्षितिः॥२७॥

दिशो भूतिः। इमानेवास्मै लोकान्कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै।
 इदमहममुमांमुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहामीत्याह।
 विशैवेन पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहति। विशेषेति राजन्यस्य ब्रूयात्।
 विशैवेन पर्यूहति। पशुभिरिति वैश्यस्य। पशुभिरेवेन पर्यूहति।
 असुर्य पात्रमनाच्छृण्णम्॥२८॥

आच्छृणोति। देवत्राकः। अजक्षीरेणाऽऽच्छृणोति। पुरं वा
 एतत्पयः। यदजक्षीरम्। परमेणैवेन पयसाऽऽच्छृणोति। यजुषा
 व्यावृत्यै। छन्दोभिराच्छृणोति। छन्दोभिर्वा एष क्रियते। छन्दोभिरेव
 छन्दाऽस्याच्छृणोति। छन्धि वाचमित्याह। वाचमेवावरुन्धे।
 छन्ध्यूर्जमित्याह। ऊर्जमेवावरुन्धे। छन्धि हविरित्याह।
 हविरेवाकः। देव पुरश्चर सध्यासन्त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्॥२९॥
 स्याद्यत्प्रवर्ग्यश्छन्दोभिः करोति वीर्यसम्मितं छन्दांसि निष्पत्पृणेत्याह
 सुक्षितिरनाच्छृणोच्छन्दाऽस्याच्छृणोत्यष्टौ च॥ [३]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो होतर्धर्ममभिष्टुहीत्याह। एष वा एतर्हि
 बृहस्पतिः। यद्वह्मा। तस्मा एव प्रतिप्रोच्य प्रचरति। आत्मनोऽनात्यै।
 यमाय त्वा मखाय त्वेत्याह। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवेन
 समर्धयति। मदन्तीभिः प्रोक्षति। तेज एवास्मिन्दधाति॥३०॥

अभिपूर्वं प्रोक्षति। अभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति। त्रिः
 प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। होताऽन्वाह।

रक्ष॑साम॒प॑ह॒त्यै। अन॑वानम्। प्रा॒णाना॒५ सन्त॑त्यै। त्रि॒ष्टुभः॑
स॒तीर्गा॑य॒त्रीरि॒वान्वा॑ह॥ ३१॥

गा॒य॒त्रो हि प्रा॒णः। प्रा॒णमे॒व यज॑माने दधाति। सन्त॑त॒मन्वा॑ह।
प्रा॒णाना॑म॒न्नाद्य॑स्य सन्त॑त्यै। अथो रक्ष॑साम॒प॑ह॒त्यै। यत्प॑रि॒मिता
अनु॑ब्रूयात्। प॑रि॒मित॒मव॑रुन्धीत। अ॒प॑रि॒मिता अन्वा॑ह।
अ॒प॑रि॒मित॒स्याव॑रुद्धौ। शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑॥ ३२॥

यत्प्र॑व॒र्ग्यः। ऊ॒र्द्धु॒ञ्जः। यन्मौ॒ञ्जो वे॒दो भव॑ति। ऊ॒र्जे॒व य॒ज्ञस्य॒
शि॒रः स॑म॒र्धय॑ति। प्रा॒णाहु॑तीर्जु॒होति॑। प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधाति।
स॒प्त जु॑होति। स॒प्त वै शौ॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति।
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता मध्वा॑ऽन॒क्तित्या॑ह॥ ३३॥

तेज॑सै॒वैन॑मनक्ति। पृ॒थि॒वीं तप॑स॒स्त्राय॑स्वेति॒ हिर॑ण्य॒मुपा॑स्यति।
अ॒स्या अन॑तिदाहाय। शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒ग्निः
सर्वा॑ दे॒वताः॑। प्र॒ल॒वाना॑दी॒प्योपा॑स्यति। दे॒वता॑स्वे॒व य॒ज्ञस्य॒ शि॒रः
प्रति॑दधाति। अ॒प्रति॑शीर्णा॒ग्रं भव॑ति। ए॒तद्व॑र्हिर॒ह्येषः॑॥ ३४॥

अ॒र्चि॑र॒सि शो॒चिर॑सीत्या॑ह। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मव॒र्चसं॑ द॒धाति॑।
स॒५सी॑दस्व म॒हा॒५ असी॑त्या॑ह। म॒हान् ह्येषः॑। ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑ वदन्ति।
ए॒ते वाव॑ त ऋ॒त्विजः॑। ये द॑र्शपूर्णमा॒सयोः॑। अथ॑ क॒था होता॑
यज॑मानायाऽऽशिषो॒ नाशा॑स्त॒ इति॑। पु॒रस्ता॑दाशीः॒ खलु॑ वा अ॒न्यो
य॒ज्ञः। उ॒परि॑ष्ठादाशीर॒न्यः॑॥ ३५॥

अनाधृष्या पुरस्तादिति यदेतानि यजूंष्याहं। शीरुषत
 एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽवरुन्धे। आयुः पुरस्तादाह।
 प्रजां दक्षिणतः। प्राणं पश्चात्। श्रोत्रमुत्तरतः। विधृतिमुपरिष्ठात्।
 प्राणानेवास्मै समीचो दधाति। ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः।
 यं दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति॥३६॥

मनोरश्वासि भूरिपुत्रेतीमामभिमृशति। इयं वै मनोरश्वा
 भूरिपुत्रा। अस्यामेव प्रतितिष्ठत्यनुन्मादाय। सूपसदा मे भूया
 मा मां हिंसीरित्याहाहिंसायै। चितः स्थ परिचित इत्याह।
 अपचितिमेवास्मिन्दधाति। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। असौ
 खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तस्य मरुतो रश्मयः॥३७॥

स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्वेत्याह। अमुमेवाऽऽदित्यं
 रश्मिभिः पर्यूहति। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोके रश्मिभिः
 पर्यूढः। तस्माद्राजा विशा पर्यूढः। तस्माद्रामणीः संजातैः पर्यूढः।
 अग्नेः सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा आच्छत्। यद्विकङ्कताः परिधयो
 भवन्ति। भा एवावरुन्धे। द्वादश भवन्ति॥३८॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवावरुन्धे। अस्ति
 त्रयोदशो मास इत्याहुः। यत्रत्रयोदशः परिधिर्भवति। तेनैव
 त्रयोदशं मासमवरुन्धे। अन्तरिक्षस्यान्तर्धिर्सीत्याहु व्यावृत्त्यै।
 दिवं तपसस्त्रायस्वेत्युपरिष्ठाद्विरण्यमधि निदधाति। अमुष्या

अन॑तिदाहाय। अथो॑ आ॒भ्यामे॒वैन॑मु॒भयतः॑ परि॑गृह्णाति। अर॑हन्
बिभर्षि॑ साय॑कानि॒ धन्वेत्या॑ह॥३९॥

स्तौत्ये॒वैन॑मे॒तत्। गा॒यत्र॑म॒सि त्रैष्टु॑भम॒सि जा॒ग॒त॒म॒सीति॑
ध॒वित्रा॑ण्याद॒त्ते। छ॒न्दो॑भिरे॒वैनान्या॑द॒त्ते। मधु॑ म॒ध्विति॑ धू॒नोति॑।
प्रा॒णो वै मधु॑। प्रा॒णमे॒व यज॑माने दधाति। त्रिः परि॑यन्ति। त्रि॒वृद्धि॑
प्रा॒णः। त्रिः परि॑यन्ति। त्र्या॒वृद्धि॑ य॒ज्ञः॥४०॥

अथो॑ रक्ष॑साम॒प॒ह॒त्यै। त्रिः पुनः॑ परि॑यन्ति। षट्त्स॒म्प॒द्यन्ते॑।
षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तुष्वे॒व प्र॒ति॒ति॒ष्ठन्ति॑। यो वै घ॒र्मस्य॑ प्रि॒यां
त॒नुव॑मा॒क्राम॑ति। दुश्च॒र्मा वै स भ॑वति। ए॒ष ह॒ वा अ॑स्य प्रि॒यां
त॒नुव॑मा॒क्राम॑ति। यत्रिः प॒रीत्य॑ चतुर्थं प॒र्येति॑। ए॒ता॒५ ह॒ वा
अ॑स्यो॒ग्रदे॒वो राज॑नि॒राच॑क्राम॥४१॥

ततो॑ वै स दुश्च॒र्माऽभ॑वत्। तस्मा॒त्रिः प॒रीत्य॑ न चतुर्थं
प॒रीयात्। आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। प्रा॒णा वै ध॒वित्रा॑णि। अव्य॑तिषङ्गं
धू॒न्वन्ति॑। प्रा॒णाना॒मव्य॑तिषङ्गाय॒ कृ॒त्यै। वि॒निष॑द्य धू॒न्वन्ति॑। दि॒क्ष्वे॒व
प्र॒ति॒ति॒ष्ठन्ति॑। ऊ॒र्ध्वं धू॒न्वन्ति॑। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै। स॒र्वतो॑
धू॒न्वन्ति॑। तस्मा॑द॒य॒५ स॒र्वतः॑ प॒वते॑॥४२॥

द॒धा॒ती॒वान्वा॑ह य॒ज्ञस्या॑हैष उ॒परि॑ष्ठादाशीर॒न्यो व्या॑स्था॒पय॑न्ति र॒श्मयो॑ भवन्ति
धन्वेत्या॑ह य॒ज्ञश्च॑क्राम॒ सम॑ष्ट्यै द्वे च॥

[४]

अ॒ग्नि॒ष्ट्वा वसु॑भिः पु॒रस्ता॑द्रोचयतु गा॒य॒त्रेण॑ छ॒न्द॒सेत्या॑ह।

अ॒ग्निरे॒वैनं॑ वसु॑भिः पु॒रस्ता॑द्रोचयति गाय॒त्रेण॑ छन्द॑सा। स
मा॑ रुचि॒तो रोच॑येत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। इन्द्र॑स्त्वा
रु॒द्रैर्दक्षि॑ण॒तो रोच॑यतु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सेत्या॒ह। इन्द्र॑ ए॒वैनं॑
रु॒द्रैर्दक्षि॑ण॒तो रोच॑यति त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा। स मा॑ रुचि॒तो
रोच॑येत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। वरु॑णस्त्वाऽऽदि॒त्यैः
प॒श्चाद्रो॑चयतु जा॒गते॑न॒ छन्द॑सेत्या॒ह। वरु॑ण ए॒वैनं॑मादि॒त्यैः
प॒श्चाद्रो॑चयति जा॒गते॑न॒ छन्द॑सा॥४३॥

स मा॑ रुचि॒तो रोच॑येत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते।
द्यु॒ता॒नस्त्वा॑ मा॒रुतो॑ म॒रुद्भि॑रुत्तर॒तो रोच॑य॒त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सेत्या॒ह।
द्यु॒ता॒न ए॒वैनं॑ मा॒रुतो॑ म॒रुद्भि॑रुत्तर॒तो रोच॑य॒त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा।
स मा॑ रुचि॒तो रोच॑येत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। बृ॒हस्प॑ति॒स्त्वा
वि॒श्वैर्दे॒वैरु॑परि॒ष्टाद्रो॑चयतु पा॒ङ्केन॑ छन्द॑सेत्या॒ह। बृ॒हस्प॑ति॒रे॒वैनं॑
वि॒श्वैर्दे॒वैरु॑परि॒ष्टाद्रो॑चयति पा॒ङ्केन॑ छन्द॑सा। स मा॑ रुचि॒तो
रोच॑येत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते॥४४॥

रोचि॑तस्त्वं दे॒व घ॑र्म दे॒वेष्व॑सीत्या॒ह। रोचि॑तो ह्येष
दे॒वेषु॑। रोचि॑षी॒याहं॑ म॒नुष्यै॑ष्वित्या॒ह। रोच॑त ए॒वेष॑ म॒नुष्यै॑षु।
सम्रा॑द्धर्म रुचि॑तस्त्वं दे॒वेष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑सीत्या॒ह।
रुचि॑तो ह्येष दे॒वेष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी। रुचि॑तोऽहं
म॒नुष्यै॑ष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भू॒यास॑मित्या॒ह। रुचि॑त
ए॒वेष॑ म॒नुष्यै॑ष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति। रु॒गसि॑

रुचं मयि धेहि मयि रुगित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते।
 तं यदेतैर्यजुर्भिररोचयित्वा। रुचितो घर्म इति प्रब्रूयात्।
 अरोचुकोऽध्वर्युः स्यात्। अरोचुको यजमानः। अथ यदेनमेतैर्यजुर्भी
 रोचयित्वा। रुचितो घर्म इति प्राह। रोचुकोऽध्वर्युर्भवति। रोचुको
 यजमानः॥४५॥

पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा पाङ्गेन छन्दसा स मां रुचितो
 रोचयेत्याहाशिषमेवैतामाशास्ते शास्तेऽष्टौ च॥ [५]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। ग्रीवा उपसदः।
 पुरस्तादुपसदां प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। ग्रीवास्वेव यज्ञस्य शिरः
 प्रतिदधाति। त्रिः प्रवृणक्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो
 यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। षट्सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः॥४६॥

ऋतुभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। द्वादशकृत्वः प्रवृणक्ति।
 द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरादेव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे।
 चतुर्विंशतिः सम्पद्यन्ते। चतुर्विंशतिरर्धमासाः। अर्धमासेभ्य एव
 यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। अथो खलु। सकृदेव प्रवृज्यः। एकं हि
 शिरः॥४७॥

अग्निष्टोमे प्रवृणक्ति। एतावान् वै यज्ञः। यावानग्निष्टोमः।
 यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। नोक्थ्यै प्रवृज्यात्। प्रजा
 वै पशवं उक्थानि। यदुक्थ्यै प्रवृज्यात्। प्रजां पशूनस्य निर्दहेत्।

विश्वजिति सर्वपृष्ठे प्रवृणक्ति॥४८॥

पृष्ठानि वा अच्युतं च्यावयन्ति। पृष्ठैरेवास्मा अच्युतं च्यावयित्वाऽवरुन्धे। अपश्यं गोपामित्याह। प्राणो वै गोपाः। प्राणमेव प्रजासु वियातयति। अपश्यं गोपामित्याह। असौ वा आदित्यो गोपाः। स हीमाः प्रजा गोपायति। तमेव प्रजानां गोप्तारं कुरुते। अनिपद्यमानमित्याह॥४९॥

न ह्येष निपद्यते। आ च परां च पृथिभिश्चरन्तमित्याह। आ च ह्येष परां च पृथिभिश्चरति। स सध्रीचीः स विषूचीर्वसान् इत्याह। सध्रीचींश्च ह्येष विषूचीश्च वसानः प्रजा अभि विपश्यति। आवरीवर्ति भुवनेष्वन्तरित्याह। आ ह्येष वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र प्रावीर्मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्यामित्याह। वासन्तिकावेवास्मा ऋतू कल्पयति। समग्रिरग्निना गतेत्याह॥५०॥

ग्रेष्मावेवास्मा ऋतू कल्पयति। समग्रिरग्निना गतेत्याह। अग्निर्ह्यैवैषोऽग्निना सङ्गच्छते। स्वाहा समग्निस्तपसा गतेत्याह। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। धर्ता दिवो विभासि रजंसः पृथिव्या इत्याह। शारदावेवास्मा ऋतू कल्पयति॥५१॥

दिवि देवेषु होत्रा यच्छेत्याह। होत्राभिरेवेमाँल्लोकान्त्सन्दधाति। विश्वासां भुवां पतु इत्याह। हैमन्तिकावेवास्मा ऋतू कल्पयति। देवश्रूस्त्वं देव घर्म देवान्पाहीत्याह। शैशिरावेवास्मा

ऋतू कल्पयति। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ देवायुवमित्याह। या वै मेध्या वाक्। सा तपोजाः। तामेवावरुन्धे॥५२॥

गर्भो देवानामित्याह। गर्भो ह्येष देवानाम्। पिता मंतीनामित्याह। प्रजा वै मृतयः। तासामेष एव पिता। यत्प्रवर्ग्यः। तस्मादेवमाह। पतिः प्रजानामित्याह। पतिर्ह्येष प्रजानाम्। मतिः कवीनामित्याह॥५३॥

मतिर्ह्येष कवीनाम्। सं देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ स९ सूर्येणारुक्तेत्याह। अमुं चैवाऽऽदित्यं प्रवर्ग्यं च स९शास्ति। आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वर्चोदा असीत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। पिता नोऽसि पिता नो बोधेत्याह। बोधयत्येवैनम्। न वै तेऽवकाशा भवन्ति। पत्न्यै दशमः। नव वै पुरुषे प्राणाः॥५४॥

नाभिर्दशमी। प्राणानेव यजमाने दधाति। अथो दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। यज्ञस्य शिरौऽच्छिद्यत। तद्देवा होत्राभिः प्रत्यदधुः। ऋत्विजोऽवेक्षन्ते। एता वै होत्राः। होत्राभिरेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति॥५५॥

रुचितमवेक्षन्ते। रुचिताद्वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजाना९ सृष्ट्यै। रुचितमवेक्षन्ते। रुचिताद्वै पर्जन्यो वर्षति। वर्षुकः पर्जन्यो भवति। सं प्रजा एधन्ते। रुचितमवेक्षन्ते। रुचितं वै ब्रह्मवर्चसम्। ब्रह्मवर्चसिनो भवन्ति॥५६॥

अधीयन्तोऽवेक्षन्ते। सर्वमायुर्यन्ति। न पत्यवेक्षेत।
 यत्पत्यवेक्षेत। प्रजायेत। प्रजां त्वस्य निर्दहेत्। यन्नावेक्षेत।
 न प्रजायेत। नास्यै प्रजां निर्दहेत्। तिरस्कृत्य यजुर्वाचयति।
 प्रजायते। नास्यै प्रजां निर्दहति। त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह।
 सपाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते॥५७॥

ऋतवो हि शिरः सर्वपृष्ठे प्रवृणक्त्यनिपद्यमानमित्याह गतेत्याह शारदावेवास्मां
 ऋतू कल्पयति रुन्धे कवीनामित्याह प्राणाः प्रतिदधाति भवन्ति वाचयति
 चत्वारि च॥ [६]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूतयै।
 अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्।
 पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। आददेऽदित्यै रास्नाऽसीत्याह
 यजुष्कृत्यै। इड एह्यदित एहि सरस्वत्येहीत्याह। एतानि वा अस्यै
 देवनामानि। देवनामैरेवैनामाह्वयति। असावेह्यसावेह्यसावेहीत्याह।
 एतानि वा अस्यै मनुष्यनामानि॥५८॥

मनुष्यनामैरेवैनामाह्वयति। षट्थ्सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः।
 ऋतुभिरेवैनामाह्वयति। अदित्या उष्णीषमसीत्याह। यथायजुरेवै-
 तत्। वायुरस्यैड इत्याह। वायुदेवत्यो वै वथ्सः। पूषा
 त्वोपावंसृजत्वित्याह। पौष्णा वै देवतया पशवः॥५९॥

स्वयैवैनं देवतयोपावंसृजति। अश्विभ्यां प्रदापयेत्याह।

अ॒श्विनौ॒ वै दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑। ताभ्या॑मे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोति। यस्ते॒
स्तनः॑ शश॒य इत्या॑ह। स्तो॒त्येवैन॑म्। उ॒स्रं घ॒र्म९ शि॒षो॒स्रं घ॒र्म
पा॒हि घ॒र्माय॑ शि॒षेत्या॑ह। यथा॑ ब्रूया॒दमु॒ष्मै दे॒हीति॑। ता॒दृगे॒व तत्।
बृह॒स्पति॒स्त्वोप॑ सीद॒त्वित्या॑ह॥६०॥

ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पतिः॑। ब्रह्म॑णै॒वेना॑मुपसीदति। दान॑वः
स्थ॒ पर॑व॒ इत्या॑ह। मे॒ध्याने॒वेना॑न्करोति। वि॒ष्व॒ग्वृ॒तो लोहि॑तेनेत्या॒ह
व्यावृ॑त्यै। अ॒श्विभ्यां॑ पि॒न्वस्व॒ सर॑स्वत्यै पि॒न्वस्व॒ पू॒ष्णे पि॑न्वस्व॒
बृह॒स्पत॑ये पि॒न्वस्वेत्या॑ह। ए॒ताभ्यो॒ ह्येषा॑ दे॒वता॑भ्यः पि॒न्वते॑। इन्द्रा॑य
पि॒न्वस्वेन्द्रा॑य पि॒न्वस्वेत्या॑ह। इन्द्र॑मे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति।
द्वि॒रिन्द्रा॑येत्या॒ह॥६१॥

तस्मा॒दिन्द्रो॑ दे॒वता॑नां भूयिष्ठभा॒क्तमः॑। गा॒यत्रो॑ऽसि त्रैष्टु॑भोऽसि
जा॒गत॑म॒सीति॑ श॒फोप॑य॒माना॑दत्ते। छ॒न्दो॑भिरे॒वेना॑नादत्ते। स॒होर्जो॑
भा॒गेनो॑प॒मेहीत्या॑ह। ऊ॒र्ज ए॒वैनं॑ भा॒गम॑कः। अ॒श्विनौ॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य
शि॒रः प्र॑ति॒दध॑तावब्रूताम्। आ॒वाभ्या॑मे॒व पूर्वा॑भ्यां वष॑ट्क्रियाता
इति॑। इन्द्रा॑श्विना मधु॑नः सार॒घस्येत्या॑ह। अ॒श्विभ्या॑मे॒व पूर्वा॑भ्यां
वष॑ट्करोति। अथो॑ अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति॥६२॥

घ॒र्म पा॑त वस॒वो य॑ज॒ता वडि॑त्या॒ह। वसू॑ने॒व भा॑ग॒धेये॑न॒
सम॑र्धयति। यद्व॑षट्कुर्यात्। या॒तया॑मा॒स्य वष॑ट्कारः स्या॑त्। यन्न
व॑षट्कुर्यात्। रक्षा॑सि॒ यज्ञ॑ ह॒न्युः। वडि॑त्या॒ह। प॒रोक्ष॑मे॒व

वषट्करोति। नास्य यातया॑मा वषट्कारो भव॑ति। न य॒ज्ञः रक्षा॑सि
घ्नन्ति॥६३॥

स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मये॑ वृष्टि॒वन॑ये जुहोमीत्या॑ह। यो
वा अ॑स्य पु॒ण्यो र॒श्मिः। स वृष्टि॒वनिः॑। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।
मधु॑ ह॒विर॒सीत्या॑ह। स्व॒दय॑त्ये॒वैनम्। सूर्य॑स्य तप॑स्त॒पेत्या॑ह।
य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ त्वा॒ परि॑गृह्णामीत्या॑ह।
द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒वैनं॑ परि॑गृह्णाति॥६४॥

अ॒न्तरि॑क्षेण॒ त्वोप॑यच्छामीत्या॑ह। अ॒न्तरि॑क्षेणै॒वैनमु॑पयच्छति।
न वा ए॒तं म॑नु॒ष्यो भ॑र्तुम॒रह॑ति। दे॒वानां॑ त्वा पि॒तृणा॑मनु॒मतो॑
भर्तु॑ श॒केय॑मित्या॑ह। दे॒वैरे॒वैनं॑ पि॒तृभि॑रनु॒मत॑ आद॑त्ते। वि वा
ए॒नमे॒तदर्ध॑यन्ति। यत्प॒श्चात्प्र॑वृज्यं॒ पुरो॑ जुह॑ति। तेजो॑ऽसि
तेजो॑ऽनु॒ प्रेही॑त्या॑ह। तेजं॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। दि॒विस्पृ॑ङ्गा
मां हि॑ःसीरन्तरि॒क्षस्पृ॑ङ्गा मां हि॑ःसीः पृथि॒विस्पृ॑ङ्गा मां
हि॑ःसीरित्या॒हाहि॑सायै॥६५॥

सुव॑रसि सुव॑र्मे यच्छ॒ दिवं॑ यच्छ॒ दिवो॑ मां पा॒हीत्या॑ह।
आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते। शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। आ॒त्मा
वा॒युः। उ॒द्यत्य॑ वातना॒मान्या॑ह। आ॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति।
अन॑वानम्। प्रा॒णाना॑ः सन्त॑त्यै। पश्चा॑ह॥६६॥

पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञः। यावा॑ने॒व य॒ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। अ॒ग्नये॑

त्वा वसुमते स्वाहेत्याह। असौ वा आदित्योऽग्निर्वसुमान्। तस्मा
 एवैनं जुहोति। सोमाय त्वा रुद्रवते स्वाहेत्याह। चन्द्रमा वै
 सोमो रुद्रवान्। तस्मा एवैनं जुहोति। वरुणाय त्वाऽऽदित्यवते
 स्वाहेत्याह॥६७॥

अप्सु वै वरुण आदित्यवान्। तस्मा एवैनं जुहोति। बृहस्पतये
 त्वा विश्वदेव्यावते स्वाहेत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनं
 जुहोति। सवित्रे त्वर्भुमते विभुमते प्रभुमते वाजवते स्वाहेत्याह।
 संवत्सरो वै सवितर्भुमान् विभुमान्प्रभुमान् वाजवान्। तस्मा एवैनं
 जुहोति। यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहेत्याह। प्राणो वै
 यमोऽङ्गिरस्वान्पितृमान्॥६८॥

तस्मा एवैनं जुहोति। एताभ्य एवैनं देवताभ्यो जुहोति। दश
 सम्पद्यन्ते। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे।
 रौहिणाभ्यां वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्। तद्रौहिण्यो रौहिणत्वम्।
 यद्रौहिणौ भवतः। रौहिणाभ्यामेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति।
 अहर्ज्योतिः केतुना जुषतां सुज्योतिर्ज्योतिषां स्वाहा
 रात्रिर्ज्योतिः केतुना जुषतां सुज्योतिर्ज्योतिषां स्वाहेत्याह।
 आदित्यमेव तदमुष्मिल्लोकेऽहो पुरस्ताद्वाधार। रात्रिया अवस्तात्।
 तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोकेऽहोरात्राभ्यां धृतः॥६९॥
 मनुष्यनामानि पशवः सीदत्वित्याहेन्द्रायेत्याहार्धयति घ्नन्ति गृह्णात्यहिंसायै

पश्चा॑ऽहादित्यव॑ते॒ स्वाहे॒त्या॑ह॒ पित॑रुमानेति च॒त्वारि॑ च॥—————[७]

विश्वा॑ आशा॑ दक्षिण॒सदि॒त्या॑ह॒ विश्वा॑ने॒व दे॒वान्प्री॑णाति।
अथो॒ दुरि॑ष्ट्या ए॒वैनं॑ पाति। विश्वा॑ दे॒वान॑याडि॒हेत्या॑ह॒ विश्वा॑ने॒व
दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति। स्वाहा॑कृतस्य घ॒र्मस्य॑ मधोः॑
पिब॑तमश्वि॒नेत्या॑ह॒ अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति। स्वाहा॑ऽग्नये॑
य॒ज्ञिया॑य॒ शं य॒जुर्भि॑रित्या॑ह॒ अ॒भ्ये॑वैनं॑ घारयति। अथो॑
ह॒विरे॒वाकः॑॥ ७०॥

अ॒श्विना॑ घ॒र्म पा॑त॒ः हा॑र्दिवानम॒र्दिवा॑भि॒रूति॑भि॒रित्या॑ह॒।
अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति। अनु॑ वां द्यावा॑पृथि॒वी
म॑सा॒तामि॒त्या॒हानु॑मत्यै। स्वाहे॒न्द्राय॑ स्वाहे॒न्द्राव॑डित्या॑ह॒।
इन्द्रा॑य॒ हि पु॒रो हू॒यते॑। आ॒श्राव्या॑ह॒ घ॒र्मस्य॑ य॒जेति॑।
वष॑ट्कृते जुहोति। रक्ष॑साम॒प॒हत्यै॑। अनु॑यजति स्व॒गाकृ॑त्यै।
घ॒र्मम॑पातमश्वि॒नेत्या॑ह॥ ७१॥

पूर्व॑मे॒वोदि॒तम्। उत्त॑रेणा॒भिगृ॑णाति। अनु॑ वां द्यावा॑पृथि॒वी
अ॑म॒सा॒तामि॒त्या॒हानु॑मत्यै। तं प्रा॒व्यं यथा॑वण्णमो॑ दि॒वे नमः॑
पृथि॒व्या इत्या॑ह॒। यथा॑य॒जुरे॑वैतत्। दि॒विधा॑ इ॒मं य॒ज्ञं य॒ज्ञमि॑मं
दि॒विधा॑ इत्या॑ह॒। सु॒व॒र्गमे॑वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति। दि॒वं गच्छा॑न्तरि॒क्षं
गच्छ॑ पृथि॒वीं गच्छे॑त्या॑ह॒। ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति। पश्च॑
प्र॒दिशो॑ गच्छे॑त्या॑ह॥ ७२॥

दिक्ष्वैवैनं प्रतिष्ठापयति। देवान्यर्मपान्गच्छे पितृन्धर्मपान्गच्छे-
त्याह। उभयैष्वैवैनं प्रतिष्ठापयति। यत्पिन्वते। वर्षुः पुर्जन्यो
भवति। तस्मात्पिन्वमानः पुण्यः। यत्प्राङ्पिन्वते। तद्देवानाम्।
यद्वक्षिणा। तत्पितृणाम्॥ ७३॥

यत्प्रत्यक्। तन्मनुष्याणाम्। यदुदङ्। तद्रुद्राणाम्। प्राश्चमुदञ्चं
पिन्वयति। देवत्राकः। अथो खलु। सर्वा अनु दिशः पिन्वयति।
सर्वा दिशः समेधन्ते। अन्तःपरिधिं पिन्वयति॥ ७४॥

तेजसोऽस्कन्दाय। इषे पीपिह्यूर्जे पीपिहीत्याह। इषमेवोर्जं
यजमाने दधाति। यजमानाय पीपिहीत्याह। यजमानायैवैता-
माशिषमाशास्ते। मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहीत्याह। आत्मनं
एवैतामाशिषमाशास्ते। त्विष्यै त्वा द्युम्नाय त्वेन्द्रियाय त्वा भूत्यै
त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। धर्मासि सुधर्मा मे न्यस्मे ब्रह्माणि
धारयेत्याह॥ ७५॥

ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति। नेत्वा वातः स्कन्दयादिति
यद्यभिचरेत्। अमुष्य त्वा प्राणे सादयाम्यमुना सह निरर्थं गच्छेति
ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। यमेव द्वेष्टि। तेनैव सह निरर्थं गमयति। पूष्णे
शरसे स्वाहेत्याह। या एव देवता हुतभागाः। ताभ्यं एवैनं जुहोति।
ग्रावभ्यः स्वाहेत्याह। या एवान्तरिक्षे वाचः॥ ७६॥

ताभ्यं एवैनं जुहोति। प्रतिरेभ्यः स्वाहेत्याह। प्राणा वै देवाः

प्रतिराः। तेभ्यं एवैनं जुहोति। द्यावापृथिवीभ्यां॑ स्वाहेत्याह।
 द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं जुहोति। पितृभ्यो॑ घर्मपेभ्यः स्वाहेत्याह। ये
 वै यज्वानः। ते पितरो॑ घर्मपाः। तेभ्यं एवैनं जुहोति॥७७॥

रुद्राय॑ रुद्रहोत्रे॑ स्वाहेत्याह। रुद्रमेव॑ भागधेयेन॑ समर्धयति।
 सर्वतः॑ समनक्ति। सर्वतं॑ एव रुद्रं निरवदयते। उदंश्च॑ निरस्यति।
 एषा॑ वै रुद्रस्य॑ दिक्। स्वायामेव॑ दिशि रुद्रं निरवदयते। अप॑
 उपस्पृशति॑ मेध्यत्वाय॑। नान्वीक्षेत॑। यदन्वीक्षेत॑॥७८॥

चक्षुरस्य॑ प्रमायुकं॑ स्यात्। तस्मान्नान्वीक्ष्यः॑। अपीपरो॑
 माऽहो॑ रात्रियै॑ मा पाह्येषा॑ तै अग्ने॑ समित्तया॑ समिध्य॑स्वायुर्मे॑
 दा॑ वर्चसा॑ माऽऽञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो॑ दधाति।
 अपीपरो॑ मा॒ रात्रिया॑ अहो॑ मा पाह्येषा॑ तै अग्ने॑ समित्तया॑
 समिध्य॑स्वाऽऽयुर्मे॑ दा॑ वर्चसा॑ माऽऽञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो॑
 दधाति। अ॒ग्निज्योति॑र्योति॑र॒ग्निः स्वाहा॑ सूर्यो॑ ज्योति॑र्योतिः॑
 सूर्यः॑ स्वाहेत्याह। यथा॑यजुरेवैतत्। ब्रह्म॑वादिनो॑ वदन्ति।
 होत॑व्यम॒ग्निहोत्रा॑(३)न्न होत॑व्या(३)मिति॑॥७९॥

यद्यजुषा॑ जुहुयात्। अयथापूर्वमाहु॑ती जुहुयात्। यन्न जुहुयात्।
 अ॒ग्निः परा॑भवेत्। भूः स्वाहेत्येव॑ होत॑व्यम्। यथा॑पूर्वमाहु॑ती जुहोति॑।
 ना॒ग्निः परा॑भवति। हुतं॑ ह॒विर्मधुं॑ ह॒विरित्या॑ह। स्व॒दय॑त्येवैनम्।
 इन्द्र॑तमे॒ऽग्नावित्या॑ह॥८०॥

प्रा॒णो वा इन्द्र॑तमोऽग्निः। प्रा॒ण ए॒वैन॑मिन्द्र॑तमेऽग्नौ जु॑होति।
 पि॒ता नो॑ऽसि मा मां हि॑ऽसीरित्या॒हाहि॑ऽसायै। अ॒श्याम॑ ते
 देव॑ घ॒र्म मधु॑मतो वाज॑वतः पितु॑मत॒ इत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा
 शा॑स्ते। स्व॒धावि॒नोऽशी॑महि॒ त्वा मा मां हि॑ऽसीरित्या॒हाहि॑ऽसायै।
 तेज॑सा वा ए॒ते व्य॑ध्यन्ते। ये प्र॑व॒र्येण॑ चर॑न्ति। प्राश्न॑न्ति। तेज॑
 ए॒वात्म॑न्द॒धते॑॥८१॥

स॒व॒त्स॒रं न मा॑ऽसम॑श्जीयात्। न रा॒मामु॑पेयात्। न मृ॒न्मये॑न
 पि॒बेत्। नास्य॑ रा॒म उच्छि॑ष्टं पि॒बेत्। तेज॑ ए॒व त॒त्सऽश्य॑ति।
 दे॒वा॒सुराः संय॑न्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः। वि॒भ्राजि॑ सौ॒र्ये
 ब्र॒ह्म॒सन्त्य॑दधत। यत्किं च॑ दि॒वाकी॑र्त्यम्। तदे॒तेनै॒व व्र॑तेना॒गोपा॑यत्।
 तस्मा॑दे॒तद्व्र॑तं चा॒र्यम्। तेज॑सो गोपी॒थाय॑। तस्मा॑दे॒तानि॒ यजू॑ऽषि
 वि॒भ्राजः॑ सौ॒र्यस्ये॑त्याहुः। स्वाहा॑ त्वा सूर्य॑स्य र॒श्मिभ्य॑ इति॑ प्रा॒तः
 सऽसा॑दयति। स्वाहा॑ त्वा नक्ष॑त्रेभ्य॒ इति॑ सा॒यम्। ए॒ता वा ए॒तस्य॑
 दे॒वताः॑। ताभि॑रे॒वैन॑ऽसम॑र्धयति॥८२॥

अ॒क॒र॒श्चि॒नेत्या॑ह प्र॒दिशो॑ ग॒च्छेत्या॑ह पितृ॑णाम॒न्तःप॑रि॒धि पि॑न्वयति धा॒रये॑त्याह
 वाचो॑ घ॒र्मपा॑स्तेभ्य॒ ए॒वैन॑ जुहोत्य॒न्वीक्षे॑त हो॒त॒व्या(३)मि॒त्य॒ग्नावि॑त्याह
 दध॑तेऽगोपाय॒त्स च॑॥

[८]

घ॒र्म या ते॑ दि॒वि शु॒गिति॑ ति॒स्र आ॑हु॒तीर्जु॑होति।
 छ॒न्दोभि॑रे॒वास्यै॒भ्यो लो॒केभ्यः॑ शु॒चम॑व॒ यज॑ते। इ॒य॒त्य॒ग्रे
 जु॑होति। अथे॒य॒त्यथे॑यति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अनु॑ नो॒ऽद्यानु॑-

मतिरित्याहानुमत्यै। दिवस्त्वा परस्पाया इत्याह। दिव
एवेमाँल्लोकान्दाधार। ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह॥८३॥

एष्वेव लोकेषु प्रजा दाधार। प्राणस्य त्वा परस्पाया इत्याह।
प्रजास्वेव प्राणान्दाधार। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। असौ
खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तं यदक्षिणा प्रत्यश्चमुदश्चमुद्वासयेत्।
जिह्वं यज्ञस्य शिरो हरेत्। प्राश्चमुद्वासयति। पुरस्तादेव यज्ञस्य
शिरः प्रतिदधाति॥८४॥

प्राश्चमुद्वासयति। तस्मादसावादित्यः पुरस्तादुदेति। शफोपय-
मान्ध्वित्राणि धृष्टी इत्यन्ववहरन्ति। सात्मानमेवैनं सतनुं करोति।
सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति। य एवं वेद। औदुम्बराणि भवन्ति।
ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जमेवावरुन्धे। वर्त्मना वा अन्वित्य॥८५॥

यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति। साम्नां प्रस्तोताऽन्ववैति। साम
वै रक्षोहा। रक्षसामपंहत्यै। त्रिर्निधनमुपैति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य
एव लोकेभ्यो रक्षांस्यपंहन्ति। पुरुषः पुरुषो निधनमुपैति। पुरुषः
पुरुषो हि रक्षस्वी। रक्षसामपंहत्यै॥८६॥

यत्पृथिव्यामुद्वासयेत्। पृथिवीं शुचाऽर्पयेत्। यदप्सु। अपः
शुचारपयेत्। यदोषधीषु। ओषधीः शुचाऽर्पयेत्। यद्वनस्पतिषु।
वनस्पतीं ञ्छुचारपयेत्। हिरण्यं निधायोद्वासयति। अमृतं वै
हिरण्यम्॥८७॥

अमृतं एवैनं प्रतिष्ठापयति। वल्गुरसि शं युधाया
इति त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति। त्रिवृद्धा अग्निः। यावानेवाग्निः।
तस्य शुचं शमयति। त्रिः पुनः पर्येति। षट्त्सम्पद्यन्ते।
षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयति। चतुः
सक्तिर्नाभिर्ऋतस्येत्याह॥८८॥

इयं वा ऋतम्। तस्या एष एव नाभिः। यत्प्रवर्ग्यः।
तस्मादेवमाह। सदो विश्वायुरित्याह। सदो हीयम्। अप द्वेषो
अप ह्वर इत्याह भ्रातृव्यापनुत्यै। घर्मेतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषमिति दध्ना
मधुमिश्रेण पूरयति। ऊर्वा अन्नाद्यं दधि। ऊर्जैवैनमन्नाद्येन
समर्धयति॥८९॥

अनशनायुको भवति। य एवं वेद। रन्तिर्नामांसि दिव्यो
गन्धर्व इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं रन्ति बन्धुतां व्याचष्टे।
समहमायुषा सं प्राणेनेत्याह। आशिषमेवेतामा शास्ते। व्यंसौ
योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह। अभिचार एवास्यैषः।
अचिक्वदद्वेषा हरिरित्याह। वृषा ह्येषः॥९०॥

वृषा हरिः। महान्मित्रो न दर्शत इत्याह। स्तौत्येवैनमेतत्।
चिदंसि समुद्रयोनिरित्याह। स्वामेवैनं योनिं गमयति। नमस्ते
अस्तु मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै। विश्वावंसुं सोम
गन्धर्वमित्याह। यदेवास्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति। तदेवास्यैतेना
प्याययति। विश्वावंसुरभि तन्नो गृणात्वित्याह॥९१॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति। धियो हिन्वानो धिय इन्नो
 अव्यादित्याह। ऋतूनेवासमै कल्पयति। प्राऽऽसां गन्धर्वो अमृतानि
 वोचदित्याह। प्राणा वा अमृताः। प्राणानेवासमै कल्पयति। एतत्त्वं
 देव घर्म देवो देवानुपांगा इत्याह। देवो ह्येष सं देवानुपैति। इदमहं
 मनुष्यो मनुष्यानित्याह॥१२॥

मनुष्यो हि। एष सन्मनुष्यानुपैति। ईश्वरो वै प्रवर्ग्यमुद्वासयन्।
 प्रजां पशून्सोमपीथमनुद्वासः सोम पीथानुमेहि। सह प्रजयां
 सह रायस्पोषेणेत्याह। प्रजामेव पशून्सोमपीथमात्मन्धत्ते।
 सुमित्रा न आप ओषधयः सन्वित्याह। आशिषमेवैतामा
 शास्ते। दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म
 इत्याह। अभिचार एवास्येषः। प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते। यः
 प्रवर्ग्यमुद्वासयति। उदुत्यं चित्रमिति सौरीभ्यामृग्भ्यां पुनरेत्य
 गार्हपत्ये जुहोति। अयं वै लोको गार्हपत्यः। अस्मिन्नेव लोके
 प्रतितिष्ठति। असौ खलु वा आदित्यः सुवर्गो लोकः। यत्सौरी
 भवतः। तेनैव सुवर्गाल्लोकान्नैति॥१३॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह दधात्यन्वित्यं रक्षस्वी रक्षसामपंहत्यै वै
 हिरण्यमाहार्धयति ह्येष गृणात्वित्याह मनुष्यानित्याहास्येषोऽष्टौ च॥—[९]

प्रजापतिं वै देवाः शुक्रं पयोऽदुहन्। तदेभ्यो न व्यभवत्।
 तदग्निर्व्यकरोत्। तानि शुक्रियाणि सामान्यभवन्। तेषां यो

रसोऽत्यक्षरत्। तानि शुक्रयजूंष्यंभवन्। शुक्रियाणां वा एतानि शुक्रियाणि। सामपयसं वा एतयोरन्यत्। देवानामन्यत्पयः। यद्वोः पयः॥१४॥

तत्साम्नः पयः। यदजायै पयः। तद्देवानां पयः। तस्माद्यत्रैतैर्यजुर्भिश्चरन्ति। तत्पयसा चरन्ति। प्रजापतिमेव तत्पयसाऽन्नाद्येन समर्धयन्ति। एष ह त्वै साक्षात्प्रवर्ग्यं भक्षयति। यस्यैवं विदुषः प्रवर्ग्यः प्रवृज्यते। उत्तरवेद्यामुद्वासयेत्तेजस्कामस्य। तेजो वा उत्तरवेदिः॥१५॥

तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्धयति। उत्तरवेद्यामुद्वासयेदन्नकामस्य। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। मुखमुत्तरवेदिः। शीर्ष्णैव मुखं सन्दधात्यन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति। यत्र खलु वा एतमुद्वासितं वयांसि पर्यासते। परि वै तां समां प्रजा वयांस्यसते॥१६॥

तस्मादुत्तरवेद्यामेवोद्वासयेत्। प्रजानां गोपीथाय। पुरो वा पश्चाद्वोद्वासयेत्। पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदेति। तत्पश्चान्निम्रोचति। स्वामेवैनं योनिमनूद्वासयति। अपां मध्य उद्वासयेत्। अपां वा एतन्मध्याज्ज्योतिरजायत। ज्योतिः प्रवर्ग्यः। स्वयैवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥१७॥

यं द्विष्यात्। यत्र स स्यात्। तस्यां दिश्युद्वासयेत्। एष वा

अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒ग्निनै॑वैनं॑ वैश्वान॒रेणा॒भि प्रव॑र्तयति।
 औदु॑म्ब॒र्याꣳ शाखा॑या॒मुद्वा॑सयेत्। ऊ॒र्वा उ॑दुम्ब॒रः। अन्नं॑ प्रा॒णः।
 शु॒घ्रमः॑॥९८॥

इ॒दम॒हम॒मुष्या॑मुष्याय॒णस्य॑ शु॒चा प्रा॒णमपि॑ दहामीत्याह।
 शु॒चैवा॒स्य प्रा॒णमपि॑ दहति। ता॒जगा॑र्तिमा॒र्च्छति॑। यत्र॑ द॒र्भा
 उ॒पदी॑कंसन्तताः स्युः। तदुद्वा॑सयेद्वृष्टि॑कामस्य। ए॒ता वा
 अ॒पाम॑नृज्झाव॑र्यो॒ नाम॑। यद्द॒र्भाः। अ॒सौ खलु॑ वा आ॑दित्य इ॒तो
 वृष्टि॑मुदीरयति। अ॒सावे॒वास्मा॑ आ॒दित्यो॑ वृष्टिं॒ निय॑च्छति। ता
 आपो॑ निय॑ता॒ धन्व॑ना यन्ति॥९९॥

गोः पयं॑ उत्तरवे॒दिरा॑सते स्थापयति घ॒र्मो य॑न्ति॥ [१०]

प्र॒जाप॑तिः स॒म्प्रि॒यमा॑णः। स॒म्राट्॒थ्सम॑भृतः। घ॒र्मः प्रवृ॑क्तः।
 म॒हावी॑र उद्वा॑सितः। अ॒सौ खलु॑ वावैष आ॑दित्यः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। स
 ए॒तानि॑ नामा॑न्यकुरुत। य ए॒वं वेद॑। वि॒दुरे॑नं॒ नाम्ना॑। ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑
 वदन्ति॥१००॥

यो वै वसी॑याꣳसं यथाना॒ममु॑प॒चर॑ति। पु॒ण्या॑र्तिं॒ वै स तस्मै॑
 काम॑यते। पु॒ण्या॑र्तिमस्मै॑ कामयन्ते। य ए॒वं वेद॑। तस्मा॑दे॒वं वि॒द्वान्।
 घ॒र्म इति॑ दिवाऽऽच॑क्षीत। स॒म्राडिति॑ नक्त॒म्। ए॒ते वा ए॒तस्य॑ प्रि॒ये
 त॒नुवौ॑। ए॒ते अ॑स्य प्रि॒ये नाम॑नी। प्रि॒ययै॑वैनं॑ त॒नुवा॑॥१०१॥

प्रि॒येण॑ नाम्ना॒ सम॑र्धयति। की॒र्तिर॑स्य॒ पूर्वा॑गच्छति

ज॒नता॑माय॒तः। गा॒य॒त्री दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्रामत्। तां दे॒वाः प्र॑व॒र्ग्येणै॒वानु॒
व्य॑भवन्। प्र॒व॒र्ग्येणा॑ऽऽप्नुवन्। यच्च॑तुर्वि॒ंशति॑कृ॒त्वं प्र॑व॒र्ग्यं प्र॑वृणक्ति।
गा॒य॒त्रीमे॒व तद॑नु विभ॑वति। गा॒य॒त्रीमा॑प्नोति। पूर्वा॑ऽस्य॒ जन॑ य॒तः
की॒र्तिर्गच्छ॑ति। वैश्व॑दे॒वः स॒ सं॒नः॥१०२॥

वस॑वः प्रवृ॒क्तः। सोमो॑ऽभिकी॒र्यमा॑णः। आ॒श्विनः प॑य॒स्यानी॒य॒
मा॑ने। मा॒रुतः॑ कथ॑न्। पौ॒ष्ण उ॑द॒न्तः। सा॒र॒स्वतो॑ वि॒ष्यन्द॑मानः।
मै॒त्रः श॑रो गृही॒तः। तेज॑ उ॒द्य॒तः। वा॒युर्हि॒यमा॑णः। प्र॒जाप॑ति॒र्हूय॑मानो
वाग्धु॑तः॥१०३॥

अ॒सौ खलु॑ वावैष आ॑दि॒त्यः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। स ए॒तानि॑
नामा॑न्यकुरु॒त। य ए॒वं वेद॑। वि॒दुरे॑न॒ नाम्ना॑। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति।
यन्मृ॑न्मय॒माहु॑तिं॒ नाश्नु॑तेऽथ॑। कस्मा॑दि॒षोऽश्नु॑त॒ इति॑। वागे॒ष इति॑
ब्रू॒यात्। वा॒च्यैव॑ वाचं॑ दधाति॥१०४॥

तस्मा॑दश्नु॒ते। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष द्वा॑दश॒धा वि॑हि॒तः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
यत्प्रा॑ग॒वका॒शेभ्यः॑। तेन॑ प्र॒जा अ॑सृज॒त। अ॒व॒का॒शैर्दे॒वासुरा॑न॒सृज॑त।
यद्धूर्ध्व॑म॒वका॒शेभ्यः॑। तेना॒न्नम॑सृज॒त। अ॒न्नं प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑ति॒र्वैषः॥१०५॥

वद॑न्ति॒ त॒नुवा॒ स॒ सं॒नो हू॑यमानो॒ वाग्धु॑तो द॒धात्ये॒षः॥ [११]

स॒वि॒ता भू॒त्वा प्र॑थ॒मेऽह॑न्प्रवृ॒ज्यते॑। तेन॑ का॒माः ए॒ति।

यद्वितीयेऽहंन्प्रवृज्यते॥ अग्निर्भूत्वा देवानेति॥ यत्तृतीयेऽहंन्प्र-
वृज्यते॥ वायुर्भूत्वा प्राणानेति॥ यच्चतुर्थेऽहंन्प्रवृज्यते॥ आदित्यो
भूत्वा रश्मीनेति॥ यत्पञ्चमेऽहंन्प्रवृज्यते॥ चन्द्रमा भूत्वा
नक्षत्राण्येति॥ १०६॥

यत्षष्ठेऽहंन्प्रवृज्यते॥ ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमेति॥ यत्सप्तमेऽहंन्प्र-
वृज्यते॥ धाता भूत्वा शक्नोतीति॥ यदष्टमेऽहंन्प्रवृज्यते॥
बृहस्पतिर्भूत्वा गायत्रीमेति॥ यन्नवमेऽहंन्प्रवृज्यते॥ मित्रो भूत्वा
त्रिवृतं इमाँल्लोकानेति॥ यदशमेऽहंन्प्रवृज्यते॥ वरुणो भूत्वा
विराजमेति॥ १०७॥

यदेकादशेऽहंन्प्रवृज्यते॥ इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति॥
यद्द्वादशेऽहंन्प्रवृज्यते॥ सोमो भूत्वा सुत्यामेति॥ यत्पुरस्तादुपसदा
प्रवृज्यते॥ तस्मादितः पराङ्मँल्लोकाः स्तपन्नेति॥ यदुपरिष्ठादुपसदा
प्रवृज्यते॥ तस्मादमुतोऽर्वाङ्मँल्लोकाः स्तपन्नेति॥ य एवं वेद॥
ऐव तंपति॥ १०८॥

नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति॥ _____ [१२]

ॐ शं नस्तन्नो मा हांसीत्॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

ॐ सन्त्वा॑ सिञ्चामि॒ यजुषा॑ प्र॒जामायु॑र्धनं च॥ ॐ शान्तिः॒
शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

प॒रेयु॒वा॑सं प्र॒वतो॑ म॒हीरनु॑ बहु॒भ्यः प॒न्था॑मनपस्पशानम्।
वैव॒स्वत॑स॒ सङ्ग॑मनं॒ जनानां॑ यम॑स॒ राजा॑न॒स॒ ह॒विषा॑ दुवस्यत।
इ॒दं त्वा॒ वस्त्रं॑ प्रथ॒मन्वा॑गन्नपैतदू॒ह॒ यदि॑हाबि॒भः पुरा॑। इ॒ष्टा॒पूर्त॑मनु॒
सम्प॑श्य दक्षि॒णां यथा॑ ते दत्तं बहु॒धा वि॒बन्धु॑षु। इ॒मौ यु॑नज्मि ते
व॒ह्नी अ॑सु॒नीथा॑य वोढ॒वै। या॒भ्यां य॑मस्य सा॒दन॑स॒ सु॒कृतां॑ चापि॒
गच्छ॑तात्। पू॒षा त्वे॒तश्च॑यावयतु प्रवि॒द्वानन॑ष्टपशुर्भु॒वन॑स्य गो॒पाः। स
त्वै॒तेभ्यः॑ परि॒ददा॑त्पि॒तृभ्यो॑ऽग्निर्दे॒वेभ्यः॑ सु॒विद॑त्रेभ्यः। पू॒षेमा॑ आशा
अनु॑वेद॒ सर्वाः॒ सो अ॒स्मा॑स॒ अभ॑यतमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा अ॒घृणिः॑
सर्व॑वी॒रोऽप्र॑युच्छन्पु॒र ए॑तु प्रवि॒द्वान्॥१॥

आयु॑र्वि॒श्वायुः॑ परि॒पास॑ति त्वा पू॒षा त्वा॑ पातु प्रप॑थे पु॒रस्ता॑त्।
यत्राऽऽस॑ते सु॒कृतो॑ यत्र॒ ते य॒युस्तत्र॑ त्वा दे॒वः सं॑वि॒ता द॑धातु।
भु॒वन॑स्य पत इ॒द॑स॒ ह॒विः। अ॒ग्नये॑ रयि॒मते॑ स्वाहा॑। पु॒रुष॑स्य
सया॑व॒र्यपे॑द॒घानि॑ मृ॒ज्महे॑। यथा॑ नो अत्र॒ नाप॑रः पु॒रा ज॒रस॑ आय॑ति।
पु॒रुष॑स्य सया॑व॒रि वि॑ ते प्रा॒णम॑सि स्रसम्। शरी॑रेण म॒हीमि॑हि
स्व॒धये॑हि पि॒तृनु॑पं प्र॒जया॑ऽस्मानि॒हाव॑ह। मै॒वं मा॒ङ्ग॒स्ता प्रि॑येऽहं
दे॒वी स॒ती पि॑तृलो॒कं यदे॑षि। वि॒श्ववा॑रा नभ॑सा संव्य॑यन्त्यु॒भौ नो॑

लोकौ पर्यसाऽभ्याववृथ्स्व॥२॥

इयं नारीं पतिलोकं वृणाना निपद्यत उप त्वा मर्त्यं
प्रेतम्। विश्वं पुराणमनु पालयन्ती तस्यै प्रजां द्रविणं चेह धेहि।
उदीर्ष्व नार्यभि जीवलोकमितासुमेतमुपशेष एहि। हस्तग्राभस्य
दिधिषोस्त्वमेतत्पत्युर्जनित्वमभि सम्बभूव। सुवर्णं हस्तादाददाना
मृतस्य श्रियै ब्रह्मणे तेजसे बलाय। अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा
विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम। धनुरहस्तादाददाना मृतस्य
श्रियै क्षत्रायौजसे बलाय। अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः
स्पृधो अभिमातीर्जयेम। मणिं हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै
विशे पुष्ट्यै बलाय। अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो
अभिमातीर्जयेम॥३॥

इममग्ने चमसं मा विजीह्वरः प्रियो देवानामुत सोम्यानाम्।
एष यश्चमसो देवपानस्तस्मिन्देवा अमृतां मादयन्ताम्। अग्नेर्वर्म
परि गोभिर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व मेदसा पीवसा च। नेत्वा
धृष्णुरहरसा जर्हृषाणो दधद्विधक्ष्यन्पर्यङ्क्ष्यातै। मैनमग्ने विदहो
माऽभिशांचो माऽस्य त्वचं चिक्षिपो मा शरीरम्। यदा शृतं
करवो जातवेदोऽथैमेनं प्रहिणुतात्पितृभ्यः। शृतं यदा करसि
जातवेदोऽथैमेनं परिदत्तात्पितृभ्यः। यदा गच्छात्यसुनीतिमेतामथा
देवानां वशनीर्भवाति। सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च गच्छ

पृथिवीं च धर्मणा। अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु
प्रतितिष्ठा शरीरैः। अजो भागस्तपसा तं तपस्व तं ते शोचिस्तपतु
तं ते अर्चिः। यास्ते शिवास्तनुवो जातवेदस्ताभिर्वहेम५ सुकृतां
यत्र लोकाः। अयं वै त्वमस्मादधि त्वमेतदयं वै तदस्य योनिरसि।
वैश्वानरः पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदो वहेम५ सुकृतां यत्र
लोकाः॥४॥

विद्वानभ्याववृथ्स्वाभिमांतीर्जयेम् शरीरैश्चत्वारि च॥ [१]

य एतस्य पथो गोप्तारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथो
रक्षितारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथोभिरक्षितारस्तेभ्यः स्वाहा-
ऽऽख्यात्रे स्वाहाऽपाख्यात्रे स्वाहाऽभिलालपते स्वाहाऽपलालपते
स्वाहाऽग्नये कर्मकृते स्वाहा यमत्र नाधीमस्तस्मै स्वाहा।
यस्तं इध्मं जभरथ्सिष्विदानो मूर्धानं वात तपते त्वाया। दिवो
विश्वस्मात्सीमघायत उरुष्यः। अस्मात्त्वमधि जातोऽसि त्वदयं
जायतां पुनः। अग्नये वैश्वानराय सुवर्गाय लोकाय स्वाहा॥५॥

य एतस्य त्वत्पञ्च॥ [२]

प्र केतुना बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि वृषभो रौरवीति।
दिवश्चिदन्तादुप मामुदानडुपामुपस्थे महिषो ववर्ध। इदं त एकं
पर ऊत एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै
चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थे। नाकं सुपर्णमुप यत्पतन्त५

हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य
 योनौ शकुनं भुरण्युम्। अतिद्रव सारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ
 साधुना पथा। अथा पितृन्धुसुविदत्राः अपीहि यमेन ये सधमादं
 मदन्ति। यौ ते श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षौ नृचक्षसा।
 ताभ्याः राजन्परि देह्येनः स्वस्ति चास्मा अनमीवं च धेहि॥६॥

उरुणसावंसुतृषावुलुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो वशाः
 अनु। तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दत्ता वसुमद्येह भद्रम्।
 सोम एकेभ्यः पवते घृतमेक उपासते। येभ्यो मधु प्रधावति
 ताः श्विदेवापि गच्छतात्। ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरासो ये
 तनुत्यजः। ये वा सहस्रदक्षिणास्ताः श्विदेवापि गच्छतात्। तपसा
 ये अनाधृष्यास्तपसा ये सुवर्गताः। तपो ये चक्रिरे महत्ताः श्विदेवापि
 गच्छतात्। अश्मन्वती रेवतीः सः रभध्वमुत्तिष्ठत प्रतरता सखायः।
 अत्रा जहाम ये असन्नशेवाः शिवान् वयमभि वाजानुत्तरेम॥७॥

यद्वै देवस्य सवितुः पवित्रः सहस्रधारं विततमन्तरिक्षे।
 येनापुनादिन्द्रमनार्तमात्यै तेनाहं माः सर्वतनुं पुनामि।
 या राष्ट्रात्पन्नादप यन्ति शाखा अभिमृता नृपतिमिच्छमानाः।
 धातुस्ताः सर्वाः पवनेन पूताः प्रजयास्मान्नय्या वर्चसा सः सृजाथ।
 उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म
 ज्योतिरुत्तमम्। धाता पुनातु सविता पुनातु। अग्नेस्तेजसा सूर्यस्य
 वर्चसा॥८॥

धेह्युत्तरेमाष्टौ च॥ [३]

यन्ते अग्निममन्थाम वृषभायेव पक्तवे। इमन्तः शमयामसि
क्षीरेण चोदकेन च। यन्त्वमग्ने समदहस्त्वमु निर्वापया पुनः।
क्याम्बूरत्र जायतां पाकदूर्वा व्यल्कशा। शीतिके शीतिकावति
ह्लादुके ह्लादुकावति। मण्डूक्या सुसङ्गमयेमः स्वग्निः शमय। शं
ते धन्वन्या आपः शमु ते सन्त्वनूक्याः। शं ते समुद्रिया आपः
शमु ते सन्तु वर्ष्याः। शं ते स्रवन्तीस्तनुवे शमु ते सन्तु कूप्याः।
शन्ते नीहारो वर्षतु शमु पृष्ठाऽवशीयताम्॥९॥

अव सृज पुनरग्ने पितृभ्यो यस्तु आहुतश्चरति स्वधाभिः।
आयुर्वसान उप यातु शेषः सङ्गच्छतां तनुवा जातवेदः। सङ्गच्छस्व
पितृभिः सः स्वधाभिः समिष्टापूर्तेन परमे व्योमन्। यत्र भूम्यै
वृणसे तत्र गच्छ तत्र त्वा देवः संविता दधातु। यत्ते कृष्णः
शकुन आतुतोद पिपीलः सर्प उत वा श्वापदः। अग्निष्टद्विश्वादनृणं
कृणोतु सोमश्च यो ब्राह्मणमाविवेश। उत्तिष्ठातस्तनुवः सम्भरस्व
मेह गात्रमवहा मा शरीरम्। यत्र भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र
त्वा देवः संविता दधातु। इदं त एकं पर ऊत एकं तृतीयेन
ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै चारुरेधि प्रियो देवानां परमे
सधस्थे। उत्तिष्ठ प्रेहि प्रद्रवौकः कृणुष्व परमे व्योमन्। यमेन
त्वं यम्यां संविदानोत्तमं नाकमधि रोहेमम्। अश्मन्वती रेवतीर्यद्वै

देवस्य सवितुः पवित्रं या राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि धाता पुनातु।
अस्मात्त्वमधि जातोऽस्ययं त्वदधिजायताम्। अग्नये वैश्वानराय
सुवर्गाय लोकाय स्वाहा॥१०॥

अवशीयता५ सधस्थे पञ्च च॥ [४]

आयातु देवः सुमनाभिरूतिभिर्यमो हवेह प्रयताभिरक्ता।
आसीदता५ सुप्रयतेह बर्हिष्यूर्जाय जात्यै मम शत्रुहत्यै। यमे
इव यतमाने यदैतं प्रवांम्भरन्मानुषा देवयन्तः। आसीदतः५ स्वमुं
लोकं विदाने स्वासस्थे भवतमिन्दवे नः। यमाय सोमः५ सुनुत
यमाय जुहुता हविः। यमः५ ह यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरङ्कृतः।
यमाय घृतवद्धविर्जुहोत प्र च तिष्ठत। स नो देवेष्वायमदीर्घमायुः
प्र जीवसे। यमाय मधुमत्तमः५ राज्ञे हव्यं जुहोतन। इदं नम
ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वभ्यः पथिकृद्भ्यः॥११॥

योऽस्य कौष्ठ जगत् पार्थिवस्यैकं इद्वशी। यमं भङ्गुश्रवो
गाय यो राजानपरोध्यः। यमङ्गाय भङ्गुश्रवो यो राजानपरोध्यः।
येनापो नद्यो धन्वानि येन द्यौः पृथिवी दृढा। हिरण्यकक्ष्यान्
सुधुरान् हिरण्याक्षानयः शफान्। अश्वाननश्यतो दानं यमो राजाभि
तिष्ठति। यमो दाधार पृथिवीं यमो विश्वमिदं जगत्। यमाय
सर्वमित्रस्थे यत्प्राणद्वायुरक्षितम्। यथा पञ्च यथा षड्यथा पञ्च
दशर्षयः। यमं यो विद्यात्स ब्रूयाद्यथैक ऋषिर्विजानते॥१२॥

त्रिकद्रुकेभिः पतति षडुर्वीरकमिद्धृत्। गायत्री त्रिष्टुच्छन्दांसि
 सर्वा ता यम आहिता। अहरहर्नयमानो गामश्वं पुरुषं जगत्।
 वैवस्वतो न तृप्यति पञ्चभिर्मानवैर्यमः। वैवस्वते विविच्यन्ते यमे
 राज्ञि ते जनाः। ये चेह सत्येनेच्छन्ते य उ चानृतवादिनः। ते
 राजन्निह विविच्यन्तेऽथा यन्ति त्वामुप। देवाश्च ये नमस्यन्ति
 ब्राह्मणाश्चापचित्यन्ति। यस्मिन्वृक्षे सुपलाशे देवैः सम्पिबन्ते यमः।
 अत्रा नो विशपतिः पिता पुराणा अनुवेनति॥१३॥
 पथिकृद्ध्यौ विजानतेऽनु वेनति॥ [५]

वैश्वानरे हविरिदं जुहोमि साहस्रमुत्सं शतधारमेतम्।
 तस्मिन्नेष पितरं पितामहं प्रपितामहं बिभरत्पिन्वमाने।
 द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः।
 तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः। इमं
 समुद्रं शतधारमुत्सं व्यच्यमानं भुवनस्य मध्ये। घृतं दुहानामदितिं
 जनायाग्ने मा हिंसीः परमे व्योमन्। अपेत वीत वि च सर्पतातो
 येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अहोभिरद्विरक्तुभिर्व्यक्तं यमो
 ददात्ववसानमस्मै। सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ
 आदधे। तेभिर्युज्यन्तामघ्नियाः॥१४॥

शुनं वाहाः शुनं नाराः शुनं कृषतु लाङ्गलम्। शुनं वरत्रा
 बध्यन्तां शुनमष्टामुदिङ्गय शुनासीरा शुनमस्मासु धत्तम्।
 शुनासीराविमां वाचं यद्विवि चक्रथुः पयः। तेनेमामुपं सिञ्चतम्।

सीते वन्दांमहे त्वाऽर्वाचीं सुभगे भव। यथा नः सुभगा संसि यथा
नः सुफला संसि। सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ
आदधे। तेभिरदिते शं भव। विमुच्यध्वमघ्निया देवयाना अतारिष्म
तमसस्पा रमस्य। ज्योतिरापाम सुवरगन्म॥१५॥

प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत् उदोषधीर्जिहते पिन्वते सुवः।
इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीं रेतसाऽवति।
यथा यमाय हार्म्यमवपन्पञ्च मानवाः। एवं वपामि हार्म्यं यथासाम
जीवलोके भूरयः। चितः स्थ परिचित ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं पितरो
देवता। प्रजापतिर्वः सादयतु तया देवतया। आप्यायस्व सन्ते॥१६॥

अघ्निया अंगन्म सप्त च॥ [६]

उत्ते तन्नोमि पृथिवीं त्वत्परीमं लोकं निदधन्मो अहं रिषम्।
एतां स्थूणां पितरो धारयन्तु तेऽत्रा यमः सादनात्ते मिनोतु।
उपसर्प मातरं भूमिमेतामुरुव्यचंसं पृथिवीं सुशेवाम्। ऊर्णम्रदा
युवतिर्दक्षिणावत्येषा त्वा पातु निर्ऋत्या उपस्थे। उद्धञ्चस्व
पृथिवि मा विबाधिथाः सूपायनास्मै भव सूपवञ्चना। माता पुत्रं
यथासिचाभ्येनं भूमि वृणु। उद्धञ्चमाना पृथिवी हि तिष्ठसि सहस्रं
मित उप हि श्रयन्ताम्। ते गृहासो मधुश्चुतो विश्वाहास्मै शरणाः
सन्त्वत्र। एणीर्धाना हरिणीरर्जुनीः सन्तु धेनवः। तिलवत्सा

ऊर्जमस्मै दुहांना विश्वाहा सन्त्वनपस्फुरन्तीः॥१७॥

ए॒षा ते॑ यम॒साद॑ने स्व॒धा निर्धा॑यते गृ॒हे। अक्षि॑तिर्नाम ते
असौ। इ॒दं पि॒तृभ्यः॑ प्रभरेम ब॒र्हिर्दे॒वेभ्यो॑ जी॒वन्त॒ उत्तरं॑ भरेम।
तत्त्व॑मारो॒हासो मे॒घ्यो भव॑ं यमे॒न त्वं य॒म्यां संवि॑दानः। मा त्वां वृ॒क्षौ
सम्बा॑धिष्ठां मा मा॒ता पृ॑थिवि॒ त्वम्। पि॒तृन् हि यत्र॑ गच्छा॒स्येधा॑सं
यम॒राज्ये॑। मा त्वां वृ॒क्षौ सम्बा॑धेधां मा मा॒ता पृ॑थि॒वी म॒ही।
वैव॒स्वत॑ हि गच्छा॑सि यम॒राज्ये॑ विरा॑जसि। न॒ळं प्ल॒वमारो॑हेतं
न॒ळेन॑ प॒थोऽन्वि॑हि। स त्वं न॒ळप्ल॑वो भू॒त्वा सन्त॑र॒ प्रत॑रोत्तर॥१८॥

स॒वि॒तैता॑नि शरी॑राणि पृथि॒व्यै मा॒तुरु॑पस्थ॒ आद॑धे। तेभ्यः
पृथि॒वि शं भ॑व। षड्ढो॑ता सूर्य॑ ते चक्षु॑र्गच्छतु वा॒तामा॒त्मा द्यां च॒
गच्छ॑ पृथि॒वीं च ध॑र्मणा। अ॒पो वा॑ गच्छ॒ यदि॑ तत्र॑ ते हि॒तमोष॑धीषु
प्रति॑तिष्ठा शरी॑रैः। परं मृ॒त्यो अनु॑परे॒हि प॒न्थां यस्ते॑ स्व इ॒तरो
दे॒व्याना॑त्। चक्षु॑ष्मते शृण्व॒ते ते॑ ब्रवी॒मि मा नः॑ प्र॒जा री॑रिषो
मोत॑ वी॒रान्। शं वा॒तः शं हि॑ ते घृ॒णिः शमु॑ ते स॒न्त्वोष॑धीः।
कल्प॑न्तां मे दि॒शः श॒ग्माः। पृथि॒व्यास्त्वा॑ लो॒के सा॑दयाम्य॒मुष्य॑
शर्मा॑सि पि॒तरो॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु॒ तया॑ दे॒वत॑या।
अ॒न्तरि॑क्षस्य त्वा दि॒वस्त्वा॑ दि॒शां त्वा॒ नाक॑स्य त्वा पृ॒ष्ठे ब्र॒ध्नस्य॑
त्वा वि॒ष्टपे॑ सा॒दयाम्य॑मुष्य॒ शर्मा॑सि पि॒तरो॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सा॒दय॑तु॒ तया॑ दे॒वत॑या॥१९॥

अ॒पूप॒वाँ॑न्धृत॒वाँश्च॑रुरेह सी॒दतू॑त्तभ्रुवन् पृ॒थि॒वीं द्या॑मुतोपरि॑।
 यो॒नि॒कृतः॑ पथि॒कृतः॑ सपर्य॒त ये दे॒वानां॑ घृ॒तभा॑गा इ॒ह स्थ। ए॒षा
 ते॒ यम॑साद॒ने स्व॒धा नि॒धी॑यते गृ॒हेऽसौ॑। दशो॑क्षरा॒ तां र॑क्षस्व
 तां गो॑पायस्व॒ तां ते॒ परि॑ददामि॒ तस्यां॑ त्वा॒ मा द॑भन्पि॒तरौ॑
 दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादय॒तु तया॑ दे॒वत॑या। अ॒पूप॒वाँ॑न्धृत॒वाँन्
 क्षी॒रवा॑न्धधि॒वान्मधु॑माँश्चरुरेह सी॒दतू॑त्तभ्रुवन् पृ॒थि॒वीं द्या॑मुतोपरि॑।
 यो॒नि॒कृतः॑ पथि॒कृतः॑ सपर्य॒त ये दे॒वानां॑ श्रु॒तभा॑गाः क्षी॒रभा॑गा
 दधि॑भागा॒ मधु॑भागा इ॒ह स्थ। ए॒षा ते॒ यम॑साद॒ने स्व॒धा नि॒धी॑यते
 गृ॒हेऽसौ॑। श॒ताक्ष॑रा स॒हस्रा॑क्षरा॒ऽयुता॑क्षरा॒ऽच्यु॑ताक्षरा॒ तां र॑क्षस्व
 तां गो॑पायस्व॒ तां ते॒ परि॑ददामि॒ तस्यां॑ त्वा॒ मा द॑भन्पि॒तरौ॑ दे॒वता॑।
 प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादय॒तु तया॑ दे॒वत॑या॥२०॥
 अन॑पस्फुरन्तीरु॒त्तर॑ दे॒वत॑या॒ द्वे च॑॥ [७]

ए॒तास्ते॑ स्व॒धा अ॒मृताः॑ करोमि॒ यास्ते॑ धा॒नाः प॑रि॒किरा॑म्यत्र।
 तास्ते॑ य॒मः पि॒तृभिः॑ संवि॒दानो॑ऽत्र धे॒नूः का॑म॒दुघाः॑ करोतु।
 त्वा॒मर्जु॑नौष॒धीनां॑ पयो॑ ब्र॒ह्माण॑ इ॒द्वि॒दुः। तासां॑ त्वा॒ मध्या॑दाद॒दे
 च॒रुभ्यो॑ अपि॒धात॑वे। दूर्वा॑णाँ॒ स्त॒म्बमा॑ह॒रेतां॑ प्रि॒यत॑मां॒ मम॑।
 इ॒मां दि॑शं मनु॒ष्याणां॑ भूयि॒ष्ठानु॑ वि रो॒हतु॑। काशा॑नाँ॒ स्त॒म्बमा॑ह॒र
 रक्ष॑सामप॒हत्यै॑। य ए॒तस्यै॑ दि॒शः प॑राभ॒वन्न॑घाय॒वो यथा॑
 तेना॑भ॒वान्पुनः॑। द॒र्भाणाँ॒ स्त॒म्बमा॑ह॒र पि॒तृणा॑मोष॒धीं प्रि॒याम्।
 अ॒न्वस्यै॑ मूलं॑ जी॒वा॒दनु॑ काण्ड॒मथो॑ फलम्॥२१॥

लो॒कं पृ॒ण ता अ॒स्य सू॒द॒दो॒हसः। शं वा॒तः श॒ हि ते
घृ॒णिः श॒मु ते स॒न्त्वोष॑धीः। क॒ल्पन्तां ते दि॒शः सर्वाः॑। इ॒दमे॒व
मेतोऽप॑रा॒मार्ति॑मारा॒म काश्च॑न। तथा॒ तद॒श्विभ्या॑ कृतं मि॒त्रेण॑
वरु॑णेन च। व॒रणो वा॑रयादि॒दं दे॒वो व॒नस्प॑तिः। आ॒र्त्ये नि॒र्ऋत्ये॑
द्वेषा॑च्च व॒नस्प॑तिः। वि॒धृति॑र॒सि वि॒धा॑रया॒स्मद॒घा द्वेषा॑सि श॒मि
श॒मया॒स्मद॒घा द्वेषा॑सि य॒व य॒वया॒स्मद॒घा द्वेषा॑सि। पृ॒थि॒वीं
ग॑च्छा॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ दिवं गच्छ॒ दिशो॑ गच्छ॒ सुव॑र्गच्छ॒ सुव॑र्गच्छ॒
दिशो॑ गच्छ॒ दिवं गच्छा॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ पृथि॒वीं ग॑च्छाऽऽपो वा
गच्छ॒ यदि॑ तत्र॒ ते हि॒तमोष॑धीषु प्र॒ति॒ति॒ष्ठा शरी॑रैः। अ॒श्मन्व॑ती
रे॒वती॒र्यद्वे॑ दे॒वस्य॑ स॒वितुः प॒वित्रं॑ या रा॒ष्ट्रात्प॒न्नादु॒द्वयं॑ तम॑स॒स्परि॑
धा॒ता पु॑नातु॥२२॥

फ॒लं पु॑नातु॥ [८]

आ रो॒हताऽऽयु॑र्ज॒रसं॑ गृ॒णा॒ना अ॑नुपूर्वं यत॑माना यति॒ष्ट।
इ॒ह त्व॑ष्टा सु॒जनि॑मा सु॒रत्नो॑ दी॒र्घमायुः॑ करतु जी॒वसे॑ वः।
यथाऽहा॑न्यनुपूर्वं भव॑न्ति यथ॑र्तव॒ ऋ॒तुभि॑र्यन्ति क्लृ॒प्ताः। यथा॒ न
पूर्व॑मप॑रो जहा॑त्ये॒वा धा॑तरा॒यूषि॑ कल्प॒यैषाम्। न हि॑ ते अ॒ग्ने
त॒नुवै॑ क्रू॒रं च॒कार॒ मर्त्यः॑। क॒पिर्ब॑भस्ति॒ तेज॑नं पुन॑र्ज॒रायु॑ गौ॒रि॒वा।
अप॑ नः शोशु॑चद॒घम॑ग्रे शुशु॑ध्या र॒यिम्। अप॑ नः शोशु॑चद॒घं मृ॒त्यवे॑
स्वाहा॑। अ॒न॒द्वाह॑म॒न्वार॑भामहे स्व॒स्तये॑। स न॒ इन्द्र॑ इ॒व दे॒वेभ्यो॑
व॒हिः सु॒म्पार॑णो भव॥२३॥

इमे जीवा वि मृतैराववर्तिन्नभूद्ब्रूवा देवहूतिं नो अद्या।
 प्राञ्जोगामानृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः। मृत्योः पदं
 योपयन्तो यदैम द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः। आप्यायमानाः
 प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवथ यज्ञियासः। इमं जीवेभ्यः
 परिधिं दधामि मा नोऽनुगादपरो अर्धमेतम्। शतं जीवन्तु
 शरदः पुरुचीस्तिरो मृत्युं दद्महे पर्वतेन। इमा नारीरविधवाः
 सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा सम्मृशन्ताम्। अनश्रवो अनमीवाः
 सुशेवा आरोहन्तु जनयो योनिमग्नैः। यदाञ्जनं त्रैककुदं जातं
 हिमवतस्परि। तेनामृतस्य मूलेनारातीर्जम्भयामसि। यथा
 त्वमुद्भिन्नथस्योषधे पृथिव्या अधि। एवमिम उद्भिन्दन्तु कीर्त्या
 यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अजोऽस्यजास्मदद्या द्वेषांसि यवोऽसि
 यवयास्मदद्या द्वेषांसि॥२४॥

भव जम्भयामसि त्रीणि च॥ [९]

अपं नः शोशुचदधमग्रे शुशुध्या रयिम्। अपं नः
 शोशुचदधम्। सुक्षेत्रिया सुगातुया वसूया च यजामहे। अपं नः
 शोशुचदधम्। प्रयद्वन्दिष्ठ एषां प्रास्माकांसश्च सूरयः। अपं नः
 शोशुचदधम्। प्रयदग्रेः सहस्वतो विश्वतो यन्ति सूरयः। अपं नः
 शोशुचदधम्। प्रयत्ते अग्रे सूरयो जायेमहि प्र ते वयम्। अपं नः
 शोशुचदधम्॥२५॥

त्व९ हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूरसि। अपं नः
 शोशुचदधम्। द्विषो नो विश्वतोमुखाऽति नावेव पारय। अपं नः
 शोशुचदधम्। स नः सिन्धुमिव नावयाति पर्षा स्वस्तये। अपं नः
 शोशुचदधम्। आपः प्रवणादिव यतीरपास्मथ्स्यन्दतामधम्। अपं
 नः शोशुचदधम्। उद्वनादुदकानीवापास्मथ्स्यन्दतामधम्। अपं नः
 शोशुचदधम्। आनन्दाय प्रमोदाय पुनरागाः स्वान्गृहान्। अपं
 नः शोशुचदधम्। न वै तत्र प्रमीयते गौरश्वः पुरुषः पशुः। यत्रेदं
 ब्रह्म क्रियते परिधिर्जीवनायकमपं नः शोशुचदधम्॥२६॥

अधमधं चत्वारि च॥ [१०]

अपश्याम युवतिमाचरन्तीं मृताय जीवां परिणीयमानाम्।
 अन्धेन या तमसा प्रवृताऽसि प्राचीमवाचीमवयन्नरिष्टै। मयैतां
 माःस्तां भ्रियमाणा देवी सती पितृलोकं यदैषि। विश्ववारा
 नभसा संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ पयसाऽऽवृणीहि। रयिष्ठामग्निं
 मधुमन्तमूर्मिणमूर्जः सन्तं त्वा पयसोप स९सदेम। स९ रय्या
 समु वर्चसा सचस्वा नः स्वस्तये। ये जीवा ये च मृता ये
 जाता ये च जन्त्याः। तेभ्यो घृतस्य धारयितुं मधुधारा व्युन्दती।
 माता रुद्राणां दुहिता वसूनाः स्वसाऽऽदित्यानाममृतस्य नाभिः।
 प्रणुवोचं चिकितुषे जनाय मागामनागामदितिं वधिष्ट। पिबतूदकं
 तृणान्यत्तु। ओमुथ्सृजत॥२७॥

वधिष्ट द्वे च॥ [११]

सन्त्वा॑ सि॒ञ्चामि॒ यजु॑षां प्र॒जामा॑यु॒र्धनं॑ च॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

सु॒म॒ङ्ग॒ली॒रि॒यं व॒धू॒रि॒मा॑ संमे॒त प॑श्य॒त। सौ॒भा॒ग्य॒म॒स्यै
द॒त्त्वा॒या॒था॒स्तं वि॑ परे॒तन॑। इ॒मां त्वमि॑न्द्र मी॒ढ्वः सु॑पु॒त्रा॑ सु॒भगा॑
कुरु॑। दशा॑स्यां पु॒त्रा॒ना धे॑हि पति॑मेकाद॒शं कृ॑धि॥ आ॒व॒ह॑न्ती
वि॒त॒न्वा॒ना। कु॒र्वा॒णा ची॑र॒मा॒त्मनः॑। वा॒सा॑सि॒ मम॑ गाव॑श्च।
अ॒न्न॒पा॒ने च॑ सर्व॒दा। ततो॑ मे श्रि॒य॒माव॑ह।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावली ॥

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं न इन्द्रो
बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुक्रुमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो।
त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि। ऋतं
वदिष्यामि। सत्यं वदिष्यामि। तन्मामवतु। तद्वक्तारमवतु। अवतु
माम्। अवतु वक्तारम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥१॥
सत्यं वदिष्यामि पञ्च च॥

[१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः स्वरः। मात्रा बलम्। सामं
सन्तानः। इत्युक्तः शीक्षाध्यायः॥२॥

शीक्षां पञ्च॥

[२]

सह नो यशः। सह नो ब्रह्मवर्चसम्। अथातः संहिताया
उपनिषदं व्याख्यास्यामः। पञ्चस्वधिकरणेषु। अधिलोकमधि-
ज्यौतिषमधिविद्यमधिप्रजमध्यात्मम्। ता महासंहिता
इत्याचक्षते। अथाधिलोकम्। पृथिवी पूर्वरूपम्। द्यौरुत्तर-
रूपम्। आकाशः सन्धिः॥३॥

वायुः सन्धानम्। इत्यधिलोकम्। अथाधिज्यौतिषम्। अग्निः
पूर्वरूपम्। आदित्य उत्तररूपम्। आपः सन्धिः। वैद्युतः सन्धानम्।
इत्यधिज्यौतिषम्। अथाधिविद्यम्। आचार्यः पूर्वरूपम्॥४॥

अन्तेवास्युत्तररूपम्। विद्या सन्धिः। प्रवचनं सन्धानम्।
इत्यधिविद्यम्। अथाधिप्रजम्। माता पूर्वरूपम्। पितोत्तररूपम्।

प्रजा सन्धिः। प्रजननं सन्धानम्। इत्यधिप्रजम्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा महा-
संहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेदाः सन्धीयते
प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण लोकेन॥६॥

सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव। स
मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देवधारणो भूयासम्। शरीरं
मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम्।
ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः। श्रुतं मे गोपाय। आवहन्ती
वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च
सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा। आ
मां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा।
प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। दमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा।
शमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा।
तं त्वां भग प्रविशानि स्वाहा। स मां भग प्रविश स्वाहा।
तस्मिन्सहस्रशाखे। निभंगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथाऽऽपः प्रवता
यन्ति। यथा मासा अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः। धातरायन्तु

सर्वतः स्वाहा॥ प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां पद्यस्व॥९॥

[४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्तिस्त्रो व्याहृतयः। तासामुहस्मै तां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते। भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः। मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूंषि॥११॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति॥१२॥

असौ लोको यजूंषि वेद द्वे च॥ [५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवावलम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ कैशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले।

भूरित्यग्नौ प्रतिंतिष्ठति। भुव इति वायौ॥१३॥

सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्। आप्रोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः। एतत्ततो भवति। आकाशशरीरं ब्रह्म। सत्यात्मप्राणारामं मन आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्। इति प्राचीनयोग्योपास्व॥१४॥

वायावमृतमेकं च॥ [६]

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्य-
श्चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश आत्मा।
इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान उदानः संमानः।
चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्कक्। चर्म मांसं स्नावास्थिं मज्जा। एतदधि
विधायर्षिरवोचत्। पाङ्क्तुं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तुं नैव पाङ्क्तुं
स्पृणोतीति॥१५॥

सर्वमेकं च॥ [७]

ओमिति ब्रह्म। ओमितीदं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति ह स्म
वा अप्योश्रावयेत्याश्रावयन्ति। ओमिति सामानि गायन्ति। ओ-
शोमिति शस्त्राणि शंसन्ति। ओमित्यध्वर्युः प्रतिगुरं प्रतिगृणाति।
ओमिति ब्रह्मा प्रसौति। ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति
ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्रवानीति। ब्रह्मैवोपाप्रोति॥१६॥

ओन्दश॥ [८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च।

तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च
 स्वाध्यायप्रवचने च। अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं
 च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। मानुषं
 च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजनश्च
 स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यमिति
 सत्यवचां राथीतरः। तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः। स्वाध्याय-
 प्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि तपस्तद्धि तपः॥१७॥

प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट्॥_____ [१]

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिवा। ऊर्ध्वपवित्रो
 वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणं सर्वर्चसम्। सुमेधा अमृतोक्षितः।
 इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥

अहं षट्॥_____ [१०]

वेदमनूच्याऽऽचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद।
 धर्मं चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य
 प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
 प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्।
 स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो
 भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि कर्माणि।
 तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं सुचरितानि। तानि

त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः। तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम्। श्रद्धया देयम्। अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। हिंया देयम्। भिया देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः। अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्। तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु चैतदुपास्यम्॥२२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान् प्रमदितव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्त्सप्त च॥

[११]

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुक्रुमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्। तन्मामावीत्। तद्वृत्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वृत्तारम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥२३॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥

[१२]

॥ अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

ब्रह्मविदा^१प्रोति परम्। तदेषाभ्युक्ता। सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म।
यो वेदं निहितं गुहायां परमे व्योमन्। सोऽश्नुते सर्वान्कामान्सह।
ब्रह्मणा विपश्चितेति। तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः।
आकाशाद्वायुः। वायोरग्निः। अग्नेरापः। अद्भ्यः पृथिवी। पृथिव्या
ओषधयः। ओषधीभ्योऽन्नम्। अन्नात्पुरुषः। स वा एष पुरुषोऽन्न-
रसमयः। तस्येदमेव शिरः। अयं दक्षिणः पक्षः। अयमुत्तरः पक्षः।
अयमात्मा^१। इदं पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥१॥

अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते। याः काश्च पृथिवीऽश्रिताः। अथो
अन्नैव जीवन्ति। अथैनदपि यन्त्यन्ततः। अन्नं हि भूतानां
ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते। सर्वं वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति। येऽन्नं
ब्रह्मोपासते। अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते।
अन्नाद्भूतानि जायन्ते। जातान्यन्नेन वर्धन्ते। अद्यतेऽस्ति च
भूतानि। तस्मादन्नं तदुच्यत इति। तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात्।
अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध
एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्राणं एव
शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश
आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥

प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव तु आयुर्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा। अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेदं। तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति। शरीरं पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्धसमश्नुते इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य

पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥५॥

असन्नेव स भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चन गच्छती(३)॥ आहो विद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता(३) उ। सोऽकामयत। बहु स्यां प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। इदं सर्वमसृजत। यदिदं किं च। तत्सृष्ट्वा। तदेवानु प्राविशत्। तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च। निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं चानृतं च सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तत्सत्यमित्याचक्षते। तदप्येष श्लोको भवति॥६॥

असद्वा इदमग्र आसीत्। ततो वै सदजायत। तदात्मानं स्वयमकुरुत। तस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इति। यद्वै तत्सुकृतम्। रसो वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भवति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य।

तदप्येष श्लोको भवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदैति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्नि-
श्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा
भवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो
बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको
मानुषं आनन्दः। ते ये शतं मानुषां आनन्दाः। स एको
मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः। स एको देवगन्धर्वाणां-
मानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः। स एकः पितॄणां
चिरलोकलोकानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं पितॄणां चिरलोकलोकानामानन्दाः। स एक
आजानजानां देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः। स एकः
कर्मदेवानां देवानामानन्दः। ये कर्मणा देवानपियन्ति। श्रोत्रियस्य
चाकामहतस्य।

ते ये शतं कर्मदेवानां देवानामानन्दाः। स एको देवानामानन्दः।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं देवानामानन्दाः। स एक इन्द्रस्याऽऽनन्दः।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतमिन्द्रस्याऽऽनन्दाः। स एको बृहस्पतेरानन्दः।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं बृहस्पतेरानन्दाः। स एकः प्रजापतेरानन्दः।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं प्रजापतेरानन्दाः। स एको ब्रह्मण आनन्दः।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

स यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स यं
एवंवित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं
प्राणमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कामति।
एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतमानन्दमयमात्मानमुप-
सङ्कामति। तदप्येष श्लोको भवति॥८॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति। एत९ ह वाव न तपति। किमह९
साधु नाकरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य एवं विद्वानेते
आत्मानं स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं स्पृणुते। य एवं
वेद। इत्युपनिषत्॥९॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि
नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

भृगुर्वै वारुणिः। वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो
ब्रह्मेति। तस्मा एतत्प्रोवाच। अन्नं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं मनो वाचमिति।
त९ होवाच। यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि
जीवन्ति। यत्प्रयन्त्यभि संविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद्ब्रह्मेति।
स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥१॥

अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात्। अन्नाद्धैव खल्विमानि भूतानि
जायन्ते। अन्नेन जातानि जीवन्ति। अन्नं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति।
तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति।
त९ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स
तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥२॥

प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात्। प्राणाद्धैव खल्विमानि भूतानि
जायन्ते। प्राणेन जातानि जीवन्ति। प्राणं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति।
तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति।
त९ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स
तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥३॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्यैव खल्विमानि भूतानि

जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त॥ हौवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥४॥

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्धैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त॥ हौवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥५॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्धैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या। परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥६॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद्वृतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्। प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥७॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद्वृतम्। आपो वा अन्नम्। ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने

प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठति।
अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।
महान्कीर्त्या॥८॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्वृतम्। पृथिवी वा अन्नम्।
आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे पृथिवी
प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं
वेद प्रतिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया
पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥९॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्वृतम्। तस्माद्यया कया
च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते।
एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै
मध्यतोऽन्नं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै
अन्ततोऽन्नं राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते। य एवं
वेद। क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः। कर्मेति
हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति पायौ। इति मानुषीः
समाज्ञाः। अथ देवीः। तृप्तिरिति वृष्टौ। बलमिति विद्युति। यश
इति पशुषु। ज्योतिरिति नक्षत्रेषु। प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे।
सर्वमित्याकाशे। तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान्भवति। तन्मह
इत्युपासीत। महान्भवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान्भवति।
तन्नम इत्युपासीत। नम्यन्तोऽस्मै कामाः। तद्ब्रह्मेत्युपासीत।

ब्रह्मवान्भवति। तद्ब्रह्मणः परिमर इत्युपासीत। पर्येणं म्रियन्ते
 द्विषन्तः सपुत्राः। परि येऽप्रियां भ्रातृव्याः। स यश्चायं पुरुषे।
 यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्या।
 एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्कम्य।
 एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं विज्ञानमयमात्मानमुप-
 सङ्कम्य। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्कम्य। इमाँल्लोकान्कामात्री
 कामरूप्यनुसञ्चरन्। एतत्साम गायन्नास्ते। हा(३) वु हा(३)
 वु हा(३) वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो(२)-
 ऽहमन्नादो(२)ऽहमन्नादः। अह३ श्लोककृदह३ श्लोककृदह३
 श्लोककृत्। अहमस्मि प्रथमजा ऋता(३) स्य। पूर्वं देवेभ्यो
 अमृतस्य ना(३) भाइ। यो मा ददाति स इदेव मा(३) वाः।
 अहमन्नमन्नमदन्तमा(३) नि। अहं विश्वं भुवंनमभ्यभवाम्। सुवर्न
 ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१०॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि
 नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत् ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ अम्भस्य पारे ॥

अम्भस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महींयान्।
शुक्रेण ज्योतींषि समनुप्रविष्टः प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः॥
यस्मिन्निदं सं च विचैति सर्वं यस्मिन्देवा अधि विश्वे
निषेदुः। तदेव भूतं तदु भव्यमा इदं तदक्षरे परमे व्योमन्॥
येनाऽऽवृतं खं च दिवं महीं च येनाऽऽदित्यस्तपति तेजसा
भ्राजसा च। यमन्तः समुद्रे कवयो वयन्ति यदक्षरे परमे
प्रजाः॥ यतः प्रसूता जगतः प्रसूती तोयेन जीवान् व्यसंसर्ज
भूम्याम्। यदोषधीभिः पुरुषान्पशूँश्च विवेश भूतानि चराचराणि॥
अतः परं नान्यदणीयसं हि परात्परं यन्महतो महान्तम्।
यदेकमव्यक्तमनन्तरूपं विश्वं पुराणं तमसः परंस्तात्॥१॥

तदेव तदु सत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम्।
इष्टापूर्तं बहुधा जातं जायमानं विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः॥
तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तदु चन्द्रमाः। तदेव शुक्रममृतं तद्ब्रह्म
तदापः स प्रजापतिः॥ सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि।

कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाहोरात्राश्च सर्वशः॥ अर्धमासा मासा ऋतवः
संवत्सरश्च कल्पन्ताम्। स आपः प्रदुघे उभे इमे अन्तरिक्षमथो
सुवः॥ नैनमूर्ध्वं न तिर्यश्चं न मध्ये परिजग्रभत्। न तस्येशे कश्चन
तस्य नाम महद्यशः॥२॥

न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्।
हृदा मनीषा मनसाऽभिकृप्तो य एनं विदुरमृतास्ते भवन्ति॥
अद्भ्यः सम्भूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ॥ एष हि देवः प्रदिशोऽनु
सर्वाः पूर्वो हि जातः स उ गर्भे अन्तः। स विजायमानः स
जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखोऽस्तिष्ठति विश्वतोमुखः॥ विश्वतश्चक्षुरुत
विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सं
पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः॥ वेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि
विद्वान् यत्र विश्वं भवत्येकनीलम्। यस्मिन्निदं सं च विचैकं
स ओतः प्रोतश्च विभुः प्रजासु। प्र तद्वोचे अमृतं नु विद्वान्गन्धर्वो
नाम् निहितं गुहासु॥३॥

त्रीणि पदा निहिता गुहासु यस्तद्वेदं सवितुः पिताऽसत्।
स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा।
यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्त। परि
द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः परि लोकान् परि दिशः परि सुवः।
ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य तदपश्यत्तदभवत् प्रजासु। परीत्य
लोकान्परीत्य भूतानि परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः

प्रथम॒जा ऋ॒तस्याऽऽ॒त्मनाऽऽ॒त्मान॑म॒भिसम्ब॑भूव। सद॑स॒स्पति॑मद्भु॒तं
प्रि॒यमिन्द्र॑स्य॒ काम्य॑म्। सनि॑ मे॒धाम॑यासिषम्। उद्दी॑प्यस्व
जात॑वेदोऽप॒घ्नन्नि॑र्ऋतिं॒ मम॑॥४॥

प॒शूँश्च॑ म॒ह्यमाव॑ह॒ जीव॑नं च॒ दिशो॑ दिश। मा नो॑
हि॒सी॒ज्जात॑वेदो॒ गाम॑श्च॒ पुरु॑षं जग॑त्। अ॒बिभ्र॑द॒ग्न आ॑ग॒हि श्रि॒या
मा॒ परि॑पातय।

॥ गायत्रीमन्त्राः ॥

पुरु॑षस्य वि॒द्म सह॑स्राक्षस्य॑ महा॒देव॑स्य॑ धीमहि। तन्नो॑ रु॒द्रः
प्रचो॑दया॒त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ महा॒देवाय॑ धीमहि। तन्नो॑ रु॒द्रः
प्रचो॑दया॒त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ व॒क्रतु॑ण्डाय॑ धीमहि। तन्नो॑ दन्तिः
प्रचो॑दया॒त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ च॒क्रतु॑ण्डाय॑ धीमहि॥५॥

तन्नो॑ नन्दिः प्रचो॑दया॒त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ महा॒सेनाय॑ धीमहि।
तन्नः॑ षण्मुखः प्रचो॑दया॒त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ सुव॑र्णप॒क्षाय॑ धीमहि।
तन्नो॑ गरुडः प्रचो॑दया॒त्। वेदा॑त्म॒नाय॑ वि॒द्महे॑ हिर॑ण्यग॒र्भाय॑ धीमहि।
तन्नो॑ ब्रह्म॑ प्रचो॑दया॒त्। ना॒रा॒य॒णाय॑ वि॒द्महे॑ वा॒सुदे॑वाय॑ धीमहि। तन्नो॑
विष्णुः प्रचो॑दया॒त्। व॒ज्र॒न॒खाय॑ वि॒द्महे॑ ती॒क्ष्णद॑ष्ट्राय॑ धीमहि॥६॥

तन्नो॑ नार॒सि॒ंहः प्रचो॑दया॒त्। भा॒स्क॒राय॑ वि॒द्महे॑ मह॑द्युति॒क॒राय॑
धीमहि। तन्नो॑ आ॒दि॒त्यः प्रचो॑दया॒त्। वै॒श्वान॑राय॑ वि॒द्महे॑ ला॒ली॒लाय॑
धीमहि। तन्नो॑ अ॒ग्निः प्रचो॑दया॒त्। का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ क॒न्यकु॑मारि॑
धीमहि। तन्नो॑ दु॒र्गिः प्रचो॑दया॒त्।

॥ दूर्वासूक्तम् ॥

स॒हस्र॒पर॑मा दे॒वी श॒तमू॑ला श॒ताङ्कु॑रा। सर्व॑ं हर॒तु मे पा॒पं दूर्वा॑
दुःस्वप्न॑नाश॒नी। काण्डा॑त्काण्डात् प्र॒रोह॑न्ती॒ परुषः॑ परुषः॒ परि॑ ॥ ७ ॥

ए॒वानो॑ दूर्वे॒ प्रत॑नु स॒हस्रे॑ण श॒तेन॑ च। या श॒तेन॑ प्रत॒नोषि॑
स॒हस्रे॑ण वि॒रोह॑सि। तस्या॑स्ते दे॒वीष्टके॑ वि॒धेम॑ ह॒विषा॑ व॒यम्।
अश्व॑क्रान्ते र॒थक्रान्ते॑ वि॒ष्णुक्रान्ते॑ व॒सुन्ध॑रा। शिरसा॑ धारयिष्यामि
रक्ष॑स्व मा॑ पदे॒ पदे॑।

॥ मृत्तिकासूक्तम् ॥

भूमि॑र्धेनु॒र्धर॑णी लो॒कधा॑रिणी। उ॒द्धृता॑ऽसि व॒राहे॑ण कृष्णेन
श॒तबा॑हुना। मृ॒त्तिके॑ ह॒न मे पा॒पं य॒न्मया॑ दुष्कृतं कृतम्। मृ॒त्तिके॑
ब्रह्म॑दत्ताऽसि का॒श्यपे॑नाभि॒मन्त्रि॑ता। मृ॒त्तिके॑ देहि॒ मे पुष्टिं॑ त्वयि
सर्वं॑ प्र॒तिष्ठि॑तम् ॥ ८ ॥

मृ॒त्तिके॑ प्र॒तिष्ठि॑ते स॒र्वं त॒न्मे निर्णु॑द मृ॒त्तिके॑। तया॑ ह॒तेन॑ पापेन
ग॒च्छामि॑ प॒रमा॑ गतिम्।

॥ शत्रुजयमन्त्राः ॥

यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे॒ ततो॑ नो॒ अभयं॑ कृधि। मघ॑वन्धु॒ग्धि तव॑
तन्न॑ ऊ॒तये॑ वि॒द्विषो॑ वि॒मृधो॑ जहि। स्व॒स्तिदा॑ वि॒शस्पति॑र्वृ॒त्रहा॑
वि॒मृधो॑ व॒शी। वृषे॑न्द्रः पुर ए॒तु नः॑ स्व॒स्तिदा॑ अ॒भयङ्क॑रः। स्व॒स्ति
न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः। स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑

अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा
धुनिः शिमीवाञ्छरुमा९ ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसावनानि
नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानिदेभुः॥९॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः।
सबुधिया उपमा अस्य विष्टाः सतश्च योनिमसतश्च विवः।
स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनी। यच्छानः शर्म सप्रथाः।
गन्धद्वारां दुराधरूपां नित्यपुष्टां करीषिणीम्। ईश्वरी९ सर्वभूतानां
तामिहोपह्वये श्रियम्। श्रीर्मे भजतु। अलक्ष्मीर्मे नश्यतु। विष्णुमुखा
वै देवाश्छन्दोभिरिमाँल्लोकाननपजय्यमभ्यजयन्। महा९ इन्द्रो
वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु॥१०॥

स्वस्ति नो मघवा करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि।
सोमानः९ स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते। कक्षीवन्तं य औशिजम्।
शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्सीदतु योऽस्मान् द्वेष्टि। चरणं
पवित्रं विततं पुराणं येन पूतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन
पूता अति पाप्मानमरातिं तरेम। सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः
सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्। जहि शत्रूँ९ रप मृधो नुदस्वाथाभयं
कृणुहि विश्वतो नः। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै
भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयो भुवस्ता
न ऊर्जे दधातन॥११॥

म॒हेर॑णाय॒ चक्ष॑से। यो वः शि॒वत॑मो॒ रस॒स्तस्य॑ भाजयते॒ह नः॑।
उ॒श॒तीरि॑व मा॒तरः॑। तस्मा॒ अरं॑ गमाम वो॒ यस्य॒ क्षया॑य॒ जिन्व॑था।
आपो॑ ज॒नय॑था च नः।

॥ अघमर्षणसूक्तम् ॥

हिर॑ण्यशृङ्गं वरु॑णं प्रप॑द्ये ती॒र्थं मे॑ देहि॒ याचि॑तः। य॒न्मया॑
भु॒क्तम॒साधू॑नां पा॒पेभ्य॑श्च प्र॒तिग्र॑हः। यन्मे॒ मन॑सा वा॒चा क॑र्म॒णा वा
दुष्कृ॑तं कृतम्। तन्न इन्द्रो॒ वरु॑णो बृ॒हस्प॑तिः सवि॒ता च॑ पुनन्तु पुनः
पुनः॑। नमो॒ऽग्नये॑ऽप्सुमते॒ नम॒ इन्द्रा॑य॒ नमो॒ वरु॑णाय॒ नमो॒ वारु॑ण्यै
नमो॒ऽद्भ्यः॑ ॥ १२ ॥

यद॒पां क्रू॑रं यद॒मेध्यं॑ यद॒शान्तं॑ तद॒पग॑च्छतात्। अ॒त्या॒शना॑द॒ती-
पा॒नाद्य॑च्च उ॒ग्रात् प्र॑तिग्रहा॑त्। तन्नो॒ वरु॑णो रा॒जा पा॑णिना॒
ह्यव॑मर्शतु। सो॒ऽहम॑पापो वि॒रजो॑ निर्मु॒क्तो मु॑क्तकि॒ल्बिषः॑।
नाक॑स्य पृ॒ष्ठमारु॑ह्य गच्छे॒द्ब्रह्म॑सलो॒कता॑म्। यश्चा॒प्सु वरु॑णः स
पुना॑त्व॒घम॑र्षणः। इ॒मं मे॑ गङ्गे यमु॒ने सर॑स्वति॒ शुतु॑द्रि॒ स्तोम॑ः
सच॑ता॒ परु॑ष्ण्या। अ॒सि॒क्रिया॑ म॒रुद्वृ॑धे वि॒तस्त॑याऽऽर्जी॒कीये॑
शृ॒णु॒ह्या सु॑षोम॒या। ऋ॒तं च॑ स॒त्यं चा॒भी॒द्धात्त॑प॒सोऽध्य॑जायत। ततो॒
रात्रि॑रजायत॒ ततः॑ समु॒द्रो अ॑र्णवः ॥ १३ ॥

समु॒द्राद॑र्ण॒वादि॑र्धे संव॒त्सरो॑ अ॒जाय॑त। अ॒होरा॒त्राणि॑
वि॒दध॑द्वि॒श्वस्य॑ मि॒षतो॑ व॒शी। सूर्या॒चन्द्र॑मसौ धा॒ता य॑थापूर्वम॒कल्प॑-

यत्। दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो सुवः। यत्पृथिव्यां रजः
स्वमान्तरिक्षे विरोदसी। इमांस्तदापो वरुणः पुनात्वधमर्षणः।
पुनन्तु वसवः पुनातु वरुणः पुनात्वधमर्षणः। एष भूतस्य मध्ये
भुवनस्य गोप्ता। एष पुण्यकृतां लोकानेष मृत्योर्हिरण्मयम्।
द्यावापृथिव्योर्हिरण्मयं सः श्रितं सुवः॥१४॥

स नः सुवः सः शिंशाधि। आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि।
ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि। योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि। अहमस्मि
ब्रह्माहमस्मि। अहमेवाहं मां जुहोमि स्वाहा। अकार्यकार्यवकीर्णी
स्तेनो भ्रूणहा गुरुतल्पगः। वरुणोऽपामधमर्षणस्तस्मात्पापात्
प्रमुच्यते। रजो भूमिस्त्वमां रोदयस्व प्रवदन्ति धीराः।
आक्रान्त्समुद्रः प्रथमे विधर्मं जनयन्त्रजा भुवनस्य राजा। वृषां
पवित्रे अधि सानो अव्यै बृहत्सोमो वावृधे सुवान इन्दुः॥१५॥

[१]

॥ दुर्गासूक्तम् ॥

जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निजहाति वेदः। स नः
पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः। तामग्निवर्णां
तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम्। दुर्गा देवीं
शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः। अग्ने त्वं पारया नव्यो
अस्मान्स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा। पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी

भवां तो॒काय॒ तन॑याय॒ शं योः। विश्वा॑नि नो दु॒र्गहा॑ जातवेदः सिन्धु॑
न ना॒वा दु॑रि॒ताति॑ पर्षि। अ॒ग्ने अ॒त्रिव॑न्मन॑सा गृ॒णानो॑ऽस्माकं
बो॒ध्यवि॒ता त॒नूना॑म्। पृ॒तना॑जित॒ः सह॑मानम॒ग्निमु॒ग्रं हु॑वेम
पर॒मात्स॒धस्था॑त्। स नः॑ पर्ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॒ क्षाम॑द्दे॒वो अति॑
दुरि॒ताऽत्य॑ग्निः। प्र॒तोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॒ होता॒ नव्य॑श्च
स॒त्सि। स्वा॒श्चा॒ग्ने त॒नुव॑ पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्य॑ च॒ सौभ॑ग॒माय॑जस्व।
गोभि॑र्जु॒ष्टम॒युजो॒ निषि॑क्तं तवे॒न्द्र वि॒ष्णोर॒नुस॑श्चरेम। नाक॑स्य
पृ॒ष्ठम॒भि सं॒वसानो॒ वैष्ण॑वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥१६॥

[२]

॥ व्याहृतिहोमन्त्राः ॥

भूर॑न्नम॒ग्नये॑ पृथि॒व्यै स्वा॒हा भुवो॑ऽन्नं वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॒
सुव॑र॒न्नमा॒दित्या॑य दि॒वे स्वा॒हा भूर्भुवः॑ सुव॒रन्नं॑ च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः
स्वा॒हा नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒रन्नमो॑म्॥१७॥

[३]

भूर॑ग्नये॑ पृथि॒व्यै स्वा॒हा भुवो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॒
सुव॑रा॒दित्या॑य दि॒वे स्वा॒हा भूर्भुवः॑ सुव॑श्च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः स्वा॒हा
नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒रग्न॑ ओम्॥१८॥

[४]

भूर॑ग्नये॑ च पृथि॒व्यै च॑ मह॒ते च॒ स्वा॒हा भुवो॑ वा॒यवे॑ चान्तरि॑क्षाय

च मह॒ते च॒ स्वाहा॒ सुव॑रादि॒त्याय॑ च दि॒वे च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ भूर्भुवः॑
 सुव॑श्च॒न्द्रम॑से च॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च दि॒ग्भ्यश्च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑
 स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑र्मह॒रोम्॥१९॥

[५]

॥ ज्ञानप्राप्त्यर्थहोममन्त्राः ॥

पाहि नो अ॒ग्न ए॒न॑से स्वा॒हा। पाहि नो वि॒श्ववे॑द॒से स्वा॒हा।
 यज्ञं पाहि वि॒भावं॑सो स्वा॒हा। सर्वं पाहि शत॑क्र॒तो स्वा॒हा॥२०॥

[६]

पाहि नो॑ अ॒ग्न ए॒क॑या। पा॒ह्युत॑ द्विती॒यया॑। पा॒ह्यूर्जं॑ तृती॒यया॑।
 पा॒हि गी॒र्भिश्च॑ त॒सृभि॑र्व॒सो स्वा॒हा॥२१॥

[७]

॥ वेदविस्मरणाय जपमन्त्राः ॥

यश्छ॒न्द॑सामृष॒भो वि॒श्वरू॑पश्छ॒न्दो॑भ्यश्छ॒न्दा॑ऽस्यावि॒वेश॑।
 सता॑ः शि॒क्यः पु॒रोवा॑चो॒पनि॑षदिन्द्रो॑ ज्येष्ठ इ॒न्द्रिया॑य ऋषि॑भ्यो
 नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑श्छ॒न्द ओम्॥२२॥

[८]

नमो॑ ब्रह्म॑णे धा॒रणं मे अ॒स्त्वनि॑राकरणं धा॒रयि॑ता भूयासं
 कर्ण॑योः श्रुतं मा च्यो॑ढुं ममा॒मुष्य॑ ओम्॥२३॥

[९]

॥ तपः प्रशंसा ॥

ऋतं तपः सत्यं तपः श्रुतं तपः शान्तं तपो दमस्तपः शमस्तपो
दानं तपो यज्ञं तपो भूर्भुवः सुवर्ब्रह्मैतदुपास्यैतत्तपः ॥ २४ ॥

[१०]

॥ विहिताचरणप्रशंसा निषिद्धाचरणनिन्दा च ॥

यथा वृक्षस्य सम्पुष्पितस्य दूराद्गन्धो वात्येवं पुण्यस्य कर्मणो
दूराद्गन्धो वाति यथाऽसिधारां कर्तेऽविहितामवक्रामे यद्युवे युवे ह वा
विह्वयिष्यामि कर्तं पतिष्यामीत्येवमनृतादात्मानं जुगुप्सेत् ॥ २५ ॥

[११]

॥ दहरविद्या ॥

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः।
तमक्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादांन्महिमानमीशम्। सप्त
प्राणाः प्रभवन्ति तस्मात्सप्तार्चिषः समिधः सप्त जिह्वाः। सप्त
इमे लोका येषु चरन्ति प्राणा गुहाशयां निहिताः सप्त संस्र।
अतः समुद्रा गिरयश्च सर्वेऽस्मात्स्यन्दन्ते सिन्धवः सर्वरूपाः।
अतश्च विश्वा ओषधयो रसाच्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा। ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वर्धितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्। अजामेकां
लोहितशुक्लकृष्णां बर्हीं प्रजां जनयन्तीं सरूपाम्। अजो ह्येको

जुषमाणोऽनुशेते जहाँत्येनां भुक्तभोगामजोऽन्यः॥ २६॥

हृ॒ःसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
 नृषद्वरसदृतसद्धौमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्।
 घृतं मिमिक्षिरे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतमुवस्य धाम।
 अनुष्वधमावह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम्।
 समुद्रादूर्मिर्मधुमा॑ उदारदुपा॑शुना सममृतत्वमानद। घृतस्य
 नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः। वयं नाम
 प्रब्रवामा घृतेनास्मिन् युजे धारयामा नमोभिः। उप ब्रह्मा
 शृणवच्छस्यमानं चतुः शृङ्गोऽवमीद्वोर एतत्। चत्वारि शृङ्गा त्रयो
 अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्त हस्तांसो अस्य। त्रिधा बद्धो वृषभो
 रौरवीति महो देवो मर्त्या॑ आविवेश॥ २७॥

त्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासो घृतमन्वविन्दन्।
 इन्द्र एक॑ सूर्य एकं जजान वेनादेक॑ स्वधया निष्टतक्षुः।
 यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधियो रुद्रो महर्षिः। हिरण्यगर्भं
 पश्यत जायमान॑ स नो देवः शुभया स्मृत्या संयुनक्तु।
 यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायोऽस्ति
 कश्चित्। वृक्ष इव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण
 सर्वम्। न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः।
 परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ति।
 वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः सन्न्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः।

ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे। दहं
विपापं परमैश्वरभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसंस्थम्। तत्रापि दहं
गगनं विशोकस्तस्मिन् यदन्तस्तदुपासितव्यम्। यो वेदादौ स्वरः
प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स
महेश्वरः॥ २८॥

[१२]

॥ नारायणसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम्। विश्वं नारायणं
देवमक्षरं परमं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणं हरिम्।
विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति। पतिं विश्वस्याऽऽत्मेश्वरं
शाश्वतं शिवमच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्।
नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं
नारायणः परः। नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः। यच्च
किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥ अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य
नारायणः स्थितः॥ २९॥

अनन्तमव्ययं कविं समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्। पद्मकोश
प्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखम्। अधो निष्ठ्या वितस्त्यान्ते
नाभ्यामुपरि तिष्ठति। ज्वालमालाकुलं भाती विश्वस्याऽऽयतनं
महत्। सन्ततं शिलाभिस्तुलम्बत्याकोशसन्निभम्। तस्यान्तै

सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महान-
ग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः। सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजुरः कृविः।
तिर्यगूर्ध्वमधः शायी रश्मयस्तस्य सन्तता। सन्तापयति स्वं देहमा-
पादतलमस्तकः। तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः।
नीलतोयदमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा। नीवारशूकवत्तन्वी पीता
भास्वत्यणूपमा। तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः। स
ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट्॥३०॥
नारायणः स्थितो व्यवस्थितश्चत्वारि च॥

[१३]

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम् ॥

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपति तत्र ता ऋचस्तदृचा
मण्डलं स ऋचां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते
तानि सामानि स साम्नां मण्डलं स साम्नां लोकोऽथ य एष
एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि पुरुषस्तानि यजूंषि स यजुषा मण्डलं
स यजुषां लोकः सैषा त्रय्येवं विद्या तपति य एषोऽन्तरादित्ये
हिरण्मयः पुरुषः॥३१॥

[१४]

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम् ॥

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुः श्रोत्रमात्मा मनो
मन्युर्मनुर्मृत्युः सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः

कः किं कं तत्सत्यमन्नमृता जीवो विश्वः कतमः स्वयम्भु
ब्रह्मैतदमृत एष पुरुष एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यं
सलोकतामाप्नोत्येतासामेव देवतानां सायुज्यं सार्ष्टितां
समानलोकतामाप्नोति य एवं वेदैत्युपनिषत्॥३२॥

[१५]

॥ शिवोपासनमन्त्राः ॥

निधनपतये नमः। निधनपतान्तिकाय नमः। ऊर्ध्वाय नमः।
ऊर्ध्वलिङ्गाय नमः। हिरण्याय नमः। हिरण्यलिङ्गाय नमः। सुवर्णाय
नमः। सुवर्णलिङ्गाय नमः। दिव्याय नमः। दिव्यलिङ्गाय नमः।
भवाय नमः। भवलिङ्गाय नमः। शर्वाय नमः। शर्वलिङ्गाय नमः।
शिवाय नमः। शिवलिङ्गाय नमः। ज्वलाय नमः। ज्वललिङ्गाय
नमः। आत्माय नमः। आत्मलिङ्गाय नमः। परमाय नमः।
परमलिङ्गाय नमः। एतत्सोमस्य सूर्यस्य सर्वलिङ्गं स्थापयति
पाणिमन्त्रं पवित्रम्॥३३॥

[१६]

॥ पश्चिमवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः। भवे भवे
नाति भवे भवस्व माम्। भवोद्भवाय नमः॥३४॥

[१७]

॥ उत्तरवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

वा॒म॒दे॒वाय॒ नमो॑ ज्ये॒ष्ठाय॒ नमः॑ श्रे॒ष्ठाय॒ नमो॑ रु॒द्राय॒ नमः॑
का॒लाय॒ नमः॑ क॒ल॒वि॒कर॒णाय॒ नमो॑ ब॒ल॒वि॒कर॒णाय॒ नमो॑ ब॒लाय॒ नमो॑
ब॒ल॒प्र॒मथ॑नाय॒ नमः॑ स॒र्वभू॑तदमनाय॒ नमो॑ म॒नो॒न्म॑नाय॒ नमः॑ ॥ ३५ ॥

[१८]

॥ दक्षिणवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

अ॒घो॒रे॒भ्योऽथ॒ घो॒रे॒भ्यो॒ घो॒र॒घो॒र॒तरे॑भ्यः । स॒र्वे॒भ्यः स॒र्व॒श॒र्वे॒भ्यो॒
नम॑स्ते अस्तु रु॒द्ररू॑पेभ्यः ॥ ३६ ॥

[१९]

॥ प्राग्वक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

तत्पु॒रु॒षाय॒ वि॒द्महे॑ म॒हादे॒वाय॑ धी॒महि॑ । तन्नो॑ रु॒द्रः
प्रचो॒दया॑त् ॥ ३७ ॥

[२०]

॥ ऊर्ध्ववक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

ई॒शानः॑ स॒र्ववि॑द्यानामीश्वरः स॒र्वभू॑ता॒नां ब्र॒ह्माधि॑पतिर्ब्रह्म॒णो-
ऽधि॑पतिर्ब्रह्मा॑ शि॒वो मे॑ अस्तु सदाशि॒वोम् ॥ ३८ ॥

[२१]

॥ नमस्कारमन्त्राः ॥

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतये-
ऽम्बिकापतये उमापतये पशुपतये नमो नमः॥३९॥

[२२]

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं
विश्वरूपाय वै नमो नमः॥४०॥

[२३]

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु। पुरुषो वै रुद्रः सन्महो
नमो नमः। विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत्।
सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४१॥

[२४]

कद्रुद्राय प्रचेतसे मीढुष्टमाय तव्यंसे। वो चेम् शन्तंमं हृदे।
सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४२॥

[२५]

॥ अग्निहोत्रहवण्याः उपयुक्तस्य वृक्षविशेषस्याभिधानम् ॥

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रत्येवास्याहुतय-
स्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै॥४३॥

[२६]

कृणुष्व पाज् इति पञ्च॥४४॥

[२७]

॥ भूदेवताकमन्त्रः ॥

अदितिर्दे॒वा गन्ध॒र्वा म॑नु॒ष्याः पि॒तरोऽसु॑रा॒स्तेषां॑ सर्व॒भूतानां॑
मा॒ता मे॒दिनी॑ म॒हता म॒ही सा॑वि॒त्री गा॑य॒त्री जग॑त्यु॒र्वी पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला
वि॒श्वा भू॑ता क॑त॒मा का या सा स॒त्येत्य॑मृ॒तेति॑ वसि॒ष्ठः॥४५॥

[२८]

॥ सर्वदेवता आपः ॥

आपो॒ वा इ॒दं सर्वं॑ वि॒श्वा भू॑तान्यापः प्रा॒णा वा
आपः प॒शव॑ आपोऽन्न॒मापोऽमृ॑त॒मापः स॒म्राडा॑पो वि॒राडा॑पः
स्व॒राडा॑पश्छन्दा॒ऽस्यापो॒ ज्योती॑ऽ॒ष्यापो॒ यजू॑ऽ॒ष्यापः स॒त्यमा॑पः
सर्वा॑ दे॒वता॒ आपो॒ भूर्भुवः॑ सुव॒राप् ओम्॥४६॥

[२९]

॥ सन्ध्यावन्दनमन्त्राः ॥

आपः पुनन्तु पृथि॒वीं पृथि॒वी पू॒ता पु॑नातु॒ माम्। पुनन्तु॒
ब्रह्म॑ण॒स्पति॑र्ब्रह्म॒पूता पु॑नातु॒ माम्। यदुच्छि॑ष्टम॒भोज्यं॑ यद्वा दुश्च॑रितं
मम॑। सर्वं पुनन्तु॒ मामापो॑ऽस॒तां च॑ प्रति॒ग्रह॑ः स्वाहा॑॥४७॥

[३०]

अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो
रक्षन्ताम्। यदह्मा पापमकारिषम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्।
पञ्चामुदरेण शिञ्जा। अहस्तदवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि।
इदमहं माममृतयोनौ। सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥४८॥

[३१]

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो
रक्षन्ताम्। यद्रात्रिया पापमकारिषम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्।
पञ्चामुदरेण शिञ्जा। रात्रिस्तदवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि।
इदमहं माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥४९॥

[३२]

॥ प्रणवस्य ऋष्यादिविवरणम् ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म। अग्निर्देवता ब्रह्म इत्यार्षम्। गायत्रं
छन्दं परमात्मं सरूपम्। सायुज्यं विनियोगम्॥५०॥

[३३]

॥ गायत्र्यावाहनमन्त्राः ॥

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्रीं छन्दसां
मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे। यदह्मात्कुरुते पापं तदह्मात्प्रतिमुच्यते।
यद्रात्रियात्कुरुते पापं तद्रात्रियात्प्रतिमुच्यते। सर्वं वर्णे महादेवि
सन्ध्याविद्ये सरस्वति॥५१॥

[३४]

ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां
 धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरो
 गायत्रीमावाहयामि सावित्रीमावाहयामि सरस्वतीमावाहयामि
 छन्दऋषीनावाहयामि श्रियमावाहयामि गायत्रिया गायत्रीच्छन्दो
 विश्वामित्र ऋषिः सविता देवताऽग्निर्मुखं ब्रह्मा शिरो विष्णुर्हृदयं
 रुद्रः शिखा पृथिवी योनिः प्राणापानव्यानोदानसमाना सप्राणा
 श्वेतवर्णा साङ्ख्यायनसगोत्रा गायत्री चतुर्विंशत्यक्षरा त्रिपदा
 षट्क्षिः पञ्चशीर्षोपनयने विनियोग ओं भूः। ओं भुवः। ओं
 सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओं सत्यम्। ओं
 तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्।
 ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥५२॥

[३५]

॥ गायत्री उपस्थानमन्त्राः ॥

उत्तमै शिखरे जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि। ब्राह्मणैभ्योऽभ्यनुज्ञाता
 गच्छ देवि यथासुखम्। स्तुतो मया वरदा वैदमाता प्रचोदयन्ती
 पवनं द्विजाता। आयुः पृथिव्यां द्रविणं ब्रह्मवर्चसं मह्यं दत्त्वा प्रजातुं
 ब्रह्मलोकम्॥५३॥

[३६]

॥ आदित्यदेवतामन्त्रः ॥

घृणिः सूर्य आदित्यो न प्रभा वात्यक्षरम्। मधु क्षरन्ति तद्रसम्।
सत्यं वै तद्रसमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥५४॥

[३७]

॥ त्रिसुपर्णमन्त्रः ॥

ब्रह्ममेतु माम्। मधुमेतु माम्। ब्रह्ममेव मधुमेतु माम्। यास्तै
सोम प्रजावत्सोभि सो अहम्। दुःस्वप्रहन्दुरुष्पह। यास्तै सोम
प्राणांस्तां जुहोमि। त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। ब्रह्महत्यां
वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५५॥

[३८]

ब्रह्म मेधया। मधु मेधया। ब्रह्ममेव मधु मेधया। अद्या नो
देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परा दुःष्वप्रियं सुव।
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परा सुव। यद्भद्रं तन्म आ सुव।
मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः।
मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता।
मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमां अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु
नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। भ्रूणहत्यां वा
एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।

आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५६॥

[३९]

ब्रह्मं मेधवां। मधुं मेधवां। ब्रह्ममेव मधुं मेधवां। ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वर्धितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्यैति रेभन्।
हुंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्धोमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्।
ऋचे त्वा रुचे त्वा समिध्वन्वन्ति सरितो न धेनाः। अन्तरहृदा
मनसा पूयमानाः। घृतस्य धारां अभिचाकशीमि। हिरण्ययो
वेतसो मध्यं आसाम्। तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते
मधुदेवताभ्यः। तस्यासते हरयः सप्ततीरे स्वधां दुहाना अमृतस्य
धाराम्। य इदं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। वीरहृत्यां
वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५७॥

[४०]

॥ मेधासूक्तम् ॥

मेधा देवी जुषमाणा न आगाद्विश्वाची भद्रा सुमनस्यमाना।
त्वया जुष्टा जुषमाणा दुरुक्ता नृहद्वदेम विदथे सुवीराः॥ त्वया जुष्टं
ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्माऽऽगतश्रीरुत त्वया। त्वया जुष्टंश्चित्रं

विन्दते वसु सा नो जुषस्व द्रविणो न मेधे॥५८॥

[४१]

मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ द॒दातु॑ मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती। मे॒धां मे॑
अ॒श्विना॑वु॒भावाध॑त्तां पु॒ष्कर॑स्रजा। अ॒प्स॒रासु॑ च॒ या मे॒धा ग॑न्ध॒र्वेषु॑
च॒ यन्मनः॑। दै॒वी॑ मे॒धा सर॑स्वती सा मा॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्जुषता॒ऽ
स्वाहा॑॥५९॥

[४२]

आ मा॑ मे॒धा सु॒रभिर्वि॑श्वरूपा॒ हिर॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती
जग॑म्या। ऊ॒र्ज॑स्वती॒ पय॑सा॒ पिन्व॑माना॒ सा मा॑ मे॒धा सु॒प्रती॑का
जुष॑न्ताम्॥६०॥

[४३]

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॑ग्निस्तेजो॑ द॒धातु॑ मयि॑ मे॒धां मयि॑
प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु॒ मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सू॒र्यो
भ्राजो॑ द॒धातु॑॥६१॥

[४४]

॥ मृत्युनिवारणमन्त्राः ॥

अपै॑तु म॒ृत्युर॒मृतं॑ न॒ आग॑न्वैवस्व॒तो नो॒ अभ॑यं कृणोतु। प॒र्णं
वन॑स्पते॑रिवा॒भिनः॑ शी॒यता॑ र॒यिः स च॑ तान्नः॒ शची॑पतिः॥६२॥

[४५]

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात्।
चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान्॥६३॥

[४६]

वातं प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः।
स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसो ज्योग्जीवा जरामशीमहि॥६४॥

[४७]

अमुत्र भूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः।
प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्माद्देवानामग्रे भिषजा शचीभिः॥६५॥

[४८]

हरिं हरन्तमनुयन्ति देवा विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्। ब्रह्म
सरूपमनुमेदमागादयनं मा विवंधीर्विक्रमस्व॥६६॥

[४९]

शल्लकैरग्निमिन्धान उभौ लोकौ संनेमहम्। उभयोर्लोकयोर्-
ऋध्वाऽति मृत्युं तराम्यहम्॥६७॥

[५०]

मा छिदो मृत्यो मा वंधीर्मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः।
प्रजां मा मे रीरिष आयुरुग्र नृचक्षंसं त्वा हविषा विधेम॥६८॥

[५१]

मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न

उक्षि॑तम्। मा नो॑ऽवधीः पि॒तरं॑ मोत मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवो॑ रुद्र
रीरिषः॥६९॥

[५२]

मा न॑स्तो॒के तन॑ये मा न॒ आयु॑षि मा नो॒ गोषु॑ मा नो॒ अश्वे॑षु
रीरिषः। वी॒रा॒न्मा नो॑ रुद्र भा॒मि॒तोऽव॑धीर्ह॒विष्म॑न्तो नम॑सा विधेम
ते॥७०॥

[५३]

॥ प्रजापतिप्रार्थनामन्त्रः ॥

प्रजा॑पते न त्वदे॒तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ता ब॑भूव।
यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यं स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्॥७१॥

[५४]

॥ इन्द्रप्रार्थनामन्त्रः ॥

स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्पति॑र्वृ॒त्रहा वि॒मृधो॑ व॒शी। वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः
स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः॥७२॥

[५५]

॥ मृत्युञ्जयमन्त्रः ॥

त्र्य॑म्बकं यजामहे सु॒गन्धिं॑ पु॒ष्टि॒वर्ध॑नम्। उ॒र्वारु॑कमि॒व
बन्ध॑नान्मृत्योर्मु॒क्षीय॑ माऽमृ॒तात्॥७३॥

[५६]

ये ते स॒हस्र॑म॒युतं॑ पाशा॒ मृत्यो॑ म॒र्त्याय॑ हन्त॒वे। तान् य॒ज्ञस्य॑
मा॒यया॑ सर्वा॒नव॑ य॒जामहे॑॥७४॥

[५७]

मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑॥७५॥

[५८]

॥ पापनिवारक-मन्त्राः ॥

दे॒वकृ॑त॒स्यै॒नसो॑ ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। म॒नुष्य॑कृ॒तस्यै॒नसो॑-
ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। पि॒तृकृ॑त॒स्यै॒नसो॑ ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑।
आ॒त्मकृ॑त॒स्यै॒नसो॑ ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। अ॒न्यकृ॑त॒स्यै॒नसो॑-
ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। अ॒स्मत्कृ॑त॒स्यै॒नसो॑ ऽव॒यज॑न॒मसि॑
स्वाहा॑। यद्वि॒वा च॒ नक्तं॑ चै॒नश्च॑कृ॒म तस्या॑व॒यज॑न॒मसि॑
स्वाहा॑। यथ्स्व॒पन्तं॑श्च॒ जाग्र॑त॒श्चैनं॑श्चकृ॒म तस्या॑व॒यज॑न॒मसि॑
स्वाहा॑। यथ्सु॒षुप्तं॑श्च॒ जाग्र॑त॒श्चैनं॑श्चकृ॒म तस्या॑व॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑।
यद्वि॒द्वाꣳस॒श्चावि॑द्वाꣳस॒श्चैनं॑श्चकृ॒म तस्या॑व॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑। ए॒नस॑
ए॒नसो॑ ऽव॒यज॑न॒मसि॑ स्वाहा॑॥७६॥

[५९]

॥ वसुप्रार्थनामन्त्रः ॥

यद्वो॑ दे॒वाश्च॑कृ॒म जि॒ह्वायां॑ गु॒रुम॑न॒सो वा॒ प्रयु॑ती दे॒व हे॒डन॑म्।

अरा॑वा॒ यो नो॑ अ॒भि दु॑च्छुना॒यते॒ तस्मि॒न्तदे॒नो॑ वसवो॒ निधे॑तन॒
स्वाहा॑॥७७॥

[६०]

॥ कामोऽकार्षीत्-मन्युरकार्षीत् मन्त्रः ॥

कामोऽकार्षी॑न्नमो॒ नमः। कामोऽकार्षी॑त्कामः करोति नाहं
करोमि कामः कर्ता नाहं कर्ता कामः कार॒यिता नाहं कार॒यिता
एष ते काम कामा॑य स्वाहा॥७८॥

[६१]

मन्युरकार्षी॑न्नमो॒ नमः। मन्युरकार्षी॑न्मन्युः करोति नाहं
करोमि मन्युः कर्ता नाहं कर्ता मन्युः कार॒यिता नाहं कार॒यिता
एष ते मन्यो मन्य॑वे स्वाहा॥७९॥

[६२]

॥ विराजहोममन्त्राः ॥

तिला॑ञ्जुहोमि सरसा॑ सपि॒ष्ठान् गन्धार॑ मम चित्ते रम॑न्तु
स्वाहा। गावो॑ हिरण्यं धनमन्नपान॑ सर्वेषा॑ श्रियै॑ स्वाहा। श्रियं
च लक्ष्मीं॑ च पु॒ष्टिं च की॑र्तिं चानृ॒ण्यता॑म्। ब्रह्म॒ण्यं बहु॑पुत्रताम्।
श्रद्धा॑मेधे प्रजाः सन्ददा॑तु स्वाहा॥८०॥

[६३]

तिलाः कृष्णा॑स्ति॒लाः श्वेता॑स्ति॒लाः सौम्या॑ वंशानु॒गाः। तिलाः

पुनन्तु मे पापं यत्किञ्चिद्दुरितं मयि स्वाहा। चोरस्यान्नं नवश्राद्धं
ब्रह्महा गुरुतल्पगः। गोस्तेयः सुरापापानं भ्रूणहत्या तिला शान्तिः
शमयन्तु स्वाहा। श्रीश्च लक्ष्मीश्च पुष्टीश्च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं
बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रज्ञा तु जातवेदः सन्ददातु स्वाहा॥८१॥

[६४]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतो-
बुद्ध्याकूतिःसङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा। त्वक्कर्ममांसरुधिरमेदोमज्जास्नायवोऽस्थीनि
मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरुदरजङ्घशिश्नोपस्थपायवो मे शुद्ध्यन्तां
ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। उत्तिष्ठ पुरुष हरित
पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि ददापयिता मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं
विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥८२॥

[६५]

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे शुद्ध्यन्तां
ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। मनोवाक्कायकर्माणि
मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
अव्यक्तभावैरहङ्कारैर्ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।

आत्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 अन्तरात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः
 स्वाहा। परमात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
 भूयासुः स्वाहा। क्षुधे स्वाहा। क्षुत्पिपासाय स्वाहा। विविट्यै
 स्वाहा। ऋग्विधानाय स्वाहा। कषोत्काय स्वाहा। क्षुत्पिपासामलं
 ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम्। अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वान्निर्णुद
 मे पाप्मानं स्वाहा। अन्नमय-प्राणमय-मनोमय-विज्ञानमय-
 मानन्दमय-मात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
 भूयासुः स्वाहा॥८३॥

[६६]

॥ वैश्वदेवमन्त्राः ॥

अग्रये स्वाहा। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा। ध्रुवाय भूमाय
 स्वाहा। ध्रुवक्षितये स्वाहा। अच्युतक्षितये स्वाहा। अग्रये
 स्विष्टकृते स्वाहा ॥ धर्माय स्वाहा। अधर्माय स्वाहा। अद्भ्यः
 स्वाहा। ओषधिवनस्पतिभ्यः स्वाहा॥८४॥

रक्षोदेवजनेभ्यः स्वाहा। गृह्याभ्यः स्वाहा। अवसानेभ्यः
 स्वाहा। अवसानपतिभ्यः स्वाहा। सर्वभूतेभ्यः स्वाहा। कामाय
 स्वाहा। अन्तरिक्षाय स्वाहा। यदेजति जगति यच्च चेष्टति नाम्नो
 भागोऽयं नाम्ने स्वाहा। पृथिव्यै स्वाहा। अन्तरिक्षाय स्वाहा॥८५॥

दिवे स्वाहा॥ सूर्याय स्वाहा॥ चन्द्रमसे स्वाहा॥ नक्षत्रेभ्यः
स्वाहा॥ इन्द्राय स्वाहा॥ बृहस्पतये स्वाहा॥ प्रजापतये स्वाहा॥
ब्रह्मणे स्वाहा॥ स्वधा पितृभ्यः स्वाहा॥ नमो रुद्राय पशुपतये
स्वाहा॥८६॥

देवेभ्यः स्वाहा॥ पितृभ्यः स्वधाऽस्तु। भूतेभ्यो नमः। मनुष्येभ्यो
हन्ता॥ प्रजापतये स्वाहा॥ परमेष्ठिने स्वाहा॥ यथा कूपः शतधारः
सहस्रधारो अक्षितः। एवा मे अस्तु धान्यं सहस्रधारमक्षितम्।
धनधान्ये स्वाहा॥ ये भूताः प्रचरन्ति दिवानक्तं बलिमिच्छन्तो
वितुदस्य प्रेष्याः। तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामि मयि पुष्टिं
पुष्टिपतिर्दधातु स्वाहा॥८७॥

[६७]

ओं तद्ब्रह्म। ओं तद्वायुः। ओं तदात्मा। ओं तत्सत्यम्।
ओं तत्सर्वम्। ओं तत्पुरोर्नमः॥ अन्तश्चरति भूतेषु गुहायां
विश्वमूर्तिषु। त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमिन्द्रस्त्वं रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं
ब्रह्म त्वं प्रजापतिः। त्वं तदाप आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म
भूर्भुवस्सुवरोम्॥८८॥

[६८]

॥ प्राणाहुतिमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायामपाने

निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां व्याने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि।
 श्रद्धायां मुदाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां समाने
 निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय॥
 अमृतोपस्तरणमसि॥ श्रद्धायां प्राणे निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि।
 शिवो मां विशाप्रदाहाय। प्राणाय स्वाहा॥ श्रद्धायां मपाने
 निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। अपानाय
 स्वाहा॥ श्रद्धायां व्याने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां
 विशाप्रदाहाय। व्यानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां मुदाने निर्विष्टोऽमृतं
 जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। उदानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां
 समाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। समानाय
 स्वाहा॥ ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय। अमृतापिधानमसि॥८९॥

[६९]

॥ भुक्तान्नाभिमन्त्रणमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। प्राणमन्त्रेनाप्यायस्व।
 श्रद्धायां मपाने निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। अपानमन्त्रेनाप्यायस्व।
 श्रद्धायां व्याने निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। व्यानमन्त्रेनाप्यायस्व।
 श्रद्धायां मुदाने निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। उदानमन्त्रेनाप्यायस्व।
 श्रद्धायां समाने निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। समानमन्त्रेनाप्या-
 यस्व॥९०॥

[७०]

॥ भोजनान्ते आत्मानुसन्धानमन्त्राः ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः। ईशः सर्वस्य जगतः
प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक्॥११॥

[७१]

॥ अवयवस्वस्थता-प्रार्थनामन्त्रः ॥

वाङ्म आसन्। नसोः प्राणः। अक्षयोश्चक्षुः। कर्णयोः श्रोत्रम्।
बाहुवोर्बलम्। ऊरुवोरोजः। अरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तनूः। तनुवां मे
सह नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः॥१२॥

[७२]

॥ इन्द्रसप्तर्षि-संवादमन्त्रः ॥

वयः सुपर्णा उप सेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अपं
ध्वान्तमूर्णुहि पूरि चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बद्धान्।

[७३]

॥ हृदयालम्भनमन्त्रः ॥

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनाप्या-
यस्व॥१३॥

[७४]

॥ देवताप्राणनिरूपणमन्त्रः ॥

नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि॥१४॥

[७५]

॥ अग्निस्तुतिमन्त्रः ॥

त्वमग्ने द्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मन्स्परि। त्वं
वनैभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः॥१५॥

[७६]

॥ अभीष्टयाचनामन्त्राः ॥

शिवने मे सन्तिष्ठस्व स्योनेन मे सन्तिष्ठस्व सुभूतेन मे
सन्तिष्ठस्व ब्रह्मवर्चसेन मे सन्तिष्ठस्व यज्ञस्यर्धिमनु सन्तिष्ठस्वोप
ते यज्ञ नम उप ते नम उप ते नमः॥१६॥

[७७]

॥ परतत्त्व-निरूपणम् ॥

सत्यं परं परं सत्यं सत्येन न सुवर्गाल्लोकाच्च्यवन्ते
कदाचन सतां हि सत्यं तस्मात्सत्ये रमन्ते ० तप इति तपो
नानशानात्परं यद्धि परं तपस्तदुर्ध्वं तदुर्ध्वं तस्मात्तपसि
रमन्ते ० दम इति नियतं ब्रह्मचारिणस्तस्माद्दमे रमन्ते ० शम
इत्यरण्ये मुनयस्तस्माच्छमे रमन्ते ० दानमिति सर्वाणि भूतानि

प्र॒श॒स॑न्ति दाना॒न्नाति॑ दुष्करं॒ तस्मा॑द्दाने र॑मन्ते ० ध॒र्म इति॑ ध॒र्मेण॑
सर्व॑मिदं परि॑गृहीतं ध॒र्मान्नाति॑ दुष्करं॒ तस्मा॑द्ध॒र्मे र॑मन्ते ० प्र॒जन॒
इति॑ भूया॑स॒स्तस्मा॑द्भूयि॑ष्ठाः प्रजा॑यन्ते तस्मा॑द्भूयि॑ष्ठाः प्र॒जन॑ने
रमन्तेऽग्न॑य ० इत्या॑ह तस्मा॑द॒ग्नय॑ आधा॑तव्या अ॒ग्निहो॑त्रमित्या॑ह
तस्मा॑द॒ग्निहो॑त्रे र॑मन्ते ० य॒ज्ञ इति॑ य॒ज्ञो हि दे॒वास्तस्मा॑द्य॒ज्ञे
र॑मन्ते ० मान॑समिति॑ वि॒द्वा॑स॒स्तस्मा॑द्वि॒द्वा॑स ए॒व मान॑से
र॑मन्ते ० न्या॒स इति॑ ब्र॒ह्मा ब्र॒ह्मा हि परः॑ परो॑ हि ब्र॒ह्मा
तानि॑ वा ए॒तान्यव॑राणि॒ परा॑सि न्या॒स ए॒वात्य॑रेचय॒द्य ए॒वं
वेदे॑त्युपनिषत्॥९७॥

[७८]

॥ ज्ञानसाधन-निरूपणम् ॥

प्रा॒जाप॑त्यो हा॒रुणिः॑ सु॒पर्णेयः॑ प्र॒जाप॑तिं पि॒तर॑मुप॑ससार
किं भे॒गव॑न्तः प॑रमं व॑दन्तीति॒ तस्मै॑ प्रो॒वाच॑ ० स॒त्येन॑
वा॒युरावा॑ति स॒त्येना॑ऽऽदि॒त्यो रौच॑ते दि॒वि स॒त्यं वा॒चः प्र॑ति॒ष्ठा
स॒त्ये स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑त्स॒त्यं प॑रमं व॑दन्ति ० तप॑सा दे॒वा
दे॒वता॑म॒ग्रे आ॑यन्तप॑स॒र्षयः॑ सु॒वर॑न्ववि॒न्दन् तप॑सा स॒पत्नान्
प्रणु॑दामा॒राती॑स्तप॑सि स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑त्तपः॑ प॒रमं॑ व॑दन्ति
० दमे॑न दान्ताः कि॒ल्बिष॑मवधू॒न्वन्ति॑ दमे॑न ब्र॒ह्मचा॑रिणः
सु॒व॑रगच्छ॒न्दमो॑ भू॒तानां॑ दुरा॒ध॒र्षं दमे॑ स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्धमः
प॒रमं॑ व॑दन्ति ० शमे॑न शान्ताः शि॒वमा॑चरन्ति॒ शमे॑न ना॒कं

मुनयोऽन्वविन्दञ्छमो भूतानां दुराधर्षञ्छमे सर्वं प्रतिष्ठितं
तस्माञ्छमः परमं वदन्ति ० दानं यज्ञानां वरूथं दक्षिणा
लोके दातारः सर्वभूतान्युपजीवन्ति दानेनारातीरपानुदन्त दानेन
द्विषन्तो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं परमं
वदन्ति ० धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं प्रजा
उपसर्पन्ति धर्मेण पापमपनुदति धर्मे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धर्मं परमं
वदन्ति ० प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु प्रजायास्तन्तु तन्वानः
पितृणामनृणो भवन्ति तदेव तस्यानृणं तस्मात् प्रजननं परमं
वदन्त्यग्नयो वै त्रयीं विद्या ० देवयानः पन्थां गार्हपत्य ऋक्पृथिवी
रथन्तरमन्वाहार्यपचनं यजुरन्तरिक्षं वामदेव्यमाहवनीयः सामं
सुवर्गो लोको बृहत्तस्मादग्नीन्परमं वदन्त्यग्निहोत्रः सायं
प्रातर्गृहाणां निष्कृतिः स्विष्टः सुहुतं यज्ञक्रतूनां प्रायणः सुवर्गस्य
लोकस्य ज्योतिस्तस्मादग्निहोत्रं परमं वदन्ति ० यज्ञ इति यज्ञेन
हि देवा दिवं गता यज्ञेनासुरानपानुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा
भवन्ति यज्ञे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं परमं वदन्ति ० मानसं
वै प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन मनसा साधु पश्यति मानसा
ऋषयः प्रजा असृजन्त मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मान्मानसं परमं
वदन्ति ० न्यास इत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणं ब्रह्मा विश्वः कतमः
स्वयम्भुः प्रजापतिः संवत्सर इति संवत्सरोऽसावादित्यो य एष
आदित्ये पुरुषः स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा ० याभिरादित्यस्तपति

रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः
 प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं बलेन
 तपस्तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा मनीषया मनो मनसा
 शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः स्मृत्या स्मारः स्मारेण
 विज्ञानं विज्ञानेनाऽऽत्मानं वेदयति तस्मादन्नं ददन्त्सर्वाण्येतानि
 ददात्यन्नात् प्राणा भवन्ति ० भूतानां प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं
 विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः स वा एष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा येन
 सर्वमिदं प्रोतं पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च दिशश्चावान्तरदिशाश्च
 स वै सर्वमिदं जगत्स च भूतं स भूयं जिज्ञासकृत् ऋतुजा
 रयिष्ठा ० श्रद्धा सत्यो महस्वान्तपसो वरिष्ठाद्वात्वा तमेवं
 मनसा हृदा च भूयो न मृत्युमुपयाहि विद्वान्तस्मान्त्र्यासमेषां
 तपसामतिरिक्तमाहुर्वसुरण्वो विभूरसि प्राणे त्वमसि सन्धाता
 ० ब्रह्मन् त्वमसि विश्वधृत्तेजोदास्त्वमस्यग्निरसि वर्चोदास्त्वमसि
 सूर्यस्य द्युम्नोदास्त्वमसि चन्द्रमस उपयामगृहीतोऽसि ब्रह्मणे
 त्वा ० महस ओमित्यात्मानं युञ्जीतैतद्वै महोपनिषदं देवानां
 गुह्यं य एवं वेद ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
 महिमानमित्युपनिषत् ॥ १८ ॥

॥ ज्ञानयज्ञः ॥

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्याऽऽत्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी
 शरीरमिध्ममुरो वेदिलोमानि बर्हिर्वेदः शिखा हृदयं यूपः काम
 आज्यं मन्युः पशुस्तपोऽग्निर्दमः शमयिता दक्षिणा वाग्घोता
 प्राण उद्गाता चक्षुरध्वर्युर्मनो ब्रह्मा ० श्रोत्रमग्नीद्यावद्धियते सा
 दीक्षा यदश्नाति तद्धविर्यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते
 तदुपसदो यत्सश्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च स प्रवर्ग्यो यन्मुखं
 तदाहवनीयो या व्याहृतिराहुतिर्यदस्य ० विज्ञानं तज्जुहोति
 यत्सायं प्रातरंति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यं दिनं सायं च तानि
 सर्वानानि ये अहोरात्रे ते दर्शपूर्णमासौ येऽर्धमासाश्च मासाश्च ते
 चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये संवत्सराश्च परिवत्सराश्च
 तेऽहर्गणाः सर्ववेदसं वा ० एतत्सत्रं यन्मरणं तदवभृथ एतद्वै
 जरामर्यमग्निहोत्रं सत्रं य एवं विद्वानुदगयने प्रमीयते देवानामेव
 महिमानं गत्वाऽऽदित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ ० यो दक्षिणे
 प्रमीयते पितृणामेव महिमानं गत्वा चन्द्रमसः सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोत्येतौ वै सूर्याचन्द्रमसौ महिमानौ ब्राह्मणो
 विद्वानभिजयति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
 महिमानमित्युपनिषत् ॥ १९ ॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

संज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं जानदभिजानत्। सङ्कल्पमानं
प्रकल्पमानमुपकल्पमानमुपकृतं कृतम्। श्रेयो वसीय आय-
थ्सम्भूतं भूतम्। चित्रः केतुः प्रभानाभान्थ्सम्भान्। ज्योति-
ष्माऽस्तेजस्वानातपऽस्तपन्नभितपन्। रोचनो रोचमानः शोभनः
शोभमानः कल्याणः। दर्शा दृष्टा दर्शता विश्वरूपा सुदर्शना।
आप्यायमाना प्यायमाना प्याया सूनृतेरा। आपूर्यमाणा पूर्यमाणा
पूरयन्ती पूर्णा पौर्णमासी। दाता प्रदाताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः॥१॥

आवेशयन्निवेशयन्थ्संवेशनः सःशान्तः शान्तः। आभवन्प्र-
भवन्थ्सम्भवन्थ्सम्भूतो भूतः। प्रस्तुतं विष्टुतं सऽस्तुतं
कल्याणं विश्वरूपम्। शुक्रमृतं तेजस्वि तेजः समिद्धम्।
अरुणं भानुमन्मरीचिमदभितपत्तपस्वत्। सविता प्रसविता दीप्तो
दीपयन्दीप्यमानः। ज्वलञ्ज्वलिता तपन्वितपन्थ्सन्तपन्। रोचनो
रोचमानः शुम्भूः शुम्भमानो वामः। सुता सुन्वती प्रसुता
सूयमानाऽभिषूयमाणा। पीती प्रपा सम्पा तृप्तिस्तर्पयन्ती॥२॥

कान्ता काम्या कामजाताऽऽयुष्मती कामदुघा। अभिशास्ताऽ-
नुमन्ताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः। आसादयन्निषादयन्थ्ससादनः

स॑स॒न्नः स॒न्नः। आ॒भूर्वि॒भूः प्र॒भूः श॒म्भूर्भुवः॑। प॒वित्रं॑ पवयिष्यन्पू॒तो
मे॒ध्यः। यशो॑ यश॑स्वाना॒युरमृतः॑। जी॒वो जी॑विष्यन्स्वर्गो लो॒कः।
सह॑स्वान्स्वर्ही॒यानोज॑स्वान्स्वह॑मानः। जय॑न्नभि॒जय॑न्सु॒द्रवि॑णो
द्रवि॑णो॒दाः। आ॒र्द्रप॑वित्रो॒ हरि॑केशो॒ मोदः॑ प्रमो॒दः॥३॥

अ॒रु॒णोऽरु॒णर॑जाः पु॒ण्डरी॑को विश्व॒जिद॑भि॒जित्। आ॒र्द्रः पि॒न्व-
मा॒नोऽन्न॑वा॒न्नस॑वा॒निरा॑वान्। स॒र्वौष॑धः स॒म्भूरो॑ मह॑स्वान्। ए॒ज॒त्का
जो॒व॒त्काः। क्षु॒ल्ल॒काः शि॑पि॒विष्ट॑काः। स॒रि॒स्र॒राः सु॑शे॒रवः॑। अ॒जि॒रासो॑
गमि॑ष्णवः। इ॒दानीं॑ त॒दानीं॑मे॒तर्हि॑ क्षि॒प्रम॑जि॒रम्। आ॒शु॒र्नि॒मेषः॑
फ॒णो द्र॑व॒न्नति॑द्रवन्। त्वर॑स्त्वर॑माण आ॒शुरा॑शी॒याञ्ज॑वः। अ॒ग्नि॒ष्टोम
उ॒क्थ्योऽति॑रा॒त्रो द्वि॑रा॒त्रस्त्रि॑रा॒त्रश्च॑तू॒रात्रः॑। अ॒ग्नि॒र्ऋ॒तुः सूर्य॑
ऋ॒तुश्च॒न्द्रमा॑ ऋ॒तुः। प्र॒जाप॑तिः स॒व॒त्स॒रो म॒हान्कः॥४॥

[१]

भूर॒ग्निं च॑ पृथि॒वीं च॑ मां च॑। त्री॑श्च लो॒कान्स्स॑व॒त्सरं॑
च॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द।
भुवो॑ वा॒युं चान्तरि॑क्षं च॑ मां च॑। त्री॑श्च लो॒कान्स्स॑व॒त्सरं॑
च॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द।
स्व॑रादित्यं च॑ दि॒वं च॑ मां च॑। त्री॑श्च लो॒कान्स्स॑व॒त्सरं॑ च॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द। भूर्भुवः॑
स्व॑श्च॒न्द्रम॑सं च॑ दि॒शश्च॑ मां च॑। त्री॑श्च लो॒कान्स्स॑व॒त्सरं॑ च॑।

प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५॥

[२]

त्वमेव त्वां वैत्थ योऽसि सोऽसि। त्वमेव त्वामचैषीः।
चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्रे। एतावाऽश्चासि भूयाऽश्चास्यग्रे। यत्ते
अग्रे न्यूनं यदु तेऽतिरिक्तम्। आदित्यास्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु। विश्वे
ते देवाश्चितिमापूरयन्तु। चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्रे। एतावाऽश्चासि
भूयाऽश्चास्यग्रे। मा ते अग्रे च येन माऽति च येनाऽऽयुरावृक्षि।
सर्वेषां ज्योतिषां ज्योतिर्यददावुदेति। तपंसो जातमनिभृष्टमोजः।
तत्ते ज्योतिरिष्टके। तेन मे तप। तेन मे ज्वल। तेन मे दीदिहि।
यावद्देवाः। यावदसांति सूर्यः। यावदुतापि ब्रह्म॥६॥

[३]

संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि। इदावत्सरोऽसीदुवत्सरो-
ऽसि। इद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि। तस्य ते वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो
दक्षिणः पक्षः। वरुषाः पुच्छम्। शरदुत्तरः पक्षः। हेमन्तो मध्यम्।
पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्॥७॥

अहोरात्राणीष्टकाः। ऋषभोऽसि स्वर्गो लोकः। यस्यां दिशि
महीयसे। ततो नो मह आवह। वायुर्भूत्वा सर्वा दिश आवहि।
सर्वा दिशोऽनुविवाहि। सर्वा दिशोऽनुसंवाहि। चित्या चितिमापृण।
अचित्या चितिमापृण। चिदसि समुद्रयोनिः॥८॥

इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावाँ। हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युः।
 महान्त्सधस्थे ध्रुव आनिषत्तः। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः।
 एति प्रेति वीति समित्युदिति। दिवं मे यच्छ। अन्तरिक्षं मे यच्छ।
 पृथिवीं मे यच्छ। पृथिवीं मे यच्छ। अन्तरिक्षं मे यच्छ। दिवं
 मे यच्छ। अहा प्रसारया रात्र्या समंच। रात्र्या प्रसारया अहा
 समंच। कामं प्रसारया कामं समंच॥९॥

[४]

भूर्भुवः स्वः। ओजो बलम्। ब्रह्म क्षत्रम्। यशो महत्। सत्यं
 तपो नाम। रूपममृतम्। चक्षुः श्रोत्रम्। मन आयुः। विश्वं यशो
 महः। समं तपो हरो भाः। जातवेदा यदि वा पावकोऽसि। वैश्वानरो
 यदि वा वैद्युतोऽसि। शं प्रजाभ्यो यजमानाय लोकम्। ऊर्जं पुष्टिं
 ददद्भ्याववृथस्व॥१०॥

[५]

राज्ञीं विराज्ञीं। सम्राज्ञीं स्वराज्ञीं। अर्चिः शोचिः। तपो हरो
 भाः। अग्निरिन्द्रो बृहस्पतिः। विश्वे देवा भुवनस्य गोपाः। ते मा
 सर्वे यशसा संसृजन्तु॥११॥

[६]

असवे स्वाहा वसवे स्वाहा। विभुवे स्वाहा विवस्वते स्वाहा।
 अभिभुवे स्वाहाऽधिपतये स्वाहा। दिवां पतये स्वाहाऽहस्पत्याय

स्वाहा॑। चाक्षुष्म॒त्याय॒ स्वाहा॑ ज्योतिष्म॒त्याय॒ स्वाहा॑। राज्ञे॒ स्वाहा॑
 वि॒राज्ञे॒ स्वाहा॑। स॒म्राज्ञे॒ स्वाहा॑ स्व॒राज्ञे॒ स्वाहा॑। शूषा॑य॒ स्वाहा॑
 सूर्या॑य॒ स्वाहा॑। च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॑ ज्योति॑षे॒ स्वाहा॑। स॒र्पाय॒ स्वाहा॑
 क॒ल्याणा॑य॒ स्वाहा॑। अ॒र्जुना॑य॒ स्वाहा॑॥१२॥

[७]

वि॒प॒श्चिते॒ पव॑मानाय गायत। म॒ही न धारा॑ऽत्यन्धो अ॒र्षति॑।
 अहि॑र॒ह जी॒र्णाम॑ति॒सर्प॑ति॒ त्वच॑म्। अत्यो॒ न क्रीड॑न्नस॒र्द्वषा॑ हरिः।
 उ॒प॒याम॑गृहीतोऽसि म॒ृत्यवे॑ त्वा जुष्टं गृह्णामि। ए॒ष ते योनि॑र्म॒ृत्यवे॑
 त्वा। अ॒प॒म॒ृत्युम॑प॒क्षुध॑म्। अ॒पेतः॑ श॒पथं॑ जहि। अधा॑ नो अ॒ग्न
 आव॑ह। रा॒यस्पोष॑ सह॒स्निग्म॑म्॥१३॥

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पाशाः। म॒ृत्यो म॒र्त्याय॒ हन्त॑वे। तान्
 य॒ज्ञस्य॑ मा॒यया॑। सर्वा॑नव॒यजाम॑हे। भ॒क्षोऽस्य॑मृतभ॒क्षः। तस्य॑ ते
 म॒ृत्युपी॑तस्या॒मृत॑वतः। स्व॒गाकृ॑तस्य॒ मधु॑मतः। उप॑हृतस्योप॑हृतो
 भक्ष॑यामि। म॒न्द्राऽभि॑भूतिः के॒तुर्य॒ज्ञानां॑ वाक्। असा॒वेहि॑॥१४॥

अ॒न्धो जा॑गृ॒विः प्रा॑ण। असा॒वेहि॑। ब॒धिर आ॑क्र॒न्दयि॑तरपान।
 असा॒वेहि॑। अ॒ह॒स्तोस्त्वा॒ चक्षुः॑। असा॒वेहि॑। अ॒पा॒दाशो॒ मनः॑।
 असा॒वेहि॑। क॒वे वि॑प्र॒चित्ते॒ श्रोत्रं॑। असा॒वेहि॑॥१५॥

सु॒ह॒स्तः सु॑वा॒साः। शू॒षो ना॑मा॒स्य॒मृतो॒ मर्त्ये॑षु। तं त्वा॒ऽहं त॒था
 वेद॑। असा॒वेहि॑। अ॒ग्नि॒र्मे वा॒चि श्रि॑तः। वा॒ग्धृद॑ये। हृद॑यं म॒रि॒यं।

अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। वा॒युर्मे॑ प्रा॒णे श्रि॒तः॥१६॥

प्रा॒णो हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। सू॒र्यो मे॑
चक्षु॑षि श्रि॒तः। चक्षु॑र॒हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
च॒न्द्रमा॑ मे॒ मन॑सि श्रि॒तः॥१७॥

मनो॑ हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। दि॒शो
मे श्रो॑त्रे श्रि॒ताः। श्रो॑त्रं हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑
ब्रह्म॑णि। आ॒पो मे॒ रेत॑सि श्रि॒ताः॥१८॥

रेतो॑ हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। पृ॒थि॒वी
मे शरी॑रे श्रि॒ता। शरी॑रं हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑
ब्रह्म॑णि। ओ॒षधि॑व॒नस्प॑तयो॑ मे॒ लोम॑सु श्रि॒ताः॥१९॥

लोमा॑नि हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। इन्द्रो॑
मे बलै॑ श्रि॒तः। बल॑ं हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
पर्ज॑न्यो मे॒ मूर्ध्नि॑ श्रि॒तः॥२०॥

मूर्धा॑ हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। ईशा॑नो मे॒
म॒न्यौ श्रि॒तः। म॒न्युर॒हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
आ॒त्मा मे॒ आ॒त्मनि॑ श्रि॒तः॥२१॥

आ॒त्मा हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। पुन॑र्म
आ॒त्मा पुन॑रायु॒रागा॑त्। पुनः॑ प्रा॒णः पुन॑राकू॒तमा॑गात्। वै॒श्वान॒रो
र॒श्मिभि॑र्वावृ॒धानः॑। अ॒न्तस्तिष्ठ॑त्व॒मृत॑स्य गो॒पाः॥२२॥

[८]

प्रजापतिर्देवान्सृजत। ते पाप्मना सन्दिता अजायन्त। तान्व्य-
द्यत्। यद्व्यद्यत्। तस्माद्विद्युत्। तमवृश्चत्। यदवृश्चत्। तस्माद्वृष्टिः।
तस्माद्यत्रैते देवते अभिप्राप्नुतः। वि च हैवास्य तत्र पाप्मानं
द्यतः॥ २३॥

वृश्चतश्च। सैषा मीमांसाऽग्निहोत्र एव सम्पन्ना। अथो आहुः।
सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। होष्यन्नप उपस्पृशेत्। विद्युदसि विद्यं मे
पाप्मानमिति। अथ हुत्वोपस्पृशेत्। वृष्टिरसि वृश्चं मे पाप्मानमिति।
यक्ष्यमाणो वेष्ट्वा वा। वि च हैवास्यैते देवते पाप्मानं द्यतः॥ २४॥

वृश्चतश्च। अत्यहो हाऽऽरुणिः। ब्रह्मचारिणे प्रश्नान्प्रोच्य
प्रजिघाय। परेहि। प्लक्षं दय्याम्पातिं पृच्छ। वेत्थं सावित्रा(३)न्न
वेत्था(३) इति। तमागत्य पप्रच्छ। आचार्यो मा प्राहैषीत्। वेत्थं
सावित्रा(३)न्न वेत्था(३) इति। स होवाच वेदेति॥ २५॥

स कस्मिन्प्रतिष्ठित इति। पुरोरजसीति। कस्तद्यत्पुरोरजा
इति। एष वाव स पुरोरजा इति होवाच। य एष तपति।
एषोऽर्वाग्रजा इति। स कस्मिन्त्वेष्ट इति। सत्य इति। किं
तत्सत्यमिति। तप इति॥ २६॥

कस्मिन्नु तप इति। बल इति। किं तद्वलमिति। प्राण इति। मा
स्म प्राणमतिपृच्छ इति माऽऽचार्योऽब्रवीदिति होवाच ब्रह्मचारी।

स होवाच पृक्षो दर्याम्पातिः। यद्वै ब्रह्मचारिन्प्राणमत्यप्रक्ष्यः। मूर्धा
ते व्यपतिष्यत्। अहमुत आचार्याच्छ्रेयान्भविष्यामि। यो मां सावित्रे
समवादिष्टेति॥२७॥

तस्मात्सावित्रे न संवदेत। स यो ह वै सावित्रं विदुषां
सावित्रे संवदेते। सहास्मिञ्छ्रियं दधाति। अनु ह वा अस्मा असौ
तपञ्छ्रियं मन्यते। अन्वस्मै श्रीस्तपो मन्यते। अन्वस्मै तपो बलं
मन्यते। अन्वस्मै बलं प्राणं मन्यते। स यदाहं। संज्ञानं विज्ञानं
दर्शां दृष्टेति। एष एव तत्॥२८॥

अथ यदाहं। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एष एव तत्।
एष ह्येव तान्यहानि। एष रात्रयः। अथ यदाहं। चित्रः केतुर्दाता
प्रदाता सविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति। एष एव तत्। एष
ह्येव तेऽहो मुहूर्ताः। एष रात्रेः॥२९॥

अथ यदाहं। पवित्रं पवयिष्यन्त्सहस्वान्त्सहीयानरुणो-
ऽरुणरजा इति। एष एव तत्। एष ह्येव तेऽर्धमासाः। एष मासाः।
अथ यदाहं। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः प्रजापतिः संवत्सर
इति। एष एव तत्। एष ह्येव ते यज्ञक्रतवः। एष ऋतवः॥३०॥

एष संवत्सरः। अथ यदाहं। इदानीं तदानीमिति। एष
एव तत्। एष ह्येव ते मुहूर्तानां मुहूर्ताः। जनुको ह वैदेहः।
अहोरात्रेः समाजंगाम। तं होचुः। यो वा अस्मान् वेदं।

विजहत्पाप्मानमेति॥३१॥

सर्वमायुरेति। अ॒भि स्व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। नास्यामुष्मि॑ल्लो॒केऽन्नं
क्षी॒यत॒ इति॑। वि॒जह॑द्ध॒ वै पा॑प्मानमेति। सर्वमायुरेति। अ॒भि स्व॒र्गं
लो॒कं ज॑यति। नास्यामुष्मि॑ल्लो॒केऽन्नं क्षी॒यते। य ए॒वं वेद॑। अही॒ना
हाऽऽश्व॑थ्यः। सा॒वि॒त्रं वि॒दां च॑कार॥३२॥

स ह॑ ह॒५ सो हि॑र॒ण्मयो॑ भू॒त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमि॑याय। आ॒दि॒त्यस्य॑
सायु॑ज्यम्। ह॒५ सो ह॒ वै हि॑र॒ण्मयो॑ भू॒त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति।
आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॑ज्यम्। य ए॒वं वेद॑। दे॒वभा॑गो ह॑ श्रौत॒रू॒षः। सा॒वि॒त्रं
वि॒दां च॑कार। त॒५ ह॒ वाग॑दृश्यमा॒नाऽभ्यु॑वाच॥३३॥

सर्व॑ ब॒त गौ॒त॒मो वेद॑। यः सा॒वि॒त्रं वेदे॑ति। स हो॑वाच। कै॒षा
वाग॑सीति। अ॒यम॑ह॒५ सा॒वि॒त्रः। दे॒वाना॑मुत्त॒मो लो॒कः। गु॒ह्यं म॒हो
बिभ्र॑दिति। ए॒ताव॑ति ह॑ गौ॒त॒मः। य॒ज्ञोप॒वी॒तं कृ॒त्वाऽधो॑ नि॒प॒पात॑।
नमो॑ नम॒ इति॑॥३४॥

स हो॑वाच। मा भै॒षीगौ॑त॒म। जि॒तो वै ते॑ लो॒क इति॑।
तस्मा॑द्ये के च॑ सा॒वि॒त्रं वि॒दुः। सर्वे॑ ते जि॒तलो॑काः। स यो ह॒ वै
सा॒वि॒त्रस्या॒ष्टाक्ष॑रं प॒द५ श्रि॒याऽभि॑षि॒क्तं वेद॑। श्रि॒या है॒वाभि॑षि॒च्यते॑।
घृ॒णिरि॑ति॒ द्वे अ॒क्षरे॑। सूर्य॑ इति॒ त्रीणि॑। आ॒दि॒त्य इति॑ त्रीणि॥३५॥

ए॒तद्वै सा॒वि॒त्रस्या॒ष्टाक्ष॑रं प॒द५ श्रि॒याऽभि॑षि॒क्तम्। य ए॒वं वेद॑।
श्रि॒या है॒वाभि॑षि॒च्यते॑। तदे॒तदृ॒चाऽभ्यु॑क्तम्। ऋ॒चो अ॒क्षरे॑ पर॒मे

व्योमन्। यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः। यस्तं न वेद किमृचा
करिष्यति। य इत्तद्विदुस्त इमे समासतु इति। न ह वा एतस्यर्चा
न यजुषा न साम्नाऽर्थोऽस्ति। यः सावित्रं वेद॥३६॥

तदेतत्परि यद्वैवचक्रम्। आर्द्रं पिन्वमानं स्वर्गे लोक एति।
विजहद्विश्वा भूतानि सम्पश्यत्। आर्द्रो ह वै पिन्वमानः। स्वर्गे
लोक एति। विजहन्विश्वा भूतानि सम्पश्यन्। य एवं वेद। शूषो
ह वै वाष्णीयः। आदित्येन समाजंगाम। तं होवाच। एहि सावित्रं
विद्धि। अयं वै स्वर्ग्योऽग्निः पारयिष्णुरमृतात्सम्भूत इति। एष
वाव स सावित्रः। य एष तपति। एहि मां विद्धि। इति हैवेनं
तदुवाच॥३७॥

[९]

इयं वाव सुरघा। तस्या अग्निरेव सारघं मधु। या एताः
पूर्वपक्षापरपक्षयो रात्रयः। ता मधुकृतः। यान्यहानि। ते मधुवृषाः।
स यो ह वा एता मधुकृतश्च मधुवृषाश्च वेद। कुर्वन्ति हास्येता
अग्नौ मधु। नास्येष्टापूर्तं धयन्ति। अथ यो न वेद॥३८॥

न हास्येता अग्नौ मधु कुर्वन्ति। धयन्त्यस्येष्टापूर्तम्। यो ह
वा अहोरात्राणां नामधेयानि वेद। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। संज्ञानं
विज्ञानं दर्शा दृष्टेति। एतावन्नुवाकौ पूर्वपक्षस्याहोरात्राणां नाम-
धेयानि। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एतावन्नुवाकावपर-

पक्षस्याहोरात्राणां नामधेयानि। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद॥३९॥

यो ह वै मुहूर्तानां नामधेयानि वेद। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। चित्रः केतुर्दाता प्रदाता संविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति। एतेऽनुवाका मुहूर्तानां नामधेयानि। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह वा अर्धमासानां च मासानां च नामधेयानि वेद। नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। पवित्रं पवयिष्यन्त्सह-स्वान्त्सहीयानरुणोऽरुणरजा इति। एतेऽनुवाका अर्धमासानां च मासानां च नामधेयानि॥४०॥

नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह वै यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि वेद। न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः प्रजापतिः संवत्सर इति। एतेऽनुवाका यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि॥४१॥

न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह वै मुहूर्तानां मुहूर्तान् वेद। न मुहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। इदानीं तदानीमिति। एते वै मुहूर्तानां मुहूर्ताः। न मुहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद।

अथो यथा॑ क्षेत्रज्ञो भूत्वाऽनु॑प्रविश्यान्न॒मत्ति॑। ए॒वमे॒वैतान्क्षेत्र॑ज्ञो
भूत्वाऽनु॑प्रविश्यान्न॒मत्ति॑। स ए॒तेषा॑मे॒व संलो॒कता॑ ५ सायु॑ज्यमश्नुते।
अपं पुनर्मृत्युं जयति। य एवं वेद॥४२॥

[१०]

कश्चिद्ध॒ वा अ॒स्माल्लो॒कात्प्रेत्य॑। आ॒त्मानं॑ वेद। अ॒यम॒हम॒-
स्मीति॑। कश्चि॒त्स्वं लो॒कं न प्रति॑प्रजा॒नाति॑। अ॒ग्निमु॑ग॒धो
हैव धूम॑ता॒न्तः। स्वं लो॒कं न प्रति॑प्रजा॒नाति॑। अथ॒ यो
हैवैत॑म॒ग्निः सा॑वि॒त्रं वेद॑। स ए॒वास्माल्लो॒कात्प्रेत्य॑। आ॒त्मानं॑ वेद।
अ॒यम॒हम॒स्मीति॑॥४३॥

स स्वं लो॒कं प्रति॑प्रजा॒नाति॑। ए॒ष उ॑ वे॒वैनं॑ तथ्सा॑वि॒त्रः।
स्वर्गं॑ लो॒कम॒भिव॑हति। अ॒होरा॒त्रैर्वा इ॒दः स॒युग्भिः॑ क्रियते।
इति॑रा॒त्राया॑दीक्षिषत। इति॑रा॒त्राय॑ व्रतमुपा॑गुरिति॑। तानि॑हाने॒वं
विदुषः॑। अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के शे॒वधिं॑ ध॒यन्ति॑। धी॒तः॑ हैव स शे॒वधि॑मनु
प॒रैति॑। अथ॒ यो हैवैत॑म॒ग्निः सा॑वि॒त्रं वेद॑॥४४॥

तस्य॑ है॒वाहो॑रा॒त्राणि॑। अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के शे॒वधिं॑ न ध॒यन्ति॑।
अधी॑तः हैव स शे॒वधि॑मनु प॒रैति॑। भ॒रद्वा॑जो ह त्रि॒भिरा॑यु॒र्भिर्ब्र॑ह्म-
च॒र्यमु॑वास। तः ह जी॒र्णिः॑ स्थवि॒रः॑ श॒यान॑म्। इन्द्र॑
उप॒व्रज्यो॑वाच। भ॒रद्वा॑ज। यत्ते॑ चतु॒र्थमा॑यु॒र्दद्या॑म्। किमे॑नेन कुर्या॒
इति॑। ब्र॒ह्मच॒र्यमे॒वैन॑ेन च॒रेय॑मिति॑ होवाच॥४५॥

त९ ह त्रीन्गिरिरूपानविज्ञातानिव दर्शयां चकार। तेषा९
 हैकैकस्मान्मुष्टिनाऽऽदे। स होवाच। भरद्वाजेत्यामर्च्य। वेदा वा
 एते। अनन्ता वै वेदाः। एतद्वा एतैस्त्रिभिरायुर्भिरन्ववोचथाः। अथ
 त इतरदननूक्तमेव। एहीमं विद्धि। अयं वै सर्वविद्येति॥४६॥

तस्मै हैतमग्नि९ सावित्रमुवाच। त९ स विदित्वा। अमृतो
 भूत्वा। स्वर्गं लोकमियाय। आदित्यस्य सायुज्यम्। अमृतो हैव
 भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य सायुज्यम्। य एवं वेद। एषो
 एव त्रयीं विद्या॥४७॥

यावन्त९ ह वै त्रय्या विद्यया लोकं जयति। तावन्तं लोकं
 जयति। य एवं वेद। अग्नेर्वा एतानि नामधेयानि। अग्नेरेव सायुज्य९
 सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। वायोर्वा एतानि नामधेयानि।
 वायोरेव सायुज्य९ सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। इन्द्रस्य वा
 एतानि नामधेयानि॥४८॥

इन्द्रस्यैव सायुज्य९ सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद।
 बृहस्पतेर्वा एतानि नामधेयानि। बृहस्पतेरेव सायुज्य९
 सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। प्रजापतेर्वा एतानि नामधेयानि।
 प्रजापतेरेव सायुज्य९ सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। ब्रह्मणो
 वा एतानि नामधेयानि। ब्रह्मण एव सायुज्य९ सलोकतामाप्नोति।
 य एवं वेद। स वा एषोऽग्निरपक्षपुच्छो वायुरेव। तस्याग्निर्मुखम्।
 असावादित्यः शिरः। स यदेते देवते अन्तरेण। तत्सर्व९ सीव्यति।

तस्मात्सावित्रः ॥ ४९ ॥

[११]

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥ १ ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

लोकोऽसि स्वर्गोऽसि। अनन्तोऽस्य पारोऽसि। अक्षितो-
ऽस्य क्षय्योऽसि। तपंसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं
विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता।
तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ १ ॥

तपोऽसि लोके श्रितम्। तेजंसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तु विश्वस्य
जनयितु। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ २ ॥

तेजोऽसि तपंसि श्रितम्। समुद्रस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तु विश्वस्य
जनयितु। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ ३ ॥

समुद्रोऽसि तेजसि श्रितः। अपां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥४॥

आपः स्थ समुद्रे श्रिताः। पृथिव्याः प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्र्यो विश्वस्य
जनयित्र्यः। ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५॥

पृथिव्यस्यप्सु श्रिता। अग्नेः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं
विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्री।
तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥६॥

अग्निरसि पृथिव्यां श्रितः। अन्तरिक्षस्य प्रतिष्ठा।
त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता
विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥७॥

अन्तरिक्षमस्यग्नौ श्रितम्। वायोः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तु विश्वस्य
जनयितु। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।

तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥८॥

वायुरस्यन्तरिक्षे श्रितः। दिवः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता।
तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतया ऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥९॥

द्यौरसि वायौ श्रिता। आदित्यस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्री।
तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतया ऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥१०॥

आदित्यो ऽसि दिवि श्रितः। चन्द्रमसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥११॥

चन्द्रमा अस्यादित्ये श्रितः। नक्षत्राणां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥१२॥

नक्षत्राणि स्थ चन्द्रमसि श्रितानि। संवत्सरस्य प्रतिष्ठा

युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तृणि विश्वस्य जनयितृणि। तानि व उपदधे कामदुघान्यक्षितानि। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१३॥

संवत्सरोऽसि नक्षत्रेषु श्रिताः। ऋतूनां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१४॥

ऋतवः स्थ संवत्सरे श्रिताः। मासानां प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघानक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१५॥

मासाः स्थ्यर्तपु श्रिताः। अर्धमासानां प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघानक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१६॥

अर्धमासाः स्थ्य मासु श्रिताः। अहोरात्रयोः प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघानक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१७॥

अ॒हो॒रा॒त्रे स्थाँ॑ऽर्ध॒मा॒सेषु॑ श्रि॒ते। भू॒तस्य॑ प्र॒ति॒ष्ठे भव्य॑स्य प्र॒ति॒ष्ठे।
यु॒वयो॑रि॒दम॑न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भू॒तम्। वि॒श्वस्य॑
भ॒र्त्र्यो॑ वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॑त्र्यो॑। ते वा॒मुप॑दधे का॒मदु॑घे अ॒क्षिते॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥१८॥

पौ॒र्ण॒मा॒स्यष्ट॑काऽमा॒वा॒स्या। अ॒न्ना॒दाः स्थाँ॑न्नदु॒घो यु॒ष्मासु॑।
इ॒दम॑न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भू॒तम्। वि॒श्वस्य॑
भ॒र्त्र्यो॑ वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॑त्र्यः। ता व॒ उप॑दधे का॒मदु॑घा अ॒क्षिताः॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥१९॥

रा॒ड॑सि बृ॒हती॑ श्रीर॒सीन्द्र॑प॒त्नी ध॑र्म॒प॒त्नी। वि॒श्वं भू॒तम॑नु॒प्रभू॑ता।
त्वयी॑दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भू॒तम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री
वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॑त्री। तां त्वो॑प॒दधे॑ का॒मदु॑घाम॒क्षिता॑म्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सा॒दय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥२०॥

ओ॒जो॑ऽसि॒ सहो॑ऽसि। ब॒ल॑म॒सि भ्रा॑जो॑ऽसि। दे॒वानां॑
धा॒मा॒मृ॒तम्। अ॒म॒र्त्य॑स्तपो॒जाः। त्वयी॑दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं
भू॒तं वि॒श्वं सु॒भू॒तम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्ता वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॑ता। तं
त्वो॑प॒दधे॑ का॒मदु॑घम॒क्षित॑म्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥२१॥

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवः। त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे।
 त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयः। त्वं पूषा विधृतः पांसि नु त्मना।
 देवा देवेषु श्रयध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु श्रयध्वम्। द्वितीयास्तृतीयेषु
 श्रयध्वम्। तृतीयाश्चतुर्थेषु श्रयध्वम्। चतुर्थाः पञ्चमेषु श्रयध्वम्।
 पञ्चमाः षष्ठेषु श्रयध्वम्॥२२॥

षष्ठाः सप्तमेषु श्रयध्वम्। सप्तमा अष्टमेषु श्रयध्वम्। अष्टमा
 नवमेषु श्रयध्वम्। नवमा दशमेषु श्रयध्वम्। दशमा एकादशेषु
 श्रयध्वम्। एकादशा द्वादशेषु श्रयध्वम्। द्वादशास्त्रयोदशेषु
 श्रयध्वम्। त्रयोदशाश्चतुर्दशेषु श्रयध्वम्। चतुर्दशाः पञ्चदशेषु
 श्रयध्वम्। पञ्चदशाः षोडशेषु श्रयध्वम्॥२३॥

षोडशाः सप्तदशेषु श्रयध्वम्। सप्तदशा अष्टादशेषु श्रयध्वम्।
 अष्टादशा एकात्रविंशेषु श्रयध्वम्। एकात्रविंशा विंशेषु
 श्रयध्वम्। विंशा एकविंशेषु श्रयध्वम्। एकविंशा
 द्वाविंशेषु श्रयध्वम्। द्वाविंशास्त्रयोविंशेषु श्रयध्वम्।
 त्रयोविंशाश्चतुर्विंशेषु श्रयध्वम्। चतुर्विंशाः पञ्चविंशेषु
 श्रयध्वम्। पञ्चविंशाः षड्विंशेषु श्रयध्वम्॥२४॥

षड्विंशाः सप्तविंशेषु श्रयध्वम्। सप्तविंशा अष्टाविंशेषु
 श्रयध्वम्। अष्टाविंशा एकात्रत्रिंशेषु श्रयध्वम्। एकात्रत्रिंशा-
 स्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। त्रिंशा एकत्रिंशेषु श्रयध्वम्। एकत्रिंशा
 द्वात्रिंशेषु श्रयध्वम्। द्वात्रिंशास्त्रयस्त्रिंशेषु श्रयध्वम्।

देवाँस्त्रिरेकादशास्त्रिंशयस्त्रिंशः। उत्तरे भवत। उत्तरवर्त्मान्
उत्तरसत्त्वानः। यत्काम इदं जुहोमि। तन्मे समृध्यताम्। वयं
स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२५॥

[२]

अग्नाविष्णू सजोषसा। इमा वर्धन्तु वां गिरः।
द्युमैर्वाजैभिरागतम्। राज्ञीं विराज्ञीं। सम्राज्ञीं स्वराज्ञीं। अर्चिः
शोचिः। तपो हरो भाः। अग्निः सोमो बृहस्पतिः। विश्वे देवा
भुवनस्य गोपाः। ते सर्वे सङ्गत्य। इदं मे प्रावता वचः। वयं
स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२६॥

[३]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहि। अनमीवस्य शुष्मिणः। प्र प्रदातारं
तारिषः। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। अग्ने पृथिवीपते। सोमं
वीरुधां पते। त्वष्टः समिधां पते। विष्णवाशानां पते। मित्रं सत्यानां
पते। वरुण धर्मणां पते॥२७॥

मरुतो गणानां पतयः। रुद्र पशूनां पते। इन्द्रौजसां पते।
बृहस्पते ब्रह्मणस्पते। आ रुचा रोचेऽहं स्वयम्। रुचा रुरुचे
रोचमानः। अतीत्यादः स्वराभरेह। तस्मिन् योनौ प्रजनौ प्रजायेया
वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२८॥

[४]

स॒प्त ते॑ अ॒ग्ने स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वाः। स॒प्तर्ष॑यः स॒प्त धाम॑
प्रि॒याणि॑। स॒प्त हो॒त्रा अनु॑वि॒द्वान्। स॒प्त योनी॑रा॒पृण॑स्वा घृ॒तेन॑। प्राची॑
दिक्। अ॒ग्निर्दे॒वता॑। अ॒ग्निः स दि॒शां दे॒वं दे॒वता॑नामृच्छतु। यो
मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑ति। द॒क्षिणा॑ दिक्। इन्द्रो॑ दे॒वता॑॥२९॥

इन्द्रः॑ स दि॒शां दे॒वं दे॒वता॑नामृच्छतु। यो मै॒तस्यै॑
दि॒शोऽभि॒दास॑ति। प्र॒तीची॑ दिक्। सोमो॑ दे॒वता॑। सोमः॑ स दि॒शां
दे॒वं दे॒वता॑नामृच्छतु। यो मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑ति। उ॒दीची॑ दिक्।
मि॒त्रावरु॑णौ दे॒वता॑। मि॒त्रावरु॑णौ स दि॒शां दे॒वो दे॒वता॑नामृच्छतु।
यो मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑ति॥३०॥

ऊ॒र्ध्वा दिक्। बृ॒हस्प॑तिर्दे॒वता॑। बृ॒हस्प॑तिः स दि॒शां
दे॒वं दे॒वता॑नामृच्छतु। यो मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑ति। इ॒यं दिक्।
अ॒दि॒तिर्दे॒वता॑। अ॒दि॒तिः स दि॒शां दे॒वीं दे॒वता॑नामृच्छतु। यो मै॒तस्यै॑
दि॒शोऽभि॒दास॑ति। पु॒रुषो॑ दिक्। पु॒रुषो॑ मे॒ कामा॑न्त्सम॒र्धय॑तु॥३१॥

अ॒न्धो जा॑गृ॒विः प्रा॑ण। अ॒सावे॑हि। ब॒धिर॑ आ॒क्रन्द॑यि॒तर॑पान।
अ॒सावे॑हि। उ॒षस॑मु॒षस॑मशी॒य। अ॒हम॑सो॒ ज्योति॑रशी॒य।
अ॒हम॑सो॒ऽपोऽशी॑य। व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। भूर्भुवः॑
स्वः स्वाहा॑॥३२॥

[५]

यत्ते॒ऽचितं॑ यदु॒ चितं॑ ते॑ अ॒ग्ने। यत्तं॑ ऊ॒नं यदु॒ तेऽति॑रि॒क्तम्।
आ॒दि॒त्यास्त॒दङ्गिर॑सश्चि॒न्वन्तु॑। वि॒श्वे ते॑ दे॒वाश्चि॒तिमा॑पूर॒यन्तु॑।

चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्रे। एतावांश्चासि भूयांश्चास्यग्रे। लोकं
पृणं च्छिद्रं पृणं। अथो सीद शिवा त्वम्। इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिः।
अस्मिन् योनावसीषदन्॥ ३३॥

तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। ता अस्य सूददोहसः।
सोमश्च श्रीणन्ति पृथ्वयः। जन्म देवानां विशः। त्रिष्वा रोचने
दिवः। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। अग्रे देवा इहाऽऽवहा।
जज्ञानो वृक्तबर्हिषे। असि होता न ईड्यः। अगन्म महा मनसा
यविष्ठम्॥ ३४॥

यो दीदाय समिद्ध स्वे दुरोणे। चित्रभानू रोदसी अन्तरुर्वी।
स्वाहुतं विश्वतः प्रत्यश्चम। मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनम्। अग्निश्च
होतारं परिभूतमं मतिम्। त्वामर्भस्य हविषः समानमित्। त्वां महो
वृणते नरो नान्यं त्वत्। मनुष्वत्त्वा निर्धामहि। मनुष्वत्समिधीमहि।
अग्रे मनुष्वदङ्गिरः॥ ३५॥

देवान्देवायते यज। अग्निर्हि वाजिनं विशे। ददाति
विश्वचरषणिः। अग्नी राये स्वाभुवम्। स प्रीतो याति वार्यम्।
इषश्च स्तोतृभ्य आभर। पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्याम्। पृष्टो
विश्वा ओषधीराविवेश। वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः। स नो
दिवा स रिषः पातु नक्तम्॥ ३६॥

अयं वाव यः पवते। सौऽग्निर्नाचिकेतः। स यत्प्राङ् पवते। तदस्य शिरः। अथ यदक्षिणा। स दक्षिणः पक्षः। अथ यत्प्रत्यक्। तत्पुच्छम्। यदुदङ्ङि। स उत्तरः पक्षः॥३७॥

अथ यत्संवाति। तदस्य समञ्चनं च प्रसारणं च। अथो सम्पदेवास्य सा। स५ ह वा अस्मै स कामः पद्यते। यत्कामो यजते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठां वेद। आयतनवान्भवति। गच्छति प्रतिष्ठाम्॥३८॥

हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठा। य एवं वेद। आयतनवान्भवति। गच्छति प्रतिष्ठाम्। यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरम्। य एवं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। अथो यथा रुक्म उत्तमो भाय्यात्॥३९॥

एवमेव स तेजसा यशसा। अस्मिंश्च लोकेऽमुष्मिंश्च भाति। उरवो ह वै नामैते लोकाः। येऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ हैते वरीयांसो लोकाः। ये परेणाऽऽदित्यम्। अन्तवन्तः ह वा एष क्षय्यं लोकं जयति। योऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ हैषोऽनन्तमपारमक्षय्यं लोकं जयति। यः परेणाऽऽदित्यम्॥४०॥

अनन्तः ह वा अपारमक्षय्यं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं

चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथो यथा रथे तिष्ठन्पक्षसी पर्यावर्तमाने
प्रत्यपैक्षते। एवमहोरात्रे प्रत्यपैक्षते। नास्याहोरात्रे लोकमाप्नुतः।
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद॥४१॥

[७]

उशन् ह वै वाजश्रवसः सर्ववेदसं ददौ। तस्य ह नचिकेता
नाम पुत्र आस। तं ह कुमारं सन्तम्। दक्षिणासु नीयमानासु
श्रद्धाऽऽविवेश। स होवाच। तत् कस्मै मां दास्यसीति। द्वितीयं
तृतीयम्। तं ह परीत उवाच। मृत्यवे त्वा ददामीति। तं ह
स्मोत्थितं वाग्भिवदति॥४२॥

गौतम कुमारमिति। स होवाच। परेहि मृत्योर्गृहान्। मृत्यवे
वै त्वाऽदामिति। तं वै प्रवसन्तं गन्तासीति होवाच। तस्य स्म
तिस्रो रात्रीरनाश्वान्गृहे वसतात्। स यदि त्वा पृच्छेत्। कुमार कति
रात्रीरवात्सीरिति। तिस्र इति प्रतिब्रूतात्। किं प्रथमां रात्रिमाश्रा
इति॥४३॥

प्रजां त इति। किं द्वितीयामिति। पशूस्त इति। किं
तृतीयामिति। साधुकृत्यां त इति। तं वै प्रवसन्तं जगाम। तस्य
ह तिस्रो रात्रीरनाश्वान्गृहे उवास। तमागत्य पप्रच्छ। कुमार कति
रात्रीरवात्सीरिति। तिस्र इति प्रत्युवाच॥४४॥

किं प्रथमां रात्रिमाश्रा इति। प्रजां त इति। किं
द्वितीयामिति। पशूस्त इति। किं तृतीयामिति। साधुकृत्यां त

इति॑। नम॑स्ते अस्तु॒ भगव॑ इति॑ होवाच। वर॑ वृणी॒ष्वेति॑। पि॒तर॑मे॒व जीव॑न्नया॒नीति॑। द्वितीयं॑ वृणी॒ष्वेति॑॥४५॥

इ॒ष्टा॒पूर्तयो॒र्मेऽक्षि॑तिं ब्रू॒हीति॑ होवाच। तस्मै॑ है॒तम॒ग्निं ना॑चिके॒तमु॑वाच। ततो॒ वै तस्ये॑ष्टापूर्ते॒ ना क्षी॑येते। नास्ये॑ष्टापूर्ते॒ क्षीये॑ते। योऽ॒ग्निं ना॑चिके॒तं चि॑नुते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। तृतीयं॑ वृणी॒ष्वेति॑। पुन॒र्मृत्यो॒र्मेऽप॑चितिं ब्रू॒हीति॑ होवाच। तस्मै॑ है॒तम॒ग्निं ना॑चिके॒तमु॑वाच। ततो॒ वै सोऽप॑ पुन॒र्मृत्युम॑जयत्॥४६॥

अप॑ पुन॒र्मृत्युं ज॑यति। योऽ॒ग्निं ना॑चिके॒तं चि॑नुते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। प्र॒जाप॑तिर्वै प्र॒जाका॑म॒स्तपो॑ऽतप्यत। स हि॑र॒ण्यमु॑दा॒स्यत्। तद॒ग्नौ प्रा॑स्यत्। तद॒स्मै ना॑च्छ॒दय॑त्। तद्वि॒तीयं प्रा॑स्यत्। तद॒स्मै नै॒वाच्छ॑दयत्। तत्तृतीयं॑ प्रा॒स्यत्॥४७॥

तद॒स्मै नै॒वाच्छ॑दयत्। तदा॒त्मन्ने॒व हृद॑र्य्येऽ॒ग्नौ वै॑श्वान॒रे प्रा॑स्यत्। तद॒स्मा अ॑च्छ॒दय॑त्। तस्मा॒द्धिर॑ण्यं कनि॑ष्ठं धना॑नाम्। भु॒ञ्जति॑प्रियत॑मम्। हृद॑य॒जꣳ हि। स वै तमे॒व ना॑विन्दत्। यस्मै॒ तां दक्षि॑णा॒मनै॑ष्यत्। ताꣳ स्वा॒यैव॑ ह॒स्ताय॑ दक्षि॑णा॒यान॑यत्। तां प्र॒त्यगृ॑ह्णात्॥४८॥

दक्षा॑य त्वा॒ दक्षि॑णां प्र॒तिगृ॑ह्णामीति॑। सोऽदक्ष॑त॒ दक्षि॑णां प्र॒तिगृ॑ह्य। दक्ष॑ते ह॒ वै दक्षि॑णां प्र॒तिगृ॑ह्य। य ए॒वं वेद॑। ए॒तद्ध॑ स्म॒ वै तद्वि॒द्वाꣳ सो॑ वाज॒श्रव॑सा गोत॑माः। अप्य॑नू॒देष्या॑ दक्षि॑णां

प्रतिगृह्णन्ति। उभयेन वयं दक्षिष्यामह एव दक्षिणां प्रतिगृह्येति।
तैऽदक्षन्त दक्षिणां प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य
एवं वेद। प्र हान्यं व्रीणाति॥४९॥

[८]

त९ हैतमेकं पशुबन्ध एवोत्तरवेद्यां चिन्वते। उत्तरवेदिसंमित
एषोऽग्निरिति वदन्तः। तत्र तथा कुर्यात्। एतमग्निं कामेन व्यर्धयेत्।
स एनं कामेन व्यृद्धः। कामेन व्यर्धयेत्। सौम्ये वावैनमध्वरे
चिन्वीत। यत्र वा भूयिष्ठा आहुतयो हूयेरन्। एतमग्निं कामेन
समर्धयति। स एनं कामेन समृद्धः॥५०॥

कामेन समर्धयति। अथ हैनं पुरर्षयः। उत्तरवेद्यामेव
सन्नियमचिन्वत। ततो वै तेऽविन्दन्त प्रजाम्। अभि स्वर्गं
लोकमजयन्। विन्दत एव प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकं जयति।
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं
वायुर्ऋद्धिकामः॥५१॥

यथान्युप्तमेवोपदधे। ततो वै स एतामृद्धिमाध्नोत्। यामिदं
वायुर्ऋद्धः। एतामृद्धिमृध्नोति। यामिदं वायुर्ऋद्धः। योऽग्निं
नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं गोबलो वार्षाः
पशुकामः। पाङ्गमेव चिक्ये। पञ्च पुरस्तात्॥५२॥

पञ्च दक्षिणतः। पञ्च पश्चात्। पञ्चोत्तरतः। एकां मध्ये। ततो वै

स सहस्रं पशून्प्राप्नोत्। प्र सहस्रं पशूनां प्रोति। योऽग्निं नाचिकेतं
चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं प्रजापतिर्ज्यैष्ठ्यकामो
यशस्कामः प्रजननकामः। त्रिवृतमेव चिक्रे॥५३॥

सप्त पुरस्तात्। तिस्रो दक्षिणतः। सप्त पश्चात्। तिस्र उत्तरतः।
एकां मध्ये। ततो वै स प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोत्। एतां प्रजातिं
प्राजायत। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। त्रिवृद्वै ज्यैष्ठ्यम्। माता पिता
पुत्रः॥५४॥

त्रिवृत्प्रजननम्। उपस्थो योनिर्मध्यमा। प्र यशो
ज्यैष्ठ्यमाप्नोति। एतां प्रजातिं प्रजायते। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते।
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनमिन्द्रो
ज्यैष्ठ्यकामः। ऊर्ध्वा एवोपदधे। ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छत्॥५५॥

ज्यैष्ठ्यं गच्छति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद।
अथ हैनमसावादित्यः स्वर्गकामः। प्राचीरेवोपदधे। ततो वै सोऽभि
स्वर्गं लोकमजयत्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं
चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। स यदीच्छेत्॥५६॥

तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। प्राडाहोतुर्धिष्या-
दुत्सर्पेत्। येयं प्रागाद्यशस्वती। सा मा प्रोर्णोतु। तेजसा यशसा
ब्रह्मवर्चसेनेति। तेजस्व्यैव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। अथ
यदीच्छेत्। भूयिष्ठं मे श्रद्धधीरन्। भूयिष्ठा दक्षिणा नयेयुरिति।

दक्षिणासु नीयमानासु प्राच्येहि प्राच्येहीति प्राची जुषाणा
वेत्वाऽऽज्यस्य स्वाहेति सुवेणोपहत्याऽऽहवनीये जुहुयात्॥५७॥

भूयिष्ठमेवास्मै श्रद्धधते। भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति।
पुरीषमुपधाय। चितिकृप्तिभिरभिमृश्य। अग्निं प्रणीयोपसमाधाय।
चतस्र एता आहुतीर्जुहोति। त्वमग्ने रुद्र इति शतरुद्रीयस्य रूपम्।
अग्नाविष्णू इति वसोर्धारायाः। अन्नपत इत्यन्नहोमः। सप्त ते अग्ने
समिधः सप्त जिह्वा इति विश्वप्रीः॥५८॥

[९]

यां प्रथमामिष्टकामुपदधाति। इमं तया लोकमभिजयति।
अथो या अस्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामा-
प्नोति। यां द्वितीयामुपदधाति। अन्तरिक्षलोकं तयाऽभिजयति।
अथो या अन्तरिक्षलोके देवताः। तासां सायुज्यं
सलोकतामाप्नोति। यां तृतीयामुपदधाति। अमुं तया
लोकमभिजयति॥५९॥

अथो या अमुष्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं
सलोकतामाप्नोति। अथो या अमूरितरा अष्टादश। य एवामी
उरवश्च वरीयांसश्च लोकाः। तानेव ताभिरभिजयति॥ कामचारो
ह वा अस्योरुषु च वरीयःसु च लोकेषु भवति। योऽग्निं नाचिकेतं
चिनुते। य उं चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य
वसन्तः शिरः॥६०॥

ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षा उत्तरः। शरत्पुच्छम्। मासाः
कर्मकाराः। अहोरात्रे शतरुद्रीयम्। पर्जन्यो वसोर्धारा। यथा वै
पर्जन्यः सुवृष्टं वृष्ट्वा। प्रजाभ्यः सर्वान्कामान्सम्पूरयति। एवमेव
स तस्य सर्वान्कामान्सम्पूरयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते॥६१॥

य उ चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य
वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षाः पुच्छम्। शरदुत्तरः
पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्।
अहोरात्राणीष्टकाः। एष वाव सोऽग्निरग्निमयः पुनर्णवः। अग्निमयो
ह वै पुनर्णवो भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य सायुज्यम्।
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद॥६२॥

[१०]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय काठके द्वितीयः प्रश्नः
समाप्तः॥२॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

तुभ्यं ता अङ्गिरस्तमाऽश्याम् तं काममग्रे। आशानां त्वा
विश्वा आशाः। अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। कामो भूतस्य
कामस्तदग्रे। ब्रह्म जज्ञानं पिता विराजाम्। यज्ञो रायोऽयं यज्ञः।
आपो भद्रा आदित्यं श्यामि। तुभ्यं भरन्ति यो देह्यः। पूर्वं देवा
अपरेण प्राणापानौ। हव्यवाहुः स्विष्टम्॥१॥

[१]

दे॒वेभ्यो॒ वै स्व॒र्गो लो॒कस्ति॒रोऽभवत्। ते प्र॒जाप॑तिमब्रुवन्।
 प्रजा॑पते स्व॒र्गो वै नो॑ लो॒कस्ति॒रोऽभूत्। तमन्वि॑च्छेति॑। तं
 य॑ज्ञ॒क्रतु॑भि॒रन्वै॑च्छत्। तं य॑ज्ञ॒क्रतु॑भि॒र्नान्वि॑न्दत्। तमिष्टि॑भि॒रन्वै॑च्छत्।
 तमिष्टि॑भि॒रन्वि॑न्दत्। तदिष्टी॑नामिष्टित्वम्। एष्ट॑यो ह॒ वै नाम॑। ता
 इष्ट॑य॒ इत्याच॑क्षते प॒रोक्षे॑ण। प॒रोक्ष॑प्रिया इव॒ हि दे॒वाः॥२॥

तमाशा॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पत आ॒शया॒ वै श्रा॑म्यसि। अ॒हमु॒
 वा आशा॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्याऽऽशा॑
 भवि॑ष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति॑। स ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑
 पुरो॑डाशम॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्। आ॒शायै॑ च॒रुम्। अनु॑म॒त्यै च॒रुम्।
 ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्याऽऽशा॑ऽभवत्। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्।
 स॒त्या ह॒ वा अ॒स्याऽऽशा॑ भवति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति।
 य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति।
 अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ स्वाहा॒ऽऽशायै॑ स्वाहा॑। अनु॑म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒
 स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॑॥३॥

तं कामो॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पते॒ कामे॑न॒ वै श्रा॑म्यसि। अ॒हमु॒ वै
 कामो॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्यः कामो॑ भवि॑ष्यति। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति॑। स ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑ पुरो॑डाशम॒ष्टाक॑पालं॒
 निर॑वपत्। का॒माय॑ च॒रुम्। अनु॑म॒त्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्यः
 कामो॑ऽभवत्। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यो ह॒ वा अ॒स्य॑ कामो॑

भवति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑
चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॒ कामा॑य॒ स्वाहा॒ कामा॑य॒ स्वाहा॑।
अनु॑मत्यै॒ स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॒ स्वाहा॒ऽग्नये॑
स्विष्ट॑कृते॒ स्वाहेति॑॥४॥

तं ब्रह्मा॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पते ब्रह्म॑णा॒ वै श्राम्य॑सि। अ॒हमु॒ वै
ब्रह्मा॑ऽस्मि। मां नु यज॑स्व। अथ॑ ते ब्रह्म॑ण्वान् य॒ज्ञो भ॑विष्यति। अनु॑
स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्य॑सीति। स ए॒तम॒ग्नये॒ कामा॑य॒ पुरो॑डाशम॒ष्टाक॑पालं
नि॒रव॑पत्। ब्रह्म॑णे च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ ब्रह्म॑ण्वान्
य॒ज्ञोऽभ॑वत्। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। ब्रह्म॑ण्वान् ह॒ वा अ॑स्य य॒ज्ञो
भ॑वति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑
चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॒ कामा॑य॒ स्वाहा॒ ब्रह्म॑णे॒ स्वाहा॑।
अनु॑मत्यै॒ स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॒ स्वाहा॒ऽग्नये॑
स्विष्ट॑कृते॒ स्वाहेति॑॥५॥

तं य॒ज्ञोऽब्र॑वीत्। प्रजा॑पते य॒ज्ञेन॒ वै श्राम्य॑सि। अ॒हमु॒ वै
य॒ज्ञोऽस्मि॑। मां नु यज॑स्व। अथ॑ ते स॒त्यो य॒ज्ञो भ॑विष्यति। अनु॑
स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्य॑सीति। स ए॒तम॒ग्नये॒ कामा॑य॒ पुरो॑डाशम॒ष्टाक॑पालं
नि॒रव॑पत्। य॒ज्ञाय॑ च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्यो
य॒ज्ञोऽभ॑वत्। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यो ह॒ वा अ॑स्य य॒ज्ञो
भ॑वति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑
चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॒ कामा॑य॒ स्वाहा॒ य॒ज्ञाय॑ स्वाहा॑।

अनुमत्यै स्वाहा॑ प्रजापतये॑ स्वाहा॑। स्वर्गाय॑ लोकाय॑ स्वाहा॑ऽग्नये॑
स्विष्टकृते॑ स्वाहेति॑॥६॥

तमापोऽब्रुवन्। प्रजापतेऽप्सु वै सर्वे कामाः श्रिताः। वयमु
वा आपः स्मः। अस्मान्नु यजस्व। अथ त्वयि सर्वे कामाः
श्रयिष्यन्ते। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय
पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। अद्ध्यश्चरुम्। अनुमत्यै चरुम्।
ततो वै तस्मिन्सर्वे कामा अश्रयन्त। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्।
सर्वे ह वा अस्मिन्कामाः श्रयन्ते। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य
एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये
कामाय स्वाहाऽद्ध्यः स्वाहा॑। अनुमत्यै स्वाहा॑ प्रजापतये॑ स्वाहा॑।
स्वर्गाय॑ लोकाय॑ स्वाहा॑ऽग्नये॑ स्विष्टकृते॑ स्वाहेति॑॥७॥

तमग्निर्बलिमानंब्रवीत्। प्रजापतेऽग्नये वै बलिमते सर्वाणि
भूतानि बलिः हरन्ति। अहमु वा अग्निर्बलिमानंस्मि। मां नु
यजस्व। अथ ते सर्वाणि भूतानि बलिः हरिष्यन्ति। अनु स्वर्गं
लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं
निरवपत्। अग्नये बलिमते चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्मै
सर्वाणि भूतानि बलिमंहरन्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सर्वाणि
ह वा अस्मै भूतानि बलिः हरन्ति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य
एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये

कामाय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ बलि॒मते॑ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै॒ स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒
स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॑॥८॥

तमनु॑वित्तिरब्रवीत्। प्रजा॑पते स्व॒र्गं वै लो॒कमनु॑विवि॒त्ससि॑।
अ॒हमु॒ वा अनु॑वित्तिरस्मि। मां नु॑ य॒जस्वा॑। अथ॑ ते
स॒त्याऽनु॑वित्तिर्भविष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स
ए॒तम॒ग्नये॑ कामाय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्। अनु॑वित्यै
च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्याऽनु॑वित्तिरभवत्।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्या ह॒ वा अ॒स्यानु॑वित्तिर्भवति। अनु॑
स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ग्नये॑ कामाय॑ स्वाहा॒ऽनु॑वित्यै॒ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै॒
स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑
स्वाहेति॑॥९॥

ता वा ए॒ताः स॒प्त स्व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ द्वा॒रः। दि॒वःश्ये॑न॒योऽनु॑-
वित्तयो॑ नाम॑। आशा॑ प्रथ॒मा र॑क्षति। कामो॑ द्वि॒तीया॑म्। ब्रह्म॑
तृ॒तीया॑म्। य॒ज्ञश्च॑तु॒र्थीम्। आप॑ः पञ्च॒मीम्। अ॒ग्निर्ब॑लि॒मान्ध॒ष्ठीम्।
अनु॑वित्तिः सप्त॒मीम्। अनु॑ ह॒ वै स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। काम॑चारो॑ऽस्य
स्व॒र्गे लो॒के भ॑वति। य ए॒ताभि॑रिष्टि॒भिर्य॑ज॑ते। य उ॑ चैना ए॒वं
वेद॑। तास्व॑न्विष्टि। प॒ष्ठौही॒वरां॑ द॒द्यात्क॒सं च॑। स्त्रियै॑ चाऽऽभार॑
समृ॑द्धौ॥१०॥

तपसा देवा देवतामग्रं आयन्। तपसर्षयः स्वरन्वविन्दन्।
 तपसा सपत्नान्प्रणुदामारातीः। येनेदं विश्वं परिभूतं यदस्ति।
 प्रथमजं देवः हविषा विधेम। स्वयम्भु ब्रह्म परमं तपो यत्। स
 एव पुत्रः स पिता स माता। तपो ह यक्षं प्रथमः सम्बभूव।
 श्रद्धया देवो देवत्वमश्नुते। श्रद्धा प्रतिष्ठा लोकस्य देवी॥११॥

सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्। कामवत्साऽमृतं दुहाना। श्रद्धा
 देवी प्रथमजा ऋतस्य। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। ताः
 श्रद्धाः हविषा यजामहे। सा नो लोकममृतं दधातु। ईशाना
 देवी भुवनस्याधिपती। आगात्सत्यः हविरिदं जुषाणम्। यस्माद्देवा
 जज्ञिरे भुवनं च विश्वे। तस्मै विधेम हविषा घृतेन॥१२॥

यथा देवैः सधमादं मदेम। यस्य प्रतिष्ठोर्वन्तरिक्षम्।
 यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनं च सर्वे। तत्सत्यमर्चदुप यज्ञं न आगात्।
 ब्रह्माऽऽहुतीरुपमोदमानम्। मनसो वशे सर्वमिदं बभूव। नान्यस्य
 मनो वशमन्वियाय। भीष्मो हि देवः सहस्रः सहीयान्। स नो
 जुषाण उप यज्ञमागात्। आकूतीनामधिपतिं चेतसां च॥१३॥

सङ्कल्पजूतिं देवं विपश्चिम्। मनो राजानमिह वर्धयन्तः।
 उपह्वेऽस्य सुमतौ स्याम। चरणं पवित्रं विततं पुराणम्।
 येन पृतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः।
 अतिं पाप्मानमरातिं तरेम। लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रम्।

ज्योतिष्मद्भाजमानं महस्वत्। अमृतस्य धारां बहुधा दोहमानम्।
चरणं नो लोके सुधितां दधातु। अग्निर्मूर्धा भुवः। अनु
नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहृः स्विष्टम्॥१४॥

[३]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरोऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्।
प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत्। तमन्विच्छेति। तं
यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्। तमिष्टिभि-
रन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो ह
वै नाम। ता इष्टय इत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि
देवाः॥१५॥

तं तपोऽब्रवीत्। प्रजापते तपसा वै श्राम्यसि। अहमु वै
तपोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं तपो भविष्यति। अनु
स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमृष्टाकपालं निरवपत्। तपसे
चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं तपोऽभवत्। अनु
स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य तपो भवति। अनु स्वर्गं
लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र
जुहोति। अग्नये स्वाहा तपसे स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये
स्वाहा। स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१६॥

तं श्रद्धाऽब्रवीत्। प्रजापते श्रद्धया वै श्राम्यसि। अहमु वै
श्रद्धाऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्या श्रद्धा भविष्यति।

अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति। स ए॒तमा॑ग्ने॒यम॑ष्टाक॒पालं॑ निर॑वपत्।
 श्र॒द्धायै॑ च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑ स॒त्या श्र॒द्धाऽभ॑वत्।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्या ह॒ वा अ॑स्य श्र॒द्धा भ॑वति। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं
 वे॒द। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ग्नये॑ स्वाहा॑ श्र॒द्धायै॑ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै
 स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑
 स्वाहेति॑॥१७॥

त॒स्य स॒त्यम॑ब्रवीत्। प्रजा॑पते स॒त्येन॑ वै श्राम्य॑सि। अ॒हमु॑ वै
 स॒त्यम॑स्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्य॑ स॒त्यं भ॑विष्यति।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति। स ए॒तमा॑ग्ने॒यम॑ष्टाक॒पालं॑ निर॑वपत्।
 स॒त्याय॑ च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑ स॒त्य॑ स॒त्यम॑भवत्।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्य॑ ह॒ वा अ॑स्य स॒त्यं भ॑वति। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं
 वे॒द। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ग्नये॑ स्वाहा॑ स॒त्याय॑ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै
 स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑
 स्वाहेति॑॥१८॥

तं मनो॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पते मन॑सा वै श्राम्य॑सि। अ॒हमु॑ वै
 मनो॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्यं मनो॑ भविष्यति। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति। स ए॒तमा॑ग्ने॒यम॑ष्टाक॒पालं॑ निर॑वपत्। मन॑से
 च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑ स॒त्यं मनो॑ऽभवत्। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्य॑ ह॒ वा अ॑स्य मनो॑ भवति। अनु॑ स्व॒र्गं

लो॒कं वि॒न्दति॑ । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैन॒देवं वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॒होति॑ । अ॒ग्नये॑ स्वाहा॒ मन॑से॒ स्वाहा॑ । अनु॑म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ । स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॑ ॥ १९ ॥

तं चर॑णमब्रवीत् । प्रजा॑पते चर॑णेन॒ वै श्रौ॑म्यसि । अ॒हमु॑ वै चर॑णमस्मि । मां नु॑ यज॒स्व । अथ॑ ते स॒त्यं चर॑णं भविष्यति । अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति । स ए॒तमा॑ग्नेयम॒ष्टाक॑पालं निर॑वपत् । चर॑णाय च॒रुम् । अनु॑म॒त्यै च॒रुम् । ततो॑ वै तस्य॑ स॒त्यं चर॑णमभवत् । अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत् । स॒त्यं ह॒ वा अ॑स्य चर॑णं भवति । अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॒न्दति॑ । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैन॒देवं वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॒होति॑ । अ॒ग्नये॑ स्वाहा॒ चर॑णाय॒ स्वाहा॑ । अनु॑म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ । स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॑ ॥ २० ॥

ता वा ए॒ताः प॒ञ्च स्व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ द्वा॒रः । अ॒पा॒घा अनु॑वित्तयो॒ नाम॑ । तपः॑ प्रथ॒मा र॑क्षति । श्र॒द्धा द्वि॒तीया॑म् । स॒त्यं तृ॒तीया॑म् । मन॑श्चतु॒र्थीम् । चर॑णं पञ्च॒मीम् । अनु॑ ह॒ वै स्व॒र्गं लो॒कं वि॒न्दति॑ । का॒म॒चा॒रोऽस्य॑ स्व॒र्गे लो॒के भ॑वति । य ए॒ताभि॑रिष्टि॒भिर्यज॑ते । य उ॑ चै॒ना ए॒वं वेद॑ । तास्व॑न्विष्टि । प॒ष्ठौ ही॒वरां॑ द॒द्यात्क॒सं च॑ । स्त्रियै॑ चाऽऽभा॒रं स॑मृ॒द्धौ ॥ २१ ॥

[४]

ब्रह्म॒ वै चतु॑र्होतारः । चतु॑र्होतृ॒भ्योऽधि॑य॒ज्ञो निर्मि॑तः । नैन॑

श॒प्तम्। नाभिच॑रित॒मागच्छ॑ति। य ए॒वं वेद॑। यो ह॒ वै चतु॑र्होत॒ृणां
चतु॑र्होतृत्वं वेद॑। अथो प॒ञ्चहो॑तृत्वम्। सर्वा॑ हा॒स्मै दि॒शः कल्प॑न्ते।
वा॒चस्पति॑र्होता॒ दश॑होत॒ृणाम्। पृथि॒वी हो॒ता चतु॑र्होत॒ृणाम्॥ २२॥

अ॒ग्निर्हो॒ता प॒ञ्चहो॑त॒ृणाम्। वा॒ग्घो॒ता षड्दो॑त॒ृणाम्।
म॒हाह॑वि॒रहो॒ता स॒प्तहो॑त॒ृणाम्। ए॒तद्वै चतु॑र्होत॒ृणां चतु॑र्होतृत्वम्।
अथो प॒ञ्चहो॑तृत्वम्। सर्वा॑ हा॒स्मै दि॒शः कल्प॑न्ते। य ए॒वं
वेद॑। ए॒षा वै स॑र्ववि॒द्या। ए॒तद्वैष॑जम्। ए॒षा प॒ङ्क्तिः स्व॑र्गस्य॑
लो॒कस्या॑ञ्ज॒साऽय॑निः स्मृ॒तिः॥ २३॥

ए॒तान् योऽध्यै॑त्य॒च्छदि॑र्द॒रुशे॑ याव॑न्त॒रस॑म्। स्व॑रेति। अ॒न॒प॒ब्र॒वः
स॑र्व॒मायु॑रेति। वि॒न्दते॑ प्र॒जाम्। रा॒यस्पोष॑ गौप॒त्यम्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी
भ॑वति। ए॒तान् योऽध्यै॑ति। स्पृ॒णोत्या॑त्मानम्। प्र॒जां पि॑तृन्। ए॒तान्
वा अ॑रु॒ण औप॑वेशि॒र्विदां॑ च॒कार॥ २४॥

ए॒तैर॑धि॒वा॒दम॑पा॒जय॑त्। अथो वि॒श्वं पा॒प्मान॑म्। स्व॑र्ययौ।
ए॒तान्योऽध्यै॑ति। अ॒धि॒वा॒दं ज॑यति। अथो वि॒श्वं पा॒प्मान॑म्। स्व॑रेति।
ए॒तैर॑ग्निं चि॒न्वीत॑ स्व॒र्गका॑मः। ए॒तैरायु॑ष्कामः। प्र॒जाप॑शु॒कामो॑
वा॥ २५॥

पु॒रस्ता॑द्दश॒होता॑र॒मुद॑श्च॒मुप॑दधाति याव॑त्प॒दम्। हृद॑यं यजु॑षी॒
प॒त्यौ च। द॒क्षिण॑तः प्राश्च॒ चतु॑र्होता॒रम्। प॒श्चादु॑दश्च॒ पञ्च॑होता॒रम्।
उ॒त्तर॑तः प्राश्च॒ षड्दो॑ता॒रम्। उ॒परि॑ष्टा॒त्प्राश्च॑ स॒प्तहो॑ता॒रम्। हृद॑यं

यजूंषि पत्यंश्च। यथावकाशं ग्रहान्। यथावकाशं प्रतिग्रहल्लोकं
पृणाश्च। सर्वा हास्येता देवताः प्रीता अभीष्टा भवन्ति॥२६॥

सदेवमग्निं चिनुते। रथसंमितश्चेतव्यः। वज्रो वै रथः। वज्रैणैव
पाप्मानं भ्रातृव्यं स्तृणुते। पक्षः संमितश्चेतव्यः। एतावान्
वै रथः। यावत्पक्षः। रथसंमितमेव चिनुते। इममेव लोकं
पशुबन्धेनाभिजयति। अथो अग्निष्टोमेन॥२७॥

अन्तरिक्षमुक्थ्येन। स्वरतिरात्रेण। सर्वाल्लोकानहीनेन। अथो
सत्रेण। वरो दक्षिणा। वरेणैव वरं स्पृणोति। आत्मा हि वरः।
एकविंशतिर्दक्षिणा ददाति। एकविंशो वा इतः स्वर्गो लोकः।
प्र स्वर्गं लोकमाप्नोति॥२८॥

असावादित्य एकविंशः। अमुमेवाऽऽदित्यमाप्नोति। शतं
ददाति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
सहस्रं ददाति। सहस्रसंमितः स्वर्गो लोकः। स्वर्गस्य लोकस्या-
भिजित्यै। अन्विष्टकं दक्षिणा ददाति। सर्वाणि वयांसि॥२९॥

सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्धौ। यदि न विन्देत। मन्थानेतावतो
दद्यादोदनान् वा। अश्रुते तं कामम्। यस्मै कामायाग्निश्चीयते।
पृष्ठौहीं त्वन्तर्वतीं दद्यात्। सा हि सर्वाणि वयांसि। सर्वस्याऽऽप्त्यै।
सर्वस्यावरुद्धौ॥३०॥

हिरण्यं ददाति। हिरण्यज्योतिरेव स्वर्गं लोकमेति। वासो

ददाति। तेनाऽऽयुः प्रतिरते। वेदितृतीये यजेत। त्रिषत्या हि देवाः।
स संत्यमग्निं चिनुते। तदेतत्पशुबन्धे ब्राह्मणं ब्रूयात्। नेतरेषु यज्ञेषु।
यो ह वै चतुर्होतृनुसवनं तर्पयितव्यान् वेद॥३१॥

तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैनः सोमपीथो नमति। एते वै
चतुर्होतारोऽनुसवनं तर्पयितव्याः। ये ब्राह्मणा बहुविदः। तेभ्यो
यद्वक्षिणा न नयेत्। दुरिष्टः स्यात्। अग्निमस्य वृक्षीरन्। तेभ्यो
यथाश्रद्धं दद्यात्। स्विष्टमेवैतत्क्रियते। नास्याग्निं वृञ्जते॥३२॥

हिरण्येष्टको भवति। यावदुत्तममङ्गुलिकाण्डं यज्ञपुरुषा
सम्मितम्। तेजो हिरण्यम्। यदि हिरण्यं न विन्देत्। शर्करा अक्ता
उपदध्यात्। तेजो घृतम्। सतेजसमेवाग्निं चिनुते। अग्निं चित्वा
सौत्रामण्या यजेत मैत्रावरुण्या वा। वीर्येण वा एष व्यृध्यते।
योऽग्निं चिनुते॥३३॥

यावदेव वीर्यम्। तदस्मिन्दधाति। ब्रह्मणः सायुज्यः
सलोकतामाप्नोति। एतासामेव देवतानां सायुज्यम्। सार्ष्टिताः
समानलोकतामाप्नोति। य एतमग्निं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद।
एतदेव सावित्रे ब्राह्मणम्। अथो नाचिकेते॥३४॥

[५]

यच्चा॒मृतं॑ यच्च॒ मर्त्यम्॑। यच्च॒ प्राणि॑ति॒ यच्च॒ न। सर्वा॑स्ता
इष्ट॑काः कृत्वा। उप॑ काम॒दुघां॑ दधे। तेन॑र्षिणा॒ तेन॒ ब्रह्म॑णा। तया॑

देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। सर्वाः स्त्रियः सर्वान्पुंसः। सर्वं न
स्त्रीपुमं च यत्। सर्वास्ताः। यावन्तः पांसवो भूमेः॥३५॥

सङ्ख्याता देवमायया। सर्वास्ताः। यावन्त ऊषाः पशूनाम्।
पृथिव्यां पुष्टिर्हिताः। सर्वास्ताः। यावन्तीः सिकताः सर्वाः।
अप्स्वन्तश्च याः श्रिताः। सर्वास्ताः। यावन्तीः शर्करा धृत्यै। अस्यां
पृथिव्यामधि॥३६॥

सर्वास्ताः। यावन्तोऽश्मानोऽस्यां पृथिव्याम्। प्रतिष्ठासु
प्रतिष्ठिताः। सर्वास्ताः। यावन्तीर्वीरुधः सर्वाः। विष्ठिताः पृथिवीमनु।
सर्वास्ताः। यावन्तीरोषधीः सर्वाः। विष्ठिताः पृथिवीमनु।
सर्वास्ताः॥३७॥

यावन्तो वनस्पतयः। अस्यां पृथिव्यामधि। सर्वास्ताः। यावन्तो
ग्राम्याः पशवः सर्वे। आरण्याश्च ये। सर्वास्ताः। ये द्विपादश्चतुष्पादः।
अपाद उदरसर्पिणः। सर्वास्ताः। यावदाञ्जनमुच्यते॥३८॥

देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावत्कृष्णायसु सर्वम्।
देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावल्लोहायसु सर्वम्। देवत्रा
यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। सर्वसु सीसु सर्वं त्रपु। देवत्रा यच्च
मानुषम्॥३९॥

सर्वास्ताः। सर्वसु हिरण्यसु रजतम्। देवत्रा यच्च मानुषम्।

सर्वास्ताः। सर्व॑ सुव॑र्ण॑ ह॑रितम्। दे॒व॒त्रा यच्च॑ मानुषम्। सर्वास्ता
इष्ट॑काः कृत्वा। उप॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॑र्षिणा॒ तेन॑ ब्रह्म॑णा। तया॑
दे॒व॒तया॑ऽङ्गि॒र॒स्व॒द्धु॒वा सी॑द॥४०॥

[६]

सर्वा॑ दि॒शो दि॒क्षु। यच्चा॒न्त॒र्भू॒तं प्र॑तिष्ठितम्। सर्वास्ता
इष्ट॑काः कृत्वा। उप॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॑र्षिणा॒ तेन॑ ब्रह्म॑णा।
तया॑ दे॒व॒तया॑ऽङ्गि॒र॒स्व॒द्धु॒वा सी॑द। अ॒न्त॒रि॒क्षं च॑ केवलम्।
यच्चा॒स्मिन् न॒न्त॒रा॒हि॒तम्। सर्वास्ताः। आ॒न्त॒रि॒क्ष्यं च॑ याः प्र॒जाः॥४१॥

ग॒न्ध॒र्वा॒प्स॒रसं॑श्च॒ ये। सर्वास्ताः। सर्वा॑नु॒दा॒रा॒न्ध्र॑सलिलान्।
अ॒न्त॒रि॒क्षे प्र॑तिष्ठितान्। सर्वास्ताः। सर्वा॑नु॒दा॒रा॒न्ध्र॑सलिलान्।
स्था॒व॒राः प्रो॒ष्या॑श्च॒ ये। सर्वास्ताः। सर्वा॑ धु॒नि॒ स॒र्वान्ध्र॑सान्।
हि॒मो यच्च॑ शी॒यते॑॥४२॥

सर्वास्ताः। सर्वा॑न्म॒री॒चीन् वित॑तान्। नी॒हा॒रो यच्च॑ शी॒यते॑।
सर्वास्ताः। सर्वा॑ वि॒द्यु॒तः सर्वा॑न्ध्र॒स्तनयि॑तून्। ह्रा॒दु॒नी॒र्यच्च॑ शी॒यते॑।
सर्वास्ताः। सर्वाः स्र॑व॒न्तीः स॒रितः॑। स॒र्वम॑प्सुच॒रं च॑ यत्।
सर्वास्ताः॥४३॥

याश्च॒ कू॒प्या॒ याश्च॑ ना॒द्याः॑ समु॒द्रियाः॑। याश्च॑ वैश॒न्ती॒रु॒त
प्रा॑स॒ची॒र्याः। सर्वास्ताः। ये चो॒त्तिष्ठ॑न्ति जी॒मूताः॑। याश्च॑ वर्ष॑न्ति
वृ॒ष्टयः॑। सर्वास्ताः। तप॑स्तेज॑ आका॒शम्। यच्चा॑ऽऽका॒शे प्र॑तिष्ठितम्।

सर्वास्ताः। वायुं वयाँसि सर्वाणि॥४४॥

अन्तरिक्षचरं च यत्। सर्वास्ताः। अग्निँ सूर्यं चन्द्रम्। मित्रं
वरुणं भगम्। सर्वास्ताः। सत्यँ श्रद्धां तपो दमम्। नाम रूपं च
भूतानाम्। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघां दधे। तेनर्षिणा
तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥४५॥

[७]

सर्वान्दिवँ सर्वान्देवान्दिवि। यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्।
सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघां दधे। तेनर्षिणा तेन
ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद। यावतीस्तारकाः सर्वाः।
वितता रोचने दिवि। सर्वास्ताः। ऋचो यजूँषि सामानि॥४६॥

अथर्वाङ्गिरसंश्च ये। सर्वास्ताः। इतिहासपुराणं च।
सर्पदेवजनाश्च ये। सर्वास्ताः। ये च लोका ये चालोकाः।
अन्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ताः। यच्च ब्रह्म यच्चब्रह्म।
अन्तर्ब्रह्मन्प्रतिष्ठितम्॥४७॥

सर्वास्ताः। अहोरात्राणि सर्वाणि। अर्धमासाँश्च केवलान्।
सर्वास्ताः। सर्वानृतून्सर्वान्मासान्। संवत्सरं च केवलम्।
सर्वास्ताः। सर्वं भूतँ सर्वं भव्यम्। यच्चातोऽधिभविष्यति।
सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघां दधे। तेनर्षिणा तेन
ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥४८॥

[८]

ऋचां प्राचीं महती दिगुच्यते। दक्षिणामाहुर्यजुषामपाराम्।
 अथर्वणामङ्गिरसां प्रतीचीं। साम्नामुदीची महती दिगुच्यते।
 ऋग्भिः पूर्वाह्णे दिवि देव ईयते। यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये अहः।
 सामवेदेनाऽस्तमये महीयते। वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति सूर्यः। ऋग्भ्यो
 जाताः सर्वशो मूर्तिमाहुः। सर्वा गतिर्याजुषी हैव शश्वत्॥४९॥

सर्वं तेजः सामरूप्यं हं शश्वत्। सर्वं हेदं ब्रह्मणा
 हैव सृष्टम्। ऋग्भ्यो जातं वैश्यं वर्णमाहुः। यजुर्वेदं
 क्षत्रियस्याऽऽहुर्योनिम्। सामवेदो ब्राह्मणानां प्रसूतिः। पूर्वं पूर्वभ्यो
 वचं एतदूचुः। आदर्शमग्निं चिन्वानाः। पूर्वं विश्वसृजोऽमृताः।
 शतं वर्षसहस्राणि। दीक्षिताः सत्रमांसत॥५०॥

तपं आसीद्ब्रह्मपतिः। ब्रह्म ब्रह्माऽभवत्स्वयम्। सत्यं हं
 होतैषामासीत्। यद्विश्वसृज आसंत। अमृतमेभ्य उदगायत्। सहस्रं
 परिवत्सरान्। भूतं हं प्रस्तोतैषामासीत्। भविष्यत्प्रतिं चाहरत्।
 प्राणो अध्वर्युरभवत्। इदं सर्वं सिषांसताम्॥५१॥

अपानो विद्वानावृतः। प्रतिप्रातिष्ठदध्वरे। आर्तवा
 उपगातारः। सदस्या ऋतवोऽभवन्। अर्धमासाश्च मासाश्च।
 चमसाध्वर्यवोऽभवन्। अशंसद्ब्रह्मणस्तेजः। अच्छावाकोऽभवद्यशः।

ऋतमेषां प्रशास्ताऽऽसीत्। यद्विश्वसृज आसत्॥५२॥

ऊर्ग्राजानमुदवहत्। ध्रुवगोपः सहोऽभवत्। ओजोऽभ्यष्टौ-
द्वाव्यणः। यद्विश्वसृज आसत्। अपंचितिः पोत्रीयामयजत्।
नेष्ट्रीयामयजत्त्विषिः। आग्नीद्वाद्विदुषी सत्यम्। श्रद्धा हैवा-
यजथस्वयम्। इरा पत्नी विश्वसृजाम्। आकूतिरपि नडुविः॥५३॥

इध्मः ह क्षुच्चैभ्य उग्रे। तृष्णा चाऽऽवहतामुभे। वागेषाः
सुब्रह्मण्याऽऽसीत्। छन्दोयोगान् विजानती। कल्पतत्राणि
तन्वानाऽहः। सःस्थाश्च सर्वशः। अहोरात्रे पशुपाल्यौ। मुहूर्ताः
प्रेष्या अभवन्। मृत्युस्तदभवद्धाता। शमितोग्रो विशां पतिः॥५४॥

विश्वसृजः प्रथमाः सत्रमांसत। सहस्रसमं प्रसुतेन यन्तः।
ततो ह जज्ञे भुवनस्य गोपाः। हिरण्मयः शकुनिर्ब्रह्म नाम।
येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धः। पिता पुत्रेण पितृमान् योनियोनौ।
नावेदविन्मनुते तं बृहन्तम्। सर्वानुभुमात्मानः सम्पराये। एष
नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य। न कर्मणा वर्धते नो कनीयान्॥५५॥

तस्यैवाऽऽत्मा पदवित्तं विदित्वा। न कर्मणा लिप्यते
पापकेन। पञ्चपञ्चाशतस्त्रिवृतः संवत्सराः। पञ्चपञ्चाशतः पञ्चदशाः।
पञ्चपञ्चाशतः सप्तदशाः। पञ्चपञ्चाशत एकविंशाः। विश्वसृजाः
सहस्रसंवत्सरम्। एतेन वै विश्वसृज इदं विश्वमसृजन्त।
यद्विश्वमसृजन्त। तस्माद्विश्वसृजः। विश्वमेनाननु प्रजायते। ब्रह्मणः

सायुज्यं सलोकतां यन्ति। एतासांमेव देवतांनां सायुज्यम्।
 सार्ष्टितां समानलोकतां यन्ति। य एतदुपयन्ति। ये चैनत्प्राहुः।
 येभ्यश्चैनत्प्राहुः॥५६॥ ॐ॥

[९]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥३॥

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठकं समाप्तम्॥

हरिः ॐ॥

